

Skatteministeriet

Den 24 FEB. 2005

2004-321-0013

Til

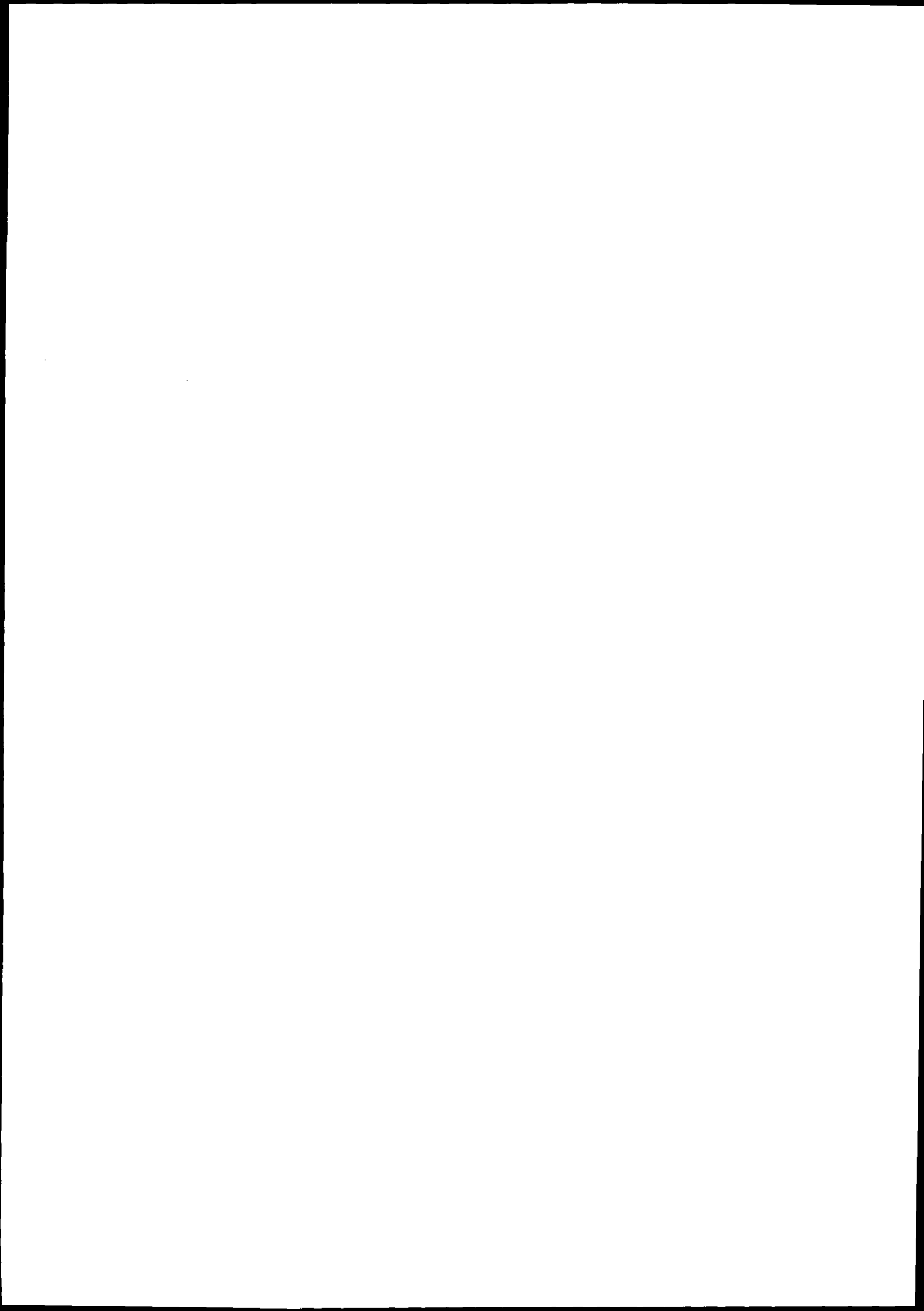
Folketingets Skatteudvalg

Ang. Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse (L 112) og Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet) (L 113).

Til udvalget orientering fremsendes hermed indkomne høringsvar samt et høringsnotat.

Med venlig hilsen

Astrid Fandrup

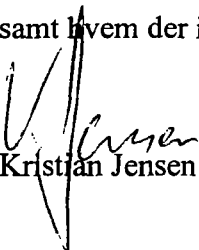

Til

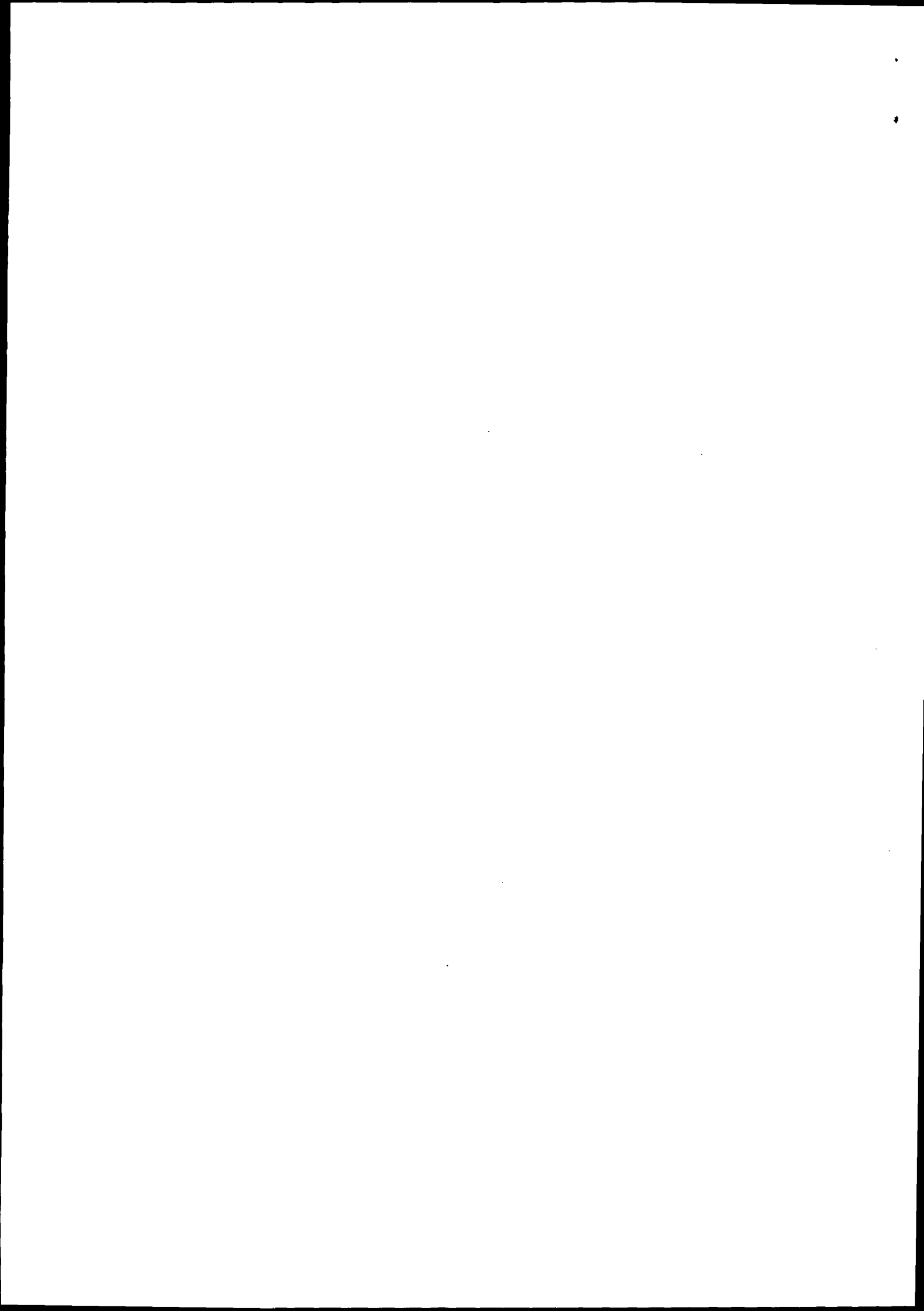
Folketingets Skatteudvalg

Til udvalgets orientering fremsendes modtagne hørings svar vedr. Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i skatteministeriet). Lovforslagene fremsættes i dag sammen med de øvrige kommunalreformforslag.

Endvidere fremsendes et notat med kommentarer til de modtagne hørings svar vedhæftet en oversigt over hvilke myndigheder og organisationer, der har afgivet bemærkninger til lovforslagene, henholdsvis har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslagene, samt hvem der ikke har afgivet hørings svar.

Kristian Jensen

/Søren W. Clausen

Departementet

21. februar 2005

J.nr. 2004-711-0040

Skadm

Kommentarer til bemærkninger, der er afgivet som led i Skatteministeriets høring over udkast til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)

Modtagne høringssvar

Skatteministeriet har modtaget i alt 42 høringssvar.

Vedhæftet findes en oversigt over, hvilke myndigheder og organisationer, der har afgivet høringssvar, herunder hvilke der har haft bemærkninger mv.

Bemærkninger til lovforslagene

I det følgende foretages en tværgående gennemgang af de politisk centrale bemærkninger og forslag til ændringer af lovforslagene, som er fremkommet i høringssvarene.

Det skal bemærkes, at ud over de punkter, der omtales i det følgende, er der - på baggrund af høringsrunden og ministeriets egen kvalitetssikring af lovforslagene - indarbejdet en række mere tekniske, herunder lovtekniske ændringer i lovforslaget. Herudover er bærelovforslagets bestemmelser om personaleoverførsler og aktiver m.v. tilpasset Indenrigs- og Sundhedsministeriets procedureforslag.

1. Samlingen af restanceinndrivelsen i staten under Skatteministeriet – den overordnede struktur

Advokatrådet, Dansk Byggeri, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Finansrådet, FTF, HTS og Told- og Skattestyrelsen, stiller sig positive i forhold til en samling af inddrivelsen og forventer, at dette vil skabe en mere ensartet og retssikker inddrivelse.

DI, Dansk Landbrug, Foreningen af Pantefogeder og Told- og Skattestyrelsen ser endvidere positivt på de yderligere regelforenklinger og -harmoniseringer, der er varslet i forslagene.

Dansk Byggeri bemærker, at man principielt ikke finder, at private virksomheder via lønindeholdelse skal inddrages i mellemværender mellem det offentlige og private.

Kommentar:

Synspunktet om, at de strukturelle ændringer skal følges op af forenkling og harmonisering af reglerne på området, tiltrædes.

Målsætningerne på inddrivelsesområdet om en effektiviseret, ensartet, retssikker og gennemskuelig sagsbehandling kan kun effektueres fuldt ud, såfremt samlingen af inddrivelsesopgaven i staten følges op af forenklinger, objektivering og harmonisering af de bagvedliggende regelsæt og praksis. Derfor lægges der allerede i de foreliggende lovforslag op til forenkling af opkrævningsreglerne på det sociale område i forbindelse med tilbagebetaling af sociale ydelser. Regelforenklinger og harmoniseringerne vil fortsætte i det kommende lovforslag om harmonisering, forenkling og objektivering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige, som er planlagt til fremsættelse primo 2005.

Adgangen til lønindeholdelse, som er et væsentligt inddrivelsesinstrument, påfører i sin nuværende udformning arbejdsgivere m.fl. en vis arbejdsbyrde. I takt med udviklingen af de planlagte IT-løsninger på inddrivelsesområdet mv. og som led i Skatteministeriets generelle forenklingsarbejde er det således en selvstændig målsætning, at der skal ske administrative forenklinger af lønindeholdelsesreglerne.

Dansk Landbrug opfordrer til, at de ressourcer, der frigøres med de foreslåede ændringer, anvendes til gavn for skatteyderne og at fokus rettes mod rådgivning og forebyggelse frem for kontrol og sanktioner. Foreningen opfordrer endvidere til, at implementeringen af nye IT-systemer først iværksættes, når systemerne er fuldt ud funktionsdygtige.

Kommentar:

Skatteministeriet er enig i de anførte synspunkter. I overensstemmelse med Skatteministeriets generelle fokus på service vil der ved tilpasningen af indsatsstrategien på inddrivelsesområdet i forbindelse med samlingen af opgaven med tilhørende ny organisation blive lagt afgørende vægt på, at indsatsen løbende målrettes i forhold til det enkelte skyldforhold således, at ressourcerne anvendes optimalt ved brug af de mest hensigtsmæssige og e-administrerbare inddrivelsesinstrumenter i de forskellige situationer. I bærelovforslagets bemærkninger er strategien omtalt som visitationsmodellen. Medspillerne, dvs. skyldnere, der grundlæggende er indstillet på at betale deres gæld til det offentlige, vil blive mødt med en servicebetonet afviklingsstrategi, ligesom rådgivning og andre restanceforebyggende instrumenter vil indgå naturligt i den samlede indsatsstrategi på inddrivelsesområdet.

Skatteministeriet er meget opmærksom på de IT-mæssige udfordringer, der er forbundet med etableringen af ét nyt inddrivelsessystem til afløsning af de eksisterende 10 systemer, og idriftsættelsen heraf vil selvsagt ikke ske uden forudgående kvalitetssikring af systemets funktionaliteter mv.

Flere høringsvar, herunder fra KL, Foreningen af Pantefogeder, Kommunale Organisationers Samarbejde, Kommunaldirektørforeningen i Danmark og Holstebro Kommune, har foreslået, at restanceinndrivelsen i stedet for den model, der lægges op til i lovforslagene, hvor inddrivelsen af alle offentlige restancer varetages af staten, tilrettelægges således, at staten foretager restanceinndrivelsen vedrørende virksomheder, mens kommunerne fortsat skal forestå inddrivelsen af restancer vedrørende personer.

Holstebro Kommune foreslår i forlængelse heraf, at inddrivelsen af personlige skatter hos aktive selvstændigt erhvervsdrivende varetages af staten, da staten allerede står for afregning af A-skat, moms mv.

Det anføres, at den model, der lægges op til i lovforslagene, er i direkte modstrid med grundtanken bag kommunalreformen om, at opgaverne skal løses så tæt på borgerne som muligt, og at modellen forhindrer en imødekommelse af sociale hensyn samt hensynet til, at restancer afvikles så hurtigt som muligt.

Herudover er det opfattelsen, at lovforslagene vil betyde, at skyldnerne vil blive kontaktet af flere myndigheder end i dag og dermed ikke afstedkomme den tilsigtede effektivisering. Foreningen af Pantefogeder og Frederiksberg Kommune har endvidere anført, at såfremt kommunerne fortsat skal overvåge skyldnernes situation, efter at kravet er oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil dette betyde, at der fortsat skal anvendes betydelige ressourcer i kommunerne.

HK Kommunal foreslår, at inddrivelsesforslagene udgår af kommunalreformen, men tilslutter sig i øvrigt ovennævnte model. Det anføres, at adskillelsen af opkrævningen og inddrivelsen vil betyde betydeligt dobbeltarbejde. Endvidere anføres det, at den største og mest tidskrævende opgave er opkrævningsopgaven. Det er generelt foreningens opfattelse, at mest muligt opkrævningsarbejde skal finde sted hos fordringshaverne, og at kommunerne udover de krav, de har i dag, skal varetage opkrævningen af personlig skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Københavns Kommune finder under henvisning til parkeringsområdet, at en fuldstændig udskillelse af inddrivelsen fra kommunen til staten ikke er hensigtsmæssig. Kommunen foreslår endvidere, at der etableres mulighed for, at kommunen kan foretage en kreditvurdering vedrørende egne privatretlige krav inden oversendelsen til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Frederiksberg Kommune foreslår, at kommunerne varetager opkrævningen og inddrivelsen af visse privatretlige krav. Kommunen foreslår endvidere, at opkrævningsmyndigheden får mulighed for at indgå henstands- og betalingsaftaler med skyldner også for en længerevarende periode, samt at kommunen kan trække alle krav tilbage fra inddrivelsesmyndigheden og ikke alene krav, hvortil der ikke er knyttet statsrefusion.

KL og Foreningen af Pantefogeder har foreslået, at alle frivillige afdragsordninger skal kunne indgås med kravsmyndigheden. Foreningen af Pantefogeder foreslår endvidere, at opkrævningsmyndigheden tildeles kompetencen til at foretage lønindeholdelse.

KL, HK Kommunal, Foreningen af Pantefogeder og Frederiksberg Kommune har anført, at fordringshaveren bør have del i kreditorbeføjelserne, eller i det mindste ret til at udtale sig, også efter at kravet er overgået til inddrivelse, f.eks. i forbindelse med gældssanering, eftergivelse eller afholdelse af tvangsauktion.

Kommentar:

Fælles for de anførte synspunkter er, at de nævnte kommuner og organisationer grundlæggende er imod, at inddrivelsesopgaven samles i staten. Med dette udgangspunkt fremsættes forskellige forslag, der i højere eller mindre grad vil opretholde inddrivelsesopgaver i kommunerne. Et gennemgående forslag er, at inddrivelsen hos personer skal ske i kommunerne, mens inddrivelsen hos virksomheder skal ske i staten.

Forslaget afvises. Regeringens synspunkt, der støttes af Rigsrevisionens gennemgang af det offentliges restanceinndrivelse, erfaringer fra Sverige og regeringens egen analyse af området, er, at en samling af inddrivelsesmyndigheden hos én statslig myndighed vil medvirke til både øget retssikkerhed for borgere og virksomheder og have gunstige samfundsøkonomiske virkninger.

Den sondring mellem opkrævning og inddrivelse, som lægges til grund for samlingen af inddrivelsesopgaven, praktiseres allerede i den eksisterende lovgivning om kommunale samarbejder om opkrævning og inddrivelse og i praksis. På det statslige område er opkrævnings- og inddrivelsesopgaven allerede delt for så vidt Inddrivelsesenheden under ToldSkat varetager inddrivelsen for ca. 600 statslige fordringshavere.

Samlingen af inddrivelsen hos én statslig myndighed indebærer, at borgere kun skal henvende sig hos én myndighed vedrørende krav under inddrivelse i modsætning til i dag, hvor borgeren kan risikere at være i kontakt med op til 4 myndigheder (indtil 1. januar 2005 5 myndigheder), hvoraf den ene – kommunerne – udgør omkring 200 separate enheder.

Hvis kravet endnu er under opkrævning, herunder hvis man er uenig i dets eksistens eller størrelse, skal man rette henvendelse til den myndighed, der har udsendt opkrævningen/girokortet. Sådan er det i dag, og sådan vil det fortsat være. Og sådan vil det være, uanset om inddrivelsen som foreslået varetages af staten, eller om inddrivelsen samles i kommunerne.

De sociale hensyn spiller en central rolle i bestræbelserne på at sikre bedre retssikkerhed og en mere effektiv inddrivelse. Et af omdrejningspunkterne i omlægningen er, at inddrivelsesindsatsen i højere grad skal rettes mod skyldnere med reel betalingsevne. Der lægges derfor op til, at der som udgangspunkt ikke skal iværksættes inddrivelse, hvis det allerede på baggrund af skyldnerens indkomstforhold må konstateres, at betalingsevnen højst sandsynligt mangler.

Der er desuden givet plads til, at kommunerne i forbindelse med opkrævningen kan tage de nødvendige sociale hensyn. Kendskabet til skyldnerens økonomiske og sociale situation vil bl.a. være en væsentlig parameter i vurderingen af, om kommunen som fordringshaver finder det rimeligt og hensigtsmæssigt at tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen frem for at oversende fordringen til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden.

Af samme grund lægges der op til, at kommunen, hvis den, efter at fordringen er overdraget til inddrivelse, bliver bekendt med, at skyldnerens forhold er ændret væsentligt, kan foranledige, at der i en periode gives henstand.

Hvis en skyldner har krav under opkrævning samtidig med, at en eller flere andre fordringer er overgået til inddrivelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden endvidere – hvis skyldneren anmoder herom – tage hensyn til krav under opkrævning, således at der sikres en samlet afviklingsordning for skyldner for samtlige offentlige krav.

Der er altså på ingen måde lagt op til vandtætte skotter mellem fordringshaverne på den ene side og inddrivelsesmyndigheden på den anden side. Der lægges derimod op til en løbende dialog, i det omfang der er behov for det.

Dommerfuldmægtigforeningen efterlyser en redegørelse for, hvorvidt Europarådets anbefalinger mht. bl.a. uddannelsesmæssige krav, tilsyn og kontrol vedrørende personer, der forestår inddrivelsesskridt, er opfyldt.

Kommentar:

Skatteministeriet er opmærksom på Europarådets anbefalinger og er i øvrigt generelt meget opmærksom på at sikre, at personalets kvalifikationer afspejler de krav, opgaverne stiller.

Dommerfuldmægtigforeningen foreslår, at tvangsfuldbyrdelsen af kontrolafgifter skal ske i fogedretten i første instans.

Kommentar:

Forslaget afvises. Der er ikke fundet anledning til at behandle inddrivelsen af kontrolafgifter anderledes end alle andre offentlige krav. Der lægges således med lovforslagene op til, at restanceinddrivelsesmyndigheden også skal varetage inddrivelsen heraf. Lovforslaget indebærer i øvrigt ingen ændringer i de eksisterende regler om, hvornår kravene kan prøves af fogedretten.

Foreningen af Pantefogeder har påpeget, at reglen om, at kommunerne skal tilbageføre andelen af kommuneskatten til staten vedrørende restancer, der ikke er inddrevet inden for 3 år, bør ophæves.

Kommentar:

Lov om kommunal indkomstskat, der omhandler det pågældende forhold, henhører under Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og Skatteministeriet har derfor oversendt forslaget til dette ministerium. Ministeriet har oplyst, at forslaget vil indgå i overvejelserne i forbindelse med ændring af loven senere på året.

2. Landsskatteretten som klageinstans for afgørelser truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden

Foreningen af Pantefogeder har anført, at klageinstansen i relation til restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser bør være fogedretten.

Dommerfuldmægtigforeningen finder – i lyset af den nuværende sagsbehandlingstid hos Landsskatteretten – at det er paradoksalt, at der skal henlægges yderligere sager til Landsskatteretten. Foreningen finder det endvidere betænkeligt, at klager vedrørende lønindeholdelse henlægges til en administrativ klageinstans.

Kommentar:

Forslaget om, at klage over restanceinddrivelsesmyndigheden ikke skal kunne påklages administrativt, men derimod påklages til fogedretten, afvises.

Klager over afgørelser om lønindeholdelse og modregning behandles allerede i dag i langt de fleste tilfælde administrativt, hvorimod udlæg skal indbringes for fogedretten. Dette findes ubetænkeligt, da spørgsmål vedrørende lønindeholdelse og modregning ikke – i modsætning til udlæg – er et judicielt inddrivesskridt. Det bemærkes, at indsigelser i forhold til udlæg samt pålæg om lønindeholdelse eller iværksættelse af modregning mv. i relation til kontrolafgifter som hidtil skal behandles af fogedretten. Der vil endvidere blive taget højde for omlægningerne på restanceinddrivelsesområdet og sagstilgangen til Landsskatteretten i forbindelse med FFL 06 og TB 05.

KL, HK Kommunal og Foreningen af Pantefogeder har foreslået, at der fastsættes en kort frist for behandlingen af klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser. HK Kommunal finder, at klagefristen på 3 måneder er for lang.

Kommentar:

Da klager på inddrivelsesområdet ikke har opsættende virkning, lægges der – i overensstemmelse med det anførte – i bemærkningerne til bærelovforslaget op til, at der fastsættes en rimelig frist for Landsskatterettens klagesagsbehandling, der iagttager hensynet til skyldners interesse i en hurtig afklaring.

Der er ikke fundet anledning til at foreslå en kortere klagefrist i forhold til sager vedrørende inddrivelse end den, der generelt gælder for klage til Landsskatteretten og klage på skatteområdet i øvrigt.

Domstolsstyrelsen og Den Danske Dommerforening har anført, at det bør sikres, at Landsskatterettens afgørelser vedrørende inddrivelse ikke kan indbringes direkte for landsretterne med automatisk appel til Højesteret, men derimod indbringes for byretten i første instans.

Kommentar:

Skatteministeriet har oversendt forslaget til Justitsministeriet til nærmere overvejelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør forslaget om på dette område at ændre på kompetencefordelingen mellem landsretterne og byretterne ses i sammenhæng med de mere generelle overvejelser om, hvilke sager der bør behandles ved landsretterne henholdsvis byretterne, jf. betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I (Instansordningen, byrettens sammensætning og almindelige regler om sagsbehandlingen i første instans), der er afgivet af Retsplejerådet. En stillingtagen til forslagene i denne betænkning afventer indtil videre overvejelserne om en eventuel strukturreform for domstolene.

3. Sikring af en let adgang for borgerne til inddrivelsesmyndigheden og den fremtidige inddrivelsesstrategi

KL har anført, at såfremt hensynet til skyldneren fortsat skal tilgodeses, vil det være nødvendigt at tilrettelægge inddrivelsen således, at økonomiske afhøringer, udlægsforretninger m.v. altid afvikles i skyldnerens bopælskommune.

Foreningen af Pantefogeder har anført, at de digitale løsninger, der skal give ressourcebesparelser i forhold til inddrivelsen, ikke er tilgængelige for en stor del af skyldnerne.

Kommentar:

Det vil naturligvis indgå i overvejelserne om den fremtidige organisering, hvorledes opgaveløsningen tilrettelægges mest hensigtsmæssigt for borgerne, og det vil selvsagt i den forbindelse være relevant at trække på erfaringer fra den nuværende inddrivelse såvel i kommunerne som i staten.

Det vil i øvrigt være op til borgeren at vælge, hvorvidt der foretrækkes personligt fremmøde, telefon, brev eller mail. Endvidere vil eventuelle muligheder for nye og andre måder at servicere borgerne på kunne komme på tale. Eksempelvis skal det overvejes, om myndighederne i særlige situationer kan komme ud til borgerne i stedet for, at borgerne altid skal komme til myndighederne.

KL, HK Kommunal og Foreningen af Pantefogeder har anført, at den skitserede inddrivelsesstrategi, hvor udlæg anvendes i mindre grad end i dag, vil afstedkomme stigende restancer og provenutab. Frederiksberg Kommune fremhæver endvidere, at der erfaringsmæssigt inddrives store beløb ved udlæg.

Told- og Skattestyrelsen anfører i relation til den fremtidige anvendelse af diverse inddrivelsesværktøjer, at anvendelsen af udlæg ikke nødvendigvis vil mindskes, men at mønsteret vil blive tilpasset visionerne i kommunalreformaftalen og de muligheder, en øget opdatering af formue- og indkomstoplysninger og et nyt restancesystem giver.

Kommentar:

Skatteministeriet er enig i, at udlæg fortsat skal anvendes i inddrivelsesarbejdet. Udfordringen består i at målrette anvendelsen til at omfatte de situationer, hvor der er en høj grad af sikkerhed for, at de ressourcekrævende udlægsforretninger står mål med gevinsten. I dag foretages mange udlæg forgæves.

Foreningen af Pantefogeder har anført, at forebyggelse af restancer har haft høj prioritet i kommunerne bl.a. ved sikring af korrekt forskudsregistrering. Såfremt dette arbejde ikke fortsættes, vil det betyde stigende restancer.

Kommentar:

Skatteministeriet er enig i, at forebyggelse af restancer fortsat skal have høj prioritet bl.a. ved sikring af korrekt forskudsregistrering. Herudover er det også Skatteministeriets opfattelse, at det på sigt skal analyseres nærmere, om der skal være forbedrede muligheder for modregning i opkrævningsfasen, således at det derigennem kan tilstræbes, at der ikke opstår nye restancer.

4. Behandling af personoplysninger

Datatilsynet har anført, at bærelovforslaget lægger op til en omfattende videregivelse af personoplysninger, der formentlig ikke i alle tilfælde vil kunne ske inden for persondatalovens rammer. Forholdet til persondataloven bør derfor beskrives i bemærkningerne til lovforslaget, herunder i hvilket omfang det er tilsigtet at fravige persondataloven.

Datatilsynet finder endvidere, at en række centrale bestemmelser i lovforslaget er formuleret så bredt og upræcist, at disse ikke i deres nuværende udformning lever op til de grundlæggende databeskyttelsesprincipper i persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Henvisningen til "offentlige myndigheder" og "offentlige registre" i forslagens § 3, stk. 3, bør således ifølge tilsynet afgrænses nærmere.

I relation til forslaget om restanceinddrivelsesmyndighedens adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder og registre, pengeinstitutter og Værdipapircentralen henstiller Datatilsynet, at det i bemærkningerne til lovforslaget ligeledes præciseres, om reglerne tilsigter at give de registrerede en dårligere retsstilling end efter persondataloven samt en vurdering af retstilstanden i forhold til databeskyttelsesdirektivet, navnlig artikel 8.

KL har anført, at det bør være obligatorisk for restancemyndigheden at stille oplysninger til rådighed for andre myndigheder.

Kommentar:

Skatteministeriet har efter modtagelsen af høringssvaret fra Datatilsynet været i kontakt med tilsynet med henblik på at sikre, at lovforslagene udformes, så de er i overensstemmelse med persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Datatilsynet har telefonisk uddybet høringssvaret og Skatteministeriet har tilkendegivet, at det ikke er hensigten at fravige persondatalovens og forvaltningslovens regler i forbindelse med restanceinddrivelsesmyndighedens behandling af personoplysninger.

Skatteministeriet har på denne baggrund præciseret enkelte bestemmelser i bærelovforslaget og tilhørende bemærkninger i overensstemmelse med Datatilsynets anbefalinger.

Det er Datatilsynets opfattelse, at forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter andre offentlige myndigheder får elektronisk adgang til oplysninger om restancer er i strid med persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Der bør derfor ske en afgrænsning af, hvilke oplysninger der gives adgang til.

Kommentar:

Som nu anført i bemærkningerne til § 3, stk. 4, vil bemyndigelsen i bestemmelsen blive udøvet i overensstemmelse med reglerne i persondataloven. Det er ligeledes i bærelovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil præciseret, dels at den elektroniske videregivelse af oplysninger alene kan ske til fordringshavere/opkrævningsmyndigheder, dels at videregivelsen ikke omfatter personfølsomme oplysninger, men alene oplysning om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver og oplysning om, hvorvidt skyldneren er i restance vedrørende andre offentlige fordringshavere.

Endelig er det præciseret, at bemyndigelsen til skatteministeren alene vil blive anvendt til at fastsætte regler for den praktiske fremgangsmåde for videregivelsen af de nævnte oplysninger i elektronisk form.

Forskrifter, der udstedes i medfør af bemyndigelsen, vil blive sendt i høring hos Datatilsynet.

Datatilsynet henleder opmærksomheden på, at restanceinddrivelsesmyndigheden og dennes ansatte alene må autoriseres til de anvendelser af personoplysninger, der er behov for. Det er tilsynets opfattelse, at det inden for persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsens rammer vil være muligt at tildele adgang til de personoplysninger, der er nødvendige. Datatilsynet henstiller endvidere til, at Skatteministeriet overvejer, hvem der er dataansvarlig.

Kommentar:

Ligesom det i dag er tilfældet i ToldSkat, vil der ikke blive givet en generel adgang for ansatte i restanceinddrivelsesmyndigheden til alle oplysninger i myndighedens edb-systemer. Adgang og autorisation til oplysninger, der er relevante for løsningen af opgaver, vil ske efter en forudgående konkret vurdering af ledende medarbejdere.

Det følger i øvrigt af de almindelige regler i § 32 i forvaltningsloven, at medarbejdere i restanceinddrivelsesmyndigheden ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Dommerfuldmægtigforeningen anfører, at lovforslagets bestemmelser vedrørende pengeinstitutternes pligt til at videregive oplysninger til restanceinddrivelsesmyndigheden bør vurderes i forhold til EMRK art. 8.

Advokatrådet foreslår, at det direkte af lovtæksten fremgår, at adgangen til at indhente oplysninger hos pengeinstitutterne om skyldnere skal ske efter anmodning fra restanceinddrivelsesmyndigheden. Endvidere finder rådet, at det kunne overvejes at angive, hvilke elementer der skal indgå i vurderingen af, om oplysningerne skal indhentes.

Kommentar:

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, svarer de oplysninger, der ifølge forslaget skal indhentes af restanceinddrivelsesmyndigheden hos pengeinstitutter m.v. til de oplysninger, pengeinstitutterne allerede i dag skal indberette årligt i medfør af skattekontrolløven. Som led i konkrete inddrivelsessager kan der således rekvireres aktuelle oplysninger om bankeindeståender, renteaftast m.v. Bestemmelsen indebærer ikke en udvidelse af, hvilke typer af oplysninger, myndigheden får mulighed for at indhente.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at det tilstrækkelig tydeligt fremgår af bestemmelsen i bærelovforslagets § 3, stk. 3, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan anmode om oplysninger fra pengeinstitutter m.fl., hvis oplysningerne er nødvendige i forbindelse med konkrete inddrivelsessager.

Datatilsynet bemærker, at lovligheden af behandlingen og videregivelsen af fortrolige og følsomme oplysninger vil kunne påklages til Datatilsynet. Det er tilsynets vurdering, af klager på dette området kan tænkes at få et stigende omfang, og forbeholder sig at få tilført yderligere ressourcer.

Endelig har Datatilsynet gjort opmærksom på, at lovforslaget bør give anledning til en vurdering af, om beløbsgrænsen i persondatalovens § 16, stk. 1, nr. 2, hvorefter den samlede restance skal overstige 7.500 kr. før en skyldner kan indberette til RKI, bør forhøjes.

Kommentar:

Forslaget er under overvejelse i Justitsministeriet.

5. Forenkling af reglerne for lønindeholdelse og betalingsevnevurderinger og proceduren for opkrævning af visse sociale ydelser

Flere hørings svar, herunder KL, HTS, Københavns Kommune, Foreningen af Pantefogeder, Dommerfuldmægtigforeningen, HK Kommunal og Kommunale Organisationers Samarbejde har knyttet bemærkninger til de bebudede ændringer/forenklingen af reglerne for lønindeholdelse og betalingsevnevurdering og proceduren for opkrævning af visse sociale ydelser.

KL og Københavns Kommune frygter lovforslagets konsekvens for de borgere, som ikke kan betale grundet sociale og økonomiske omstændigheder, fordi en opkrævning og inddrivelse baseret på en automatiseret proces underlagt skematiske og enkle regler kan tage overhånd, så borgere uden betalingsevne i praksis aldrig vil opleve at blive mødt med en individuel sagsbehandling. Dommerfuldmægtigforeningen finder ligeledes, at de foreslåede forenklinger kan medføre manglende individuelle hensyn til skyldneren, som ellers varetages ved betalingsevnevurderingen.

Advokatrådet anfører, at det af retssikkerhedsmæssige årsager i bemærkningerne bør præciseres, hvordan betalingsevnevurderingen konkret skal foregå.

Kommentar:

Kritikken afvises, idet den foreslåede forenkling af proceduren i forbindelse med opkrævningen af tilbagebetalingspligtige beløb ikke tilsidesætter hverken sociale eller retssikkerhedsmæssige hensyn til skyldner.

Ifølge forslaget skal proceduren baseres på skematiske regler med udgangspunkt i skyldnerens nettoindkomst – i modsætning til i dag, hvor opkrævningen skal indledes med en res-

sourcekrævende betalingsevnevurdering. Forslaget indebærer, at opkrævning af sociale ydelser udbetalt med tilbagebetalingspligt normalt ikke iværksættes, hvis indkomsten ikke overstiger kontanthjælpsniveauet efter skat.

Indkomstgrænserne i relation til opkrævningen af de sociale ydelser vil være identiske med den graduering, der vil finde anvendelse i forhold til den automatiserede sagsbehandling vedrørende lønindeholdelse, som vil indgå i forslaget til lov om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige samt muligheden for anvendelse af digitale lønsedler). Dette forslag forventes fremsat i marts 2005.

Det er ifølge dette forslag en forudsætning, at de automatiserede forslag til lønindeholdelse, som skal udarbejdes på baggrund af foreliggende indkomstoplysninger fra f.eks. årsopgørelsen, skal suppleres med muligheden for, at skyldneren ved hjælp af et budgetskema kan fremkomme med supplerende oplysninger med henblik på, at der gennemføres en konkret betalingsevnevurdering, forinden lønindeholdelsen iværksættes. Herved vil det fortsat være muligt at tage individuelle hensyn.

HTS er skeptisk i forhold til de anførte ændringer af reglerne om lønindeholdelse, idet en styrkelse af offentlige myndigheders mulighed for inddrivelse af gæld vil ske på bekostning af private kreditorer.

Kommentar:

Kritikken afvises, da det offentlige – i modsætning til private kreditorer – i de fleste situationer er tvunget til at yde kredit, dvs. er tvangskreditor. Det forekommer derfor rimeligt, at det offentlige i relation til inddrivelsen er bedre stillet end det private.

KL har anført, at det af lovforslagene ikke klart fremgår, om allerede indgåede aftaler om tilbagebetaling og henstand af visse sociale ydelser skal videreføres efter nugældende regler, eller om vilkårene skal ændres i overensstemmelse med de nye regler, som træder i kraft d. 1. juli 2005. Det anføres i tilknytning hertil, at såfremt reglerne vedrørende tilbagebetaling af hjælp i henhold til aktivlovens § 95 skal ske efter de regler, der var gældende på udbetalingstidspunktet, vil dette indebære, at der fortsat vil være en betydelig arbejdsbyrde i kommunerne med at overvåge gælden og skyldnernes betalingsevne.

Kommentar:

De nye regler for opkrævningen af visse sociale ydelser træder ifølge forslaget i kraft den 1. oktober 2005, hvilket indebærer, at alle tilbagebetalingsaftaler, der fastsættes efter ikrafttrædelsen, skal følge de nye regler, uanset hvornår den tilbagebetalingspligtige hjælp er udbetalt. Alene såfremt der allerede er fastlagt en tilbagebetalingsordning for skyldner på baggrund af en konkret betalingsevnevurdering, vil denne fortsat bestå.

Overvågningen af allerede indgåede betalingsaftaler skal endvidere følge de nye regler. Korrektion af en indgået betalingsaftale i tilfælde, hvor skyldnerens indkomst ændrer sig, skal således ske på baggrund af de standardiserede regler/fastsatte indkomstgrænser.

Spørgsmålet om ikrafttrædelsen af de foreslåede regler er nu i overensstemmelse hermed uddybet i bemærkningerne til lovforslaget.

6. Personale og økonomi

Foreningen af Pantefogeder foreslår, at samlingen af inddrivelsesopgaven i staten udskydes til 1. januar 2007 med henvisning til, at IT-understøttelsen, forenkling af inddrivelsesreg-

lerne og den fysiske sammenlægning ikke kan være på plads pr. 1. juli 2005. Foreningen peger endvidere på, at der udestår en endelig politisk beslutning om restanceinddrivelsesmyndighedens organisering.

Kommentar:

Forslaget afvises. Hensynet til det berørte personale og hensynet til opretholdelse af en effektiv restanceinddrivelse tilsiger, at perioden fra beslutning til implementering af den nye organisation ikke bliver for lang. Uanset om der træffes beslutning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden skal organiseres som en selvstændig styrelse under Skatteministeriet, hvilket efter planen skal ske inden udgangen af 2006, ligger det fast, at inddrivelsesopgaven under alle omstændigheder skal løses i statsligt regi som en del af Skatteministeriets ressortområde og med fortsat regional repræsentation.

Det fremgår klart af lovforslagenes bemærkninger, at den fulde effektivering af de samlede målsætninger for inddrivelsesområdet, herunder effektiviseringer og provenuforbedringer, fordrer, at ændringerne af de organisatoriske rammer for løsningen af inddrivelsesopgaven følges op af egentlige regelforenklinger og -harmoniseringer samt en forbedret IT-understøttelse. Der er derfor også varslet yderligere lovforslag på området.

HK Kommunal anfører, at der i DUT-forhandlingerne med kommunerne ikke i tilstrækkelig grad tages højde for, at opkrævningsopgaverne, som efter lovforslagene skal forblive i kommunerne, er ressourcekrævende. FTF anfører, at der i lovforslagene ikke er lavet en opgørelse over lovforslagenes økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. FTF finder det utilfredsstillende, at der henvises til, at det er forhold, der skal drøftes i DUT-forhandlingerne mellem staten og de kommunale parter.

Kommentar:

Der henvises til bærelovforslagets bemærkninger. Heraf fremgår bl.a., at lovforslagenes økonomiske konsekvenser først kan fastlægges endeligt efter forhandlingerne med de kommunale parter.

Det Kommunale Kartel vil minde om, at regeringen ved flere lejligheder har nævnt, at kommunalreformen ikke er et spareprojekt. Det er DKK's opfattelse, at lovforslaget viser det modsatte. DKK mener, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget bør uddybes væsentligt, herunder tidshorisonten for eventuelle personalereduktioner.

Kommentar:

Lovforslaget er ikke et spareprojekt. Omvendt vil lovforslaget, som det fremgår af bemærkningerne, på sigt give effektiviseringer. Disse effektiviseringer skal indhøstes. Det er regeringens forventning, at personalereduktionen som følge af effektiviseringerne vil kunne ske ved naturlig afgang.

Forslaget om, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget bør uddybes væsentligt, afvises. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt mere præcist at skønne over de samlede besparelser, da der udestår en række forhold, som skal forhandles med de kommunale parter.

FTF bemærker, at det må være en forudsætning, at medarbejderne udover bevarelsen af de individuelle løn- og ansættelsesvilkår – også efter gennemførelse af reformen – bør være dækket af kollektive overenskomster og aftaler i henhold til den danske aftalemodel.

Kommentar:

Overenskomstansatte medarbejdere, der skifter arbejdsgiver i forbindelse med kommunal-reformen, overføres til den nye arbejdsgiver med deres individuelle rettigheder. Det følger af virksomhedsoverdragelsesloven.

Personalestyrelsen er indstillet på at føre tilpasningsforhandlinger med personaleorganisationerne i overensstemmelse med virksomhedsoverdragelseslovens bestemmelserne herom.

FTF finder det væsentligt, at de ansatte, der får ændrede arbejdsvilkår, får mulighed for at fremsætte ønsker til det fremtidige arbejdssted.

Kommentar:

Den lokale proces vil være tilrettelagt således, at der - så langt det er muligt - vil blive taget hensyn til den enkeltes behov og ønsker - både med hensyn til opgaver og arbejdssted. Der til lovforslagets bemærkninger.

FTF finder det væsentligt, at der åbnes for inddragelse af MED-udvalg og SU-drøftelserne om konsekvenserne af overførslen af de ansatte m.h.p. at sikre, at personalets repræsentanter får mulighed for at drøfte juridiske, økonomiske og sociale følger heraf.

Kommentar:

Er imødekommet. Der lægges vægt på, at de involverede MED-udvalg i kommunerne og amter og samarbejdsudvalg i staten bliver inddraget i overensstemmelse med reglerne herom, således at det sikres, at personalets repræsentanter bliver underrettet om juridiske, økonomiske og sociale følger for ansatte, der bliver berørt af reformen.

Der er enighed mellem arbejdsgivere og personaleorganisationer på det statslige og det (amts)kommunale område om behovet for etablering af dialogfora på tværs af afgivende og modtagende myndigheder.

Emnet drøftes allerede mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. Der er en løbende dialog herom mellem Personalestyrelsen, KL, Amtsrådsforeningen, CFU og KTO.

På skatteområdet er der allerede etableret et særligt tværgående samarbejde mellem kommunale og statslige arbejdsgivere og personaleorganisationer.

FTF finder det utilfredsstillende, at der ikke i relation til arbejdet i delingsrådene er åbnet mulighed for de faglige organisationer til at øve indflydelse på fordelingen af arbejdsopgaver og overførsel af personale.

Kommentar:

I lovforslaget samt i bemærkningerne er det præciseret, hvorledes eventuelle konflikter mellem de afgivende og modtagende myndigheder håndteres. Skatteministeren kan nedsætte et nævn, der træffer afgørelse i konkrete tilfælde af uenigheder.

FTF noterer sig, at tjenestemænd bevarer uændrede løn- og ansættelsesvilkår, hvilket blandt andet må indebære, at pensionsvilkår vil være uændret både hvad angår pensionsalder og pensionsniveau også i relation til tjenestemandens fremtidige forventninger

Kommentar:

Tjenestemænd overgår til ansættelse hos den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Dette betyder, at de efter overgangen er omfattet af de regler, der gælder for stats tjenestemænd. Bemærkningerne indeholder nogle forudsætninger om den pensionsmæssige indplacering og indplaceringen i de lønsystemer, der gælder i staten.

Bemærkningerne til § 9 betyder endvidere, at de tjenestemænd, der overføres til staten, bevarer den indtil overgangen optjente pensionsalder og fortsat optjener pensionsalder som tjenestemænd i staten. Endvidere er de pågældende til enhver tid, uanset placering på skatetrin, sikret en pension, der svarer til den, der på overgangstidspunktet var gældende i kommunalt regi. Fra overgangstidspunktet reguleres pensionen efter statslige regler.

Høringssvar til Forslag til lov om til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i skatteministeriet).

Følgende myndigheder og organisationer i alt 28 har afgivet bemærkninger:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amtsrådsforeningen i Danmark, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Dansk Byggeri, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kommunale Kartel, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, FKKA – Foreningen af Kommuner i Københavns Amt, Foreningen af Pantefogeder i Danmark, Frederiksberg Kommune, FTF – Funktionærernes & Tjenestemændenes Fællesråd, HTS- Handel, Transport og Serviceerhvervene, HK Kommunal, Holstebro Kommune, KTO-Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunaldirektørforeningen i Danmark, Kommunale Organisationers Samarbejde – KOS, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsskatteretten, Told- og Skattestyrelsen.

Følgende i alt 14 har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget:

Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Ejendomsforeningen i Danmark, Foreningen af Danske Politimestre (Politimesterforeningen), FRR Foreningen af Registrerede Revisorer, FSR – Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Grundejernes Landsorganisation, HUR – Hovedstadens UdviklingsRåd, Investeringsforeningsrådet, Realkreditrådet, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, Skatterevisorforeningen.

Følgende i alt 36 har ikke afgivet høringssvar:

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Børsrådgiverforeningen, Danmarks Aktive Handelsrejsende, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Handel & Service, Dansk Iværksætterforening, Dansk Kunstnerråd, Dansk Transport og Logistik, Danske Entreprenører, Danske Finansieringsselskabers Forening, Danske Sælgere, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Finanstilsynet, Forsikring og Pension, (HS) Hovedstadens Sygehusfællesskab, Håndværksrådet, It-Brancheorganisationen, Københavns Fondsbørs, Københavns og Frederiksbergs Tjenestemænds Fællesvirksomhed, Landdistrikternes fællesråd, Landsforeningen af landbysamfund, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nationalbanken, Parcelhusejernes Landsorganisation, Sammenslutning af Danske Småøer, (SALA) Sammenslutning af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Skattechefforeningen, Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab, Statsansattes Kartel, Sundhedskartellet.

Skatteministeriet
Att.: Søren Wegener Clausen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 06-01-2005
J.NR.: 04-012702-04-2685
REF.: Hro/Kfp

Høringssvar – Lovforslagene vedrørende samling af inddrivelsesopgaven i Skatteministeriet.

Skatteministeriet har ved e-mail af den 1. december 2004 anmodet Advokatrådet om en udtalelse vedrørende ovennævnte lovforslag.

Lovforslagene har været forelagt Advokatrådets Skatteudvalg, og Advokatrådet skal på denne baggrund knytte følgende bemærkninger særlig til Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Advokatrådet hilser lovforslaget velkommen, som et skridt i den rigtige retning. Der kan utvivlsomt hentes en række gevinster ved at sammenlægge inddrivelsesmyndigheden i én instans.

I § 2, stk. 4, i Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, er der opstillet en betingelse om, at skyldneren skriftligt skal underrettes om overdragelse af fordringen. Advokatrådet foreslår, at man i bemærkningerne præciserer, hvordan denne underretning skal ske, da den får væsentlig betydning for den pågældende debitor, og da betingelsen er en forudsætning for at kunne inddrive fordringen.

I de almindelige bemærkninger, side 8, næstsidste afsnit er det anført, at det er hensigten, at der skal ske forenklet betalingsevnevurdering med udgangspunkt i Konkursrådets anbefalinger vedrørende forenkling af betalingsevnevurdering i relation til gældssaneringen. I bemærkningerne anføres det således alene, at det er "udgangspunktet".

Da der er tale om en omlægning af, hvordan betalingsevnevurderingen gennemføres, bør det i bemærkningerne præciseres, hvor langt dette "udgangspunkt" holder, og også hvordan betalingsevnevurderingen konkret skal foregå. Af retssikkerhedsmæssige årsager er det væsentligt for en debitor at vide, hvordan vurderingen af den pågældende person nu engang skal gennemføres.

I bemærkningerne til § 3 – lovforslagets side 42, sidste afsnit, foreslås det, at restancemyndigheden kan indhente oplysninger hos pengeinstituttet om en konkret debitor. De pågældende oplysninger er de oplysninger, som pengeinstituttet allerede skal indberette en gang om året til skattemyndighederne i medfør af skattekontrolloven. Den eneste ændring er således, at disse oplysninger kan indhentes som aktuelle oplysninger. Lovgrundlaget for denne oplysningsforpligtelse er tænkt opfyldt gennem forslagets § 3, stk. 4, der er en bemyndigelsesregel.

Da der er tale om en indgribende regel overfor den enkelte skatteyder, foreslår Advokatrådet, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at pengeinstitutterne har oplysningsforpligtelse overfor restancemyndighederne ved restancemyndighedens anmodning herom.

Man kunne endvidere overveje at angive, hvilke elementer der skulle indgå i det skøn, der skal foretages, når oplysningerne skal indhentes, eller om man blot altid kan kræve de pågældende oplysninger. Under alle omstændigheder er der tale om en væsentlig ny regel på inddrivelsesområdet, som almindelige private kreditorer ikke kan anvende, medmindre man tvangsfuldbyrder et krav i fogedretten.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Fra "Birgitte Egholm Flinck" <bef@ac.dk>
Til: <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 11:50
Emne: Høringssvar vedrørende lovforslag i forbindelse med strukturreformen på Skatteministeriets område

Se venligst vedhæftede filer.

Høringssvaret bliver endvidere leveret med bud dd.

Med venlig hilsen

Birgitte Egholm Flinck
Akademikernes Centralorganisation
Nørre Voldgade 29
Postboks 2192
1017 København K
Direkte 3369 4060

<<skatteministeriet.pdf>> <<Notat.pdf>>

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Den 7. januar 2005
EG/bef

Sagsnr. 200400622-43

Også sendt pr. mail til pskadm@skm.dk

Høringssvar vedrørende lovforslag i forbindelse med Strukturreformen på Skatteministeriets område

AC har den 1. december 2004 modtaget en række lovforslag vedrørende udmøntning af strukturreformen fra Skatteministeriet og er anmodet om bemærkninger hertil.

På Skatteministeriets område drejer det sig om:

- Forslag til lov om opkrævning af visse fordringer
- Forslag til lov om forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)

AC har ingen bemærkninger til sidstnævnte lovforslag.

Vedrørende forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer skal AC for så vidt angår §§ 7-12 om de personalemæssige og personalejuridiske forhold henvise til AC's høringssvar afgivet til Skatteministeriet den 9. november 2004 i forbindelse med høring vedrørende forslag til Lov om skatte- og ejendomsforvaltning (skatteforvaltningsloven) og forslag til Lov om ændring af en række love (Ændringer som følge af lov om skatte- og ejendomsforvaltning).

AC skal endvidere henvise til **vedlagte** notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag om visse *proceduremæssige spørgsmål* i forbindelse med kommunalreformen, lovforslag om revision af den kommunale inddeling, lovforslag om forpligtende kommunale samarbejder og lovforslag om regioner og nedlæggelse af amtskommuner, HUR og H:S. Notatet rummer AC's bemærkninger de nævnte lovforslag.

Med venlig hilsen

Sine Sunesen

Notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lov om

- visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen
- revision af den kommunale inddeling
- forpligtende kommunale samarbejder
- regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

særligt for så vidt angår personalejuridiske og personalepolitiske spørgsmål

Vedrørende forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Med udgangspunkt i regeringens løfter om at sikre medarbejdernes løn- og ansættelsesvilkår og om, at der er job til alle i den nye struktur, har AC med tilfredshed noteret sig, at det af lovforslaget og bemærkningerne hertil fremgår, at de ansatte skal følge opgaven, således at de ansatte, der udelukkende eller overvejende er beskæftigede med en opgave, der overføres til en anden myndighed, overføres til ansættelse under den pågældende myndighed, samt at forslaget i forbindelse med nedlæggelsen af amtskommunerne, Hovedstadens Sygehusvæsen og Hovedstadens Udviklingsråd sikrer, at samtlige de omhandlede myndigheders ansatte overføres til andre myndigheder.

En række andre forhold vil imidlertid også være en nødvendig forudsætning for, at der kan skabes trygge rammer for personalet ved omlægningen og dermed sikre de ansattes aktive og konstruktive deltagelse i opbygningen af den nye struktur. I den forbindelse skal AC understrege, at det er en vigtig forudsætning for en vellykket proces, at personalet på alle niveauer inddrages – også i et langt videre omfang end de formelle regler om information og høring, som fx virksomhedsoverdragelsesloven sikrer. Der henvises til bemærkningerne herom nedenfor.

AC har i øvrigt noteret sig, at det fremgår af såvel dette – som andre - lovforslag og bemærkningerne hertil, at virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse for de overenskomstansatte mv., der ikke efter de gældende regler er omfattet af denne lov. Det betyder bl.a., at overdrageren – når der skal gennemføres foranstaltninger – har pligt til i rimelig tid inden overdragelsen at indlede forhandlinger med medarbejdernes repræsentanter med henblik på at nå frem til en aftale. AC skal opfordre til, at det i loven eller bemærkningerne hertil eksplicit præciseres, at sådanne forhandlinger så vidt muligt bør

indledes på et tidspunkt, der gør det muligt før overdragelsen at opnå en aftale om de påtænkte foranstaltninger.

AC har endvidere noteret sig, at procedurelovforslaget efter sit nuværende indhold ikke gælder ved sammenlægninger af kommuner eller ved omflytninger inden for staten, jfr. forslaget § 1, stk. 2. I henhold til § 1, stk. 3 er det Indenrigs- og Sundhedsministeren, der har kompetencen til at sætte lovforslaget i kraft for de resterende dele af strukturreformen. AC mener, at det er væsentligt, at reglerne om ansættelsesgaranti kommer til at gælde for hele strukturreformen og altså under alle omstændigheder også ved sammenlægninger mellem kommuner og omflytninger indenfor staten. AC skal derfor foreslå, at en sådan bestemmelse indføres.

1. Overførsel af ansatte

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i forbindelse med proceduren for fastlæggelsen af, hvilke ansatte der overføres, og til hvilke myndigheder overførslen skal ske, fastsættes frister, der sikrer, at hver enkelt ansat, der overføres til en anden myndighed senest i august 2006, kan få meddelelse om, til hvilken myndighed den pågældende overføres. AC skal i den forbindelse foreslå, at det af bemærkningerne til lovforslaget kommer til at fremgå, at den myndighed, til hvilken den pågældende overføres, i forbindelse med udstedelse af nye ansættelsesbreve/tillæg til ansættelsesbreve til de berørte medarbejdere, samtidig informerer disse om, at en eventuel udvidelse af ansættelsesområdet ikke indebærer en aktuel forpligtigelse til at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne, herunder hvordan sådanne ændringer skal varsles.

For så vidt angår tjenestemænd er det naturligvis rimeligt, at disse samtidig orienteres om forpligtigelsen til at overtage anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. AC foreslår, at dette ligeledes kommer til at fremgå af bemærkningerne.

Det fremgår af lovforslagets § 5, at en overførsel af opgaver til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau, alene sker til den eller de myndigheder, der er helt eller delvist beliggende indenfor det geografiske område for den myndighed, hvorfra opgaven overføres. AC skal i den forbindelse foreslå, at alle medarbejdere som udgangspunkt garanteres, at flytning over længere afstande ikke vil blive foretaget, og at der ikke vil ske en væsentlig forlængelse af transporttiden. I de særlige tilfælde, hvor dette vil blive nødvendigt, skal AC opfordre til, at medarbejderne sikres kompensation, fx til afholdelse af flytteomkostninger, eller at forøget transporttid i en overgangsfase medregnes som arbejdstid.

I forhold til overenskomstansatte medarbejdere må en eventuel ændring af arbejdssted naturligvis varsles i overensstemmelse med reglerne herom. For så vidt angår tjenestemandsansatte medarbejdere, der som led i reformen pålægges en ændring af arbejdssted – som ligger inden for, hvad de er forpligtigede til at tåle – skal AC foreslå, at de pågældende får et rimeligt varsel på fx 3 måneder til at indrette sig herpå.

Ifølge lovforslaget og bemærkningerne hertil sikres alle overenskomstansatte, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ensartede rettigheder i forbindelse med overførslen, herunder bl.a. at de pågældendes ansættelsesvilkår videreføres uændret med den nye ansættelsesmyndighed som ny part og først kan ændres ved overenskomstens udløb eller med sædvanligt varsel efter den individuelle aftale om løn- og arbejdsforhold.

Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer alene lønmodtagernes individuelle rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst eller aftale – uanset på hvilket niveau disse aftaler er indgået - eller individuel aftale for en nærmere afgrænset periode. Loven sikrer således ikke de kollektive rettigheder, og hvis den nye ansættelsesmyndighed i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a ikke tiltræder overenskomsten, viderefører medarbejdernes rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst alene som individuelle rettigheder indtil udløbet af den pågældende overenskomst. I relation til kommunalreformen betyder ovennævnte ved fx overførsel af ansatte fra det kommunale til det statslige område, at såfremt den statslige ansættelsesmyndighed frasiger sig den kommunale overenskomst i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, videreføres de overførte medarbejders rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst efter virksomhedsoverdragelsesloven alene indtil det tidspunkt, hvor den kommunale overenskomst udløber. Herefter vil de pågældende overenskomstansatte medarbejdere således umiddelbart blive omfattet af den statslige overenskomst, hvilket på en række punkter vil være ensbetydende med forringelser af ansættelsesvilkårene.

De overenskomstansatte akademikere på det kommunale og amtslige område og det statslige område har på en række punkter løn- og ansættelsesvilkår, som er forskellige. AC skal derfor foreslå, at det af loven eller bemærkningerne hertil kommer til at fremgå, at de ansatte efter overførslen sikres mod forringelser af løn- og ansættelsesvilkår som følge af overførslen. Der vil i forlængelse heraf være behov for konkrete tilpasningsforhandlinger for de akademikergupper, der bliver berørt af omlægningerne, så der ved aftale kan findes en for de berørte medarbejdere tilfredsstillende samlet løsning.

Såvel AC som AC's medlemsorganisationer er naturligvis indstillet på at indgå i disse forhandlinger for at sikre de forskellige grupper og de enkelte medarbejders vilkår. AC skal her pege på, at det på nogle punkter kan være hensigtsmæssigt med aftale om overgangsordninger eller aftale om bevarelse af nuværende vilkår som personlige ordninger, også på længere sigt. AC lægger således afgørende vægt på, at de akademiske medarbejdere ikke kun i umiddelbar tilknytning til overdragelsen sikrer deres individuelle rettigheder, men også i tiden herefter kan have tillid til og være trygge ved, at deres løn- og ansættelsesvilkår er sikret på et niveau mindst svarende til de nuværende vilkår.

2. Tjenestemænd

Ifølge lovforslaget overføres tjenestemænd, der overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Dette indebærer i henhold til bemærkningerne, at tjenestemænd, der overføres til ansættelse i statslige myndigheder eksempelvis vil blive ansat som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen.

AC skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at når de pågældende kommunale eller amtslige tjenestemænd ansættes som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen og kollektive aftaler på det statslige område, er der ikke tale om en ansættelse, der svarer til de vilkår, som gælder for kommunale og amtslige tjenestemænd.

Der er således en lang række forskelle i ansættelsesvilkårene for henholdsvis kommunale og amtslige tjenestemænd og statstjenestemænd, der gør sig gældende, fx i relation til vilkår for åremålsansættelse, pension etc., hvor vilkårene er ringere på det statslige om-

råde. Ansættelse af de pågældende som statstjenestemænd indebærer dermed på en række punkter en forringelse af ansættelsesvilkårene.

Med det formål at sikre den enkelte tjenestemand – kommunal, amtslig som statslig – mod ændringer i ansættelsesvilkårene, der vil blive opfattet som forringelser, skal AC foreslå, at der anvendes en model svarende til den, som blev anvendt i 1998 i forbindelse med overførslen af de kommunale levnedsmiddelenheder til staten – jf. lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. Modellen indebærer, at de kommunale tjenestemænd blev tilbudt ansættelse som statstjenestemænd på de vilkår, der var gældende for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke ville ske en forringelse af de pågældendes løn- og andre ansættelsesvilkår. Modellen indebærer endvidere, at såfremt en kommunal tjenestemand ikke ønskede ansættelse som statstjenestemand, blev den kommunale ansættelse opretholdt og de derfor gældende vilkår under den pågældendes udførelse af de opgaver, der blev henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Med lovforslagene vil tjenestemænd fremover være forpligtet til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. Det anføres i bemærkningerne, at det ved en vurdering af, om en anden stilling kan anses for passende vil skulle indgå, at ændringerne i ansættelsesområdet sker som led i den generelle kommunalreform, og det anføres i den forbindelse, at de pågældende vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde, som de ikke ville være forpligtede til at overtage indenfor rammerne af deres hidtidige ansættelsesområde. Ifølge bemærkningerne gælder dette dog ikke, hvis forpligtelsen til indenfor rammerne af det nye ansættelsesområde at overtage en anden stilling er af særlig indgribende karakter for den enkelte.

AC finder, at det med ovennævnte er højst uklart, hvor grænsen mere præcis går for, hvad den enkelte tjenestemand må tåle i forhold til forpligtelsen til efter lovforslaget at overtage en anden passende stilling indenfor sit – udvidede – ansættelsesområde, da der ikke i lovforslaget er angivet nogle overordnede kriterier for, hvornår der kan blive tale om, at en forpligtelse er "af særlig indgribende karakter for den enkelte". AC skal henstille, at dette kommer til at fremgå af lovforslaget.

Det fremgår af lovforslaget, at tjenestemænd, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ved pensionering fra denne ansættelse, får udbetalt en samlet tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Som det fremgår af bemærkningerne, vil en del af tjenestemændenes pensionsrettigheder være optjent under ansættelsen hos de hidtidige ansættelsesmyndigheder, mens en del af pensionsrettighederne vil være optjent under ansættelsen hos de myndigheder, som tjenestemændene overføres til. AC forudsætter, at lovforslaget ikke indebærer forringelser i de berørte tjenestemænds pensionsforhold i forhold til de berettigede forventninger, de pågældende inden overdragelsen kan have hertil.

3. Proceduren for fordeling af bl.a. ansatte

Proceduren for fordelingen af bl.a. de ansatte indebærer efter lovforslaget, at den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, udarbejder et udkast til en samlet aftale mellem på den ene side den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, og på den anden side den eller de myndigheder hvortil myndighedens opgaver overføres. Aftaleudkastet er som udgangspunkt fortroligt, jf. lovforslagets § 8, stk. 3.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår, at det vil være *naturligt* (fremhævet her), at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres før og under forhandlingerne på passende tidspunkter, *orienterer* (fremhævet her) de ansatte om den procedure, der skal fastlægge fordeling af bl.a. de ansatte, og i den forbindelse giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordelingen.

Endvidere fremgår, at det vil være *naturligt* (fremhævet her), at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres, på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordeling, og på et passende tidspunkt inddrager de involverede MED-udvalg og samarbejdsudvalg i drøftelserne om konsekvenserne af overførslen blandt de ansatte.

Som nævnt indledningsvis finder AC det vigtigt, at der skabes trygge rammer for de ansatte ved omlægningen, og AC finder det derfor *naturligt*, at de ansatte sikres en formel adgang til indflydelse i processen, konkret en formel mulighed for at blive informeret og hørt såvel i forbindelse med drøftelserne mellem de berørte myndigheder om aftaleudkastet til fordelingen af bl.a. de ansatte, såvel som i forbindelse med de eventuelle forhandlinger, der skal finde sted i delingsrådet, samt de overvejelser der i givet fald fører frem til, at delingsrådet fremsætter et mæglingsforslag til samlet aftale.

AC skal samtidig foreslå, at bestemmelsen i § 8, stk. 3, om at aftaleudkastene som udgangspunkt er fortrolige, udgår af lovteksten. Opretholdelse af § 8, stk. 3 om fortrolighed vil kunne skabe mistillid til processen og samtidig gøre tillidsrepræsentanternes og faglige organisationers indsats for at rådgive og hjælpe medlemmer i denne afgørende fase vanskelig og i nogle tilfælde umulig. § 8, stk. 3 åbner ligeledes mulighed for, at en arbejdsgiver kan afskære en tillidsrepræsentant fra at drøfte væsentlige forhold, som han måtte få kendskab til, med sine medlemmer, hvilket også gør det svært at sikre medlemmernes interesser. Endelig finder AC det væsentligt, at processen ved udarbejdelse af aftaleudkast om deling kan drage nytte af den faktuelle viden og opmærksomhed, som ansatte, tillidsrepræsentanter, organisationer og offentligheden i øvrigt kan bidrage med.

AC skal endvidere foreslå, at der fastsættes regler, der sikrer, at den enkelte medarbejder kan se baggrunden for en truffen beslutning om ny placering, og at medarbejderen samtidig kan få en fyldestgørende begrundelse, hvis medarbejderens ønske om ny placering ikke bliver imødekommet.

AC finder det i øvrigt retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, at dele af forvaltningsloven ved lovforslagets § 15 sættes ud af kraft i forbindelse med forhandlinger, aftaleindgåelse, vedtagelse af mæglingsforslag og beslutninger i øvrigt, der vedrører procedure for fordelingen af bl.a. de ansatte. Dette så meget desto mere, som bemærkningerne med hensyn til personalets inddragelse alene har karakter af uforpligtende hensigtserklæringer, jf. ovenfor.

Alle parter har efter AC's opfattelse en klar interesse i, at de beslutninger, der træffes i forbindelse med fordelingen af bl.a. de ansatte, træffes på et så oplyst og veldokumenteret grundlag som overhovedet muligt. Forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse bidrager hertil og dermed til, at der ikke træffes usaglige beslutninger.

AC skal foreslå, at forslaget § 15 udgår.

4. Øvrige bemærkninger

Der er i lovforslaget indarbejdet en udvidet adgang for Indenrigs- og Sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse af aftaleudkast, fordeling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte. Derudover kan ministeren med baggrund i bemyndigelsen eksempelvis fastlægge konkrete fordelingsnøgler, der angiver den forholdsmæssige fordeling mellem myndighederne. Bemyndigelsen omfatter aftaler, der indgås mellem myndigheder uden delingsrådets medvirken, og aftaler der indgås med delingsrådets medvirken. Indenfor rammerne af bemyndigelsen kan ministeren fastsætte reglerne "efter forhandling med Finansministeren".

AC finder det nødvendigt (også) i denne del af processen at sikre gennemsigtighed. Såfremt Indenrigs- og Sundhedsministeren finder det nødvendigt af fastlægge andre procedurer eller direkte ændre i en allerede fastlagt aftale mellem myndighederne (med eller uden delingsrådets medvirken) bør dette ikke ske, uden at de berørte parter inddrages herunder medarbejderrepræsentanterne, når spørgsmålet drejer sig om fordelingen af ansatte. AC skal derfor foreslå, at lovforslaget revideres med henblik herpå.

Vedrørende forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Efter lovforslaget overgår tjenestemænd, der er ansat under de kommuner, der indgår i en sammenlægning til ansættelse under den nye kommune på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår. Endvidere fremgår det, at de pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personalet under de kommuner, der indgår i en sammenlægning, som er ansat i henhold til overenskomst eller individuel aftale, og som i forbindelse med overførslen til den nye kommune ikke er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

AC skal for så vidt angår disse bestemmelser i lovforslaget henvise til AC's bemærkninger i tilknytning til de tilsvarende bestemmelser i forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

For en orden skyld skal AC i forlængelse heraf gøre opmærksom på, at den nye kommune ikke vil kunne frasige sig hidtidige overenskomster og aftaler i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a på grund af identitet mellem overdrager og erhverver.

AC skal beklage, at der ikke i tilknytning til beskrivelsen af sammenlægningsudvalgets opgaver i § 19, herunder særligt i forhold til pkt. 3 vedrørende budgettet for 2007 og pkt. 7 vedrørende indretningen af kommunens administration, er bemærkninger om, at medarbejderne skal høres, inden beslutning træffes i sammenlægningsudvalget.

Af lovforslagets bemærkninger til § 19, pkt. 7 fremgår det, at sammenlægningsudvalget skal foranledige, at hver enkelt ansat i den kommune, der indgår i sammenlægningen, inden sammenlægningen modtager oplysninger om tjenestested fra og med 1. januar 2007. AC forudsætter, at de almindelige varslingsregler finder anvendelse i denne forbindelse.

Efter lovforslagets § 22 kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler, hvorefter beslutninger, der med virkning for 2006 eller senere træffes af kommunalbestyrelsen i kommuner, der indgår i en kommunesammenlægning, i forbindelse med eller efter vedtagelsen af budget 2006, om nyansættelse af personale kræver godkendelse af sammenlægningsudvalget. Af bemærkningerne til bestemmelsen tilkendegives, at de kommunale parter i fornødent omfang vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af disse regler. AC forudsætter, at der med de kommunale parter også henvises til de kommunale personaleorganisationer.

Endelig skal AC anbefale, at det genovervejes at betragte dokumenter til sammenlægningsudvalget fra kommuner, der indgår i sammenlægningen m.v. som interne i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen. AC finder, at hensynet til åbenhed og gennemsækelighed i processen for såvel borgere som ansatte må veje tungere end hensynet til en "smidig forberedelse af sammenlægningen".

Af lovforslagets § 39 fremgår, at §§ 37 og 38 tilsvarende gælder for tjenestemænd henholdsvis personale, der er ansat i henhold til overenskomst eller individuel aftale i kommunale fællesskaber mellem kommunalbestyrelserne i de kommuner, der indgår i en sammenlægning. AC skal foreslå, at lovforslaget på dette punkt udvides, således at det kommer til at omfatte samtlige ansatte, såvel i kommuner og amter som i fælleskommunale selskaber, uanset disses karakter. Herved undgår man, at fx fælleskommunale interessentskaber, der har opgaver for flere kommuner, der i fremtiden overføres til flere forskellige nye kommunale enheder, ikke er omfattet.

Vedrørende forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

AC skal for så vidt angår lovforslagets bestemmelser om personalet (§§ 8 – 10) i det hele henviser til AC's bemærkninger til de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen samt forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Vedrørende forslag til lov om regioner og nedlægges af amtskommuner, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

AC skal for så vidt angår lovforslagets bestemmelser om Forberedelsesudvalgets opgaver, særligt adgangen til at træffe bestemmelse om indretning af regionens administration, herunder ansættelse og afskedigelse af personale hertil, henviser til AC's bemærkninger til lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen samt forslag til lov om revision af den kommunale inddeling. Også i forhold til dette lovforslag finder AC det naturligt, at medarbejderne høres og inddrages i processen, og at denne baseres på åbenhed og gennemsækelighed.

Fra "Birgitte Egholm Flinck" <bef@ac.dk>
Til: <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 11:50
Emne: Høringssvar vedrørende lovforslag i forbindelse med strukturreformen på Skatteministeriets område

Se venligst vedhæftede filer.

Høringssvaret bliver endvidere leveret med bud dd.

Med venlig hilsen

Birgitte Egholm Flinck
Akademikernes Centralorganisation
Nørre Voldgade 29
Postboks 2192
1017 København K
Direkte 3369 4060

<<skatteministeriet.pdf>> <<Notat.pdf>>

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Fre, Jan 7, 2005 11:25
Emne: Videres.: Høringssvar vedrørende lovforslag på skatteministeriets område

>>> "Rikke Margrethe Friis, RMF" <rmf@ARF.DK> 07-01-05 11:16 >>>
Hermed Amtsrådsforeningens høringssvar vedr. lovforslag på
skatteministeriets område

Med venlig hilsen

Rikke M. Friis

Amtsrådsforeningen
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

Telefon direkte 3529 8276
Telefon omstilling 3529 8100
Fax 3529 8300
www.arf.dk

Officiel post bedes sendt til arf@arf.dk

Skatteministeriet

**Amtsråds-
foreningen**

07-01-2004

J.nr. 471319

Rikke Margrethe Friis

Tel. 35 29 82 76

Høring over forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt lovforslag med konsekvensrettelser heraf

Ud over forslag til samling af restanceinndrivelsen i staten indeholder lovforslaget bl.a. bestemmelser vedrørende fordeling af aktiver og passiver samt personaleoverflytninger ved flytning af opgaver. Amtsrådsforeningen forholder sig særskilt til fordeling af aktiver og passiver i høringssvar til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

For så vidt angår overførsel af personale skal bemærkes, at amternes personale ikke er omfattet af loven. Amtsrådsforeningen har dog i det tidligere fremsatte lovforslag til Skatteforvaltningsloven, hvor amternes personale heller ikke var omfattet af loven, forholdt sig til personaleoverførsler, i det omfang bestemmelserne om personaleoverflytning kunne have generel betydning for øvrige områder. Amtsrådsforeningens bemærkede i den anledning, at

- personale, der understøtter løsningen af de opgaver, der overføres, også bør være omfattet af overførslen fra kommune til stat, f.eks. administrativt personale, ledere, kantinepersonale og rengøringsmedarbejdere (overhead-personale),
- fastlæggelsen af principperne og udformningen af reglerne for

Side 2

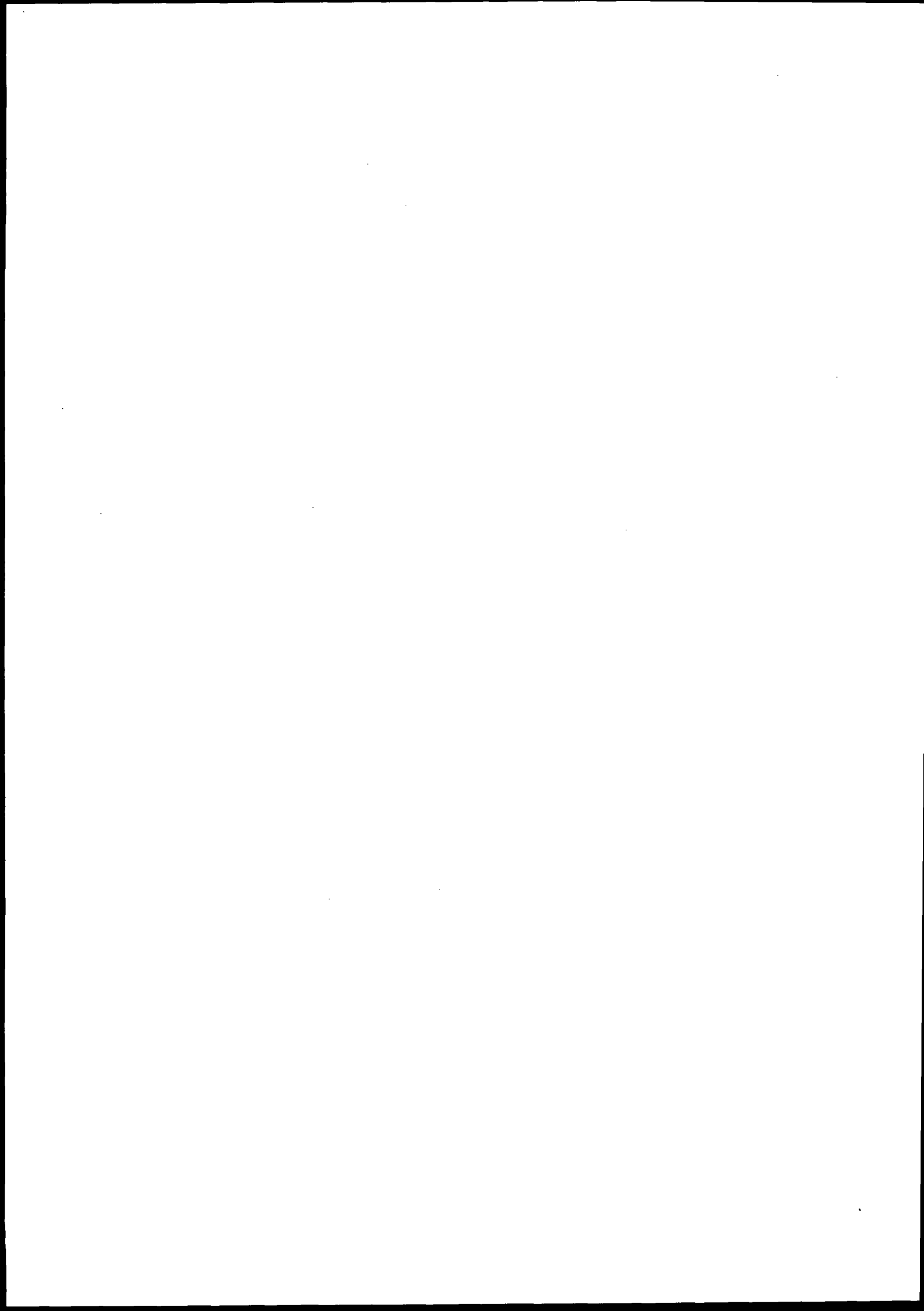
en fordeling af pensionsbyrden efter Amtsrådsforeningens opfattelse bør ske efter forhandling mellem de offentlige arbejdsgiverparter.

Amtsrådsforeningen har med tilfredshed noteret sig, at begge bemærkninger blev indarbejdet i det endelige lovforslag til Skatteforvaltningsloven, og at bestemmelserne også indgår i dette lovforslag. Amtsrådsforeningen har derfor ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Dorte Hansen Thrige

403 18

CFU

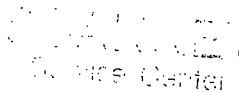
**Centralorganisationernes
Fællesudvalg**

Løngangstræde 25, 4. sal

1468 København K

Tlf 3817 8100 Fax 3817 8130

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

7. januar 2005
13053.2 PW/HF

Hørings svar vedrørende lovforslag om kommunalreformen – Skatteministeriet

Forslag til love i forbindelse med kommunalreformen

CFU vil i forbindelse med de mange lovforslag i forbindelse med kommunalreformen udtrykke generel betænkelighed ved den hastighed, hvormed reformen ønskes gennemført, og lovforslagene giver generelt indtryk af, at mange forhold er uafklarede og begrænser vores muligheder for at gennemskue konsekvenserne af reformen.

CFU har koncentreret sig om det personalerelaterede indhold i reformen, og er generelt tilfreds med de udmeldinger, der er kommet fra såvel statsministeren som indenrigs- og sundhedsministeren om, at regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde.

Det er vores opfattelse, at en sådan tryghed kun kan etableres ved, at der gennemføres en løbende gensidigt forpligtende dialog med personaleorganisationerne.

En god proces og et succesfyldt resultat forudsætter en åben dialog og et konstruktiv samarbejde mellem ledelse og medarbejdere, hvor alle gives mulighed for at bidrage med viden, erfaringer, ideer og forslag.

CFU ønsker, at medarbejdere og ledere kommer til at opleve gennemførelsen af kommunalreformen som en professionel og personalepolitisk god proces.

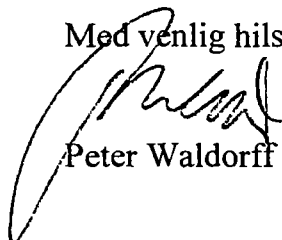
2004-711-0040 (67)

CFU skal i øvrigt henvise til de høringssvar, der måtte komme fra de respektive centralorganisationer samt disses medlemsorganisationer.

CFU forbeholder sig ret til at komme med yderligere bemærkninger til nærværende lovforslag samt til lovpakken generelt på et senere tidspunkt..

Der vedlægges kopi af vores høringssvar af 7. januar 2005 til Indenrigs- og Sundhedsministeriet til udkast til lov om visse procedurespørgsmål, der indeholder synspunkter på de personalerelaterede spørgsmål.

Med venlig hilsen

Peter Waldorff

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

7. januar 2005
13010.8 PW/HF

Høringssvar vedrørende lovforslag om kommunalreformen – Indenrigs- og sundhedsministeriets område – Forslag til lov om visse procedure-spørgsmål

Centralorganisationernes Fællesudvalg har til høring modtaget udkast til en lang række lovforslag om gennemførelse af kommunalreformen indenfor Indenrigs- og Sundhedsministeriets område samt en lang række øvrige lovforslag.

Indledning

CFU konstaterer, at lovforslagene indeholder en række ikke konkretiserede bemyndigelser til ministeren, hvorfor der opstår uklarhed med hensyn til hvorledes reformen i sidste ende bliver udformet. Det begrænser vores muligheder for at gennemskue konsekvenserne af reformen.

Et eksempel herpå er, at indenrigs- og sundhedsministeren gives hjemmel til at lade opgaveflytninger finde sted såvel før som efter den 1. januar 2007.

CFU vil koncentrere sig om det personalerelaterede indhold i lovforslagene – herunder især udkast til forslag til lov om visse procedurespørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

CFU skal i øvrigt henvise til de høringssvar, der måtte komme fra de respektive centralorganisationer samt disses medlemsorganisationer.

Generelle bemærkninger

Regeringen har afgivet løfter om at sikre medarbejdernes løn- og ansættelsesvilkår, og at der er job til alle i den nye struktur. CFU har i den forbindelse med tilfredshed noteret sig, at det af lovforslaget og bemærkningerne hertil fremgår, at de ansatte skal følge opgaven, således at de ansatte, der udelukkende eller overvejende er beskæftigede med en opgave, der overføres til en anden myndighed, overføres til ansættelse under den pågældende myndighed.

En række andre forhold vil imidlertid også være en nødvendig forudsætning for, at der kan skabes trygge rammer for personalet ved omlægningen og dermed sikre de ansattes aktive og konstruktive deltagelse i opbygningen af den nye struktur. I den forbindelse skal CFU understrege, at det er en vigtig forudsætning for en vellykket proces, at personalet på alle niveauer inddrages – også i et langt videre omfang end de formelle regler om information og høring.

Politiske garantier om jobsikkerhed kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor efter CFU's opfattelse som minimum anføres i lovbemærkningerne, at eventuel personalereduktion skal ske ved naturlig afgang.

CFU afgav en lang række både konkrete og generelle bemærkninger til udkast til lovforslag på Skatteministeriets område, idet det var vores opfattelse, at bestemmelser om de ansattes vilkår ville danne præcedens for personaleoverførsler som led i kommunalreformen.

Vi kan beklageligvis konstatere, at det nu fremsendte lovforslag ikke tager højde for tidligere afgivne bemærkninger.

Kopi af høringssvaret til Skatteministeriet vedlægges til orientering.

Vores bemærkninger vil i al væsentlighed koncentrere sig om at sikre størst mulig tryghed for de ansatte herunder, at der ikke sker forringelser i de ansattes nuværende ansættelsesvilkår. Det er CFUs opfattelse, at lovforslagene desværre ikke giver de nødvendige garantier herfor.

Forslag til lov om visse procedurespørgsmål

CFU's høringssvar vedrører

- Tryghed og medinddragelse
- Økonomi
- Udvidelse af ansættelsesområdet
- Arbejdssted og arbejdsopgaver
- Tjenestemænd
- Overenskomstansatte

Tryghed og medinddragelse

CFU er generelt tilfreds med de udmeldinger, der er kommet fra såvel statsministeren som indenrigs- og sundhedsministeren om, at regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde.

Det er CFU's opfattelse, at en sådan tryghed kun kan etableres ved, at der gennemføres en løbende gensidigt forpligtende dialog med personaleorganisationerne.

En god proces og et succesfuldt resultat forudsætter en åben dialog og et konstruktivt samarbejde mellem ledelse og medarbejdere, hvor alle gives mulighed for at bidrage med viden, erfaringer, ideer og forslag.

CFU ønsker, at medarbejdere og ledere kommer til at opleve gennemførelsen af kommunalreformen som en professionel og personalepolitisk god proces.

CFU vil derfor kvittere for, at det af bemærkninger til lovforslaget fremgår, at det vil være naturligt, at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres, på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordelingen og på et passende tidspunkt inddrager de involverede MED-udvalg og samarbejdsudvalg i drøftelserne om konsekvenserne af overførelsen af blandt andet de ansatte, således at det sikres, at personalets repræsentanter har mulighed for at drøfte juridiske, økonomiske og sociale følger for ansatte, der bliver berørt af reformen.

CFU skal i den anledning henlede opmærksomheden på den fælles udmelding om information og samarbejde i forbindelse med strukturreformen, som CFU og Personalestyrelsen udsendte til samtlige samarbejdsudvalg den 29. september 2004.

Det understreges i den fælles erklæring, at den tryghed, der skal skabes i forbindelse med omlæggingerne, skal omfatte både de medarbejdere, som overføres fra kommune og amtskommuner og de allerede ansatte medarbejdere på det statslige arbejdspladser.

CFU finder det derfor vigtigt, at der i bemærkningerne til lovforslaget indarbejdes yderligere bemærkninger om personalets – herunder personaleorganisationernes - inddragelse og indflydelse på hele processen.

CFU ønsker, at hensigtserklæringen i bemærkningerne gøres mere bindende for de enkelte ledelsesniveauer, da dette vil være med til at skabe tryghed, omstillingsparathed og gennemsigtighed i processen for medarbejderne. Vi skal således foreslå, at MED- og samarbejdsudvalgene involveres før, under og ef-

ter afgivelsen og modtagelsen af medarbejderne. Endvidere bør MED- og samarbejdsudvalg involveres i udarbejdelse af "aftaleudkast" for så vidt angår de personalemæssige spørgsmål.

Personalestyrelsen og CFU har udarbejdet en fælles vejledning om kommunalreformen, som løbende vil blive udbygget. Vi anbefaler, at der i lovforslaget eller bemærkninger hertil henvises til denne vejledning.

CFU finder det uacceptabelt, at lovforslaget lægger op til, at Forvaltningslovens kapitler 4, 5 og 6 der handler om *partens aktindsigt, partshøring og begrundelse m.v.* ikke vil være gældende – samtidig med at lovforslaget bemærker, at de ansatte vil blive inddraget i processen.

Af lovforslagets bemærkningerne fremgår det, at man vil sætte forvaltningslovens regler ud af spil med henblik på at sikre en smidig proces. Det er efter CFU's opfattelse uantageligt.

Det skal understreges, at det forvaltningsretlige system og samarbejdsudvalgs-systemet ikke er alternative systemer, men derimod supplerende systemer. De forvaltningsretlige regler om partshøring har således til formål at sikre, at den ansatte får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere det faktiske afgørelsesgrundlag, inden der træffes beslutning.

Denne retssikkerhedsgaranti i forhold til det enkelte individ tilgodeses ikke ved en løbende inddragelse af samarbejdsudvalget, der tager vare på kollektivets ret til information og høring.

CFU er derfor af den opfattelse, at lovforslagets § 15 skal udgå.

CFU har videre noteret sig, at samtlige medarbejdere senest den 1. august 2006 er orienteret om, hvilken ansættelsesmyndighed den enkelte overføres til. Vi finder det vigtigt, at der hurtigt kommer en afklaring af, hvor den enkelte medarbejder er placeret hos den nye arbejdsgiver og hvilke arbejdsopgaver medarbejderen fremover skal varetage.

Loven giver ikke nærmere retningslinier for yderligere oplysninger i den forbindelse, såsom indplacering hos ansættelsesmyndigheden, eventuelle ændringer i arbejdsopgaver og lignende.

Lovforslaget er efter vores opfattelse i modstrid med de tilkendegivelser, regeringen har givet om tidligst mulig afklaring for de ansatte.

CFU skal i den forbindelse henstille til, at der i videst muligt omfang tages hensyn til såvel nuværende som kommende statsansatte medarbejders ønsker, ligesom tillidsrepræsentanter og personaleorganisationer bør inddrages i processen

CFU skal præcisere, at overgang til ansættelse i en anden offentlig myndighed ikke i sig selv indebærer en forpligtelse til at skulle tåle at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne.

Sådanne eventuelle ændringer skal varsles efter de almindelige arbejdsretlige og funktionærretlige regler således, at der efter den konkrete ændrings karakter gives et passende varsel, og hvis der er tale om en væsentlig vilkårsændring, et varsel svarende til den pågældendes individuelle opsigelsesvarsel, hvorfor datoen 1. august 2006 er meget sent i forhold til en gennemførelsen af ændringen med virkning fra den 1. januar 2007.

Endelig skal CFU præcisere, at det ikke kun er i relation til de medarbejdere, der overføres fra kommunalt til statsligt regi, at der er behov for at skabe trygge rammer ved omlægningen samt behov for løbende at gennemføre den fornødne kompetenceudvikling. Det gælder også de medarbejdere, som i dag er statsligt ansat inden for de nævnte områder.

Økonomi

De økonomiske konsekvenser af den meget omfattende reform bør naturligvis være veloplyste.

Det gælder både på de enkelte områder, der berøres - og samlet set.

Det er derfor – i lyset af den stramme økonomiske udgiftsstyring - betænkeligt, at der ikke ligger økonomiske konsekvensberegninger til de enkelte lovforslag.

Partierne bag reformen har samtidig garanteret, at de ansatte følger opgaverne. Et væsentligt spørgsmål er hvorledes jobsikkerhedsgarantien finansieres?

Et andet væsentligt spørgsmål som lovforslagene ikke giver svar på er, hvad opgaveoverførelsen koster og hvordan finansieringen skal findes?

Helt basalt findes der sammenlignelige, men alligevel forskellige aftalesæt på det kommunale og det statslige område. Det er aftalesæt, som skal anvendes parallelt i den resterende overenskomstperiode. De overenskomstansatte fortsætter blandt andet med de kommunale lønreguleringer og herunder den kommunale sektors reguleringsordning. Tjenestemændene overføres derimod umiddelbart og forudsættes kompenseres samtidigt lønmæssigt ved indplaceringen på de statslige aftaler.

Således belastes de statslige budgetter af såvel forudseelige som uforudseelige udgifter i forbindelse med overgangen og i årene derefter. I den forbindelse er det ikke mindst relevant at rette fokus mod de nye lønsystemer i staten, hvor

en væsentlig forudsætning for disse er tilstedeværelsen af et lokalt økonomisk råderum.

Udvidelse af ansættelsesområde

Det anføres i lovforslaget, at ansættelsesområdet - både for tjenestemænd og overenskomstansatte - udvides til at omfatte den nye ansættelsesmyndigheds område. Dette er efter CFUs opfattelse ensbetydende med, at såvel de statslige som de overførte kommunale medarbejdere i princippet vil få hele landet som ansættelsesområde.

Lovforslaget indebærer en markant udvidelse af ansættelsesområdet, især for de (amts)kommunale medarbejdere, der overføres, idet deres ansættelsesområde typisk har været det enkelte amt eller den enkelte kommune.

CFU finder, at en sådan udvidelse forekommer at være både retsligt betænkelig og unødvendig, idet der bør kunne findes en løsning således, at opgaveflytningen kan gennemføres med en væsentlig mindre udvidelse af ansættelsesområdet.

CFU skal i den forbindelse henvise til, at tjenestemænd, der som led i kommunalreformen overføres fra amterne til selvejende institutioner under Undervisningsministeriet, får et ansættelsesområde, der er begrænset til den enkelte institution, jf. pkt. 2 i almindelige bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og voksenuddannelsescentre og forskellige andre love og til udkast til forslag til lov om ændring af lov om centre for videregående uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelse m.v., lov om mellem- og videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

Videre fremgår det af bemærkninger til § 7, at *stor afstand mellem det hidtidige og det nye tjenestested udelukker således ikke i sig selv til at overtage den nye stilling*. CFU er enig i, at i forhold til passende stilling er afstand et ud af flere momenter, der indgår i en konkret vurdering, men vi mener dog, at stor afstand efter omstændighederne i sig selv kan indebære, at stillingen ikke er passende.

CFU er den af opfattelse, at vurderingen af hvorvidt et indgreb er af "særlig indgribende karakter" må vurderes i forhold til den stilling, tjenestemanden oprindeligt blev overført fra.

Personalestyrelsen har tidligere tilkendegivet, at lovudkastets udvidelse af ansættelsesområdet svarer til de regler, der blev fastlagt i forbindelse med dan-

nelsen af Hovedstadens Sygefællesskab (H:S) og Bornholms Regionskommune.

Dette er CFU ikke enig i, idet der ved dannelsen af H:S ikke skete andre ændringer i tjenestemændenes ansættelsesområde, end hvad tjenestemændene var forpligtede til at tåle ved fortsat ansættelse i den hidtidige stilling og for så vidt angår Bornholms Regionskommune blev ansættelsesområdet fastlagt til at være Regionskommunen.

Der er væsentlige forskelle i de trods alt snævre udvidelser af ansættelsesområderne i de tidligere situationer, og så det, der ligger i det nærværende lovforslag.

CFU forudsætter, at udvidelsen af ansættelsesområdet gennemføres så lempeligt som muligt således, at det både sker under hensyn til den enkelte medarbejder og opgaveflytningen, og selvfølgelig ved overholdelse af reglerne om varsling og lign.

Arbejdssted og arbejdsopgaver

CFU finder det vigtigt, at der meget hurtigt kommer en afklaring af, hvor det fremtidige arbejdssted for den enkelte medarbejder er placeret, og hvilke arbejdsopgaver den ansatte fremover skal varetage. Dette gælder for alle medarbejdere i den nye struktur.

CFU skal i den forbindelse henstille, at der i videst muligt omfang tages hensyn til såvel nuværende som kommende statsansatte medarbejders ønsker, ligesom tillidsrepræsentanter og personaleorganisationerne skal inddrages.

Tjenestemænd

Det fremgår af lovforslagene, at tjenestemænd overføres til statstjenestemandsansættelse med de hidtidige vilkår, og i bemærkningerne anføres det samtidig, at de ansættes som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandslovgivningen og de kollektive aftaler, der er indgået i henhold til denne lovgivning.

Det er CFUs opfattelse, at disse bemærkninger strider mod hinanden, idet der også på tjenestemandsområdet er indgået væsentligt forskellige aftaler i henholdsvis statsligt og kommunalt regi. Lovforslaget indeholder således ikke en konkret afklaring af, hvilke løn- og ansættelsesvilkår tjenestemændene skal have i fremtiden.

Det gælder såvel i forhold til løn, pension og andre ansættelsesvilkår, hvor regulativer (f.eks. pension) og aftaler (løn- og øvrige ansættelsesvilkår) er forskellige.

Der kan angives mange eksempler på forskelle, men CFU vil her alene pege på enkelte væsentlige forskelle.

I forbindelse med de nye lønsystemer er det på statens område aftalt, at fremtidige lønstigninger udover hvad den enkelte havde udsigt til i det gamle lønsystem – i grove træk – ikke medfører ændringer i den pågældendes tjenestemandspensionsskalatrin, men der indbetales pensionsbidrag af forskellen til en bidragsfinansieret pensionsordning på samme måde som for de overenskomstansatte.

På det kommunale område er det aftalt, at der fortsat sker almindelig tjenestemandspensionsoptjening.

På det kommunale område er der desuden aftalt særlige pensionsforbedringer for såvel nuværende tjenestemandsansatte som allerede pensionerede kommunale tjenestemænd.

Det er der ikke i samme omfang på det statslige område.

Lønafalterne i det kommunale område er også væsentlig forskellige i forhold til staten, idet man i kommunerne er i gang med en større omlægning af hele den gamle stedtillægsordning (områdetillæg).

Endelig skal det nævnes, at der også er en række forskelle, når det drejer sig om aftaler om øvrige ansættelsesvilkår som for eksempel aftaler om seniorordninger, frivillig fratræden, barsel og omsorgsdage, ferie og ansættelse på særlige vilkår.

Med det formål at sikre den enkelte tjenestemand – kommunal som statslig – mod ændringer i ansættelsesvilkårene, der vil blive opfattet som forringelser, skal vi foreslå, at der anvendes en model svarende til den, som blev anvendt i 1998 i forbindelse med overførslen af de kommunale levnedsmiddelenheder til staten – jf. lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m.

Modellen indebar, at de kommunale tjenestemænd blev tilbudt ansættelse som statstjenestemænd på de vilkår, der var gældende for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke ville ske en forringelse af de pågældendes løn- og andre ansættelsesvilkår.

Modellen indebar endvidere, at såfremt en kommunal tjenestemand ikke ønskede ansættelse som statstjenestemand, blev den kommunale ansættelse opretholdt lige som de derfor gældende vilkår under den pågældendes udførelse af de opgaver, der blev henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Med lovforslagene vil tjenestemænd fremover være forpligtet til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. Det anføres i bemærkningerne, at det ved en vurdering af, om en anden stilling kan anses for passende vil skulle indgå, at ændringerne i ansættelsesområdet sker som led i den generelle kommunalreform.

Det anføres i den forbindelse, at de pågældende vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde, som de ikke ville være forpligtede til at overtage indenfor rammerne af deres hidtidige ansættelsesområde.

Ifølge bemærkningerne gælder dette dog ikke, hvis forpligtigelsen til at overtage en anden stilling indenfor rammerne af det nye ansættelsesområde er af særlig indgribende karakter for den enkelte.

CFU finder, at det med ovennævnte er højst uklart, hvor grænsen mere præcis går for, hvad den enkelte tjenestemand må tåle i forhold til forpligtigelsen til efter lovforslaget at overtage en anden passende stilling indenfor sit – udvidede – ansættelsesområde.

Det fremgår af lovforslaget, at tjenestemænd, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ved pensionering fra denne ansættelse, får udbetalt en samlet tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Som det fremgår af bemærkningerne, vil en del af tjenestemændenes pensionsrettigheder være optjent under ansættelsen hos de hidtidige ansættelsesmyndigheder, mens en del af pensionsrettighederne vil være optjent under ansættelsen hos de myndigheder, som tjenestemændene overføres til.

Vi forudsætter, at lovforslaget ikke indebærer forringelser i de berørte tjenestemænds pensionsforhold i forhold til de berettigede forventninger, de pågældende inden overdragelsen kan have hertil.

Videre forudsættes det, at Personalestyrelsens notat af 29. oktober 2004 om pensions- og lønforhold for kommunale tjenestemænd, der overføres til staten (ToldSkat) i forbindelse med kommunalreformen, jf. bilag 3 til L130, finder tilsvarende anvendelse som uddybning af udkastets bemærkninger, og CFU skal henstille, at bemærkningerne udbygges i overensstemmelse hermed.

Den lukkede gruppe

CFU forudsætter, at amtskommunale tjenestemænd, der er ansat i henhold til lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998, opretholder denne status, når de overgår til en ny ansættelsesmyndighed, herunder pensionsvilkår i henhold til § 12 i samme bekendtgørelse.

CFU skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v. beror på en aftale mellem Finansministeriet, Kommunernes Landsforening og Lærernes Centralorganisation om kommunalisering af folkeskolens ansatte. I forhold til etableringen af aftalen om folkeskolen af 27. marts 1992 var det en forudsætning, at der blev etableret en "lukket gruppe" af tjenestemænd, der overgik på særlige vilkår.

Det er CFU's opfattelse, at kommunalreformens gennemførelse ikke forudsætter nogen ændring af status for "den lukkede gruppe" af tjenestemænd i folkeskolen, og hvis vilkårene ønskes ændret, kan det alene ske efter forhandling mellem aftalens parter..

CFU skal derfor henstille, at bemærkningen til § 7 om tjenestemænd i den amtskommunale folkeskole, der er ansat efter lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v. fjernes således, at tjenestemændene i den "lukkede gruppe" bevarer den hidtidige status, herunder pensionering i henhold til § 12 i lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998.

Overenskomstansatte medarbejdere

CFU er enig i, at Virksomhedsoverdragelsesloven generelt bør gælde, og på baggrund af lovforslagets bemærkninger også i situationer, hvor der ud fra Virksomhedsoverdragelseslovens bogstav måtte kunne rejses tvivl om et område er inden for lovens rammer eller ej.

Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer imidlertid alene den ansattes individuelle rettigheder indtil overenskomstperiodens udløb, og vi skal gøre opmærksom på, at der også på overenskomstområdet er en lang række forskelle i overenskomstgrundlaget for stats- og kommunalt ansatte, idet de fleste af de aftaler, der er nævnt under tjenestemandsafsnittet også gælder for overenskomstansatte.

CFU skal pege på den generelle problematik ved at skulle overføre løn- og pensionsaftaler fra et overenskomstområde til et andet.

Vi finder, at det bør sikres, at de overførte overenskomstansatte efter udløbet af overdragelsesperioden i henhold til Virksomhedsoverdragelsesloven ikke kommer til at opleve en lønnedgang og/eller nedgang til et eventuelt lavere pensionsbidrag som følge af, at de herefter omfattes af de kollektive overenskomster og aftaler herom, der gælder på det statslige område.

Vi vil gøre opmærksom på et enkelt problem, nemlig spørgsmålet om at sikre den enkelte ansatte pensionsmæssig i forbindelse med virksomhedsoverdragelsesloven.

I dag er der ikke mulighed for, at det enkelte pensionsinstitut kan sikre grundlagsrenter, garanteret forrentning af indestående depoter ved overførsel fra et institut til et andet.

CFU skal derfor pege på nødvendigheden af, at de berørte parter i forbindelse med tilpasningsforhandlingerne er opmærksomme på alle relevante aftaler, bestemmelser og lignende.

Afsluttende bemærkninger

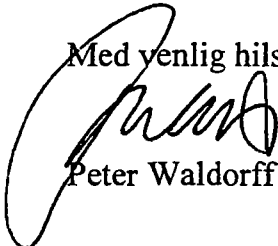
Det er CFU's opfattelse, at lovforslaget for så vidt angår de personalepolitiske og personalejuridiske forhold ikke er tilfredsstillende.

CFU skal derfor foreslå, at der garanteres gennemførelse af tilpasningsforhandlinger mellem de berørte parter både for tjenestemænd og overenskomstansatte således, at det kan klarlægges, hvilke løn- og ansættelsesvilkår, der skal være dækkende for de overførte grupper i fremtiden.

CFU har tilsluttet sig de politiske udmeldinger om tryghed for de berørte personer, og vi skal derfor opfordre til, at der afsættes den fornødne tid til og reel mulighed for dialog og forhandling mellem de berørte parter.

CFU forbeholder sig ret til at komme med yderligere bemærkninger til nærværende lovforslag samt til lovpakken generelt på et senere tidspunkt.

Med venlig hilsen

Peter Waldorff

Til Skatteministeriets Departement
Att. Henriette Lohse

07-01-2005
Sagsnr.: 132815

Høringssvar

Forslag til Lov om ændring af forskellige love

Dansk Byggeri har læst Skatteministeriets udkast til Forslag til Lov om ændring af forskellige love og har indledningsvis disse bemærkninger.

Dansk Byggeri har noteret sig, at regeringens forslag til kommunalreformen på skatteområdet indebærer en reduktion af skatteudskrivende niveauer fra tre til to i den offentlige sektor, og at der for de offentlige myndigheder og etater skabes et enstrengt inddrivelsessystem.

Dansk Byggeri er enige i de betragtninger, der i lovforslagets generelle bemærkninger skitseres om de potentielle muligheder for effektivisering af vores skattesystem og restanceinddrivelsessystem i offentligt regi.

Dansk Byggeri ønsker en smidig og effektiv offentlig sektor, der med det lavest mulige niveau for de offentlige udgifter, yder private virksomheder og borgere den nødvendige service.

Dansk Byggeri har således ingen bemærkninger til ændringer i indholdet af lovtæksten i §1. lov om aktiv socialpolitik § 95, stk. 1 og stk. 2, eller i §2. ændringerne i Lov om arbejdsløshedsforsikring § 84 - §85. i forslaget til Lov om ændringer af forskellige Love.

Dansk Byggeri har dog følgende generelle bemærkninger til lovændringerne

Dansk erhvervsliv løser en række opgaver for staten og det offentlige i forbindelse med inddrivelse af indtægter for disse, nemlig opkrævning af A-skatter, SP-bidrag, ATP-bidrag, moms osv.

Dansk Byggeri finder dog i princippet ikke, at private virksomheder via lønindeholdelse skal inddrages i mellemværender mellem offentlige myndigheder og virksomhedernes ansatte i det omfang, det er tilfældet i dag. Her tænkes blandt andet på lønindeholdelse i forbindelse med lønmodtager der er i restance til det offentlige for fx børnebidrag, SU-gæld, bøder og betaling af børneinstitutioner.

Nr. Voldgade 106

Postbox 2125

Telefon 72 16 00 00

www.danskbyggeri.dk

1015 København K

Telefax 72 16 00 10

info@danskbyggeri.dk

k

Dansk Byggeri vil her gøre opmærksom på, at mange virksomheder finder, at lønindeholdelse foretaget for det offentlige over for lønmodtagere er årsag til administrative byrder i et betydeligt omfang, og at lønindeholdelse kan være årsag til et mere anspændt forhold mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Sigter det fremsendte 'Forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samling af inddrivelsen i Skatteministeriet)' på at gøre mere brug af lønindeholdelse som middel til restanceinddrivelse af gæld til det offentlige fra private borgere. Her bør der foretages en konsekvensberegning af de øgede administrative byrder, der i givet fald vil blive pålagt virksomhederne i den private sektor.

Med venlig hilsen

Henrik Stig Sørensen
Erhvervspolitisk Sekretariat
Dansk Byggeri
Tlf. 72 16 01 44

Skatteministeriet
Att.: Rikke Camilla Christensen og Søren
W. Clausen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

4. januar 2005
KKo

Høringssvar over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område - Restanceinndrivelsesmyndigheden

Skatteministeriet har den 1. december 2004 udbedt sig Dansk Industris bemærkninger til ovennævnte lovforslag samt konsekvensændringer fremsat i separat lovforslag.

Dansk Industri finder skabelsen af et en-strengt inddrivelsessystem som meget positiv. DI forventer, at det vil sikre en ensartet og retssikker inddrivelse, og DI kan således støtte lovforslaget.

Det er i lovforslaget anført, at med det fremsatte lovforslag tages det første skridt i retning af en fælles inddrivelseslov. DI ser gerne, at der ydermere sker en harmonisering af de specifikke områder, således at der fås en ensretning af reglerne for lønindeholdelse, forældelse m.m. DI har noteret sig, at der planlægges fremsat en række lovforslag til en sådanne harmoniseringer og kan støtte disse planer. Først når reglerne er blevet ensrettet vil det være muligt at opnå det fulde effektiviseringspotentiale, der ligger i inddrivelsesområdet.

DI står selvsagt til rådighed med yderligere oplysninger og deltager gerne i et møde.

Med venlig hilsen

Kristian Koktvedgaard
Konsulent, Skat og regnskab

Landbrugsraadet
Axeltorv 3
1609 København V

MODTAGET

- 7 JAN. 2005

SKADM

Dansk Landbrug
Vesterbrogade 4A
1620 København V

København, den 6. januar 2005

Skatteministeriet
Att.: Rikke Camilla Christensen og Søren W. Clausen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Winnie Harboe Holst
Landbrugsraadet

Høringsvar over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område - Restanceinndrivelsesmyndigheden

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug har den 1. december 2004 modtaget Skatteministeriets ovennævnte udkast til lovforslag. Vi skal indledningsvist takke for høringsmuligheden. Vi har nedenfor angivet vores bemærkninger.

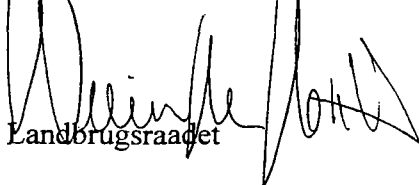
Overordnet er organisationerne positivt indstillet i forhold til sigtet om at indføre et énstrengt inddrivelsessystem. Ambitionerne om ensartethed og effektivitet i forvaltningen er vi klare tilhængere af. Vi har imidlertid også den forventning, at de gevinster i form af ressourcefrigørelser og omkostningsreduktioner mv., som lovændringen må forventes at give anledning til, anvendes til gavn for skatteyderne såvel private som erhvervslivet. Vi skal opfordre til, at ressourcerne fremadrettet anvendes mere offensivt i takt med, at effektiviseringen af restanceinddrivelsen/kontrolområdet skrider frem. Med en offensiv satsning mener vi, at fokus med fordel i højere grad fremover kan rettes mod rådgivning og forebyggende indsats frem for kontrol og sanktioner.

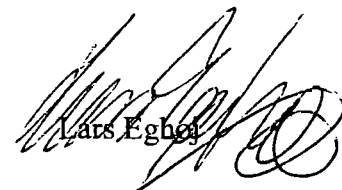
Herudover har vi noteret os, at man allerede med virkning fra 1. januar 2007 har ambitioner om at iværksætte et nyt elektronisk system, som skal erstatte 10 hidtidige systemer. I den forbindelse skal vi på det mest indtrængende opfordre til, at det prioriteres meget højt, at et nyt system er fuldt funktionsdygtigt inden implementeringen. Det er afgørende at undgå et fejlbehæftet system, der vil være til stor ulempe for alle berørte såvel myndigheder som skatteydere.

Endelig skal vi give vores opbakning til de yderligere regelharmoniseringer, som allerede forlods er skitseret i det pågældende lovforslag – bl.a. vedrørende forældelse mv.

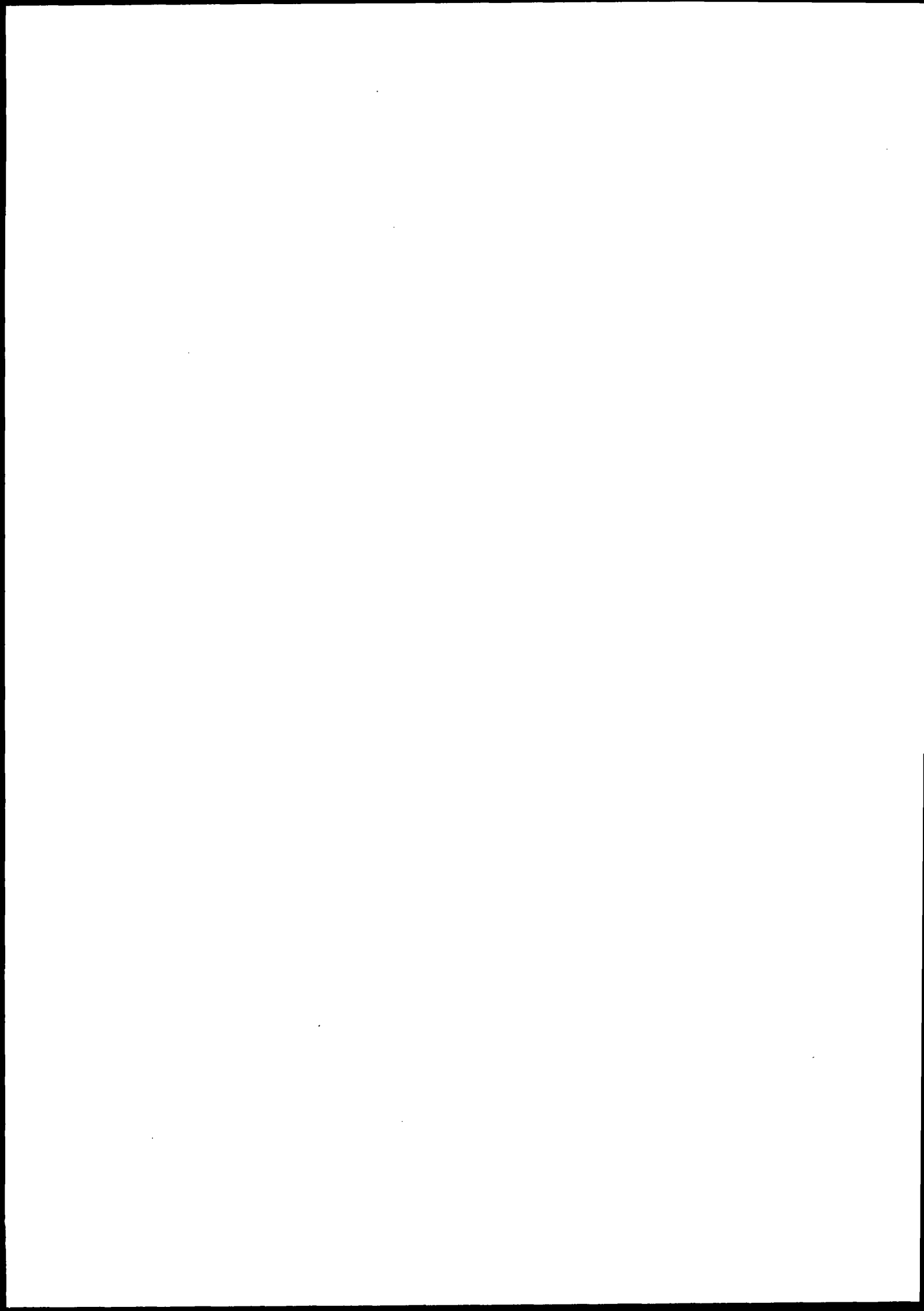
Med venlig hilsen

Winnie Harboe Holst

Landbrugsraadet

Lars Eghøj

Dansk Landbrug

Skatteministeriet, Departementet
(17-14-68-15)
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 København K

17-14-68-15
17-14-68-15
17-14-68-15

4. januar 2005

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2004-112-0180
Sagsbehandler
Tine Asmussen
Direkte 3319 3240

Vedrørende forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer)

1. Skatteministeriet har ved e-post af 2. december 2004 anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer (lovforslaget) og forslag til lov om ændring af forskellige love (lovforslaget om konsekvensændringer). Lovforslagene, der er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen, udmønter første trin i bestræbelserne på at skabe et enstrengt offentligt restanceinddrivelsessystem.

Der lægges med lovforslaget op til at samle restanceinddrivelsen i staten, således at al restanceinddrivelse vedrørende offentlige fordringer overføres og samles hos én statslig myndighed, restanceinddrivelsesmyndigheden, under Skatteministeriet. Samlingen vil omfatte den inddrivelse, der i dag varetages af kommuner og amtskommuner, politiet, domstolene, Økonomistyrelsen og af ToldSkats områder samt Inddrivelsesenheden under ToldSkat.

Det fremgår, at en væsentlig del af administrationen af inddrivelsen skal ske automatisk og ved elektronisk udveksling af oplysninger. En fuld udmøntning af lovforslaget vil bl.a. forudsætte en systemomlægning fra de nuværende 10 IT-systemer til ét restancehåndteringssystem, således at administrationen af inddrivelsen af alle offentlige restancer vil blive samlet i ét system.

Datatilsynet skal – efter at sagen har været behandlet på et møde i Datarådet – udtale følgende:

2. Lovforslaget lægger op til en omfattende videregivelse af personoplysninger, herunder følsomme oplysninger, mellem offentlige myndigheder, og det er Datatilsynets vurdering, at dette formentlig ikke i alle tilfælde vil kunne ske inden for persondatalovens rammer.

Det er derfor Datatilsynets opfattelse, at Skatteministeriet bør beskrive forholdet til persondataloven i bemærkningerne til lovforslaget, herunder i hvilket omfang det med forslaget er tilsigtet at fravige persondataloven, jf. også de konkrete bemærkninger neden for under punkt 3 – 8.

En række af de centrale bestemmelser i lovforslaget er formuleret meget bredt og upræcist og består af generelle bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler på området. Datatilsynet finder, at flere af de omhandlede bestemmelser i deres nuværende udformning ikke lever op til de grundlæggende databeskyttelsesprincipper i persondataloven og databeskyttelsesdirektivet.

3. Det fremgår af lovforslaget, at der vil skulle ske videregivelse af oplysninger dels fra fordringshaverne til restanceinddrivelsesmyndigheden (forslagets § 2, stk. 3 og 5), dels fra andre offentlige myndigheder, pengeinstitutter og værdipapircentralen til restanceinddrivelsesmyndigheden (forslagets § 3, stk. 3) og dels fra restanceinddrivelsesmyndigheden til andre offentlige myndigheder, herunder fordringshavere (forslagets § 3, stk. 4).

Datatilsynet skal i den forbindelse bemærke, at såvel indsamling og registrering af personoplysninger som videregivelse heraf udgør behandlinger omfattet af persondataloven, når det sker elektronisk. Persondataloven sondrer mellem forskellige kategorier af oplysninger – følsomme oplysninger, andre følsomme oplysninger samt fortrolige og almindelige oplysninger – og der er forskellige behandlingsregler alt afhængig af, hvilken kategori af oplysninger der er tale om.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger samt af bemærkningerne til § 3, at restanceinddrivelsesmyndigheden får adgang til at indhente oplysninger om skyldnerens økonomiske forhold, arbejdsmæssige forhold, bolig-mæssige forhold mv. Det er anført, at den overvejende del af de oplysninger, som er nødvendige for at behandle en inddrivelsessag, normalt har en sådan karakter, at de ikke kan betegnes som oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold. Dog kan det ikke udelukkes, at visse af de oplysninger af f.eks. social karakter, som en kommune er i besiddelse af, og som kan have betydning for behandlingen af en inddrivelsessag, må betegnes som oplysninger om enkeltpersoners private forhold.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at restanceinddrivelsesmyndigheden vil skulle stille oplysninger om restancer til rådighed for andre offentlige myndigheder, herunder fordringshavere, f.eks. oplysninger om skyldnerens samlede gældsforhold, indgåede og misligeholdte betalingsaftaler mv.

Det er endelig i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om konsekvensændringer bl.a. anført, at inddrivelsen af bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger under Justitsministeriets område adskiller sig fra de øvrige fordringer ved, at der enten er tale om en strafferetlig sanktion som konsekvens af en uacceptabel adfærd eller et krav, der udspringer af et strafbart forhold.

På denne baggrund er det Datatilsynets vurdering, at lovforslaget vil indebære behandling, herunder videregivelse, af såvel følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8 som fortrolige og almindelige oplysninger omfattet af persondatalovens § 6.

Hvis ikke forholdet til persondatalovens behandlingsregler har været overvejet i forbindelse med lovforslagets tilblivelse, skal Datatilsynet henstille, at dette sker. Datatilsynet vil endvidere finde det hensigtsmæssigt, at lovforslagets bemærkninger indeholder en beskrivelse heraf, jf. som nævnt under punkt 2.

4.1. Det følger af lovforslagets § 3, stk. 3, 1. punktum, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan indhente oplysninger, der er nødvendige for restanceinddrivelsesmyndighedens opgavevaretagelse hos andre offentlige myndigheder, hos pengeinstitutter samt hos Værdipapircentralen.

I bemærkningerne til lovforslagets § 3 omtales oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold. Det er tilsyneladende hensigten, at sådanne oplysninger vil kunne indhentes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Som nævnt følger det af persondataloven, at der skal være hjemmel til såvel indsamlingen af oplysninger som til videregivelsen fra de myndigheder mv., hvorfra oplysningerne indhentes. Det står ikke Datatilsynet klart, om det med bestemmelsen er tilsigtet, at videregivelsen af personoplysninger fra offentlige myndigheder mv. skal ske inden for rammerne af persondataloven, eller om der med lovforslaget er tilsigtet en fravigelse af persondataloven.

I den forbindelse skal tilsynet navnlig gøre opmærksom på bestemmelserne i persondatalovens §§ 7 og 8, som regulerer adgangen til at indsamle, registrere og videregive følsomme oplysninger. Opmærksomheden henledes særligt på, at betingelserne for at videregive oplysninger på det sociale område svarer til kravene i forvaltningslovens § 28, stk. 2, jf. herved persondatalovens § 8, stk. 3.

Af persondatalovens § 2, stk. 1, følger, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven. Ifølge persondatalovens forarbejder følger det omvendt af bestemmelsen, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod direktivet¹ om behandling af personoplysninger

Datatilsynets skal henstille, at det præciseres i lovforslaget, om det er tilsigtet at skabe en dårligere retsstilling for de registrerede end efter persondataloven og i givet fald på hvilke områder.

Datatilsynet skal endvidere henstille, at Skatteministeriet i den forbindelse foretager en vurdering af den ønskede retstilstand i forhold til databeskyttelsesdirektivet, herunder navnlig artikel 8 om de følsomme oplysninger.

¹ Direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Behandling af personoplysninger skal tillige ske i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som er indeholdt i persondatalovens § 5, og som bygger på artikel 6 i databeskyttelsesdirektivet. Lovens § 5 stiller bl.a. krav om formålsbestemthed, saglighed og proportionalitet.

I den forbindelse skal Datatilsynet særligt bemærke, at henvisningen til "offentlige myndigheder" i lovforslagets § 3, stk. 3, 1. punktum, er meget vidtgående og upræcis, og under henvisning til kravene i persondatalovens § 5 og databeskyttelsesdirektivets artikel 6 finder tilsynet, at det i loven nærmere bør afgrænses, hvilke myndigheder der er tale om.

4.2. Det følger af lovforslagets § 3, stk. 3, 2. punktum, at restanceinddrivelsesmyndigheden fra registre, der føres af offentlige myndigheder, kan kræve de oplysninger om skyldnerens forhold, som er af betydning for inddrivelsen.

Denne formulering tyder efter Datatilsynets opfattelse på, at der dermed søges skabt en hjemmel til såvel indsamling af oplysninger som videregivelse heraf fra offentlige registre.

Datatilsynet skal i den forbindelse henviser til bemærkningerne oven for under punkt 3 om forholdet til persondataloven og databeskyttelsesdirektivet.

Det er Datatilsynets vurdering, at den generelle henvisning til offentlige registre er meget vidtgående. Det er derfor Datatilsynets opfattelse, at det bør præciseres, hvilke registre der er tale om, herunder om der er tale om registre, der er oprettet med henblik på specifikke formål.

Datatilsynet skal i den forbindelse navnlig henlede opmærksomheden på persondatalovens § 5, stk. 2, om at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål.

4.3. Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 4, at skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter offentlige myndigheder, herunder fordringshavere, får elektronisk adgang til oplysninger om restancer registreret af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at videregivelsen vil omfatte data, der er generet hos restanceinddrivelsesmyndigheden, som for eksempel oplysninger om skyldnerens samlede gældsforhold, indgåede og misligholdte betalingsaftaler mv.

Som anført ovenfor forudsætter videregivelse af oplysninger, dels at der er hjemmel hertil i persondataloven, dels at de almindelige betingelser i persondatalovens 5 er opfyldt. Opmærksomheden skal særligt henledes på § 5, stk. 2 og 3.

Det er Datatilsynets opfattelse, at den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, og bemærkningerne hertil indeholder en videregivelsesadgang, der må anses for

at være i strid med persondatalovens § 5 og databeskyttelsesdirektivets artikel 6.

Der bør således efter tilsynets opfattelse i selve lovforslaget ske en afgrænsning af, hvilke oplysninger der gives adgang til.

Datatilsynet forudsætter i øvrigt, at der ikke vil være adgang til at videregive oplysninger om de underliggende data, som restanceinddrivelsesmyndigheden er i besiddelse af.

4.4. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 4, at oplysningerne skal stilles til rådighed i elektronisk form, og at det vil kunne lette arbejdsgangen i forbindelse med besvarelse af henvendelser fra en række offentlige myndigheder, om en virksomhed eller person er i restance med betaling af fordringer til det offentlige. Det drejer sig bl.a. om sager vedrørende indfødsret, deltagelse i licitationer og indhentelse af oplysninger forud for ansøgning om lovpligtige tilladelser, bevillinger eller autorisationer.

Det anførte kunne indikere, at videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder kunne ske med henblik på elektronisk sammenstilling eller samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Det bemærkes i den forbindelse, at Datatilsynet i sin praksis forudsætter, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed bl.a. har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at de personer, der berøres af kontrolordningen, skal have forudgående information om kontrolordningen, jf. persondatalovens § 5, stk. 1.

Mulighederne for at foretage sammenstilling og samkøring i kontroløjemed svarer således til den praksis, som var gældende før persondatalovens ikrafttræden, og som er kommet til udtryk ved en tilkendegivelse fra flertallet i Retsudvalget i betænkning af 16. maj 1991 over forslag til lov om ændring af lov om offentlige myndigheders registre (L50). Det er her forudsat, at myndighederne i forbindelse med samkøring i kontroløjemed har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at myndighederne kun lader kontrolordningen tage sigte på fremtidige forhold, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Flertallet lagde vægt på, at de borgere, som berøres af en kontrolordning, i almindelighed gøres opmærksom på myndighedernes adgang til at foretage samkøring i kontroløjemed, inden kontrollen iværksættes, og at samkøringen så vidt muligt kun finder sted, hvis de personer, der omfattes af kontrollen, har fået meddelelse om kontrolordningen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden.

Sammenstilling og samkøring i kontroløjemed forudsætter endvidere, at behandlingen anmeldes til Datatilsynet, jf. §§ 43-44, samt at tilsynets udtalelse indhentes, forinden behandlingen iværksættes, jf. § 45, stk. 1, nr. 4.

Datatilsynet har umiddelbart vurderet, at det *ikke* har været hensigten, at der skal ske sammenstilling og samkøring i kontroløjemed i de omhandlede til-

fælde, og dette kunne efter tilsynets opfattelse i givet fald med fordel præciseres i bemærkningerne.

5. Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 4, at inden overdragelse af fordringer mv. til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren, eller den der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skriftligt underrette skyldneren.

Datatilsynet går i øvrigt ud fra, at der i forbindelse med al indsamling af personoplysninger, som er omfattet af lovforslaget, vil ske opfyldelse af oplysningspligten over for den registrerede, jf. reglerne i persondatalovens kapitel 8.

6. Den nye organisationsform på inddrivelsesområdet vil efter Datatilsynets umiddelbare opfattelse indebære, at der vil blive en videre adgang for et større antal brugere til de fortrolige og følsomme personoplysninger, som den nye restanceinddrivelsesmyndighed kommer i besiddelse af.

Datatilsynet skal i den forbindelse bemærke, at behandling af personoplysninger *inden for* den kommende restanceinddrivelsesmyndighed skal tilrettelægges i overensstemmelse med persondatalovens § 5 og § 41, stk. 3, samt principperne i sikkerhedsbekendtgørelsen².

Det følger af persondatalovens § 41, stk. 3, at den dataansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

En udmøntning af princippet i § 41, stk. 3, er bl.a. sket i sikkerhedsbekendtgørelsens § 11, stk. 1, hvoraf det følger, at kun de personer, som autoriseres hertil, må have adgang til de personoplysninger, der behandles. Af § 11, stk. 2, følger endvidere, at der kun må autoriseres personer, der er beskæftiget med de formål, hvortil personoplysningerne behandles. De enkelte brugere må ikke autoriseres til anvendelser, som de ikke har behov for.

Efter Datatilsynets opfattelse vil det være muligt inden for rammerne af persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen at give medarbejderne i restanceinddrivelsesmyndigheden adgang til de personoplysninger, der er nødvendige.

De ansatte må imidlertid kun autoriseres til de anvendelser, som de har behov for, og kun personer beskæftiget med de formål, hvortil oplysningerne behandles, må autoriseres, jf. ovenfor om sikkerhedsbekendtgørelsens § 11, stk. 2.

² Bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

7. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at på kort og mellemlangt sigt skal restanceinddrivelsesmyndigheden benytte de eksisterende 10 IT-systemer i opgavevaretagelsen. Det er anført, at dette indebærer, at dataejerskabet for oplysninger i kommunale registre for visse oplysningers vedkommende skal overgå til restanceinddrivelsesmyndigheden. Da oplysningerne i de kommunale systemer er integrerede, og adgang til oplysningerne ikke umiddelbart kan begrænses, vil det i en overgangsperiode være nødvendigt at opretholde de eksisterende adgangsmuligheder, eventuelt i form af delt dataejerskab til visse oplysningstyper.

Datatilsynet lægger til grund, at restanceinddrivelsesmyndigheden ikke derved får adgang til personoplysninger, der ikke er nødvendige for udførelsen af restanceinddrivelsen, og vise versa.

Det står i øvrigt ikke Datatilsynet klart, hvad der menes med begrebet "dataejerskab".

Datatilsynet skal i den forbindelse henvise til, at i persondatalovens § 3, nr. 4, defineres "den dataansvarlige" som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger.

I lovens § 3, nr. 5, defineres "databehandleren" som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der behandler oplysninger på den dataansvarliges vegne.

Datatilsynet skal henstille, at Skatteministeriet overvejer, hvem der er dataansvarlig for de pågældende oplysninger. Det bemærkes i den forbindelse, at der i forhold til persondataloven påhviler den dataansvarlige en række forpligtelser, bl.a. vedrørende den registreredes rettigheder, sikkerhed, anmeldelser mv.

8. Datatilsynet forudsætter, at behandling, herunder udveksling og transmission af oplysninger, sker under iagttagelse af sikkerhedskravene i persondataloven og regler udstedt i medfør heraf. Se nærmere sikkerhedsbekendtgørelsen³ og sikkerhedsvejledningen⁴.

9. Det er Datatilsynets vurdering, at der med gennemførelse af lovforslaget vil ske en omfattende behandling og videregivelse af bl.a. fortrolige og følsomme oplysninger, hvis lovlighed i henhold til persondataloven vil kunne påklages til Datatilsynet, og som i øvrigt er underlagt Datatilsynets tilsynskompetence, jf. persondatalovens § 58, stk. 1.

Ud fra Datatilsynets erfaring med behandling af klager på bl.a. kreditoplysningsområdet er det tilsynets vurdering, at antallet af klager på dette område

³ Bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

⁴ Vejledning nr. 37 af 2. april 2001.

kan tænkes at få et stigende omfang. Datatilsynet må derfor gøre opmærksom på, at tilsynets ressourcer er begrænsede, og at tilsynet må forbeholde sig at få tilført yderligere ressourcer, såfremt det viser sig nødvendigt.

Datatilsynet skal anmode om, at dette aspekt indgår i Skatteministeriets videre overvejelser omkring ordningen.

10. Datatilsynet skal endelig henlede opmærksomheden på, at der efter persondatalovens § 57 skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

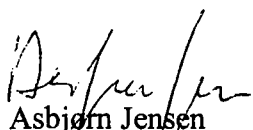
11. Kopi af Datatilsynets høringssvar er sendt til Justitsministeriet.

Datatilsynet har samtidig hermed gjort Justitsministeriet opmærksom på, at lovforslaget efter tilsynets opfattelse bør give anledning til en vurdering af, om beløbsgrænsen i persondatalovens § 16, stk. 1, nr. 2, bør forhøjes.

Det følger af persondatalovens § 16, stk. 1, nr. 2, at den samlede gæld, der administreres af samme inddrivelsesmyndighed, skal overstige 7.500 kr., for at der kan ske videregivelse af oplysninger om gæld til det offentlige til et kreditoplysningsbureau.

12. Datatilsynet går ud fra, at tilsynets høringssvar medsendes til det relevante folketingsudvalg.

Med venlig hilsen

Asbjørn Jensen
Formand for Datarådet

Janni Christoffersen
Direktør

DEN DANSKE DOMMERFORENING
FORMANDEN

SCANNET 103505

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

KOPI
Til orientering
fra
Dommerforeningen

7. januar 2005
J.nr. 5/2005

Vedrørende udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer m.m.

I en mail af 23. november 2004 har Skatteministeriet anmodet om en udtalelse om ministeriets udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og til forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer).

Foreningen har ingen bemærkninger til lovgivers ønske om at oprette en restanceinddrivelsesmyndighed.

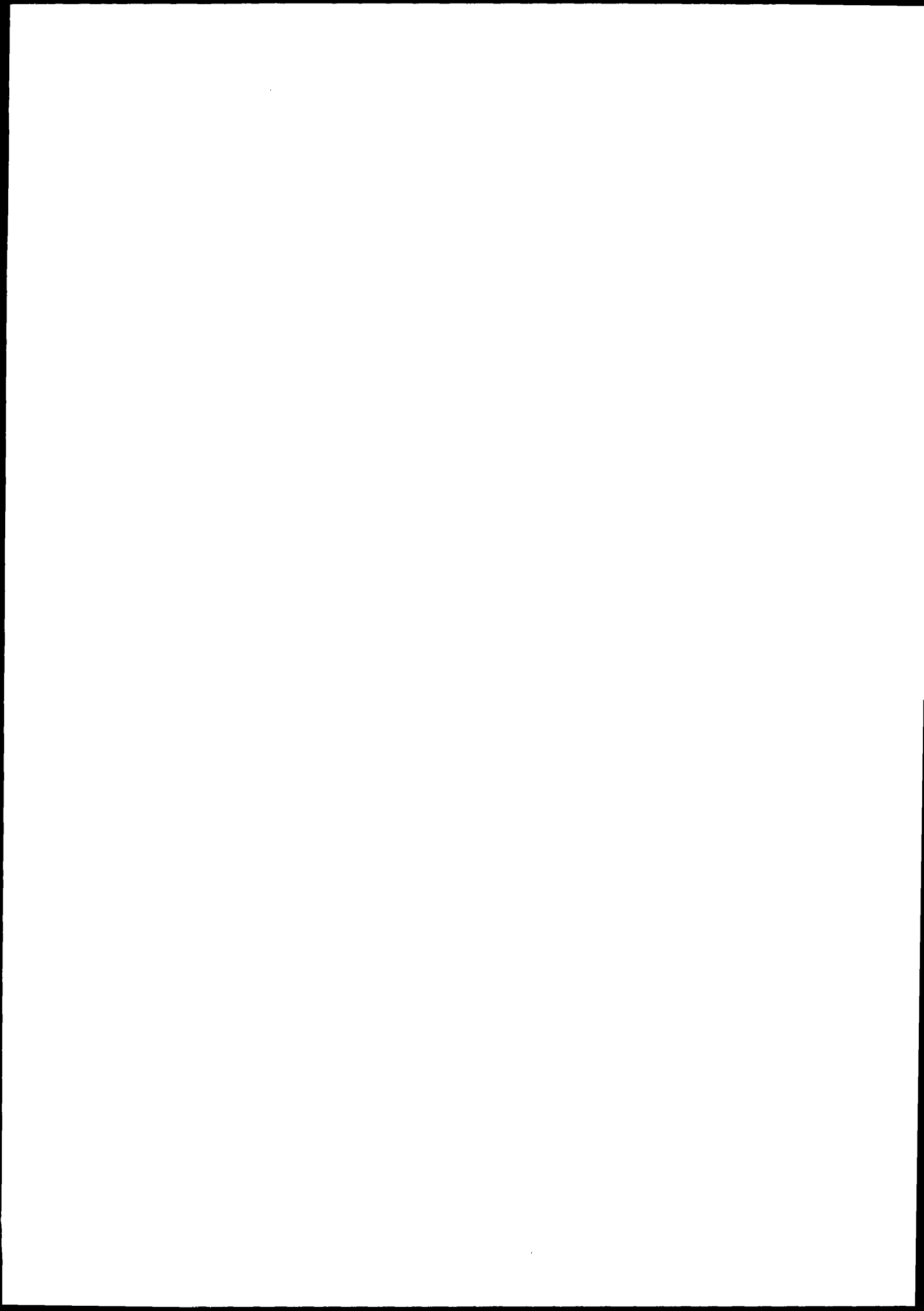
Med hensyn til den ressourcemæssige betydning for domstolene henvises til høringsvar fra Domstolsstyrelsen.

Foreningen finder, at de afgørelser, der efter forslaget skal kunne indbringes for Landsskatteretten - og som efter bemærkninger må forventes kun sjældent at ville afspejle skattelovgivningen kompleksionsgrad - i tilfælde af domstolsprøvelse ikke bør kunne indbringes direkte for landsretterne med automatisk adgang til appel til Højesteret, men at det bør sikres, at en domstolsprøvelse af disse afgørelser skal ske ved indbringelse for byretterne/fogedretterne.

Foreningen finder i øvrigt ikke anledning til at udtale sig om lovforslaget.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

Fra "Tine Boye Nielsen" <TBN@dkk.dk>
Til: <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 11:52
Emne: Det Kommunale Kartels hørings svar til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer (som word og pdf-fil)

<<Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - økonomi (DKK).doc>> <<Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.pdf>>

DET KOMMUNALE KARTEL

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

6. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringsvar til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Skatteministeriet har den 1. december 2004 sendt *Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer* i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

Det Kommunale Kartels bemærkninger knytter sig til de økonomiske aspekter ved lovforslaget. Det Kommunale Kartel kan tilslutte sig HK/Kommunals bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget lægger op til en besparelse, der halverer antallet af medarbejdere

Inddrivelsesopgaven, er sammen med resten af skatteområdet det første store område, der flytter som følge af kommunalreformen. Lovforslaget lægger op til store besparelser allerede i år.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at en samling af kommunernes og ToldSkats inddrivelsesopgaver på sigt vil kunne give effektiviseringer på i størrelsesordenen 1.200 årsværk. Samtidig opgøres den samlede nuværende ressourceindsats til 2.300 årsværk.

Det svarer altså til en halvering af personalet på inddrivelsesområdet. Der er i lovforslaget ingen saglige begrundelser for en halvering af medarbejderne. Besparelsen vil alt andet lige give en ringere inddrivelsesindsats.

Herudover er der i skatteforvaltningsloven lagt op til besparelser på 500 ansatte.

Samlet set kan besparelserne på inddrivelses- og skatteområdet ansås at løbe op i ca. ½ mia. kr. om året (1.700 færre årsværk).

Det Kommunale Kartel skal minde regeringen om, at den ved flere lejligheder har nævnt, at kommunalreformen ikke er et spareprojekt. Lovforslaget viser det modsatte. Det Kommunale Kartel mener, at de økonomiske konsekvenser af

Stauings Plads 1-3, 4.
DK-1607 København V

T/ +45 3370 1300
F/ +45 3370 1333

W/ www.dkk.dk
E/ dkk@dkk.dk

lovforslaget bør uddybes væsentligt, herunder tidshorizonten for eventuelle personalereduktioner. Lovforslaget illustrerer samtidig, hvor store konsekvenserne på de øvrige sektorområder kan blive, fordi omstillingsudgifterne skal finansieres inden for de nuværende økonomiske rammer. På inddrivelses- og skatteområdet alene er omstillingsudgiften anslået til 270 mio.kr.

Der skal spares mange penge bl.a. på grund af omstillingsudgifter og en tidligere statslig besparelse på 200 mio.kr.

Besparelserne skal antageligt blandt andet betale for omstillingsudgifterne (på skatte- og inddrivelsesområdet), som er opgjort til i alt 270 mio.kr.

Men rationaliseringerne skal tilsyneladende også finansiere en gammel besparelse på Skatteministeriets område på 200 mio.kr. På Finansloven for 2004 fremgår det, at staten fra og med 2006 mangler at spare i alt 200 mio. kr. om året på Skatteministeriets område.

Det Kommunale Kartel mener, at det er dybt kritisabelt, at overflytningen af kommunalt personale til staten tilsyneladende skal være med til at finansiere en gammel udestående statslig besparelse på Skatteministeriets område.

Store forskelle i skønnet over medarbejdere der skal flytte - arbejdstagersiden bør godkende antallet

Meget tyder på store forskelle mellem KL's og regeringens skøn for antallet af medarbejdere, der skal flytte til staten.

Det kan i værste fald medføre en uforholdsmæssig stor overflytning af penge fra kommunerne til staten og dermed følgende uforholdsmæssigt store besparelser i kommunerne.

Det beløb, som kommunerne skal afgive til staten som følge af, at opgaven flytter til staten, skal være så reelt og sobert som muligt og afspejle det reelle antal ansatte.

Arbejdstagersiden bør også godkende antallet af medarbejdere, der skal flytte, pga. de store usikkerheder, der er knyttet til opgørelserne.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen
Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe
Udviklingschef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

6. januar 2005

Det Kommunale Kartels hørings svar til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Skatteministeriet har den 1. december 2004 sendt *Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer* i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

Det Kommunale Kartels bemærkninger knytter sig til de økonomiske aspekter ved lovforslaget. Det Kommunale Kartel kan tilslutte sig HK/Kommunals bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget lægger op til en besparelse, der halverer antallet af medarbejdere

Inddrivelsesopgaven, er sammen med resten af skatteområdet det første store område, der flytter som følge af kommunalreformen. Lovforslaget lægger op til store besparelser allerede i år.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at en samling af kommunernes og ToldSkats inddrivelsesopgaver på sigt vil kunne give effektiviseringer på i størrelsesordenen 1.200 årsværk. Samtidig opgøres den samlede nuværende ressourceindsats til 2.300 årsværk.

Det svarer altså til en halvering af personalet på inddrivelsesområdet. Der er i lovforslaget ingen saglige begrundelser for en halvering af medarbejderne. Besparelsen vil alt andet lige give en ringere inddrivelsesindsats.

Herudover er der i skatteforvaltningsloven lagt op til besparelser på 500 ansatte.

Samlet set kan besparelserne på inddrivelses- og skatteområdet anslås at løbe op i ca. ½ mia. kr. om året (1.700 færre årsværk).

Det Kommunale Kartel skal minde regeringen om, at den ved flere lejligheder har nævnt, at kommunalreformen ikke er et spareprojekt. Lovforslaget viser det modsatte. Det Kommunale Kartel mener, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget bør

udbydes væsentligt, herunder tidshorizonten for eventuelle personalereduktioner. Lovforslaget illustrerer samtidig, hvor store konsekvenserne på de øvrige sektorområder kan blive, fordi omstillingsudgifterne skal finansieres inden for de nuværende økonomiske rammer. På inddrivelses- og skatteområdet alene er omstillingsudgiften anslået til 270 mio.kr.

Der skal spares mange penge bl.a. på grund af omstillingsudgifter og en tidligere statslig besparelse på 200 mio.kr.

Besparelserne skal antageligt blandt andet betale for omstillingsudgifterne (på skatte- og inddrivelsesområdet), som er opgjort til i alt 270 mio.kr.

Men rationaliseringerne skal tilsyneladende også finansiere en gammel besparelse på Skatteministeriets område på 200 mio.kr. På Finansloven for 2004 fremgår det, at staten fra og med 2006 mangler at spare i alt 200 mio. kr. om året på Skatteministeriets område.

Det Kommunale Kartel mener, at det er dybt kritisabelt, at overflytningen af kommunalt personale til staten tilsyneladende skal være med til at finansiere en gammel udestående statslig besparelse på Skatteministeriets område.

Store forskelle i skønnet over medarbejdere der skal flytte - arbejdstagersiden bør godkende antallet

Meget tyder på store forskelle mellem KL's og regeringens skøn for antallet af medarbejdere, der skal flytte til staten.

Det kan i værste fald medføre en uforholdsmæssig stor overflytning af penge fra kommunerne til staten og dermed følgende uforholdsmæssigt store besparelser i kommunerne.

Det beløb, som kommunerne skal afgive til staten som følge af, at opgaven flytter til staten, skal være så reelt og sobert som muligt og afspejle det reelle antal ansatte.

Arbejdstagersiden bør også godkende antallet af medarbejdere, der skal flytte, pga. de store usikkerheder, der er knyttet til opgørelserne.

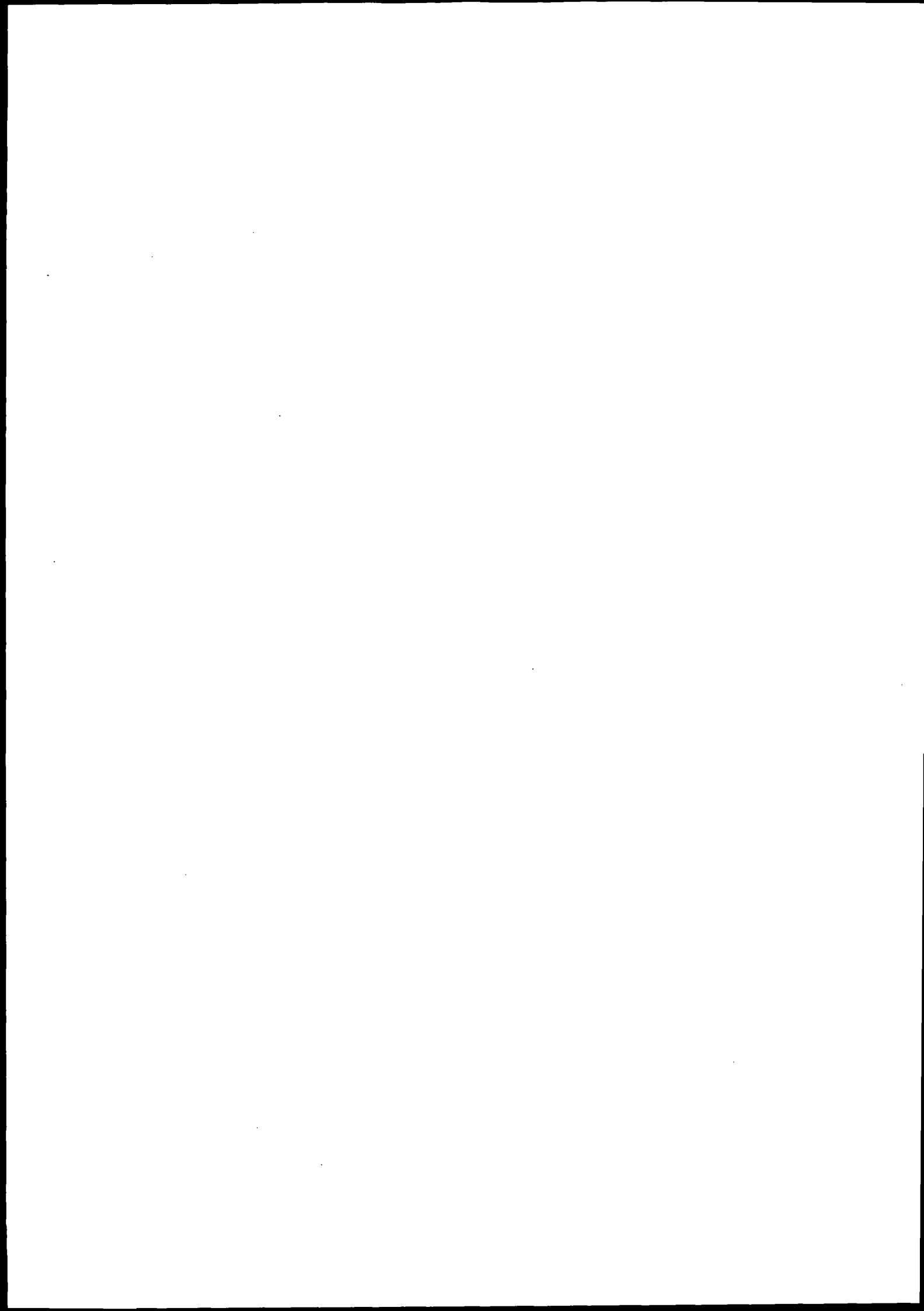
Med venlig hilsen

Kim Simonsen
Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe
Udviklingschef

Skatteministeriet
att. Rikke Camilla Christensen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
Tlf. 86 12 20 77
Fax 86 12 91 00
Dir. tlf. 86 12 59 11 - 7019
hg@dommerfm.dk

J.nr. 69/04

Den 5. januar 2005

J.nr. 2004-711-40 og 2004-711-39 - udkast til lovforslag vedrørende opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Ved e-mail af 6. december 2004 har Skatteministeriet til blandt andre Dommerfuldmægtigforeningen fremsendt udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt et forslag til ændring af en række forskellige love (konsekvensændringer som følge af førstnævnte lovforslag).

Jeg skal venligst foreslå, at fremtidige udkast til lovforslag, der måtte vedrøre domstolenes forhold, sendes direkte til Dommerfuldmægtigforeningen til høring.

Dommerfuldmægtigforeningen skal herved - på baggrund af et oplæg udarbejdet af foreningens fogedfagudvalg - fremkomme med følgende bemærkninger til udkastene:

1. Dommerfuldmægtigforeningen har generelt forståelse for ønsket om en mere ensartet inddrivelse af offentlige krav. Imidlertid rejser de omhandlede lovforslag en række problemstillinger.
2. Dommerfuldmægtigforeningens medlemmer har i nært samarbejde med fogedretternes kontorphonale stor erfaring med inddrivelse af krav for det offentlige, særligt i forbindelse med inddrivelse af krav tillagt udpantningsret og behandling af klager over pantefogedudlæg og visse lønindeholdelser.
3. Dommerfuldmægtigforeningen har med en vis undren bemærket, at der i forslaget til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer ikke skelnes mellem det offentliges opkrævning af civilretlige krav og opkrævning af offentligretlig krav. Der ses dermed bort fra de principielle forskelle på kravtyperne, som ellers traditionelt har været behandlet forskelligt i dansk ret.

4. Det offentliges inddrivelse af civilretlige krav er omfattet af Europarådets generelle anbefalinger om tvangsinddrivelse, som efter foreningens opfattelse næppe kan anses for tilgodeset ved de fremsatte lovforslag. Til illustration kan nævnes, at det af lovforslaget fremgår, at det offentlige kan inddrive lejerestancer vedrørende udlejning af fast ejendom ved restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreningen går i den forbindelse ud fra, at sådanne krav også efter indførelse af en central restanceinddrivelsesmyndighed vil være omfattet af lejelovgivningens regler, herunder den gældende kompetencefordeling vedrørende lejers indsigelser mod udlejers krav.

5. Lovforslaget rejser spørgsmål om adgangen til domstolsprøvelse af kontrolafgifter, f.eks. parkeringsafgifter, DSB-afgifter m.v. Det følger af Menneskerettighedskommissionens afgørelse i den danske parkeringsafgiftssag (EMK Flemming Petersen 14/9-98), at kommissionen er af den opfattelse, at skyldneren har krav på domstolsprøvelse af sine indsigelser, herunder navnlig indsigelser vedrørende grundlaget for den pålagte afgift, jf. artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). Endvidere skal stillingtagen til kravet foregå under processuelle former, der er tilnærmet straffeprocessen. Det bør derfor efter foreningens opfattelse nøje overvejes, om tvangsfuldbyrdelse af alle kontrolafgifter på denne baggrund rettere bør foretages af fogedretten som første instans. Derved tilgodeses borgernes retssikkerhed væsentligt bedre end i det foreliggende forslag, hvor restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelse om inddrivelse af kontrolafgifter dog kan indbringes fogedretten. På den måde opnås endnu lettere adgang til domstolsprøvelse.

6. Krav, der er omfattet af lov om gensidig bistand til inddrivelse af visse EU-fordringer, tvangsinddrives i dag gennem fogedretten. Det viser sig jævnligt, at der er fejl og mangler i forbindelse med dels den udenlandske dels den danske anerkendelse af kravet. Inddrivelse af disse krav uden de retssikkerhedsgarantier, som domstolsprøvelsen tilsikrer, forekommer derfor betænkeligt. Den nuværende bestemmelse i lovens § 3, stk. 3, hvorefter justitsministeren kan bemyndige pantefogederne til at foretage udlæg efter denne lov, er videreført i det foreliggende forslag. Dette er efter Dommerfuldmægtigforeningens opfattelse ikke hensigtsmæssigt.

7. Efter lovforslaget overlades det blandt andet til restanceinddrivelsesmyndigheden at inddrive krav, der er fastslået ved dom. Det har hidtidig været antaget, at krav, der hviler på dom, ikke kan inddrives af det offentlige, men alene kan inddrives af fogedretten, jf. retsplejelovens § 478. Det er blandt andet relevant i relation til sagsomkostninger pålagt ved straffedom, bødekra-
v pålagt ved dom, konfiskation pålagt ved dom. Det ses ikke i det foreliggende forslag nærmere overvejet, om en ændring af den gældende kompetencefordeling kan ske uden betænkeligheder. Der henvises i den forbindelse til, at der i forhold til sagsomkostninger pålagt ved straffedom - som også Landsforeningen af beskikkede advokater fornylig har påpeget - i politikredsene tilsyneladende er stor variation i praksis med hensyn til opgørelse af sagsomkostninger.

8. Skatteministeriet lægger i bemærkningerne op til en ophævelse af de øvre

grænser, der hidtil har været gældende for lønindeholdelse. Det fremgår samtidig af udkastet til bemærkningerne til lovforslaget, at man arbejder hen imod en svensk model. I den forbindelse henledes opmærksomheden på de i Sverige pågående reformovervejelser og på, at foreningen gennem sit internationale arbejde er bekendt med, at det ikke er uproblematisk at automatisere lønindeholdelsen. Manglende individuelle hensyn til skyldneren, som ellers varetages ved betalingsevnevurderingen, vil kunne føre til konkret urimelige afgørelser. Dette har foreningen bekendt udløst problemer for det personale, der har direkte kontakt med skyldnerne. Til illustration kan nævnes, at sikkerhedsniveauet på tjenestestederne i Sverige er betydeligt højere end vi traditionelt er vant til Danmark.

9. Det fremgår af lovforslaget, at alle klager over lønindeholdelse skal behandles af Landsskatteretten, som med den nuværende sagsbyrde har en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 13 måneder, der i 2004 forventes at stige til 17 måneder, jf. Landsskatterettens årsberetning 2003. Det forekommer derfor paradoksalt, at der skal henlægges yderligere klager - hvoraf mange må forventes at vedrøre, hvor lavt et rådighedsbeløb, klageren skal acceptere - til et nævn, som gennemsnitligt kan forventes at være op mod halvandet år om at afgøre sagen. Det bemærkes, at produktiviteten pr. årsværk i Landsskatteretten er 53 sager. Foreningen kan til sammenligning oplyse, at fogedretternes gennemsnitlige sagsbehandlingstid for første halvår af 2004 var 59 dage (60 dage i 2003) og at 96,6 % af sagerne i 1. halvår af 2004 var afgjort inden for 6 måneder (96,3 % i 2003). Disse tal inkluderer omfatter også de ofte komplicerede og tunge klagesager, som fogedretten på nuværende tidspunkt behandler i relation til det offentlige inddrivelse.

10. Dommerfuldmægtigforeningen kan tilslutte sig sigtet med at arbejde for en ensartethed i praksis i relation til lønindeholdelse. Foreningen finder det imidlertid betænkelig, at borgernes klager i sådanne sager henlægges til Landsskatteretten, der som bekendt ikke er en domstol. Herved overlades det uden reel adgang til domstolsprøvelse til forvaltningen at udøve selvjustits i lønindeholdelsessager. Hensynet til borgernes retssikkerhed taler for at henlægge også disse klager til fogedretten, der som en del af domstolene er uafhængige af forvaltningen. Hertil kommer, at fogedretternes fortrinsvis mundtlige procesform er en væsentlig fordel for især de svageste borgere, at den lokale fogedret - også efter en domstolsreform - er tæt på skyldners bopæl, og at der ved at overføre klagesagerne til fogedretterne opnås en enkel og billig adgang til domstolsprøvelse, også af det krav, der danner grundlaget for tvangsinddrivelsen.

11. Foreningen bemærker, at det i forslaget til inddrivelseslovens § 3, stk. 3, pålægges private - nemlig pengeinstitutter - uden begrænsninger at videregive personfølsomme oplysninger til inddrivelsesmyndighederne. I den forbindelse er der grund til at overveje, om dette ligger inden for rammerne af EMRK artikel 8.

12. Endelig ses der ikke i de foreliggende forslag at være redegjort for, hvorvidt Europarådets anbefalinger med hensyn til bl.a. uddannelsesmæssige krav til samt adgangen til kontrol og tilsyn med de personer, der forestår tvangsinddrivelseskridt, er opfyldt.

Domstolsstyrelsen, Justitsministeriet og Dommerforeningen modtager kopi af dette brev.

Med venlig hilsen

Henrik Gjørup

Domstolsstyrelsen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

CHF10828/Sagsbeh. CHF
J.nr. 4104-2004-40.18
Vedr. J.nr. 2004-711-40

7. januar 2005

Høring over udkast til lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område

Ved brev af 1. december 2004 har Skatteministeriet anmodet Domstolsstyrelsen om at modtage styrelsens eventuelle bemærkninger til henholdsvis udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige love.

Domstolsstyrelsen har foretaget en række beregninger af de økonomiske konsekvenser på domstolsområdet af en gennemførelse af udkast til lovforslag om en ændret restanceinddrivelse.

På denne baggrund har styrelsen ved brev af 22. december 2004 skrevet til Justitsministeriet om de økonomiske konsekvenser forbundet med lovforslaget.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det foreliggende udkast til lovforslag ikke ses at redegøre for, hvilke økonomiske og administrative konsekvenser forslaget vil have for domstolene.

Kopi af styrelsens brev af 22. december 2004 med bilag vedlægges til orientering.

Styrelsen har indhentet udtalelser fra præsidenterne for Østre- og Vestre Landsret, Københavns Byret samt fra HK Landsklubben Danmarks Domstole.

Kopi af udtalelserne fra præsidenterne for Østre- og Vestre Landsret samt fra HK Landsklubben Danmarks Domstole vedlægges.

Domstolsstyrelsen er endvidere bekendt med udtalelserne fra Den Danske Dommerforening og Dommerfuldmægtigforeningen til Skatteministeriet.

2005-711-0040 (66)

Københavns Byret har bl.a. anført følgende:

"Ordlyden af § 3 i forslaget om lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer bør give anledning til overvejelser om det offentliges adgang til indsigt i private forhold og konsekvensen heraf for den enkelte borger. Ordlyden af bestemmelsen er ikke således begrænset, at den kun vedrører skyldneren. De oplysninger, der kan indhentes, skal kun være nødvendige for restanceinddrivelsesmyndighedens opgavevaretagelse. Der er således ikke noget til hinder for, at ministerbemyndigelsen bruges, så der bliver mulighed for at indhente oplysninger om eksempelvis en ægtefælle eller samlevers indkomst- eller formueforhold.

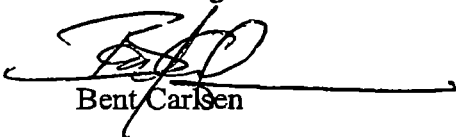
Lovforslaget giver anledning til overvejelser om "access to justice". Skyldneren kan i udpanningssager bestride grundlaget for udpanningen og eventuelt udlæg for fogedretten. Det sker vel kun i ganske få sager, men når det sker, er adgangen til domstolene enkel og billig. Den offentlige myndighed er ofte selvmøder, således at der ikke påløber sagsomkostninger ud over retsafgiften. Disse sager skal nu i et vist omfang påklages til Landsskatteretten. Skyldneren vil således ikke have samme umiddelbare adgang til at få prøvet en administrativ praksis af domstolene som i dag, men henvises i sidste ende til at anlægge civil sag herom. Det forekommer derfor særdeles uhensigtsmæssigt, at tvister efter forslaget skal indbringes for landsskatteretten og ikke for fogedretten, hvor sagerne i dag behandles hurtigt og effektivt, og hvor man har den fornødne ekspertise. Såfremt det fastholdes, at landsskatteretten skal være rekursinstans for restanceinddrivelsesmyndigheden, bør landsskatterettens afgørelse kunne indbringes for fogedretten".

Domstolsstyrelsen kan tilslutte sig, at Landsskatterettens afgørelser ikke bør kunne indbringes direkte for landsretterne med automatisk appel til Højesteret.

Det bør således sikres, at domstolsprøvelse af disse afgørelser skal ske ved indbringelse for byretterne som 1. instans i lighed med reglerne for indbringelse af afgørelser fra Kriminalforsorgen, jf. udkast til lovforslag til lov om ændring af forskellige love § 25 (ændring af straffuldbydelseslovens § 111) sammenholdt med den eksisterende bestemmelse i straffuldbydelseslovens § 112.

Domstolsstyrelsen skal afslutningsvis anføre, at bemærkningerne til lovforslagene ikke ses at indeholde nærmere overvejelser om de principielle og retssikkerhedsmæssige konsekvenser forbundet med den foreslåede begrænsning af domstolenes funktion i forbindelse med inddrivelse af offentlige fordringer.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Administrationsafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Økonomikontoret
St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

KRU10708/Sagsbeh. KRU
J.nr. 5201-2004-10.1

22. december 2004
+ bilag

Ny restanceinddrivelsesenhed under Skatteministeriet

Skatteministeriet har som bekendt udarbejdet forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt et forslag til ændring af en række forskellige love (konsekvensændringer som følge af førstnævnte lovforslag - herefter lovforslaget om konsekvensændringer).

Lovforslagene har til formål at samle den statslige inddrivelse af restancer m.v. ved en restanceinddrivelsesenhed under Skatteministeriet. Denne ændring i restanceinddrivelsen må forventes at medføre en vis indskrænkning i den aktivitet, der er ved fogedretterne i forbindelse med sager om *pengekrav med udpantningsret*.

Domstolsstyrelsen har navnlig noteret sig følgende elementer i lovforslagene:

- Efter § 24, nr. 2, i lovforslaget om konsekvensændringer, ændres § 3 i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001, således, at udlæg for ydelser, der inddrives af restancemyndigheden, kan foretages af personer, der bemyndiges til det af restanceinddrivelsesmyndigheden.
- Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse, at den indebærer, at restanceinddrivelsesmyndighedens fogder fremover som udgangspunkt vil have mulighed for at foretage udlæg i alle sager om inddrivelse af offentlige krav, hvor kravet er tillagt udpantningsret i lovgivningen. Det vil fremover betyde et mindre antal udpantningssager om navnlig statslige parkeringsafgifter, bøder m.v. og vægtafgifter ved fogedretterne.
- Endvidere fremgår det af pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om konsekvensændringer, at fogedretterne fortsat skal kunne tage stilling til indsigelser mod pålæg om lønindeholdelse eller beslutning om modregning m.v. i sager om inddrivelse af *kontrolafgifter*.

- Indsigelser om lønindeholdespålæg, jf. underholdsbidragsinddrivelsesloven § 5, stk. 3, almenboligloven § 48, stk. 3, samt boligbyggeloven § 8, stk. 3, skal ikke længere behandles af fogedretterne, jf. pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om konsekvensændringer. I stedet skal en klage over retstanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om disse krav rettes til Landsskatteretten. På baggrund af en henvendelse til fogedretterne vurderer styrelsen, at der er tale om et meget begrænset antal sager.
- Indsigelser mod udlæg foretaget af restanceinddrivelsesmyndigheden skal behandles af fogedretten efter lovgivningens regler herom, jf. § 6 i forslag til lov om fremgangsmåde ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v.

Skatteministeriet har rettet telefonisk henvendelse til Domstolsstyrelsen og oplyst, at ministeriet umiddelbart vurderer, at der skal overføres ca. 7,0 mio. kr. fra retternes finanslovsbevilling til Skatteministeriets område. Samtidig vil der efter principperne i lovforslaget kunne overføres personale i et omfang, der modsvarer bevillingsoverførslen.

Domstolsstyrelsen svarede i forbindelse med henvendelsen, at en sådan overførsel ikke kan accepteres. En af grundene til dette var, at styrelsen på daværende tidspunkt ikke havde haft lejlighed til at foretage vurdering og beregning af lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser for så vidt angår domstolene.

Vi har foretaget en række beregninger med henblik på at vurdere den bevillingsoverførsel, der eventuelt skal finde sted i forbindelse med en udmøntning af lovforslaget om en ændret restanceinddrivelse. Et vigtigt led heri har været at foretage en analyse af, hvor stor en del af de *pengekrav med udpantningsret*, der hidtil har været behandlet af fogedretterne, der fremover må forventes at blive behandlet af den nye restanceinddrivelsesenhed. De øvrige sagstyper inden for retternes fogedsagsområde berøres ikke af lovforslaget.

Styrelsen vurderer, at antallet af *tvistige* udpantningssager ved fogedretterne i alt væsentlig vil være uændret. Ændringerne om indsigelser i forbindelse med afgørelse om lønindeholdelse m.v. ved underholdsbidrag, almenboliglov og boligbyggelov vil isoleret set betyde lidt blive færre sager, men en mere effektiv inddrivelse kan føre til flere udlæg foretaget uden for fogedretterne og dermed et øget antal indsigelser mod udlæg. Allerede af den grund er det styrelsens opfattelse, at der ikke grundlag for at foretage bevillingsmæssige ændringer i relation til juristgruppen ved fogedretterne.

Vedlagte bilag 1 indeholder en vurdering over antallet af sager, der vil blive flyttet fra fogedretterne til den nyoprettede restanceinddrivelsesenhed. Samtidig er det beregnet, hvor mange *årsværk på kontorfunktionærområdet*, der -

teoretisk - vil kunne overføres til Skatteministeriets område. Vi har ved disse beregninger anvendt de sagsvægte, der fremover vil blive anvendt i årsrapport og de såkaldte embedsregnskaber (beregning af de enkelte retters produktivitet m.v.).

Som det fremgår vil der ud fra den opstillede model kunne overføres ca. 6 årsværk. Beregninger for Københavns Byret og Retten i Århus, der er de to største byretter, viser, at overflytningen af en del af udpantningssagerne til Skatteministeriets område giver grundlag for en reduktion i årsværksforbruget ved de to retter på henholdsvis 0,62 årsværk og 0,15 årsværk. Der henvises til det vedlagte bilag 2.

Ved enkelte af de øvrige 80 byretter vil den reduktion, der kan beregnes som følge af de ændrede regler, antagelig ligge på et niveau, der er lidt under Retten i Århus. Ved størsteparten forventes reduktionen derimod at blive i størrelsesordenen 0,05-0,10 årsværk pr. byret.

Det vil derfor ikke være muligt at indhøste den beregnede reduktion i årsværksforbruget med den nuværende retskredsstruktur. Domstolsstyrelsen finder derfor på nuværende tidspunkt, at der efter omstændighederne alene er grundlag for en bevillingsoverførsel på ét kontorårsværk svarende til den samlede besparelse ved Københavns Byret og Retten i Århus.

Den resterende del af bevillingsoverførslen (årsværksreduktionen) vil kunne overføres i forbindelse med normeringen af retterne ved en gennemførelse af det foreliggende forslag til en strukturreform, jf. betænkning nr. 1398/2001 fra Domstolenes Strukturkommission.

For god ordens skyld bemærkes, at styrelsen i sit høringssvar til Skatteministeriet om de foreliggende lovforslag vil anføre, at vi har skrevet direkte til Justitsministeriet om de økonomiske konsekvenser.

Med venlig hilsen

Helle Meyland

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den 5 JAN. 2005
J.nr. 40A-ØL-68-04DOMSTOLSSTYRELSEN
ModtagetDomstolsstyrelsen
Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3
1264 København K

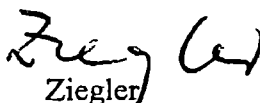
07 JAN. 2005

Domstolsstyrelsen har ved skrivelse af 9. december 2004 (j.nr. 4104-2004-40.4) anmodet at modtage landsrettens eventuelle bemærkninger til Skatteministeriets udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet).

Jeg er bekendt med den udtalelse, der er afgivet af Præsidenten for Vestre Landsret, og jeg skal ligeledes meddele, at landsretten ikke kan bidrage til de bemærkninger, som der måtte være behov for at fremsende til Skatteministeriet om forholdet mellem forslagene i udkastene og den nuværende sagsbehandling i fogedretterne.

Jeg skal endvidere meddele, at det ligeledes er min holdning, at de afgørelser, der efter forslaget skal kunne indbringes for Landsskatteretten – og som efter bemærkningerne til § 4 i forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer må forventes kun sjældent at ville afspejle skattelovgivningens kompleksionsgrad – i tilfælde af domstolsprøvelse ikke bør kunne indbringes direkte for landsretterne med automatisk adgang til appel til Højesteret. Det bør således sikres, at en domstolsprøvelse af disse afgørelser skal ske ved indbringelse for byretterne.

Med venlig hilsen

Ziegler
Nanna Blach

Vestre Landsret
Præsidenten

DOMSTOLSTYRELSEN
Mødelokale

3 JAN 2005

Domstolsstyrelsen
Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3
1264 København K

Chf

J.nr. 40A-VL-66-04
Den 30/12-2004

I et brev af 9. december 2004 (J.nr. 4104-2004-40.3) har Domstolsstyrelsen anmodet om et måtte modtage landsrettens eventuelle bemærkninger til Skatteministeriets udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og til forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke kan bidrage til de bemærkninger, som der måtte være behov for at fremsende til Skatteministeriet om forholdet mellem forslagene i udkastene og den nuværende sagsbehandling i fogedretterne.

Derimod skal jeg pege på, at de afgørelser, der efter forslaget skal kunne indbringes for Landsskatteretten – og som efter bemærkningerne må forventes kun sjældent at ville afspejle skattelovgivningens kompleksionsgrad – i tilfælde af domstolsprøvelse ikke bør kunne indbringes direkte for landsretterne med automatisk adgang til appel til Højesteret. Jeg har ikke nogen fornemmelse af, hvor mange sager der kan blive tale om – bl.a. fordi det i udkastet er anført, at de budgetmæssige konsekvenser for Landsskatteretten først vil blive indbudgetteret på FFL 06 og TB 05 - men det bør sikres, at en domstolsprøvelse af disse afgørelser skal ske ved indbringelse for byretterne.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

HK Landsklubben Danmarks Domstole

**Domstolsstyrelsen
Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3
1264 København K.**

Den 5. januar 2005

**Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Skatteministeriet område - herunder opkrævning og inddrivelse af
visse fordringer.**

Lovforslagene skal ensrette opkrævning og inddrivelse af offentlige fordringer ved oprettelse af Restanceinddrivelsesmyndigheden under Skatteministeriet område.

Landsklubben har et par "praktiske" bemærkninger.

Vi kan ikke af forslagene se, hvordan afgivelse af insolvenserklæring med deraf følgende fredning skal koordineres mellem Restanceinddrivelsesmyndigheden og fogedretten.

Det skal også sikres, at alt eventuelt tvangssalg af løsøre fortsat autoriseres gennem fogedretten.

Rent principielt mener vi endvidere, at Restanceinddrivelsesmyndigheden vil være betydeligt bedre stillet som kreditor end både fogedretterne og den privat borger eller forretningsdrivende, hvilket måske kan være skadelig for den enkelte borgers retsbevidsthed.

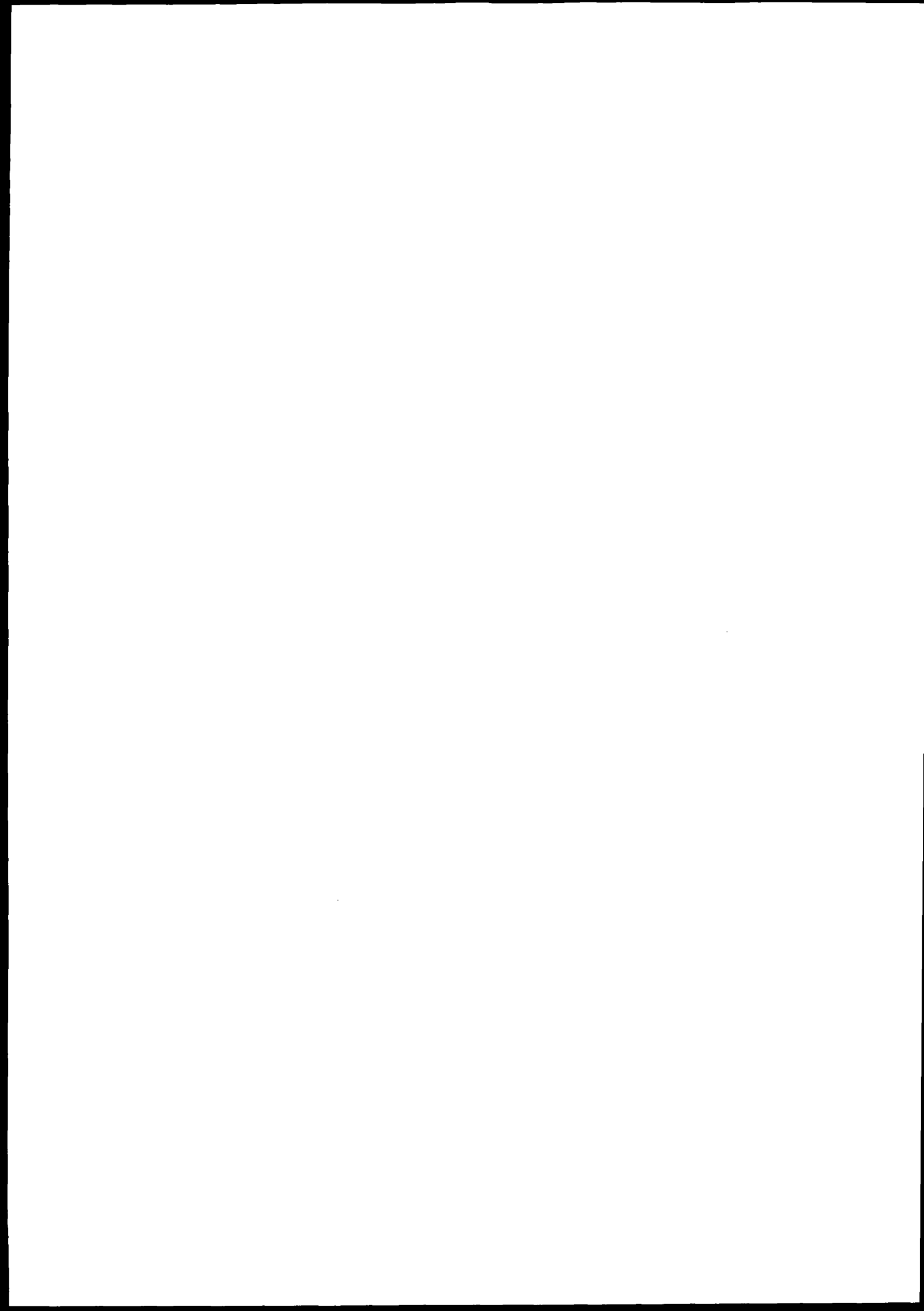
Landsklubben kan tilslutte sig Domstolsstyrelsen bemærkninger i brev af 22. december 2004 til Justitsministeriet om, at det ikke vil være muligt, at "indhøste" den beregnede reduktion i årsværkforbruget med den nuværende retskredsstruktur (beregnet af styrelsen til 6 årsværk). Vi vil samtidig protestere imod eventuel reduktion i årsværk ved enkelte større ret-

ter, da nedgangen i sagsantallet - både for de små og de større retter - ikke vil betyde en ressourcebesparelse af betydning.

De venligste hilsner

HK Landsklubben Danmarks Domstole

Kate Kengen

Fra "Kirsten Thyssing" <KLT@Finansraadet.dk>
Til: <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 3:01
Emne: Lovudkast om et enstrengt inddrivelsessystem

Skatteministeriet
Rikke Camilla Christensen og Søren W. Clausen

Finansrådet modtog den 1. december 2004 udkast til forslag til lov om ændring og inddrivelse af visse fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer) med anmodning om bemærkninger.

Finansrådet har ikke kommentarer til lovudkastene som sådan, men skal blot bemærke, at ligesom det er positivt, at skatteforvaltningen nu samles ét sted med de besparelser og effektiviseringsmuligheder, som dette fører med sig, finder Finansrådet også, at det er fornuftigt at forenkle og effektivisere den offentlige inddrivelse af restancer.

Med venlig hilsen

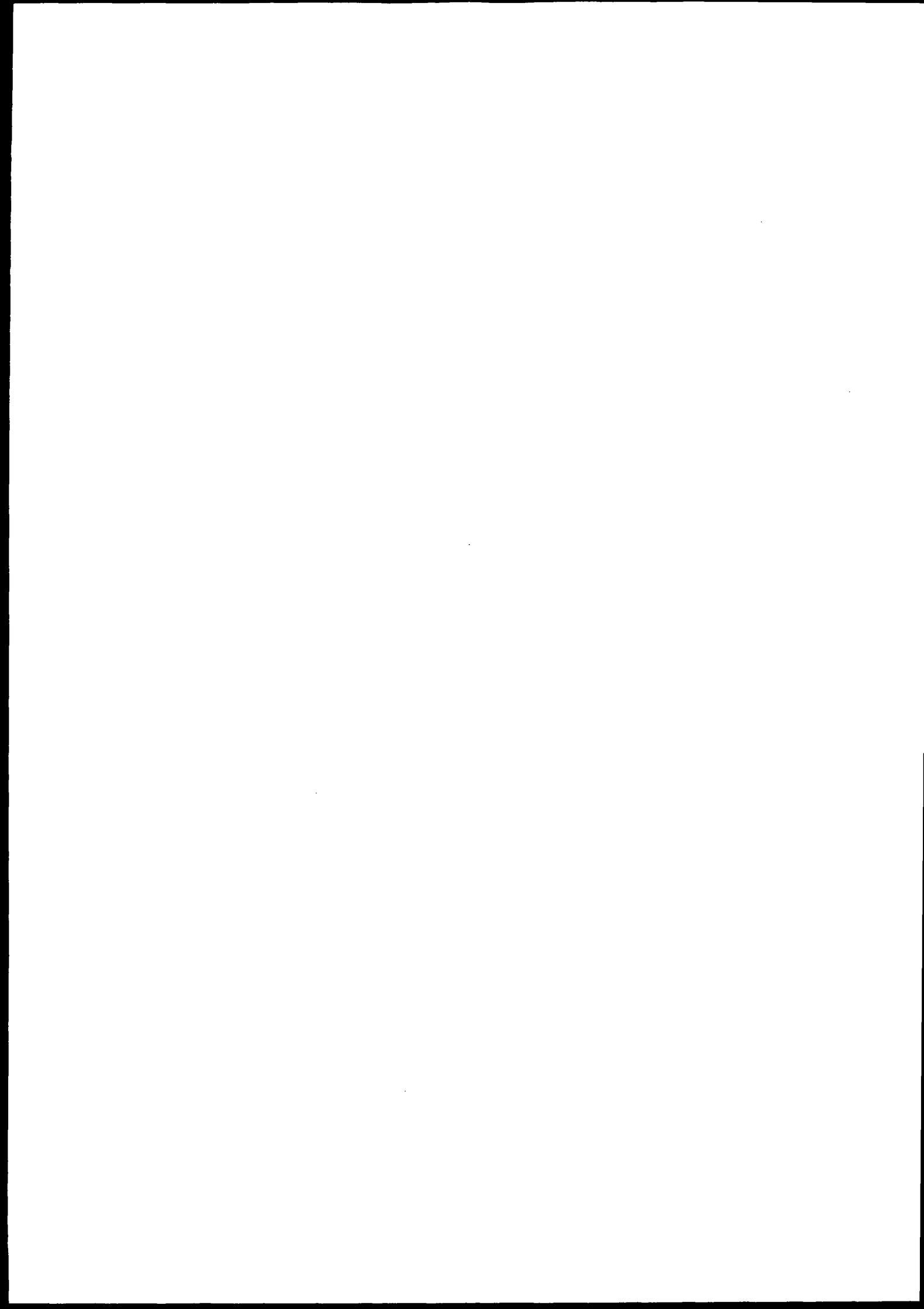
Jakob Dedenroth Bernhoft

Direkte 3370 1063
jdb@finansraadet.dk

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Personale og Økonomi
Dato Man, Jan 10, 2005 1:14
Emne: Videres.: FKKA's bekymring for udgiftsfordelingen ved opgave- og strukturreformen.

>>> FKKA <fkka@rk.dk> 10-01-05 10:50 >>>

Fremsendes påny under vedlæggelse af FKKA's brev vedr. reformens økonomiske konsekvenser, i første udsendelse var det beklageligvis den generelle udtalelse vedr. lovpakken der var vedlagt.

Vedlagt fremsendes - som vedhæftet pdf.fil - FKKA's brev til Indenrigs- og Sundhedsministeren om FKKA kommunernes bekymring for finansiering af opgave- og strukturreformen på baggrund af lovpakken, dels på baggrund af at FKKA kommunerne skal overtage samtlige amtsveje i det nuværende Københavns amt uden at modtage kompensation svarende til de hidtidige amtsudgifter til vejvedligeholdelse, dels på baggrund af ministeriernes ageren i den del af reformen der er længst fremme nemlig overførsel af skatte- og inddrivelsesopgaven.

(See attached file: DUT økonomi lovpakke.pdf)

(See attached file: DUT økonomi skat pressemeddelelse.pdf)

Udtalelsen er tillige fremsendt pr. post

Med venlig hilsen

Erling Rørdam

Foreningen af Kommuner i Københavns Amt (FKKA)
Rødovre Rådhus, Rødovre Parkvej 150, 2610 Rødovre
Tlf. 3637 7400, Fax 3637 7405
E-mail : fkka@fkka.dk, Hjemmeside : www.fkka.dk

.

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Dato: 6. januar 2005
J.nr.: 00.01.A01-01/05
Brev nr.: 3667
ER/Lovforslag struktur.doc

Lovforslag til udmøntning af opgave- og strukturreformen.

Foreningen af Kommuner i Københavns Amt (FKKA) kan tilslutte sig den overordnede linie i lovforslagene til udmøntning af Regeringen og Dansk Folkepartis aftale om en kommunalreform, der er udsendt i høring den 1. december 2004.

FKKA kommunerne er enige i princippet om, at borgeren skal sættes i centrum og at borgerens hovedindgang til det offentlige skal være gennem kommunen.

FKKA må imidlertid konstatere, at dette overordnede princip generelt ikke har kunnet bryde de enkelte ministeriers sektortænkning. Ikke alle lovforslag i lovpakken lægger med tilstrækkelig klarhed op til en sammenhængende indsats. Her tænkes bl.a. på strukturreformens opgavefordeling på beskæftigelses-, familie-, social-, undervisnings- og skatteområdet. Det er ønskeligt at det fremtidige regelsæt, dvs. lovgivningen, udformes således, at statens organer indbyrdes kan medvirke til en sammenhængende administration og borgervenlig betjening i samspil med kommunerne.

FKKA kan generelt tilslutte sig de bemærkninger KL har fremsat til de enkelte ressortministeriers lovforslag i udtalelser dateret 22. december 2004. FKKA kommunerne har dog, ikke mindst på baggrund af de særlige forhold i Hovedstadsregionen, særlige bemærkninger til nedennævnte love/områder:

Beskæftigelsesområdet

Det er et stort skridt i den rigtige retning, at sætte borgeren i centrum frem for etablerede systemer, ved at der tages initiativ til etablering fælles jobcentre i kommunerne, som skal forestå indsatsen overfor såvel forsikrede som ikke forsikrede ledige. Især hilses det velkomment, at der åbnes mulighed for at etablere særlige C-jobcentre, hvor staten udøver sit myndighedsansvar for de forsikrede ledige gennem kommunalbestyrelsen, dvs. et enstrengt system.

En væsentlig mangel ved lovforslaget er imidlertid den uklare ledelses- og ansvarsplacering. Efter FKKA's opfattelse bør alle medarbejdere uanset ansættelsesforhold referere til den kommunale ledelse af jobcentret. Delt ledelse og instruktionsbeføjelse vil i mange tilfælde udgøre en barriere og vil for borgeren sløre billedet af hvem der er ansvarlig myndighed.

Det skal derfor anbefales, at der i FKKA området med et meget sammenhængende arbejdsmarked på tværs af kommune- og regionsgrænser etableres flere C-jobcentre som vil kunne vise forskelligheden i værdien af jobcentrenes organisering. FKKA forudsætter, at jobcentrene vil kunne drives i fællesskab af flere kommuner.

Erhvervsfremmeloven

Det er positivt, at erhvervsservice opgaven forankres entydigt hos kommunerne, og at det fortsat er frivilligt for kommunerne at udøve erhvervsudviklingsaktiviteter og erhvervsservice. Det forudsættes at de nuværende statslige og regionalt anvendte midler fremover tilføres kommunerne.

Det er ligeledes fornuftigt, at lovforslaget gennem etableringen af vækstfora lægger op til en organisering af erhvervsfremmeindsatsen, der vil styrke samarbejdet mellem de offentlige myndigheder og det private erhvervsliv. Imidlertid kan det, når disse vækstfora skal udarbejde en erhvervsudviklingsstrategi baseret på det aktuelle områdes lokale vækstvilkår specielt i Hovedstadsregionen blive problematiske. Det vil i Hovedstadsregionen blive vanskeligt at opnå en optimal geografisk opdeling, som både kan varetage tværregionale opgaver i form af et sammenhængende Sjællands arbejdsmarked og samtidig løse de forskellige lokale vækstvilkår og udfordringer. Loven er samtidig udformet således at den ikke fremmer samarbejde mellem flere kommuner om opgaveløsningen.

Diversiteten i erhvervsudviklingen i Hovedstadsregionen kunne forslås løst gennem etablering af et overordnet vækstforum for regionen i tæt samarbejde med et vækstforum for region Sjælland. Samtidig skulle der kunne åbnes mulighed for at der under det overordnede vækstforum kan etableres lokale vækstfora, som dækker et særligt udviklingsbehov og bygger på en allerede eksisterende indsats omkring erhvervsfremme. Der kan her i Hovedstadsregionen peges på eksisterende samarbejder som Vestegnens erhvervsknudepunkt og Erhvervssamarbejdet i Frederikssundfingreen.

Det sociale område

Det hilses velkomment, at kommunerne overtager myndigheds- og finansieringsansvaret på hele det sociale område, herunder overtager driften af de nuværende amtskommunale botilbud til børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer. Placeringen af opgaven så tæt på borgeren som muligt minimerer risikoen for gråzoner og kassetænkning, og giver de bedste muligheder for at finde en god løsning til den enkelte borgers behov.

Derfor er det vigtigt, at regionernes driftsforpligtelser i forhold til specialinstitutioner for børn og unge begrænses mest muligt. Specielt i FKKA området har kommunerne store og gode erfaringer med drift af specialinstitutioner, ligesom kommunerne har gode erfaringer med mellemkommunalt samarbejde på området.

FKKA skal derfor opfordre til, at disse erfaringer indgår i vurderingen af hvilke konkrete amtslige institutioner, der skal videreføres i kommunalt regi. På samme måde anbefaler FKKA, at de medarbejdere i amtet, der i dag beskæftiger sig med rådgivning i børnesager placeres i kommunerne, hvor der er opbygget ekspertise og faglige miljøer, og hvor de pågældende medarbejders faglige viden og kompetence vil komme til mere direkte nytte i børnesagerne end ved eventuel placering / videreførelse i en selvstændig rådgivningsenhed.

Der er således allerede i dag ikke stor kvalitativ forskel eller forskel i sværhedsgraden på de sager, der "sendes" til Amtet og de sager, der løses lokalt.

Specialundervisningsområdet

FKKA er tilfredse med, at kommunerne nu får ansvaret for al undervisning efter folkeskoleloven. En entydig ansvarsfordeling fjerner den hidtidige risiko for dobbeltvisitation, dobbeltadministration og kassetænkning. Det vil derfor være ønskeligt, at det endelige lovforslag præciserer, at kommunernes myndighedsansvar for specialundervisningen også gælder de børn, der går i regionale tilbud, herunder specialpædagogisk bistand til småbørn.

Lovforslaget lægger op til at forbedre mulighederne for at skabe undervisnings- og andre tilbud i nærmiljøet samt at skabe sammenhæng til det sociale område. Især på børne- og ungeområdet er det vigtigt, at der i praksis er nær sammenhæng mellem specialundervisningsområdet og det sociale område. Dette gælder både for børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer og børn og unge med fysiske/psykiske handicap.

I den forbindelse skal FKKA ikke undlade at gøre opmærksom på, at der ikke er konsistens i valget af de mest specialiserede lands- eller landsdelsdækkende undervisningstilbud som regionerne efter lovforslaget fortsat skal drive. I FKKA området er Geelsgaardskolen med landsdækkende undervisningstilbud for børn og unge med multiple funktionsnedsættelser nævnt i lovforslaget. FKKA skal her ikke undlade at pege på, at Kirkebækskolen, der godt nok er etableret efter særforlovens udlægning, og derfor måske ikke er ministeriet bekendt, giver det samme undervisningstilbud.

Planloven

FKKA kan overordnet hilse lovforslaget velkomment, herunder at der indføres et særligt afsnit om planlægningen i Hovedstadsområdet, der også efter gennemførelsen af kommunalreformen vil bestå af mere end 30 kommuner med sammenhængende bolig-, erhvervs- og trafikstruktur. Imidlertid vil de foreslåede restriktive og detaljerede bestemmelser virke hæmmende for udviklingen af Hovedstadsområdet.

De 18 FKKA kommuner finder, at:

- Fingerbyen fortsat skal være grundlaget for byudviklingen i Hovedstadsområdet.
- Byudviklingen skal tilrettelægges således, at den ikke medfører stigninger i pendlingstrafikken.
- Hele "håndfladen" og de inderste dele af byfingrene er "stationsnære" og skal udnyttes optimalt og ældre erhvervsområder skal kunne revitaliseres.
- Kommunerne i de ydre dele af Fingerbyen og uden for Fingerbystrukturen må, hvis de ønsker del i byudviklingen acceptere en strammere regulering af det åbne land.
- De grønne kiler må forlænges/udvikles i takt med byudviklingen langs byfingrene.

FKKA er derfor enig i, at planlægningen i Hovedstadsområdet skal sikre, at hovedprincipperne i den overordnede fingerbystruktur videreføres, og at byudvikling og lokalisering af byfunktioner sker med hensyntagen til den kollektive trafik.

Dette bør imidlertid ikke sikres gennem de foreslåede detaljerede og statiske bestemmelser, hvor gældende regionplanretningslinier samt stationsnærhedsprincippet ophøjes til lov. Dette vil f. eks. betyde, at den nødvendige revitalisering af ældre erhvervsområder i FKKA kommunerne kan blive umulig at gennemføre. Der henvises bl.a. her til det af Miljøministeriet, HUR og de otte vestegnskommuner iværksatte fælles dialogprojekt – "Revitalisering af Vestegnen" – som netop arbejder med en modernisering af stationsnærhedsprincippet, udvikling af begrebet "kollektiv trafikbetjening" og muligheder for at revitalisere ældre erhvervsområder.

Planlægning bør være et dynamisk redskab til at håndtere aktuelle udfordringer, og FKKA kommunerne kan derfor ikke acceptere den foreslåede begrænsning af kommunernes planlægning i hovedstadsområdet.

FKKA vil i stedet foreslå, at Miljøministeren hvert 4. år i dialog med kommunerne udarbejder retningslinier for planlægningen i hovedstadsområdet. En sådan model vil sikre en demokratisk proces omkring rammerne for planlægningen i lighed med det øvrige land. Endvidere vil en sådan model sikre, at lokaliseringspolitikken løbende udvikles i dialog med kommunerne og at plansystemet også for Hovedstadsområdet bliver fleksibelt og dynamisk.

Vejloven

Efter FKKA's opfattelse er der ingen tvivl om at de væsentligste amtsveje i Hovedstadsområdet bør overgå til Staten og ikke til kommunerne.

Af lovforslagets bemærkninger (§ 6 – side 25) fremgår det, at de overordnede principper for udmøntning af strukturreformaftalen, er:

- at de overordnede veje skal samles i staten og
- at fordelingen skal ske på grundlag en række specifikke kriterier og hensyn og på grundlag af objektive kriterier.

Det bærende princip er, at alle lokalt orienterede amtsveje, herunder veje med lokalpræg, dvs. lav trafik og mange vejadgange skal overgå til kommunerne. Derimod skal de amtsveje, der indgår i en struktur der skal sikre et sammenhængende overordnet vejnet mellem de større byer, transportknudepunkter og internationale trafikforbindelser overgå til staten. Det vil for alle parter være uacceptabelt hvis f.eks. kommunerne langs Frederikssundsvej eller langs Roskildevej tillader sig at lade lyssignalerne korrespondere svarende til den enkelte kommunes lokale behov, frem for at lade behovet for afvikling af den regionale trafik styre.

Det fremgår imidlertid af bilag 1 til forslaget til ændring af vejloven mv., at alle veje i Københavns Amt skal overgå til kommunerne. Dette må derfor være i direkte i strid med strukturreformaftalens intentioner og principper og betragtes som meget problematisk.

Dette underbygges af Trafikministeriets Trafik- og Miljøplan for Hovedstadsområdet, hvoraf det fremgår, at selvom man styrker den kollektive trafik, vil der ske en klar vækst i biltrafikken og at denne vækst især vil påvirke motorvejsnettet i hovedstadsområdet.

Det er erkendt at motorvejsnettet i Københavnsområdet langt fra kan sikre en forsvarlig trafikafvikling. Sammenholdes det med et markant samfundstab som følge at tidstabet bør og skal der sikres en forbedring af trafikafviklingen i Hovedstadsområdet og her indgår helt naturligt de overordnede amtsveje. Flere af disse veje har også betydelig vægt i relation til industri- og erhvervscentre og dermed Hovedstadsområdets konkurrenceevne.

Det er konstateret og erkendt, at der i dag er trængselsproblemer på stort set alle veje i Københavns Amt. Trængslen medfører et tidstab, som udgør et økonomisk tab for samfundet som helhed og dette tab er skønsmæssigt beregnet til en størrelsesorden, der gør det samfundsmæssigt velbegrunderet at tage initiativer til at begrænset tabet ved en forbedring af trafikafviklingen.

Staten skal varetage veje med betydelig vægt i relation til industri og erhvervscentres logistik- og distributionssystemer. Veje der trafikalt og funktionelt hænger sammen med det internationale

vejnet, set i lyset af stigende international samhandel og behovet for effektiv afvikling af transittrafikken.

Endelig skal det anføres, at det på landsplan generelt foreslåede fordelingstal af amternes vej-udgifter må betyde, at staten på trods af det i bilaget til lovforslaget anførte, må planlægge at overtage væsentlige amtsvejstrækninger i det nuværende Københavns Amt. Skulle dette ikke være tilfældet vil der være tale om en uacceptabel forfordeling til stor skade for FKKA kommunerne.

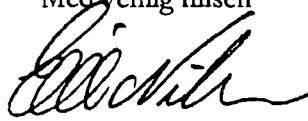
Økonomi generelt

Afslutningsvis skal FKKA udtale en generel bekymring for økonomien, ikke mindst på baggrund af erfaringerne fra det område af struktur- og opgaverformen der er længst fremme, nemlig skatte- og inddrivelsesopgaven.

FKKA lægger afgørende vægt på, at lovforslagene - som medfører, at der skal flyttes mange penge mellem stat, amt og kommune - og den dertil knyttede kompensation samlet set ikke fører til ændringer i den økonomiske balance mellem landsdelene, og at kompensationen er beregnet ud fra de faktiske omkostninger.

Det er vigtigt, at de økonomiske og personalemæssige konsekvenser på de enkelte områder er vel-dokumenterede og gennemanalyserede, og ikke løst funderet på elastiske antagelser om synergi- og stordriftsfordele. En ordentlig gennemførelse af opgave- og strukturreformen forudsætter derfor, at staten følger principperne i Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT), og således at det i sammenhæng med en kommende udlignings- og finansieringsreform økonomisk og ressourcemæssigt hænger sammen med den ændrede opgaveportefølje i den enkelte kommune.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen

Erling Rørdam

cc. Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen
Finansminister Thor Pedersen
Miljøminister Connie Hedegaard
Skatteminister Kristian Jensen
Socialminister Eva Kjær Hansen
Trafikminister Flemming Hansen
Undervisningsminister Ulla Tørnæs
Økonomi- og Erhvervsminister Bendt Bendtsen
KL

Pressemeddelelse

fra Hvidovre Kommune

20-12-2004

Skatteministeriet vil snyde på vægten

"Vi har hele tiden stillet spørgsmålstegn ved skatteministeriets påstande om, hvor mange medarbejdere kommunerne bruger på skatteligning."

"Nu kan vi se, at skatteministeriets beregninger ikke holder stik, siger borgmester Britta Christensen, Hvidovre. Vi har hele tiden vidst, at Hvidovre Kommunes skatteforvaltning var effektiv og løste sine opgaver med få ressourcer.

Nu, hvor staten skal overtage opgaverne som led i kommunalreformen, kræver skatteministeriet, at vi skal aflevere 11 mio. kr. mere, end vi har brugt på at løse opgaverne. Enten kan ministeriet ikke regne, eller også forsøger de at snyde på vægten !

Vi kan fremlægge dokumentation for, at vi har løst skatteopgaverne for 14 mio. kr. årligt, men skatteministeriet påstår, at vi skulle have brugt 25 mio. kr. Det har vi ikke !

Hvis vi skal aflevere skatteopgaven, bliver det med de ressourcer, vi har brugt og ikke en krone mere! Hvis vi skal aflevere 11 mio. kr. mere, skal vi finde besparelser andre steder i kommunen. Det kræver finansministeren, slutter borgmester Britta Christensen."

Yderligere oplysninger ved henvendelse til borgmester Britta Christensen tlf. 36 39 30 01.

Bilag: Økonomioversigt over skatteopgaven i kommunen.

- nye vinkler på fremtiden

Hvidovre Kommune
Hvidovrevej 278
2650 Hvidovre Kommune
www.hvidovre.dk

Journalistisk medarbejder
Lone Lauritzen
3639 2311
lur@hvidovre.dk

Økonomi i forbindelse med skatteoppgaven i kommunerne			
Årsværk	Landsplan	Hvidovres andel	Hvidovre kommune
		0,925	Faktiske tal
Skatteoppgaven i alt	4793	44,34	40,00
støtteårsværk v/20%	959	8,87	0,00
Samlet personaleforbrug	5752	53,20	40,00
Pris for et årsværk	385000	385000	371.906
Driftsudgiftsoverhead pr. årsværk	100000	100000	62.085
Udgiftsskøn			
Lønsum i kommuner	2.214.366.000	20.482.886	14.876.240
Elever mv.	55.359.150	512.072	-
Lønsum i alt	2.269.725.150	20.994.958	14.876.240
Øvrig drift (overhead) - incl. Husleje mv.	575.160.000	5.320.230	2.483.412
Driftsudgifter til EDB	192.000.000	1.776.000	1.690.047
Kommunale portoudgifter	30.000.000	277.500	277.500
Skatteankenævn	28.000.000	259.000	245.704
Revislon	15.000.000	138.750	35.928
Køb af diverse ydelser	6.000.000	55.500	5.900
Udgifter til årsopgørelser	13.000.000	120.250	16.582
Selskabsligningshonorar	(314.000.000)	(2.904.500)	(4.067.000)
Øvrige driftsudgifter i alt	545.160.000	5.042.730	688.073
Anlægsudgifter	69.000.000	638.250	0
DUT - krav	2.883.885.150	26.675.938	15.564.313
Manglende afregning tidl. DUT:			
Skatteankenævn	(120.000.000)	(1.110.000)	(1.110.000)
Opgavekorrektion - befording	(15.000.000)	(138.750)	(138.750)
Opgavekorrektion - R75	(3.000.000)	(27.750)	(27.750)
Opgavekorrektion - Uds. Årsopp.	(12.000.000)	(111.000)	(111.000)
Korrigeret DUT - krav	2.733.885.150	25.288.438	14.176.813

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Dato: 7. januar 2005
J.nr.: 00.01.A01-01/05
Brev nr.: 3668
ER/ DUT økonomi lovpakke.doc

Opgave- og strukturreformens økonomiske konsekvenser

Foreningen af Kommuner i Københavns Amt (FKKA) er overordnet tilfreds med linien i de 46 lovforslag der skal sikre udmøntningen af opgave- og strukturreformen. FKKA kommunerne er enige i princippet om, at borgeren skal sættes i centrum og at borgerens hovedindgang til det offentlige skal være gennem kommunen. Lovpakken indeholder mange gode og spændende tanker.

Imidlertid er der nogle gennemgående problemstillinger omkring finansieringen som foruroliger FKKA kommunerne stærkt.

Eksempelvis fremgår det af bemærkningerne til ændringen af vejlovene, at fordelingen af amternes udgifter mellem kommunerne og staten sker på grundlag af en fordelingsnøgle, der afspejler de faktisk udgiftsdrivende faktorer på veje, der overføres til henholdsvis kommunerne og staten. Der fastsættes her et generelt fordelingsstal for hele landet. Imidlertid fremgår det af bilaget til loven at der **ikke** er nogen amtsveje/landeveje i det nuværende Københavns Amt der klassificeres som hovedlandeveje pr. 1. januar 2007. I FKKA's generelle udtalelse af 6. januar 2005 over lovpakken er der redegjort for hvorfor der ikke er tvivl om, at de væsentligste amtsveje i FKKA-området bør overgå til Staten. Fastholdes lovforslaget er det imidlertid klart, at samtlige de udgifter Københavns Amt har haft på vejområdet skal overføres til FKKA kommunerne.

Helt galt er det når vi ser på de igangværende forhandlinger og ministeriernes udspil til kompensation i relation til skatte- og inddrivelsesopgavens overgang til staten. Ministeriernes udspil bygger på en helt urealistisk opfattelse af omkostningerne udover de direkte lønomkostninger. Det er vigtigt, at de økonomiske og personalemessige konsekvenser på de enkelte områder er veldokumenterede og gennemanalyserede, og ikke løst funderet på elastiske antagelser om synergi- og stor-driftsfordele.

Støtteårsværk er således ansat til 20%, hvilket forekommer meget højt sat. Stort set alle de funktioner der refereres til, som værende henført til disse udgifter, er i de fleste kommuner afholdt indenfor de "alm. årsværk".

Driftsudgiftsoverhead pr. årsværk er sat til 100.000 kr. Dette tal forekommer at være meget højt, idet langt de fleste af de funktioner der rummes i dette tal ikke stemmer med det udgiftsniveau der faktisk er.

- ./ Vi vedlægger en beregning fra Hvidovre kommune, som viser, at kommunen har brugt 14 mio. kr. årligt til løsning af skatteopgaven, hvor Skatteministeriet antager at kommunen skulle have brugt 25 mio. kr. Det synes at fremgå af indlæg i pressen, at det er alle landets kommuner der på denne måde rammes urimeligt, og at forskellen på landsplan af Skatteministeriets antagelse og de faktiske udgifter løber op over 1 mia. kr.

FKKA skal derfor foreslå, at der overordnet fastlægges ensartede principper for opgaveoverførsler efter opgave- og strukturreformen, der går fra kommunerne til staten og fra amterne til kommunerne, herunder for beregning af overhead. Det er selvsagt uacceptabelt, hvis udgiften til overhead er langt større for opgaver, der går den ene vej, end for opgaver der går den anden vej.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen
Formand
Borgmester i Rødovre

Kurt Hockerup
Næstformand
Borgmester i Vallensbæk

- cc. Finansminister Thor Pedersen
Skatteminister Kristian Jensen
Trafikminister Flemming Hansen
Økonomi- og Erhvervsminister Bendt Bendtsen
KL
Told- og Skattedirektør Ole Kjær

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Tir, Dec 21, 2004 12:43
Emne: Videres.: Høringssvar til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

>>> "Lund, Erik C." <C627@skat.kk.dk> 21-12-04 12:27 >>>

Vedlagt fremsendes Pantefogedforeningens høringssvar til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt arbejdsdeling mellem kommuner og ToldSkat.

<<Høringssvar til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.doc>> <<Arbejdsdeling mellem kommuner og ToldSkat.xls>>

Med venlig hilsen

Erik Lund
landsformand i Foreningen af Pantefogeder i Danmark

***** Københavns Skatte- og Registerforvaltning *****

Denne e-mail og evt. vedlagte filer er fortrolige og udelukkende beregnet til brug for den person eller de personer e-mailen er adresseret til.

Hvis e-mailen er fejlbehæftet eller fejllleveret, bedes dette meddelt til:
post-edb-netvaerk@skat.kk.dk.

Denne e-mail er blevet checket for computervira.

København d. 21. december 2004

Pantefogedforeningens bemærkninger til lovforslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Generelle bemærkninger.

Pantefogedforeningen finder stadig, at den bedste model vil være at

- personrelaterede krav opkræves og inddrives af kommunerne
- virksomhedsrelaterede krav opkræves og inddrives af ToldSkat

Løsningsmodellen opfylder alle de overordnede målsætninger, som fremgår af regeringens forslag.

Modellen sætter borgeren i centrum og ikke systemet.

Nogle af argumenterne for at flytte inddrivelsesopgaven er væk. I Rigsrevisionens rapport var en af konklusionerne, at der var for mange inddrivelsesmyndigheder i Danmark, især antallet af kommunale inddrivelsesmyndigheder.

Efterfølgende har regeringen fremsat forslag til strukturreform, som i skrivende stund vil resultere i, at antallet af kommuner fremover bliver ca. 100. Derfor er ovennævnte argument ikke længere gældende.

I dette høringssvar holder Pantefogedforeningen sig til det faglige og økonomiske indhold i lovforslaget.

Pantefogedforeningen kan konstatere, at indholdet i lovforslaget er væsentligt ændret i forhold til den politiske aftale fra foråret mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Lovforslaget efterlader væsentligt mindre arbejde tilbage i kommunerne i forhold til det foreningen kan læse/fortolke i den politiske aftale.

Pantefogedforeningen finder dog, at lovforslaget nu giver et mere rent snit i forhold til borgeren og det offentlige, men havde gerne set et fuldstændig rent snit, alle borgerhenvendelser vedrørende opkrævning og inddrivelse af personrelaterede restancer kan klares af en og samme myndighed.

Strukturreformen er markedsført under, at **kommunerne er borgernes indgang til det offentlige.**

Selvom forslaget giver et renere snit i forhold til den politiske aftale, finder Pantefogedforeningen stadig, at lovforslaget langt fra opfylder den overordnede målsætning om, at borgerne kun skal henvende sig ét sted. Pantefogedforeningen er endvidere meget betænkelig ved, at en meget stor del af borgerne fremover vil få meget lang transporttid til skattecentre. Dette vil betyde, at borgere udebliver i langt større grad end i dag, hvilket vil medføre lavere effektivitet og dermed lavere inddrivelsesprovenu.

I den debat der er foregået – herunder spørgsmål i Folketinget – har der været fremført de nødvendige eksempler til belysning af ovennævnte.

FORENINGEN AF PANTEFOGEDER

Pantefogedforeningen finder af mange grunde, at igangsættelsen bør udskydes til 1. januar 2007.

Synspunktet er udelukkende ud fra faglige og økonomiske hensyn.

Argumenterne er

- manglende it-understøttelse (fælles it-system er tidligst klar 1.1.2007)
- manglende lovforenkling
- manglende fysik sammenlægning, hermed manglende fælles virksomhedskultur

Før disse forudsætninger er tilstede opnås ingen effektiviseringer eller provenuforbedringer.

Senest i 2006 skal der tages stilling til, om inddrivelsesopgavens placeringen i ToldSkat skal være permanent, eller om inddrivelsesopgaven skal udskilles i en selvstændig styrelse.

Det er ikke rimeligt først at bruge mange ressourcer på at flytte medarbejderne på inddrivelsesområdet til skattecetrene, for senere at udskille opgaven til en ny selvstændig styrelse med måske ny fysisk flytning til følge.

Også af denne grund bør igangsættelse udskydes, indtil der er truffet **endelig politisk beslutning** om restanceinddrivelsesmyndighedens endelige placering.

Bemærkninger til selve lovforslaget.

§ 2.

Pantefogedforeningen går ud fra, at "sædvanlig rykkerprocedure" er den nu gældende rykkerprocedure i den enkelte opkrævningsmyndighed. Såfremt Skatteministeren vil bruge bemyndigelsen i § 2 stk. 6 til at fastsætte regler for rykkerprocedure, kan det betyde faldende gebyrindtægter for den enkelte kommune, som ikke er medtaget ved de igangværende DUT-forhandlinger.

I bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at rentetilskrivningen forestås og indberettes af fordringshavere. Hvis bemærkningen vedrører indberetning til skattemyndighederne vedrørende rentefradrag, er der ingen bemærkninger. Såfremt det drejer sig om, at selve renteberegningen, efter overgivelse til restanceinddrivelsesmyndigheden, stadig skal foregå hos fordringshaveren og løbende opskrives hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil en sådan regel betyde betydeligt dobbeltarbejde. Hvis der ikke ved lovens ikrafttrædelse findes en it-løsning til håndtering af problemstillingen, vil det i en kommune med ca. 50.000 indbyggere betyde ½ årsværk til merarbejde - eller et manglende renteprovenu.

Der findes stadig særlige fordringsarter, som vil få svært ved at finde indpas i det foreslåede inddrivelsessystem. Et eksempel er lån til motorkøretøjer – her kan misligholdte afdrag tvangsinddrives, men spørgsmålet om opsigelse af lånet henstår uafklaret. I dag kan en sådan afgørelse tages af amtskommunen. Efter kommunalreformen bliver opgaven en kommunal opgave. Såfremt sådanne fordringer overgår til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil sagsbehandlingen betyde dobbeltarbejde.

FORENINGEN AF PANTEFOGEDER

Ifølge forslaget skal fordringshaveren skriftlig underrette skyldneren om overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Er en sådan underretning om overdragelse en afgørelse? I givet fald, hvor skal klagevejledning gives?

Såfremt reglen i § 2 stk. 5 er helhedsorienteret sagsbehandling indført via lovbestemmelse, har Pantefogedforeningen ingen bemærkninger. Modsat hvis bestemmelsen skal forstås således, at fordringshaveren efter oversendelse stadig skal overvåge fordringen, vil reglen betyde en dobbeltadministration, som ikke er i overensstemmelse med den overordnede målsætning. Det kan således ikke være meningen, at kommunerne skal bruge ressourcer på sager, der er oversendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og det bør i hvert fald ikke være sådan, at kommunerne skal opfordre restanceinddrivelsesmyndigheden til at intensivere inddrivelsen. Når restanceinddrivelsesmyndigheden ved overdragelsen overtager kreditorbeføjelserne, må det betyde, at ansvaret for korrekt og effektiv inddrivelse er fulgt med.

Vi læser reglen i § 2 stk. 6 således, at den skal bruges til at begrænse fordringshaverens adgang til at træffe frivillige betalingsaftaler eller give henstand.

Reglen vil give usikkerhed i forhold til borgeren om, hvilken myndighed han/hun skal henvende sig til.

Vi finder, at der kun er et valg – indgåelse af frivillige betalingsaftaler eller henstandsordninger – korte eller lange – foretages af fordringshaveren.

§ 3.

Restanceinddrivelsesmyndigheden overtager samtlige kreditorbeføjelser, herunder afskrivning.

Vi finder det betænkeligt, at fordringshaveren ikke har nogen indflydelse på, hvornår og hvordan en fordring opgives ved eftergivelse, akkord eller afskrivning.

Bemyndigelsen til at indhente oplysninger fra bl.a. kommunale it-systemer, vil det ikke betyde, at forvaltningslovens generelle regler om partshøring, skøn under regel mv., finder anvendelse?

Det har tidligere været fremført som argument for, at Inddrivelsesenheden ikke efter officialprincippet har foretaget en konkret individuel vurdering, at enheden ikke har været bekendt med oplysningerne. Efter denne lov er restanceinddrivelsesmyndigheden en enhedsforvaltning og kommer nu i besiddelse af de samme oplysninger, som de nuværende kommunale restancemyndigheder er i besiddelse af.

§ 4.

Vi finder det meget betænkeligt, at borgerens rettigheder omkring transgbeneficium kan undergives klagebehandling i Landsskatteretten, hvor den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er lidt under 1 år. Hvis Landsskatteretten fastholdes som klageinstans, anbefaler vi, at bemærkningen på side 44 om at fastsætte en frist til behandlingstiden benyttes, således at der fastsættes en frist på højest 1 måned. Vi gentager Pantefogedforeningens forslag om, at klageinstansen bør være fogedretten, der er vant til at tage stilling i sager af denne karakter. I forslaget holder man jo fast i fogedretten som klagemyndighed vedrørende parkeringsafgift, hvorfor ikke i alle fordringstyper?

I bemærkninger til lovforslaget er det anført, at det er tanken, at kun sager af en vis økonomisk og juridisk tyngde vil blive indbragt for Landsskatteretten. Det kan læses som om, at der samtidig gives

FORENINGEN AF PANTEFOGEDER

et løfte til borgeren om, at hvis der klages vil borgeren via en revurdering få medhold. Hvis f.eks. en lønindeholdelse er fremsendt med 15%, og borgeren mener, at han kun kan betale 10%, er der i denne situation jo ikke tale om, at klagen er af en vis økonomisk tyngde. Vores udgangspunkt er, at en konkret betalingsevnevurdering viser evne til lønindeholdelse på 15%. De borgere, der klager vil få medhold, mens de borgere der ikke har overskud eller evner til at klage, skal betale som inddrivelsesmyndigheden har bestemt. Hvor er retssikkerheden – hensigten i forslaget advarer vi kraftigt imod.

Foreningen tager ikke stilling til reglerne om aktiver og passiver samt personale.

Bemærkningerne til lovforslaget.

De samlede og overordnede målsætninger på side 5 og 6 i bemærkningerne er foreningen enig i. F.eks. - således at de mest effektive inddrivelsesmidler anvendes.

I det efterfølgende beskrives metoder, som ikke svarer til ovennævnte.

Effektiv inddrivelse af offentlige krav er

1. flest mulige penge i kassen så hurtigt som muligt
2. ved brug af færrest mulige ressourcer
3. og størst mulig retssikkerhed

Ad. 1. Effektiv inddrivelse er ikke kun betalingsordninger og lønindeholdelser efter tabeltræk, men også udlæg i aktiver f.eks. bankindestående, andre let realisable aktiver samt udlæg i fast ejendom. Desuden bør solidarisk og subsidiær hæftelse forfølges.

Ad. 2. Forbedring af lovgivning uden svækkelse af borgerens retssikkerhed samt forbedring af af edb-systemer.

Ad. 3. For at behandle borgeren ensartet skal den enkelte sag behandles forskelligt, idet borgernes forhold er forskellige – herunder opbrud af familiemønstrene i DK. Hvis borgeren efter tabeltræk tjener 200.000 og betalingsevnen derefter er kr. 2000,-, behandles borgerne ikke ens, idet den ene borger kan have et bankindestående, den anden borger er syg og har brug for udvidet medicin, den tredje har børn uden for ægteskab, og samkvem kan betyde betydelige transportudgifter.

På side 22 i bemærkningerne er det anført, at i forhold til privatpersoner er det hensigten, at visiteringen og valg af inddrivelsestiltag skal have fokus på indkomstforhold i form af afdragsordninger og lønindeholdelse, og de mere ressourcekrævende udlæg kan kun forventes gennemført ved større restancer. Dette kan vi tilslutte os, hvis det gælder den gruppe af borgere, som har viljen til at betale, men ikke evnen.

Men hvad med modspillerne – den gruppe som har evnen, men ikke viljen. Her skal alle inddrivelsesmidler anvendes konsekvent, herunder udlæg. Udlægsforretning har den fordel overfor især uvillige borgere, at de tilpligtes til at udtale sig i overensstemmelse med sandheden og under strafansvar. Den tid er ikke forbi, hvor en borger ikke taler sandt.

Derfor kan det være yderst hensigtsmæssigt at anvende udlægsforretningen som det forum, hvorunder en borgers økonomiske forhold mv. afdækkes. Lovgivningsmagten skal ved denne type lovgivning have for øje, at alle borgere i Danmark betaler deres skatter og afgifter m.v. til det offentlige – frivilligt eller via tvang – hvis de kan. Lovgivningen er således garanten for de borgere, som betaler deres skatter og afgifter til tiden – i modsat fald opnås kun stigende betalingsvilje med

FORENINGEN AF PANTEFOGEDER

deraf følgende konstant stigende offentlige restancer.

Udlæg i fast ejendom foretages ofte i kommunerne. Rigtig mange restancer bliver indfriet ved låneomlægning eller salg. Hvis man i fremtiden ikke længere foretager udlæg i fast ejendom, vil andre senere kreditorer kunne få pant i ejendommen. Borgeren stifter herved større gæld og vil få endnu sværere ved at overholde en evt. betalingsordning. I bedste fald vil restancerne blive indfriet tidsmæssigt meget senere, men i værste fald vil de skulle afskrives som tab. En ændret fremgangsmåde vil i høj grad påvirke restanceinddrivelsen negativt.

Løbende forpligtelser, herunder

- løbende moms og A-skat
- løbende personlige skatter (B-skat og a'conto arbejdsmarkedsbidrag). Hørsholm Kommune (24.000 indbyggere) har restance på 6 mio. kr. vedrørende løbende B-skat og am-bidrag for 2004. Herning Kommune (59.000 indbyggere) har i 2004 – 10 måneder – inddrevet ca. 3 mio. vedrørende løbende B-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Beløbet er reelt større, idet borgerne ofte bruger girokortet til ToldSkat, når tilsigelse udsendes fra kommunen.
- løbende underholdsbidrag, herunder også kontanthjælpsmodtagere som modtager hjælp efter forsørgertakst, men som ikke bor sammen med barnet og ikke frivilligt betaler løbende bidrag. Vejle Kommune (56.000 indbyggere) gennemførte ved årsskiftet 2003/04 lønindeholdelse hos 482 personer i kontanthjælp til løbende bidrag.
- løbende institutionsbetaling. I Horsens Kommune (58.000 indbyggere) betaler ca. 300 borgere hver måned deres institutionsbetaling for sent. Beløbet udgør ca. 1,75 mio. kr.. Vejle Kommune (56.000 indbyggere) gennemfører træk i kontanthjælp hos 116 borgere for løbende daginstitutionsbetaling efter aktivlovens § 96.
- løbende forbrugsafgifter

I bemærkningerne på side 22 er det anført, at f.eks. kontanthjælpsmodtagere ikke skal modtage henvendelser, før de igen har indkomst eller betalingssevne. Ovennævnte under løbende bidragsforpligtelse viser, at et meget stort antal borgere på kontanthjælp har løbende bidragsforpligtelse. Disse personer modtager en højere kontanthjælp alene på grund af forsørgerpligten. Højesteret har afgjort, at dette tillæg skal bruges til betaling af forsørgerpligten, herunder samværsudgifter.

Hvis den af kommunerne førte inddrivelsespolitik vedrørende inddrivelse af løbende bidragsforpligtelse ikke videreføres, vil det betyde en meget stor stigning i restancerne af underholdsbidrag.

Antallet for Vejle Kommune overført til landstal vil udgøre mindst 50 mio. kr. årligt i løbende bidrag for kontanthjælpsmodtagere. Det samme vil gælde for daginstitutionsbetaling.

Såfremt betydeligt provenutab skal undgås, skal løbende forpligtelser sikres betalt ved *hurtig og effektiv* inddrivelse ved brug af hele værktøjskassen, herunder udlæg med efterfølgende tvangsrealisation, trip-trap-træsko, bevillingsfratagelse, RKI-registrering, afsoning (for underholdsbidrag) m.v.

I bemærkningerne på side 7 står det anført, at ensartede regler ikke nødvendigvis administreres ens i de forskellige myndigheder. Det faktum, at der er forskellig praksis ved betalingssevnevurderinger, skyldes de forskellige afgørelser fra statslige ankemyndigheder.

Altså et forhold, hvor de kommunale restancemyndigheder ingen indflydelse har haft.

FORENINGEN AF PANTEFOGEDER

I forhold til betalingsevnevurdering er det i bemærkningerne anført, at det er hensigten at skabe forenklinger ved vurdering af betalingsevne. Udgangspunktet skal være Konkursrådets anbefalinger i relation til gældssanering, jf. Betænkning nr. 1449 om gældssanering.

Advokatrådet har i deres høringssvar vedr. ovennævnte udtalt følgende: ”Intentioner bag Konkursrådets forslag om alene at operere med et begrænset antal faste udgiftsposter kan tiltrædes. Formålet med en fastlæggelse af udgiftsposterne og med en nærmere fiksering af rådighedsbeløbet er at skabe større forudsigelighed og gennemsigtighed i budgettet. Advokatrådet advarer imidlertid mod i høj grad at basere budgettet på faste poster. Der både må og skal være plads til et individuelt fornuftigt skøn i gældssaneringsager, hvor resocialiseringshensyn fortsat må tillægges betydelig vægt.”

Pantefogedforeningen er meget enig i ovennævnte synspunkt, og kan tilføje, at betænkeligheden bør være endnu større med det faktum, at et meget stort antal restanter skal leve med betalingsevnevurderinger betydeligt længere end 5 år (afdragsperioden i gældssaneringsager).

Pantefogedforeningen anbefaler, at procentsatserne i kildeskattelovens § 73 ophæves og, at der ved afgørelser om lønindeholdelse udarbejdes betalingsevnevurdering, som følger principperne for betalingsevnevurdering ved gældssaneringer.

Det betyder, at administrationen vil foregå mere enkel end i dag, men stadigvæk i dialog med borgeren og på baggrund af familiens budget. Et system som borgeren vil opleve som retfærdigt og dermed et plus til retssikkerheden.

Såfremt justitsministerens lovforslag L 128 om ændring af gældssaneringsreglerne vedtages uden større ændringer, vil betalingsevnevurderinger kunne foretages i kommunerne med mindst samme ensartethed og effektivitet som hos en samlet restanceinddrivelsesmyndighed.

Som juridisk begreb er lønindeholdelse ikke et tvangsinddrivelsesmiddel, hvilket er afgjort af Højesteret – lønindeholdelse omstødes ikke efter konkurslovens regler. Man kan således udvide opkrævningsmyndighedens virkefelt til at omfatte lønindeholdelse – dette vil fastholde et mere rent snit overfor borgeren.

I bemærkningerne på side 29 er det anført, at ressourcebesparelser på inddrivelsesområdet skal hentes via digitale løsninger. En større del af borgerne med sociale restancer har ingen mulighed for at bruge løsninger via internettet eller via servicetelefoner.

I bemærkningerne på side 32 er det anført, at indtægter på retsafgift – skønnet til 58 mio. kr. – og gebyrindtægter – skønnet til 189,5 mio. kr. – for størstedelen vil forblive i kommunerne.

Dette udsagn er direkte forkert.

Indtægten på retsafgiften på 58 mio. vil udelukkende tilfalde restanceinddrivelsesmyndigheden, idet retsafgiften forfalder til betaling ved underretning om tid og sted for udlægsforretningen.

Vedrørende gebyrindtægten på 189,5 mio. vil gebyrer vedrørende rykkere udsendt af restanceinddrivelsesmyndigheden, lønindeholdelse og tilsigelse vedr. underretning om udlæg tilfalde statskassen. I Vejle Kommune er indtægterne for gebyrer og retsafgifter i 2004 2,3 mio. kr.. Det skønnes, at ca. 900.000 kr. efter lovforslaget vil forblive i kommunen, mens 1,4 mio. kr. vil

FORENINGEN AF PANTFØGEDER

tilfalde restance-
inddrivelsesmyndigheden. I Københavns kommune er indtægterne for gebyrer og retsafgifter ca. 40 mil. kr. årlig. Det skønnes, at ca. 5 mil. kr. efter lovforslaget vil forblive i kommunen, mens 35 mil. kr. vil tilfalde restanceinddrivelsesmyndigheden.

På side 33 er det anført, at den nuværende ressourceindsats er på ca. 2300 årsværk. I afsnittet ovenfor står det anført, forbruget er 2000 årsværk (helårsvirkning). Hvori består forskellen?

Pantføgeföreningen finder, at det samlede inddrivelsesprovenu ikke kan bevares, såfremt det samlede besparelsesmål er 1200 årsværk. Et besparelsesmål og effektiviseringsmål i nævnte størrelsesorden vil betyde stigende restancer.

Pantføgeföreningen er stadig enig i, at inddrivelse skal ske efter følgende målsætninger

- flest mulige penge i kassen så hurtigt som muligt
- ved brug af færrest mulige ressourcer
- og størst mulig retssikkerhed

Vi finder, at fusionen ikke skal "sælges" med besparelsesmål for øje, hvilket fremgår af udtalelser fra medlemmer af regeringen på højeste plan. Besparelsesmål i den størrelsesorden giver en usikkerhed blandt de ansatte, hvilket på nuværende tidspunkt ikke tjener noget formål.

Restanceforebyggelse

Forebyggelse af restancer har haft en meget høj prioritet i kommunerne i en årrække.

"Stigning i samfundets udestående fordringer påvirker således samfundets likviditet i negativ retning, idet pengene simpelthen mangler i samfundets kasse".

Forebyggende restancearbejde består i, at sikre at borgerne betaler de skatter og afgifter, som de skal betale eller ikke modtager ydelser fra det offentlige, som de ikke er berettiget til, hverken mere eller mindre.

Forebyggende restancearbejde via forskudsregistrering er et meget vigtigt element i indsatsen.

I vejledning til Toldskats strategiplan er der anført følgende om forskudsregistrering:

"For at Kildeskatteordningen kan fungere optimalt og som en samtidighedsskat, må forskudsregistreringen af såvel indtægter som fradrag være så korrekte som muligt. Når årets betalte forskudsskat svarer til slutskatten, opstår der ikke nogen skatterestance. En rigtig forskudsregistrering er dermed **en væsentlig forudsætning for at forebygge**, at der opstår restancer i form af restskatte."

"Krumtappen i arbejdet med at minimere personlige skatterestancer er således at undgå restskatte for B-skatteydere/personligt erhvervsdrivende ved at sikre, at disse er korrekt forskudsregistreret. Det vil sige til det beløb, som virksomheden realistisk betragter forventer at tjene.

Hvis en B-skatteyder/ personligt erhvervsdrivende, der er korrekt forskudsregistreret, undlader at betale sine B-skatteater ifølge forskudsregistreringen, bliver kommunen allerede opmærksom på restancen, når betalingsfristen er overskredet, og kommunen kan på dette tidspunkt tage sine forhåndsregler ved at bruge eksempelvis de restanceforebyggende midler."

"Når kommunen skal vurdere, om den skal tage initiativ til at ændre en skatteydere forskudsregistrering, skal den altid sikre, at lovens objektive betingelser er opfyldt, jfr. KSL § 53 med tilhørende bekendtgørelser og cirkulærer.

Kommunen bør stille strengere krav til dokumentation/sandsynliggørelse i forbindelse med

FORENINGEN AF PANTEFOGEDER

forskudsregistreringen af skatteydere, som i forvejen er i restance til det offentlige. Det gælder i særdeleshed, hvis den personlige skatterestance er opstået på grund af for lav forskudsregistrering.”

Borgere med gæld vedr. skatterestancer og/eller underholdsbidrag kan automatisk markeres i forskudssystemet – (Herning Kommune gæld større end kr.25.000,- - Horsens Kommune gæld større end kr. 5.000,-).

Korrekt forskudsregistrering har også indflydelse på sociale ydelser, som f.eks. boligsikring / boligydelse, friplads til institution. Hvor skal forebyggende restancearbejde foretages? Hos fordringshaveren eller restanceinddrivelsesmyndigheden? Der foregår meget restanceforebyggende arbejde ved at disse funktioner hænger sammen.

Ovennævnte sociale krav er betinget af en korrekt forskuds- og bopælsregistrering. I forbindelse med inddrivelse konstateres mange forkerte bopælsforhold, som efterfølgende rettes og forebygger dermed, at nye krav opstår.

Hvis dette arbejde ikke fortsættes, vil resultatet være, at gælden til kommunerne stiger, og da de kommunale krav ofte består af mange, men forholdsvis små restancer, vil inddrivelsen af disse krav ikke blive prioriteret særligt højt i fremtidens restanceinddrivelsesmyndighed.

Forslag til lov om ændring af forskellige love

Til forenkling af lovgivningen på inddrivelsesområdet henvises til Pantefogedforeningens lovkatalog 2001. Endvidere henvises til foreningens forslag til fælles inddrivelseslov – jun-m-2003.

Vi finder, at forenkling af lovgivningen på inddrivelsesområdet har følgende hovedoverskrifter

- En inddrivelseslov – ens regler for alle offentlige krav
- Udpantningsret for alle offentlige krav
- Ens princip for betalingsevnevurdering for alle offentlige krav
- Ret til lønindeholdelse for alle offentlige krav, og ingen max. % ved lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73. Foreningens forslag fremgår af forslaget til fælles inddrivelseslov punkt 6, herunder overvejelse om ophævelse af den nedre grænse for lønindeholdelse – kr. 1.000,-. Bestemmelsen afskærer inddrivelse af et stort antal småsager, herunder p-afgifterne.
- Tilbagebetalingspligtig kontanthjælp stiftes og forfalder til betaling ved hjælpens udbetaling – se efterfølgende under § 1.
- Indtrædelsesret for alle offentlige krav med udpantningsret.
- Ens rentesats for alle krav.
- Ens forældelsesregler for alle offentlige krav, bortset fra krav, hvor det offentlige har erhvervet dom, retsforlig, frivilligt forlig, gældsbeholdning eller forskudsvis udlagt bidrag, der forældes efter DL 5-14-4.
- Ens regler for eftergivelse.
- En fælles klageinstans.

Pantefogedforeningen har ikke systematisk gennemgået inddrivelsesbestemmelserne i de øvrige forslag til lovændringer.

Pantefogedforeningen foreslår, at inddrivelsesbestemmelserne som min. indeholder følgende ordlyd: ” Er der ikke betalt rettidigt, inddrives kravene efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.” Dette vil betyde udpantningsret og ret til lønindeholdelse.

FØRENINGEN AF PANTETJØBBER

Hvis kravene ikke er statskrav foreslås følgende: ” Er der ikke betalt rettidigt, indtræder kommunen henholdsvis amtskommunen for et beløb, der svarer til den skyldige betaling, i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55.”

Bemærkninger til de enkelte love

§ 1 – Aktivloven

Vi foreslår, at § 95 ændres således

Tilbagebetalingskravet forfalder ved udbetaling. Kravet inddrives efter reglerne for personlige skatter, hvilket betyder forældelse efter 1908-loven. Stk. 2 og stk. 4 udgår i konsekvent af ovennævnte. Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

Vi foreslår ændringen, idet vi finder, at lovforslaget giver en urimelig forskelsbehandling. Efter lovforslaget falder pligten til tilbagebetaling væk, såfremt der ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet indenfor 5 år. Efter forslaget vil misligholdelse af en betalingsordning betyde, at hele kravet forfalder til betaling, som herefter vil betyde, at der ikke sker bortfald efter 5 år.

Såfremt lovforslaget fastholdes er spørgsmålet, hvorvidt udbetalinger af hjælp mod tilbagebetaling før 1. juli 2005 er omfattet af de nye regler. Hvis det er tilfældet, er der så ikke tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvilket der som hovedregel i Danmark ikke er praksis for.

Det antages, at misligholdte afdrag efter gældende regler forældes efter 20 år. Hvilke regler vil gælde efter forslaget – 5 år eller 20 år?

Der findes tilbagebetalingsager efter aktivloven, hvor pligten til tilbagebetaling ikke indtræder på udbetalingstidspunktet, f.eks. hjælp efter aktivlovens § 93 stk. 1 nr. 7. Her skal der på udbetalingstidspunktet være viden om en konkret begivenhed inden for kortere tid, som gør borgeren i stand til at tilbagebetale hjælpen. Hvis begivenheden efterfølgende ikke indtræder, er der ikke noget tilbagebetalingskrav. I denne type sager skal der være en manuel sagsbehandling og ikke en automatisk udsendelse af et forslag til betalingsordning. Automatisk sagsbehandling vil betyde, at der opkræves og/eller inddrives krav, der ikke eksisterer. Mange af borgerne, der modtager hjælp, er svage, der ikke selv er i stand til at gennemskue reglerne, og derfor ikke ved, at de uberettiget bliver opkrævet. Det må være myndighedernes pligt at sikre korrekt opkrævning, såfremt minimum af retssikkerhed skal opretholdes.

Hvortil påklages afgørelser efter § 95 – Landsskatteretten eller Det Sociale Nævn?

§ 18 – Lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme

Vi går ud fra, at henvisningen i § 27 stk. 3 til, ”jf. § 29, stk. 1”, betyder, at der stadig er fortrinsret for en fordring uden tinglysning.

Vi går ud fra, at kravene bliver inddrevet indenfor fortrinsrettens beståen (2 år fra forfaldsdagen). I forbindelse med tvangsauktioner og ejendomshandler er det vigtigt, at der oplyses de korrekte krav, da fortrinsberettigede krav skal dækkes udover budsummen/købesummen, og hvis de ikke bliver oplyst, hæfter fordringen ikke længere på ejendommen, men udelukkende på den tidligere ejer. Såfremt der sker en ændret tilrettelæggelse af inddrivelsen af fortrinsberettigede fordringer, vil det påvirke kommunernes økonomi negativt i væsentligt omfang.

§ 23 – Færdselsloven

Se vores bemærkninger tidligere vedrørende klageinstans.

FORENINGEN AF PANTFØGEDER**§ 36 – Lov om inddrivelse af underholdsbidrag**

Vi gør opmærksom på, at ændringer af aftalte bidrag kun kan ske ved ny aftale parterne i mellem.

§ 52 – Lov om individuel boligstøtte

Vedr. § 51 – er det rimeligt, at restanceinddrivelsesmyndigheden altid – udenom fordringshaverne kan afskrive en fordring?

§ 55 – Lov om social pension

Forslaget indeholder en stramning i forhold til i dag, således at hele kravet forfalder til betaling, såfremt betalingsordning misligholdes.

I forhold til at opnå enkle og ensartede regler foreslår foreningen, at der indføres regler svarende til det regelsæt, som vi har foreslået vedrørende aktivloven, herunder ret til indtrædelse i overskydende skat og am-bidrag – se bemærkningerne til § 1.

§ 56 – Lov om social service

I forhold til at opnå enkle og ensartede regler foreslår vi, at reglen i § 120 svarer til vort forslag vedrørende aktivlovens § 95. Fordringer bliver således omfattet af 1908-loven og med samme begrundelser. Desuden foreslår vi samme ret til indtrædelse i overskydende skat og am-bidrag, som fremgår af aktivlovens § 95. Se bemærkninger til § 1.

Opmærksomheden henledes på, at der også er fremsat lovforslag vedrørende serviceloven, hvor § 120 i det nye lovforslag har § 165.

Diverse

Pantføjedforeningen vil henlede opmærksomheden på love, som efter vores opfattelse bør ophæves, nemlig reglen om, at kommunerne skal tilbageføre andelen af kommuneskatten til staten, hvis restancerne ikke er inddrevet indenfor 3 år. Denne regel blev indført for at tilskynde kommunerne til størst mulig effektiv inddrivelse. Med lovforslagene er denne begrundelse faldet væk, hvorfor den logiske slutning vil være at ophæve reglen.

Med venlig hilsen

Erik Lund
Landsformand i Foreningen af Pantføjeder i Danmark
www.fpd.dk

Opgavefordelingen mellem kommunerne og restanceinddrivelsesmyndigheden i forbindelse med at inddrivelsen skal overgå til ToldSkat per 1. juli 2005 jf. lovforslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Kommunen skal lave	Restanceinddrivelsesmyndigheden skal lave
<p>Forebyggende restancearbejde</p> <ul style="list-style-type: none"> * RKI-indberetning * kontrol af forskud (Borgerservice) * samarbejde på tværs af forvaltningerne 	<p>Forebyggende restancearbejde</p> <ul style="list-style-type: none"> * RKI-indberetning
<p>Opkrævning</p> <ul style="list-style-type: none"> * udsende opkrævninger for krav tillagt udpantningsret, hvor kommunen er opkrævningsmyndighed * udsende regninger for kommunale regningskrav - civile krav * rykke for manglende betaling * aftale afdragsordninger/henstandsordning såvel for fordringer tillagt udpantningsret som civile fordringer * fastsætte betalingsordninger for kontanthjælp ydet mod tilbagebetaling * kontrollere at betalingsordninger/henstandsordninger bliver overholdt * foretage træk i kontanthjælp til løbende daginstitution/skolefritidsordning 	<p>Opkrævning</p> <ul style="list-style-type: none"> * udsende årsopgørelser * rykke for manglende betaling af B-skat/restskat/am-bidrag * aftale betalingsordninger/henstandsordninger for B-skat/restskat/am-bidrag * kontrollere at betalingsordninger/henstandsordninger vedr. B-skat/restskat/am-bidrag bliver overholdt

Inddrivelse

- * fremsende krav til Restanceinndrivelsesmyndigheden
- * fremsende nye væsentlige oplysninger efter overdragelsen
- * bede restanceinndrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen
- * tilbagekalde fordringen for at lave betalingsaftale/henstandsordning - gælder dog ikke fordringer med refusionsret

Inddrivelse

- * udlægssforretninger
- * tvangsauktioner
- * betalingsaftaler/henstandsftaler
- * betalingssevnevurderinger

Speciel inddrivelse**Speciel inddrivelse**

- * lønindholdelse
- * modregning, herunder BFY
- * transporter
- * arrest
- * fratagelse af bevilling/autorisation

Bobehandling**Bobehandling**

- * betalingsstandsning
- * konkurs, herunder begæring
- * tvangsakkord
- * bobehandling i dødsboer

Kreditorordninger

Kreditorordninger

- * gældssanering
- * frivillige kreditorordninger
- * eftergivelse og henstand
- * afgangsførelse af uerholdelige fordringer og endelig afskrivning af fordringer

Fra "Erik Christiansen (skat)" <erch02@frederiksberg.dk>
Til: <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 11:53
Emne: Høring over lovforslag

Hermed fremsendes Frederiksberg Kommunes bemærkninger til
"Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer".

Venlig hilsen

Erik Christiansen
Skatteafdelingen

Høringsvar vedrørende lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Frederiksberg Kommune har modtaget ovennævnte lovforslag til høring og skal i den anledning komme med følgende bemærkninger:

Til § 1

Frederiksberg Kommune finder, at kommunerne bør have adgang til selv at opkræve og inddrive visse privatretlige krav som f.eks. erstatningskrav, regninger for udført arbejde, krav på for meget udbetalt løn etc. De nye regler om forenklet inkasso i retsplejelovens kap. 50 (Betalingspåkrav) vil gøre inddrivelse af krav, der ikke er tillagt udlægsret og som er under 50.000 kr. enklere at inddrive, dvs. uden nødvendigvis af benytte advokatbistand. Da disse krav oftest støtter sig på faktiske og konkrete begivenheder, som kun kommunen har kendskabet til, vil det være ressourcebesparende at give mulighed for lade disse forblive i kommunerne.

Til § 2 stk. 3 og 6:

Fordringshaver har, efter anmodning fra skyldneren, mulighed for at indgå en frivillig betalingsaftale som led i opkrævningsarbejdet. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis denne mulighed bliver "rummelig", således at de skyldnere, der både vil og kan betale, reelt også får mulighed for at gøre det over en længerevarende periode, f.eks op til 10 - 12 måneders varighed, uden at skulle henvises til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Dette vil i øvrigt også være i overensstemmelse med den nuværende kategorisering i ToldSkats inddrivelsesstrategi. Kommunerne vil på denne

7. januar 2005

Cpr:

Sagsbeh: pes

Telefon 38 21 24 55

Værelse nr. 2.073

Skatteafdelingen

Betalingskontoret

Rådhuset

2000 Frederiksberg

www.frederiksberg.dk

Telefon 38 21 21 21

Telefax 38 21 29 54

betalingskontoret@

frederiksberg.dk

Åbningstider:

Man-ons: Kl. 10-15

Torsdag: Kl. 10-18

Fredag: Kl. 10-13

Telefon fra Kl. 8

måde også fuldt ud kunne tage de sociale hensyn til de borgere, der har behov for det, hvilket lovforslaget forudsætter, at de skal.

Til § 2 stk.5:

Ifølge lovforslagets § 2 stk. 5 har fordringshaver eller den der på fordringshavers vegne opkræver fordringen oplysningspligt overfor restanceinddrivelsesmyndigheden, når der fås kendskab til væsentlige ændringer i skyldnerens forhold og kan i den forbindelse anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen eller at sende fordringen tilbage med henblik på en betalings- eller henstands aftale med skyldneren. Fordringer omfattet af refusionsret fra staten kan ikke trækkes tilbage. I disse tilfælde kan der kun gives en indstilling til betalingsaftale, henstand eller eftergivelse.

Frederiksberg Kommune finder umiddelbart, at den dialog, der herved skal finde sted mellem myndighederne, kompliceres i unødigt grad og ikke tilgodeser hensynet til den borger, der retter henvendelse til kommunen med oplysning om ændrede økonomiske forhold. Da langt de fleste krav, kommunerne opkræver på en eller anden måde er statsligt refunderet, vil kommunerne efter lovforslaget have pligt til at videregive oplysninger, men kun mulighed for evt. at afgive en indstilling om en betalings- eller henstands aftale.

Frederiksberg Kommune finder derfor at kommunerne bør kunne trække alle typer krav tilbage for at indgå en betalingsordning med skyldneren eller evt. for helt at eftergive kravet. Dette vil tillige være hensigtsmæssigt i de situationer, der skal opkræves et nyt krav hos skyldneren, idet der på den måde vil der kunne sikres en enstrengt sagsbehandling hos kommunen.

I øvrigt finder Frederiksberg Kommune, at den pligt, der er til at videregive oplysninger af væsentlighed vil betyde, at kommunerne i langt de fleste tilfælde skal give meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden, når en skyldner f.eks. overgår til kontanthjælp, pension, sygedagpenge mv. samt ophører med at modtage disse ydelser. Bestemmelsen vil derfor medføre megen overvågning af skyldnerens situation og bør derfor overvejes nærmere.

Til § 3 stk. 1

Af lovforslagets § 3 stk. 1 fremgår det, at restanceinddrivelsesmyndigheden ved fordringens overdragelse overtager kreditorbeføjelserne. Frederiksberg Kommune finder, at kommunerne i nogen omfang bør have del i kreditorbeføjelserne eller i det mindste ret til at udtale sig herom, selv om fordringen er overdraget. Det vil især være aktuelt for så vidt angår eftergivelse / frivillig akkord, afholdelse af tvangsauktion og i nogle situationer også dækningsrækkefølge af krav.

Bemærkninger til lovforslagets bemærkninger:

Til § 1

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det at det i forhold til privatpersoner er hensigten, at valg af inddrivelsestiltag skal have fokus på skyldnerens indkomstforhold i form af afdragsordninger og lønindeholdelse, hvorimod udlæg kun kan forventes gennemført ved større restance, hvis skyldneren med sikkerhed har let realiserbare aktiver, og under hensyntagen til den økonomiske gevinst eller for at afbryde forældelsesfristen. Vi er slet ikke enige i denne nedprioritering af udlæg, idet det er Frederiksberg Kommunes erfaring, at der for det første inddrives endog meget store beløb ved udlæg, og at der for det andet i stort omfang sker betaling, når enten tilsigelse til udlæg eller anden underretning om udlæg udsendes. Der er tale om en stor præventiv virkning. Og i øvrigt er det mange gange svært at kende den økonomiske gevinst, før eller når udlægget foretages, hvis ikke lige der er tale om udlæg i bankindestående m.v. Gevinsten kan afhænge af bl.a. hele samfundsudviklingen og rentemarkedet, jf. de seneste års store prisstigninger på ejendomsmarkedet, som har resulteret i mange og store indbetalinger på baggrund af ofte flere år gamle udlæg, der kunne være uden større værdi på udlægstidspunktet.

Venlig hilsen

Peter Sivertsen
Vicekontorchef

/

Margit Svane
Fuldmægtig

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

Til
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

MODTAGET

- 7 JAN. 2005

SKADM

11057
bihj

6.1.2005

Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og lov om ændring af forskellige love.

FTF har i forbindelse med lovforslag, fremsat 1.12.2004 af Regeringen, til udmøntning af kommunalreformen modtaget ovennævnte forslag til høring og har følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

FTF er generelt positiv overfor centraliseringen af skatteforvaltningen via regeringens forslag til samling af told-, skatte-, afgifts- og inddrivelsesadministrationen i en statslig enhed.

FTF mener det er vigtigt at administration og kontrol af skatter, moms, afgifter og told, der nu samles i én statslig enhed, giver et så ensartet grundlag som muligt for dette arbejde. Derved øges effektiviteten til glæde for såvel virksomheder som borgere.

For så vidt angår overførsel af ansatte, fastsætter lovforslagets § 7, at Skatteministeriet overtager de kommunalt ansatte, der udelukkende eller overvejende er beskæftiget med varetagelsen af inddrivelsesopgaven. Samtidig overtager Skatteministeriet en forholdsmæssig del af de kommunale ansatte, der varetager generelle funktioner.

FTF må tage afstand fra at ovenstående ændringer bliver et dække for en nedskæring i antallet af ansatte. FTF forudsætter dermed at en overførsel af ansatte fra kommuner til Skatteministeriet ikke medfører nedskæringer eller generelle forringelser af den enkeltes løn- og ansættelsesvilkår. FTF forudsætter desuden, at den ansatte gives mulighed for at fremsætte ønsker til det fremtidige tjenestested, og at myndighederne inddrager de involverede MED-udvalg og SU i drøftelserne om konsekvenserne af overførslen af bl.a. de ansatte så det sikres, at personalets repræsentanter har mulighed for at drøfte juridiske, økonomiske og sociale følger for de ansatte.

Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K
Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80
E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Det fremgår, at løn- og øvrige ansættelsesvilkår vil være omfattet af principperne i lov om virksomhedsoverdragelse. Dette indebærer, at medarbejdernes individuelle rettigheder i relation til løn- og ansættelsesvilkår fortsat vil være gældende efter gennemførelsen af kommunalreformen.

FTF skal her bemærke, at det må være en forudsætning, at medarbejderne - udover bevarelsen af de individuelle løn- og ansættelsesvilkår - også efter gennemførelsen af reformen vil være dækket af kollektive overenskomster og aftaler i h.t. den danske aftalemødel.

FTF har bemærket, at ingen ansatte vil blive afskediget som følge af kommunalreformen, og at medarbejdere og opgaveflytning følges således, at der ikke efter en kommunalreform bliver tale om væsentlige ændringer i arbejdsindholdet for de ansatte.

FTF finder det væsentligt, at de ansatte, der får ændrede arbejdsvilkår, får mulighed for at fremsætte ønsker til det fremtidige tjenestested, og at der åbnes for inddragelse af MED-udvalg og SU i drøftelserne om konsekvenserne af overførslen af de ansatte m.h.p. at sikre, at personalets repræsentanter får mulighed for at drøfte juridiske, økonomiske og sociale følger heraf.

FTF finder det utilfredsstillende, at der ikke i relation til arbejdet i delingsrådene er åbnet mulighed for de faglige organisationer til at øve indflydelse på fordelingen af arbejdsopgaver og overførsel af personale.

FTF forudsætter, at den information og den mulighed for fremsættelse af bemærkninger og kommentarer fra medarbejderne tilrettelægges på en måde, der betyder, at der også reelt er mulighed for indflydelse.

Hvad angår de tjenestemandsansatte, har FTF noteret sig, at de bevarer uændrede løn- og ansættelsesvilkår, hvilket bl.a. må indebære, at pensionsvilkår vil være uændrede både hvad angår pensionsalder og pensionsniveau også i relation til tjenstemandens fremtidige forventninger.

FTF henviser i øvrigt til udkast til høringssvar vedr. lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Der er ikke i lovforslagene lavet opgørelse over lovforslagernes økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Der henvises til, at det er et forhold, der skal drøftes mellem staten og de kommunale parter, de såkaldte DUT-forhandlinger. Det finder FTF i høj grad utilfredsstillende. Det er med til at sløre hvilke økonomiske konsekvenser, den samlede kommunalreform får for det offentlige og især kommunernes økonomi og det bliver ligeledes fuldstændigt uigennemskueligt hvilke omkostninger, selve overflytningen og organisationsændringer fører med sig.

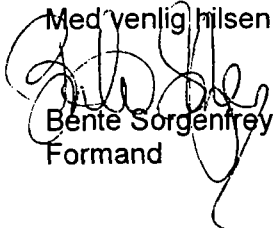
Derudover vil FTF stille spørgsmålstejn ved det realistiske i at forvente, at der er tilstrækkeligt beregningsgrundlag for DUT-forhandlingerne allerede nu, inden der er opnået fuldstændigt overblik over opgavernes fordeling, eventuelle stordriftsfordele eller det modsatte samt selve omkostningerne ved omorganiseringen.

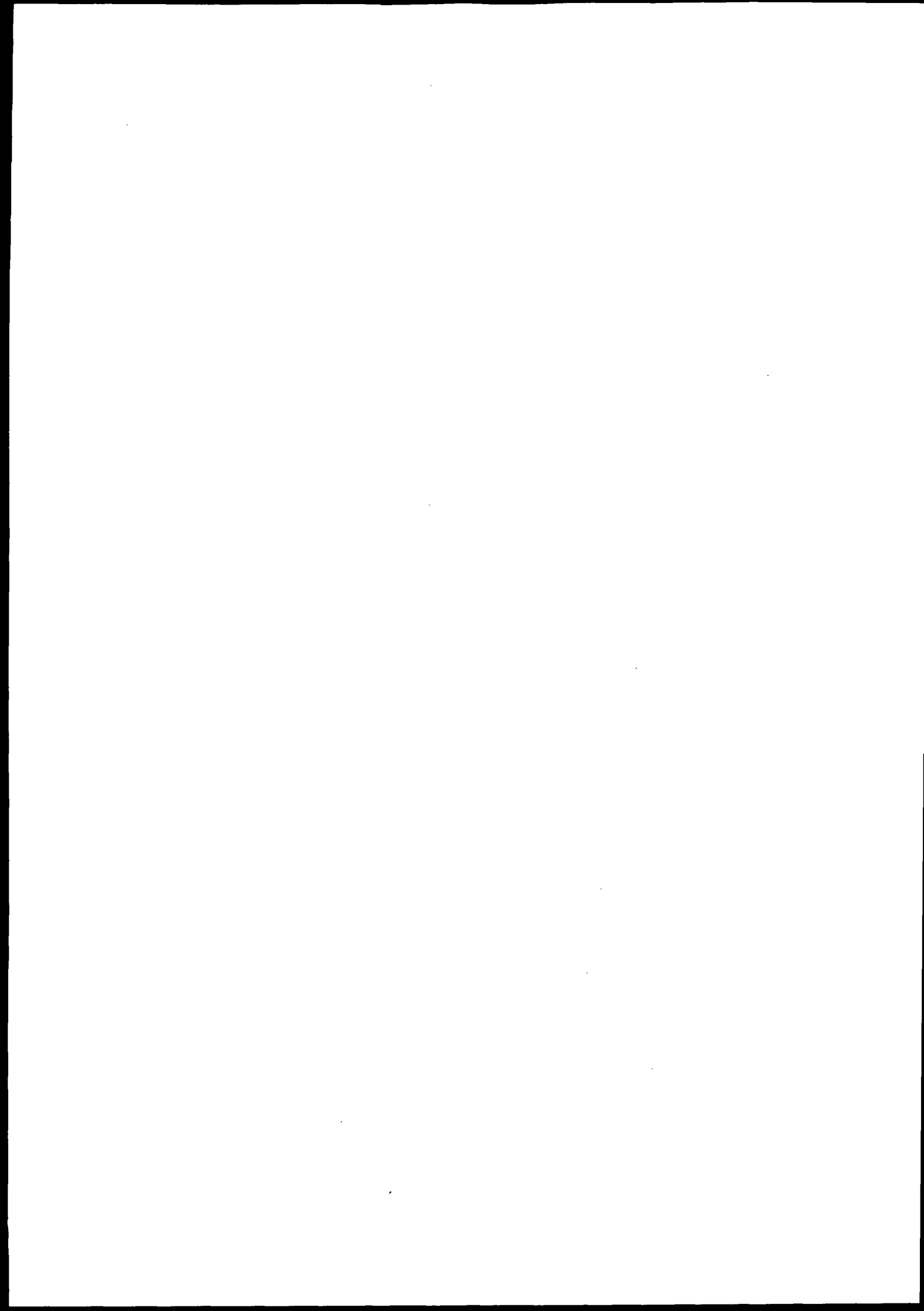
Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

En reference til, at udgifterne ikke ændres af, om opgaverne varetages i kommunerne, regionerne eller staten er ikke tilstrækkelig, idet det efter FTF's opfattelse er fuldstændigt urealistisk at tro, at selve organisationsændringen ikke vil bringe transaktionsomkostninger med sig. FTF finder det uacceptabelt, at disse omkostninger ikke anskueliggøres.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dato: 6. januar 2005
Deres ref.: 2004-711-39/40
Vores ref.: LAK/CHS/JPR/abr

L Høring over forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Lovforslaget udmønter – sammen med lovforslaget om Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af et enstrengt inddrivelsessystem. Al restanceinddrivelse af offentlige fordringer overføres og samles hos restanceinddrivelsesmyndigheden under Skatteministeriet.

HTS ser positivt på målsætningen om at skabe et enstrengt inddrivelsessystem, for derigennem at sikre fælles praksis og regelgrundlag samt en mere effektiv inddrivelse.

HTS er derimod mere skeptisk hvad angår de planlagte ændringer om lønindeholdelse, som ifølge ministeriet fremsættes i februar 2005.

HTS er principielt imod at inddrage den private arbejdsgiver i et forhold, der reelt kun vedkommer offentlige myndigheder og lønmodtageren. Ud over at være en administrativ belastning for arbejdsgiver, svækker lønindeholdelse den fortrolighed der altid bør være mellem arbejdsgiver og arbejdstager. HTS opfordrer Skatteministeriet til at man i forbindelse med udviklingen af nye IT-systemer, genovervejer løsninger som kan fjerne lønindeholdelse fra arbejdsgiverens bord.

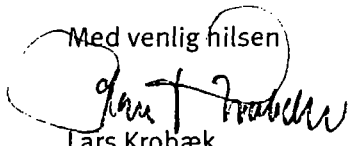
HTS er ligeledes modstander af Skatteministeriets planer om i februar 2005 at fremsætte et lovforslag, der vil fjerne kildeskattelovens § 73, som i dag begrænser myndighedernes mulighed for lønindeholdelse til maksimalt 20 procent af nettolønnen. Såfremt loftet bliver ophævet, vil det virke stærkt demotiverende på medarbejderens arbejdsindsats. Dette kan hverken være i arbejdsgivers eller lønmodtagers interesse.

HTS mener, at en styrkelse af offentlig myndigheders mulighed for inddrivelse af gæld vil ske på bekostning af private kreditorer. Myndighedernes muligheder for at inddrive gæld ved hjælp af lønindeholdelse er udvidet betragteligt siden 1998. Muligheden for lønindeholdelse gælder ikke bare i relation til de ydelser, som har en særlig offentlig karakter – eks. restancer på skatter, afgifter og tilbagebetaling af kontanthjælp. Også krav, som efter ydelsens karakter lige så godt kunne hvile på et privatretligt grundlag – hvis leverandøren havde været en anden – er omfattet. Her tænkes eksempelvis på restancer på betaling til børnepasning, misligholdte studielån og parkeringsafgifter.

Hvis blot inddrivelsesmåden ændres og man ikke ser på, hvilke fordringer det offentlige kan inddrive på en sådan særlig enkel måde, vil der fortsat bestå en stor ulighed mellem offentlige og private kreditorer. De private kreditorer vil derfor stadigvæk skulle væbne sig med tålmodighed i det civile retssystem – og så ellers håbe på, at der er noget tilbage hos skyldneren, når restanceinddrivelsesmyndigheden har foretaget lønindeholdelse.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
adm. direktør

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

MODTAGET

- 7 JAN. 2005

SKADM

Dato: 6. januar 2005
Deres ref.: 2004-711-39/40
Vores ref.: LAK/CHS/JPR/abr

Høring over forslag til Lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)

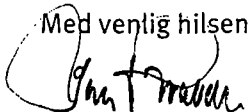
I mail af 1. december 2004 har Skatteministeriet, som led i udmøntning af kommunalreformen, udsendt høring af forslag til Lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)

Lovforslaget udmønter sammen med forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samlingen af et enstrengt inddrivelsessystem. Al restanceinddrivelse af offentlige fordringer overføres og samles hos restanceinddrivelsesmyndigheden under Skatteministeriet.

HTS ser positivt på målsætningen om at skabe et enstrengt inddrivelsessystem, for derigennem at sikre fælles praksis og regelgrundlag samt en mere effektiv inddrivelse.

Der henvises i øvrigt til HTS høringssvar vedr. forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

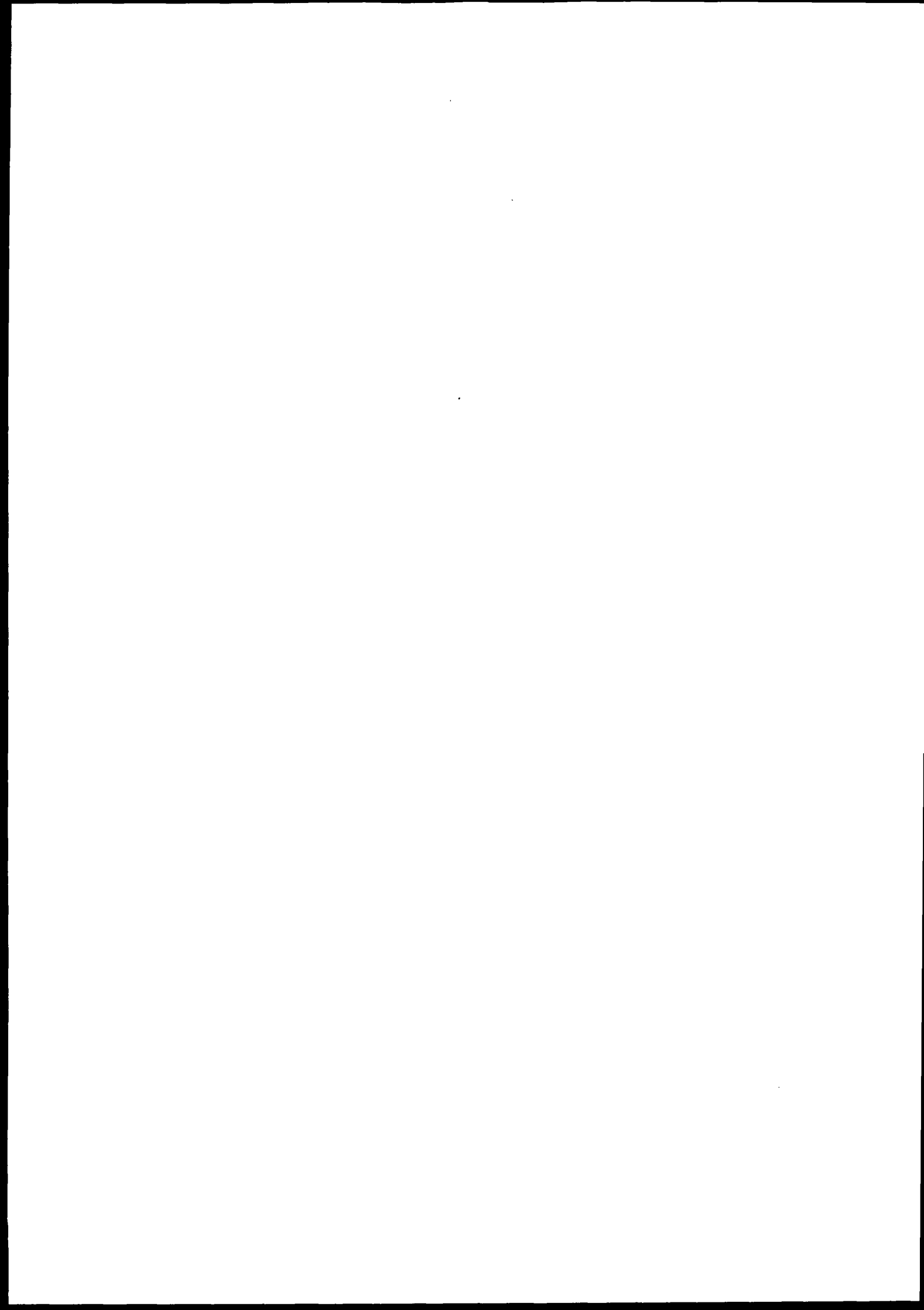
Med venlig hilsen

Lars Krobæk
adm. direktør

HTS · Handel, Transport
og Serviceerhvervene
Børsen
1217 København K
Telefon 70 13 12 00
Telefax 70 13 12 01
hts@hts.dk
www.hts.dk

INKASSOUDVALGET

Den 5. januar 2005

MODTAGET

- 7 JAN. 2005

SKADM

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Høringsvar til lovforslag om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer fra HK/Kommunals inkassoudvalg.

HK/Kommunals inkassoudvalg skal foreslå, at inkassoområdet tages ud af strukturreformen, gøres til genstand for undersøgelse med henblik på effektivisering, samt at kommunerne, som er landets største offentlige inkassomyndig, inddrages aktivt i denne undersøgelse.

Begrundelse herfor er, at ophavsmændene til det fremsendte lovforslag næppe har haft det store kendskab til kommunal inkassovirksomhed, hvor opkrævning og inddrivelse hænger uadskilleligt sammen.

Iflg. lovforslaget skal opkrævning og inddrivelse skilles ad, og så er vi tilbage hvor kommunerne var for 20-30 år siden.

Den store effektivisering der i den mellemliggende periode har fundet sted i kommunerne, sættes på en gang over styr.

Ophavsmændene til lovforslaget har taget udgangspunkt i den måde staten indkasserer fordringer på, blandt andet i Inddrivelsesenheden i ToldSkat, og så påstås det, at hvis den offentlige restanceinddrivelse samles i 30 skattecentre, så betyder det

at borgerne og virksomhederne kun får én indgang til det offentlige
at dobbeltarbejde undgås
at inddrivelsen bliver mere effektiv, og
at borgernes retssikkerhed forbedres.

Sandheden er en ganske anden.

Hvis opkrævning og inddrivelse skilles ad, så er det rigtigt at borgerne og virksomhederne kun skal i kontakt med én inddrivelsesmyndighed, men de skal i

kontakt med flere myndigheder, som ofte vil være placeret endog langt fra hinanden, når der ses på den samlede opkrævnings- og inddrivelsesfase. Her må det erindres at den største og mest tidskrævende opgave er opkrævningsopgaven, altså hvor man ved frivillige ordninger får restancen ud af verden. Restanterne skal rykkes, der skal indgås aftaler af kortere eller længere varighed, det skal påses at aftalerne overholdes, der skal rykkes for manglende afdrag, aftalerne skal ændres hvis betalingsevnen forringes eller forbedres, og der skal bevilges henstand hvis det er nødvendigt, osv. Derfor skal vi også gøre opmærksom på, at de "dud"-forhandlinger der foregår ikke tager tilstrækkelig højde for det. Der vil blive et ikke uvæsentligt arbejde tilbage i kommunerne, som samtidig skal aflevere mere personale til staten end man har ansat, og herudover skal klare opkrævningsopgaven.

En del af en pantefogeds arbejde består i at tilsige skyldnere til møde på pantefogedens kontor for at pante enten i tvangsinddrivelsesøjemed, til sikrings af restancen eller som et forældelsesafbrydende skridt. Ofte er udlæg den eneste måde at få inddrevet restancer på. Iflg. lovforslaget skal der kun foretages udlæg i begrænset omfang, men det vil betyde stigende restancer og tab på længere sigt.

Iflg. lovforslaget skal det foregå på de 30 skattecentre, og hvis skyldnerne ikke møder – måske fordi der er for langt og det for dyrt at komme dertil, samt at det koster en halv eller en hel dagløn – så skal pantefogeden ud til skyldneren. Der skal bruges mange ressourcer herpå, og det er langt fra effektivt og vil betyde mindre provenu og tab på længere sigt.

Hvis fx en skyldner møder op i skattecentret i Tønder, og pantefogeden konstaterer, at han har værdier på bopælen som skal identificeres og registreres, skal udlægget foretages på bopælen. Altså må pantefogeden køre med skyldner fra Tønder til fx Nordborg for at foretage udlæg (3 timer tur/retur for ét udlæg). Det kan ikke kombineres med andre udlæg i nævnte situation, som ofte forekommer.

I visse centre skal medarbejderne køre på arbejde fra fx Nordborg til Tønder (ca. 95 km) og tilbage til Nordborg igen for at foretage udlæg. Det vil i tid betyde min. 2 timer for et enkelt udlæg. Herefter skal pantefogeden på arbejde igen i Tønder.

Ved at skille opkrævning og inddrivelse ad – som lovforslaget lægger op til – bliver der tale om **dobbeltarbejde i betydeligt omfang**, navnlig i forhold til de flere hundrede tusinde personer, der i dag er restanter i kommunerne:

- Fordringshaveren (typisk kommunerne) kan kun lave begrænsede (kulante) aftaler med borgerne for egne krav.
- For de samme borgere skal restanceinddrivelsesmyndigheden lave aftaler blandt andet for skat og arbejdsmarkedsbidrag.
- Fordringshaveren (typisk kommunerne) skal underrette restanceinddrivelsesmyndigheden om ændringer i borgernes forhold som gør, at inddrivelsen skal intensiveres.
- Fordringshaveren (typisk kommunerne) skal anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at tilbagekalde sagen med henblik på at lave en ny kulant aftale.
- Fordringshaveren (typisk kommunerne) skal anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at tilbagekalde sagen med henblik på at give henstand.
- Fordringshaveren (typisk kommunerne) og restanceinddrivelsesmyndigheden skal udveksle forskellige oplysninger om borgerne i inkassoforløbet.
- Der skal finde afregning sted mellem myndighederne.
- Modregning i overskydende skat og negativ moms skal ske både i forhold til fordringshaveren og restanceinddrivelsesmyndigheden.

Alt dette er dobbeltarbejde og gør, at opkrævning/inddrivelse ikke er effektiv.

Det styrker bestemt ikke borgernes retssikkerhed, at 2 myndigheder skal involveres i en restancesag, hvorved skyldneren ikke med én myndighed kan få lavet en samlet plan for hvorledes den pågældende kommer ud af sin restance.

Når der stort set ikke skal laves betalingsevnevurderinger vil borgernes retssikkerhed blive væsentligt forringet. I fx en lønindeholdelsessituation viser "tabeltrækket" at der i forhold til den pågældendes indtægt kan trækkes 15 %. En betalingsevnevurdering ville - på grund af en social begivenhed - vise, at der kun kunne trækkes 8 %, men skyldneren trækkes altså 15 % med den virkning, at pågældende måske ikke har råd til nødvendig medicin eller dagpleje.

Som et aktuelt eksempel kan nævnes, at en kommune havde annulleret en lønindeholdelse for en enlig person, da den pågældende ved betalingsevnevurderingen kun havde et rådighedsbeløb på 2.200 kr. Ved næste lønudbetaling blev skyldneren trukket 500 kr. til en licensrestance, og havde så kun 1.700 kr. i rådighedsbeløb.

Omvendt vil "tabeltrækket" vise, at der kan trækkes 20 %, men en betalingsevnevurdering viser, at skyldneren kunne trækkes 30%. På den måde får det offentlige for få penge i "kassen", og det krænker de pligtopfyldende borgers retssikkerhed, da de har en forventning om, at alle betaler hvad de formår for at undgå tab for det offentlige, som de ellers også skal være med til at betale.

HK/Kommunals inkassoudvalg mener dog fortsat, at den bedste model for offentlig inkassovirksomhed er

at samtlige offentlige krav vedr. personer inddrives af de nye storkommuner, og
at samtlige offentlige krav vedr. virksomheder inddrives af staten.

HK/Kommunals inkassoudvalgs bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer vil tage udgangspunkt i, at mest muligt opkrævningsarbejde kan finde sted hos fordringshaverne, og for kommunernes vedkommende vil det sige alle de krav, de har i dag, inkl. opkrævning af personlig skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Med hensyn til det de paragraffer der omhandler det rent personalemæssige skal henvises til KTO's høringsvar af 9. november 2004 (J.nr. 9-02.02.1) i forbindelse med skatteforvaltningsloven.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer i forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Til § 1

Der indføres et nyt stk. 3 med følgende ordlyd:

"For så vidt angår personlig skat og arbejdsmarkedsbidrag er kommunerne tillagt fordringshaverens beføjelser i forbindelse med opkrævning af kravene."

Det vil sige at den nye skatteadministration udsender girokort og centrale rykkerskrivelser, som det foregår i dag, men at kommunerne skal administrere hele rykker- og aftaleprocessen med alt hvad det indebærer.

Til § 2, stk. 1

HK/Kommunals inkassoudvalg støtter forslaget om, at restanceinddrivelsesmyndigheden skal udskilles i en særlig styrelse, da der skal behandles flere andre typer krav end skattekrav.

Til § 2, stk. 3

Ordlyden skal ændres til: *"Fordringer skal overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, når betalingsfristen er overskredet, og når opkrævningsmulighederne er udtømt, eller når fordringshaveren ønsker det. Overdragelse skal ske elektronisk."*

Begrundelsen herfor er, at fordringshaverne skal kunne udføre mest muligt opkrævningsarbejde. Restanterne skal rykkes, der skal indgås aftaler af enhver art og af kortere eller længere varighed, det skal påses at aftalerne overholdes, der skal rykkes for manglende afdrag, aftalerne skal ændres hvis betalingsevnen forringes eller forbedres, og der skal bevilges henstand, hvis det er nødvendigt.

Til § 2, stk. 5 og 6

Paragrafferne skal slettes.

Når sagen er overgivet til restanceinddrivelsesmyndigheden har denne bemyndigelse og beføjelser til at foretage al nødvendig sagsbehandling i forbindelse med inddrivelsen, herunder at intensivere inddrivelsen eller at indgå aftaler eller bevilge henstand, indtil restancen er betalt. Dog skal fordringshaveren have indflydelse på afgørelser om eftergivelse og ved afskrivning som uerholdelig, når det drejer sig om større restancer. I forbindelse med akkordordninger og i gældssaneringsager skal fordringshaverne og restanceinddrivelsesmyndigheden være enige om en fælles holdning og indstillinger m.v.

Til § 3, stk. 2

Paragraffen slettes af samme årsag som for § 2, stk. 5 og 6.

Til § 3, stk. 3

HK/Kommunals inkassoudvalg finder at det vil være godt af hensyn til inddrivelsen, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan indhente aktuelle oplysninger fra pengeinstitutter og Værdipapircentralen.

Oplysninger bør også kunne indhentes af fordringshaverne.

Til § 4

Til § 4

Hvis Landsskatteretten skal afgøre alle former for klager om inddrivelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens side, altså klager over lønindeholdelsesprocenter, aftaler osv., så skal der være en betydelig kortere frist end de 3 måneder som nævnes i lovforslaget. Endvidere skal der også være kort frist for Landsskatterettens klagebehandling.

Når afgørelser fra restanceinddrivelsesmyndigheden kan indbringes for Landsskatteretten, så bør afgørelser truffet af fordringshaverne også kunne indbringes for Landsskatteretten.

Til § 5, stk. 3

Jf. ovenstående skal der i stk. 3 indsættes: *"fordringshaverne og"* umiddelbart før restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 6

HK/Kommunals inkassoudvalg har ingen bemærkninger til denne paragraf ud over, at det vil være meget vanskeligt, at finde ud af hvilke aktiver der udelukkende er knyttet til varetagelse af inddrivelsesopgaven, da opkrævning og inddrivelse hænger uadskilleligt sammen i kommunerne. Endvidere skal det – efter inkassoudvalgets opfattelse jf. bemærkningerne i § 2, stk. 3 – være den "kommunale" definition på opkrævning der anvendes.

Til § 7

Iflg. denne paragraf overtager staten både de kommunalt ansatte, der udelukkende eller overvejende er beskæftiget med inddrivelsesopgaven samt en forholdsmæssig del af de, som ikke udelukkende eller overvejende er beskæftiget med opgaver, der fortsat skal varetages af kommunerne.

Den konkrete afgrænsning af det personale, der skal overføres, fastlægges ved aftale mellem den statslige ansættelsesmyndighed og den enkelte kommunalbestyrelse, fremgår det af bemærkningerne.

Det kan efter inkassoudvalgets opfattelse give anledning til stor forskel i vurdering af "snittet" mellem opkrævning og inddrivelse, og det burde entydigt fremgå af lovforslaget.

Til § 8 og § 9

Med hensyn til disse 2 paragraffer skal der henvises til KTO's høringsvar af 9. november 2004 (J.nr. 9-02.02.1) i forbindelse med skatteforvaltningsloven.

Det skal bemærkes, at det for inkassoudvalget er af væsentlig betydning

at de ansatte får en ansættelsesgaranti på fx 3 år, og

at de sikres mod en udvidelse af deres arbejdsområdet til hele Danmark, med en afgrænsning inden for en rimelig afstand af deres nuværende ansættelseskommune eller bopæl.

Til § 10

Ingen bemærkninger

Til § 11

Ingen bemærkninger

Til § 12

Ingen bemærkninger.

Til § 13

Ingen bemærkninger.

HK/Kommunals inkassoudvalg den 5. januar 2005

Mogens Østed
Formand

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Tor, Dec 23, 2004 2:25
Emne: Videreg.: Høringssvar vedr. lovforslag om strukturreformen

>>> Karina Elbrønd <Karina.Elbroend@holstebro.dk> 23-12-04 14:16 >>>
Hermed fremsendes Holstebro Kommunes forvaltnings høringssvar vedr. lovforslag om strukturreformen.

<<Høringssvar - SM.doc>>
Med venlig hilsen

Karina Elbrønd
Jurist

Holstebro Kommune
Borgmesterkontoret
Kirkestræde 11
7500 Holstebro
Tlf. 9611 7500 - dir. 9611 7044
CVR: 36102128
Borgmesterkontoret@Holstebro.dk

2004-711-0040 (28)

HOLSTEBRO KOMMUNE

3.1
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dato: 23-12-2004

Sagsnr.: 00.18.00K04/0001-2004

Henv. til: Karina Elbrønd

Tlf.: 9611 7044

Hørings svar vedr. lovforslag om kommunalreformen

Holstebro Kommunes forvaltning har gennemgået ministeriets lovforslag vedr. kommunalreformen. I den forbindelse skal forvaltningen komme med følgende bemærkninger.

Vedr. forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt forslag til lov om ændring af forskellige love

Holstebro Kommune kan tilslutte sig de bemærkninger, der er fremkommet fra KL om, at inddrivelsesområdet bør organiseres i en model, hvor inddrivelsesansvaret vedrørende personer samles i kommunerne og inddrivelse vedrørende virksomheder samles i Staten.

Holstebro Kommune så endvidere gerne, at personlige skatter vedrørende aktive selvstændige blev inddrevet i Staten, idet Staten allerede har afregning af A-skat, moms mv. vedrørende de aktive selvstændige.

Med venlig hilsen

Estrid Oxlund
Kommunaldirektør

Karina Elbrønd
Jurist

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1.
1468 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 97 00 - FAX. 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk
Bankkonto: 0400-100-10-02183

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

J.nr.: 9.02.02-01

6. januar 2005

SECRET
Service Center

Vedr.: Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

KTO modtog den 1. december 2004 Skatteministeriets forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer med henblik på bemærkninger.

KTO har noteret sig, at indenrigs- og sundhedsministeren tidligere har udtalt, at ændringer for den kommunale og regionale struktur ikke handler om, at der skal være færre offentlige ansatte i kommunerne, men om hvordan man bedst sikrer, at de dygtige offentlige ansattes ressourcer anvendes bedst muligt til gavn for borgerne.

Senest har statsministeren i Folketingets åbningsdebat sagt, at regeringen ikke har intentioner om at forringe de kommunale medarbejders løn- og ansættelsesvilkår, at medarbejderne følger med opgaven, og at der ikke i kommunalreformen ligger et oplæg til afskedigelser af kommunale medarbejdere.

Med opgave- og strukturreformen kommer kommuner og amter til at stå overfor en omfattende omstillingsproces. Der vil blive brug for, at alle kræfter trækker i samme retning for at møde udfordringerne og gennemføre reformen på en tilfredsstillende måde. Dette opnås blandt andet ved, at de (amts)kommunalt ansatte sikres indflydelse på og ordentlige vilkår i forbindelse med reformen.

KTO vil arbejde konstruktivt med at sikre gennemførelsen af strukturreformen. KTO's bemærkninger til lovforslaget afgives derfor med det formål at sikre størst mulig tryghed for de ansatte i forbindelse med strukturreformen, herunder at der ikke sker forringelser af de ansattes nuværende ansættelsesvilkår som konsekvens af strukturreformen.

KTO's bemærkninger

KTO finder det bekymrende, at der på en gang er fremsendt så mange lovforslag vedrørende opgave- og strukturreformen, der skal kommenteres på en og samme tid. Det kan medføre en stor risiko for, at lovgivningen ikke bliver gennemtænkt og til tider sjusket.

Der tages derfor et generelt forbehold for at vende tilbage med yderligere bemærkninger til personalets vilkår i forbindelse med opgave- og strukturreformen.

- . / . Da KTO's bemærkninger til de forskellige lovforslag hovedsagelig har fokus på generelle ansættelsesretlige problemstillinger i forbindelse med reformen, skal der henvises til KTO's høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet vedrørende forslag til Lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, som jo især berører disse forhold, jf. vedlagte.

KTO har opfordret KTO's medlemsorganisationer til at indsende høringssvar vedrørende eventuelle organisationsspecifikke problemstillinger mv. direkte til ministeriet. KTO henholder sig derfor til eventuelle høringssvar fra KTO's medlemsorganisationer.

- . / . KTO skal dog især henvise til sit høringssvar af 9. november 2004 vedrørende udkast til to lovforslag om gennemførelse af kommunalreformen på skatteområdet. Det høringssvar anses også for at være dækkende i forhold til nærværende lovforslag, hvor der overføres personale fra kommunerne til staten. For en god ordens skyld vedlægges KTO's tidligere høringssvar.

Kopi af dette brev er tillige fremsendt til Personalestyrelsen.

Med venlig hilsen

Dennis Kristensen

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1.
1468 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 97 00 - FAX. 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk
Bankkonto: 0400-100-10-02183

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

J.nr.: 9.02.02-2

6. januar 2005

Vedr.: KTO's høringsvar på udkast til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Indledning

KTO modtog den 1. december 2004 Indenrigs- og Sundhedsministeriets udkast til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen med henblik på evt. bemærkninger.

KTO har noteret sig, at regeringen i forskellige sammenhænge blandt andet har udtalt, at ændringer af den kommunale og regionale struktur ikke handler om, at der skal være færre offentlige ansatte i kommunerne, men om hvordan man bedst sikrer, at de dygtige offentlige ansattes ressourcer anvendes bedst muligt til gavn for borgerne.

Senest har statsministeren i Folketingets åbningsdebat sagt, at regeringen ikke har intentioner om at forringe de kommunale medarbejderes løn- og ansættelsesvilkår, at medarbejderne følger med opgaven, og at der ikke i kommunalreformen ligger et oplæg til afskedigelser af kommunale medarbejdere.

Med opgave- og strukturreformen kommer kommuner og amter til at stå overfor en omfattende omstillingsproces. Der vil blive brug for, at alle kræfter trækker i samme retning for at møde udfordringerne og gennemføre reformen på en tilfredsstillende måde. Dette opnås blandt andet ved, at de (amts)kommunalt ansatte sikres indflydelse på og ordentlige vilkår i forbindelse med reformen.

KTO vil arbejde konstruktivt med at sikre gennemførelsen af strukturreformen. KTO's bemærkninger til lovforslagene afgives med det formål at sikre størst mulig tryghed for de ansatte i forbindelse med strukturreformen, herunder at der ikke sker forringelser af de ansattes nuværende ansættelsesvilkår som konsekvens af strukturreformen.

KTO's bemærkninger

KTO finder det bekymrende, at der på en gang er fremsendt så mange lovforslag vedrørende opgave- og strukturreformen, der skal kommenteres på en og samme tid. Det kan medføre en stor risiko for, at lovgivningen ikke bliver gennemtænkt og til tider sjustet.

Der tages derfor et generelt forbehold for at vende tilbage med yderligere bemærkninger til personalets vilkår i forbindelse med opgave- og strukturreformen.

KTO's bemærkninger omhandler bemærkninger vedrørende generelle ansættelsesretlige problemstillinger i forbindelse med gennemførelsen af reformen. KTO har opfordret KTO's medlemsorganisationer til at indsende høringssvar vedrørende eventuelle organisationspecifikke problemstillinger m.v. direkte til ministeriet. KTO henholder sig derfor til eventuelle høringssvar fra KTO's medlemsorganisationer.

- ./.
- KTO afgav den 9. november 2004 vedlagte høringssvar på Skatteministeriets udkast til skatteforvaltningslov. KTO formodede i høringssvaret, at bestemmelserne om personalets vilkår i væsentligt omfang ville danne præcedens for øvrige personaleoverførsler som led i strukturreformen, hvorfor KTO's bemærkninger ikke alene relaterede sig til udkast til skatteforvaltningsloven men også skulle ses mere bredt i forhold til personalets vilkår generelt i forbindelse med strukturreformen.

Efter at have gennemlæst de mange lovudkast, som regeringen sendte i høring den 1. december 2004 må KTO – desværre - konstatere, at formodningen holdt stik om, at bestemmelserne om personalets vilkår i væsentligt omfang ville danne præcedens for øvrige personaleoverførsler som led i strukturreformen. De af KTO i skatteforvaltningsloven påpegede problemstillinger er således fortsat uløste og aktuelle også i relation til udkastet til procedurelov. Konsekvensen heraf er, at ansatte i kommuner og amter endnu har til gode at se regeringens mundtlige tilkendegivelser udmønte sig på skrift i lovgivningen om reformen.

KTO's bemærkninger relaterer sig til følgende 7 emner:

1. Manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår
2. Udvidelse af ansættelsesområdet
3. De ansatte følger opgaven
4. Medinddragelse og medindflydelse
5. Særligt om pension til tjenestemænd
6. Opgaveoverførsler til regionerne
7. Grupper med særlige ansættelsesvilkår

Ad 1. Manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår

KTO finder fortsat, at det er helt afgørende, at det præciseres i lovgivningen, at overenskomstansatte medarbejdere sikres mod lønnedgang og forringelser i pensionsvilkår som følge af overgangen til en ny arbejdsgiver. Det er i den forbindelse helt utilstrækkeligt, at der henvises til virksomhedsoverdragelsesloven. Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer

alene de ansattes individuelle løn- og ansættelsesvilkår indtil overenskomstperiodens udløb eller andet aftales.

Regeringen har vedr. skatteforvaltningsloven tilkendegivet, at det efter overenskomstens udløb i overensstemmelse med den danske model vil være op til personaleorganisationerne og Personalestyrelsen at indgå aftale om løn- og ansættelsesvilkårene for de tidligere kommunalt ansatte.

Ved overenskomstforhandlingerne har de ansatte allerede betalt for de vilkår, som de har i dag. Fjernes de vilkår i forbindelse med overgangen til den nye arbejdsgiver, er konsekvensen, at de ansatte kommer til at betale for at undgå forringelser. KTO finder dette helt urimeligt og uacceptabelt. På den måde lægges en ikke uvæsentlig del af ansvaret for reformen over på de (amts)kommunalt ansatte.

KTO skal fortsat foreslå, at det præciseres i udkastet til procedurelov, at tjenestemændene sikres bevarelse af de hidtidige ansættelsesvilkår, der følger af kollektive aftaler, som en individuel rettighed, indtil aftalen opsiges eller andet aftales.

Ad 2. Udvidelse af ansættelsesområdet

Det er fortsat KTO's opfattelse, at den foreslåede udvidelse af de (amts)kommunale medarbejders nuværende ansættelsesområder – både for overenskomstansatte og tjenestemandansatte – er særdeles indgribende.

Uanset om der er tale om en opgaveoverførsel til kommunerne, regionerne eller staten vil der blive tale om en markant udvidelse af de (amts)kommunalt ansattes nuværende ansættelsesområder.

Det fremgår eksempelvis af lovens § 5 samt de tilhørende bemærkninger, at opgaver, der overføres fra amtskommunerne, H:S og HUR til regionerne eller kommuner, at overførslen alene sker til den eller de regioner henholdsvis kommuner, der helt eller delvist er beliggende inden for området for den myndighed, hvorfra opgaven overføres. Det betyder eksempelvis, at en tjenestemand ansat i Vestsjællands amt, og som er beskæftiget med en opgave, der overføres til Region Sjælland fremover vil kunne være forpligtet til at overtage en anden passende stilling inden for Region Sjællands geografiske område.

Regeringens forsikring om, at de ansatte følger opgaven, får derfor begrænset betydning, når konsekvensen heraf kan være, at den ansatte kan risikere væsentlig længere transport til arbejdsstedet som følge af de geografisk meget store ansættelsesområder.

KTO skal derfor fortsat foreslå, at der i lovbemærkningerne sker en afgrænsning af ansættelsesområder på en måde, der tilgodeser både hensynet til, at udvidelsen af ansættelsesområdet får en væsentlig mindre indgribende karakter over for den enkelte ansatte, og hensynet til at kunne gennemføre opgaveoverflytningen.

Ad 3. De ansatte følger opgaven

Det fremgår af både den politiske aftale om strukturreformen og lovbemærkninger s. 8 samt s. 31, at de ansatte følger opgaven. Det hedder således s. 31:

"Bestemmelsen i stk. 3 sikrer i forbindelse med nedlæggelsen af amtskommunerne, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Hovedstadens Udviklingsråd, at samtlige ansatte overføres til andre myndigheder den 1. januar 2007."

For de (amts)kommunalt ansatte er det helt afgørende, at de også efter den 1. januar 2007 har en beskæftigelsesgaranti.

I KTO's høringssvar på skatteforvaltningsloven kvitterede KTO for bemærkningerne i skatteforvaltningsloven om, at *"tilpasninger i den samlede arbejdsstyrke på dette område vil kunne gennemføres ved naturlig afgang"*. KTO forudsatte, at tilsagnet om anvendelse af naturlig afgang over en årrække også ville gælde ved kommende lovgivning om strukturreformen.

KTO finder det derfor stærkt bekymrende, når der ikke i udkastet til procedureloven er et sådant tilsagn. KTO skal på det kraftigste opfordre til, at der i procedureloven indsættes en bemærkning om, at evt. tilpasninger i den samlede arbejdsstyrke vil ske ved naturlig afgang.

KTO efterlyste i høringssvaret på skatteforvaltningsloven bemærkninger om, hvorledes processen med at følge opgaven tænkes tilrettelagt og angivelse af frister for, hvornår det berørte personale kan forvente en afklaring på den fremtidige placering m.v.

KTO finder det derfor som udgangspunkt positivt, at det af bemærkningerne fremgår, at den ansatte senest i august 2006 kan få meddelelse om, til hvilken myndighed den pågældende overføres. KTO har imidlertid noteret sig, at det fremgår af § 13, stk. 3, at bestemmelsen er en ordensforskrift og ikke er en gyldighedsbetingelse for delingsrådets beslutning.

KTO hæfter sig desuden ved, at der alene tages stilling til, hvilken ansættelsesmyndighed de berørte ansatte overføres til. Det forudsættes således i lovbemærkningerne, at de fremtidige ansættelsesmyndigheder tilsvarende giver de berørte ansatte meddelelse om det fremtidige tjenestested.

KTO skal i den forbindelse fortsat foreslå, at den gældende retstilling herom præciseres i bemærkningerne, nemlig at overgang til ansættelse hos en ny myndighed ikke i sig selv indebærer en forpligtelse til at skulle tåle at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne. Sådanne eventuelle ændringer skal varsles efter de almindelige arbejdsretlige og funktionærretlige regler således, at der alt efter den konkrete ændrings karakter gives et passende varsel, og hvis der er tale om en væsentlig vilkårsændring, at dette varsles som en opsigelse med den pågældendes individuelle opsigelsesvarsel med tilbud om fortsat ansættelse på nye, ændrede vilkår.

Ad 4. Medinddragelse og medindflydelse

Udkastet til procedureloven indeholder en detaljeret regulering af proceduren for fordelingen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte. Af særlig relevans for de ansattes vilkår er således bestemmelsen i § 5 om, at forvaltningslovens bestemmelser om partens aktindsigt, partshøring og begrundelse ikke finder anvendelse samt lovens § 8, stk. 3, om, at aftaleudkast m.v. er fortrolige.

Ad § 5 om undtagelse af de forvaltningsretlige regler

I lovbemærkningerne s. 18 og 19 er der et forslag til, hvorledes de ansatte inddrages i processen, fx ved inddragelse af de involverede MED-udvalg, samarbejdsudvalg m.v. Afslutningsvist hedder det i bemærkningen til dette emne, at *"hensynet til de ansatte, der overføres efter loven således vil blive tilgodeset på anden måde end ved forvaltningslovens regler."*

KTO finder det principielt positivt, at der løbende sker en inddragelse af MED-udvalg og samarbejdsudvalg i forbindelse med strukturreformen. En sådan inddragelse af medarbejderne er en afgørende forudsætning for en succesfuld gennemførelse af og medarbejderne konstruktive medvirken til reformens gennemførelse.

KTO tager imidlertid afstand fra, at de forvaltningsretlige beskyttelsesregler, herunder partshøring, sættes ud af funktion i en proces, som har så vidtrækkende og afgørende konsekvenser for de ansattes fremtidige placering. Regeringens ønske om at gennemføre reformen så hurtigt som muligt må ikke ske på bekostning af helt grundlæggende retsgarantier.

Det skal understreges, at det forvaltningsretlige system og MED-systemet ikke er alternative systemer, men derimod supplerende systemer. De forvaltningsretlige regler om partshøring har således til formål at sikre, at den ansatte får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere det faktiske afgørelsesgrundlag, inden der træffes beslutning om overførsel til en anden myndighed. Denne retssikkerhedsgaranti i forhold til det enkelte individ tilgodeses ikke ved en løbende inddragelse af MED-udvalg og samarbejdsudvalg, der tager vare på kollektivets ret til information og høring. Forvaltningslovens retssikkerhedsgaranti tilgodeses heller ikke ved, at der i lovbemærkningen peges på, at delingsrådets beslutninger vil kunne undergives domstolsprøvelse.

KTO skal endelig udtrykke bekymring for, at de gode hensigter om inddragelse af MED-udvalg og samarbejdsudvalg kan løbe ud i sandet, når der i bemærkningerne anvendes bløde udtryk som, at de ansattes ønsker og samarbejdsudvalgets synspunkter og forslag *"vil kunne"* indgå i beslutningsgrundlaget samt at *"der kan"* tages hensyn til de enkelte ansattes behov og ønsker. KTO skal foreslå, at lovbemærkningerne herom får en langt mere forpligtende karakter.

KTO skal i den forbindelse pege på, at Personalestyrelsen i forbindelse med afgivelse af bemærkninger til høringssvarene på skatteforvaltningsloven har tilkendegivet, at *"så langt det er muligt, bør man i den lokale proces tage hensyn til den enkelte ansattes øn-*

sker med hensyn til opgaver og placering" (L 130 bilag 2, ad bemærkning til CFU). KTO skal derfor foreslå, at denne tilkendegivelse indarbejdes i lovbemærkningerne.

Ad § 8 om fortrolighed

Det fremgår af lovbemærkningerne, at det ud fra hensynet om en smidig proces bestemmes, at aftaleudkast m.v. mellem afgivende og modtagende myndighed er fortrolige indtil det tidspunkt, hvor der indgås en aftale, vedtages et mæglingsforslag eller træffes beslutning af delingsrådet. Det fremgår således blandt andet, at en kommunalbestyrelses eller et amtsråds behandling af aftaleudkast skal behandles for lukkede døre.

KTO er ikke enig i, at fortrolighed omkring drøftelser om overførsel af personale vil medvirke til en smidig proces. En lukket proces omkring dette spørgsmål vil efter KTO's opfattelse medvirke til at skabe utryghed omkring processen. KTO skal derfor anbefale, at der gives mulighed for så stor åbenhed som muligt omkring disse drøftelser om overførsel af personale.

KTO frygter endvidere, at pålægget om fortrolighed har den konsekvens, at der ikke bliver tale om en reel inddragelse af MED-udvalg og samarbejdsudvalg, når det i lovbemærkningerne forudsættes, at inddragelsen forudsættes at ske i overensstemmelse med respekt af fortroligheden.

KTO finder således, at kombinationen af fortrolighed i forhold til aftaleudkast m.v. og undtagelse af forvaltningsretlige regler i processen er stærkt bekymrende i forhold til at sikre de ansatte indflydelse på egen arbejdssituation.

KTO skal således konkret foreslå, at fortroligheden ophæves i relation til drøftelser om overførsel af personale. KTO skal endvidere foreslå, at lønmodtagersiden får mulighed for indflydelse på delingsrådenes behandling af spørgsmålet om overførsel af personale, fx ved, at lønmodtagerrepræsentanter kan anmode om foretræde for delingsrådene.

Ad 5. Særligt om pension til tjenestemænd

KTO har i høringssvaret vedr. skatteforvaltningsloven peget på, at der er en række uløste problemstillinger vedr. tjenestemænds pension ved opgaveoverførsler til staten fra det (amts)kommunale område. KTO skal derfor henvise hertil.

Ad 6. Opgaveoverførsler til regionerne

Strukturreformen indebærer en nedlæggelse af amterne, herunder at en del af amternes opgaver fremover skal varetages af regionerne.

KTO har noteret sig, at det fremgår af forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, H:S og HUR, at regionerne omfattes af § 67 i den kommunale styrelseslov samt, at den kommunale tjenestemandret ændres til at være en kommunal og regional tjenestemandret.

KTO har imidlertid ikke i regeringens forslag til lovpakke om strukturreformen fundet oplysninger om, hvilke kollektive rettigheder, der skal gælde i de fremtidige regioner

eller bestemmelser om, at regionerne indtræder i amternes rettigheder og forpligtelser. Når det således eksempelvis anføres i udkastet til procedureloven, at tjenestemænd ansættes som tjenestemænd hos den nye ansættelsesmyndighed i henhold til dennes tjenestemandregler, kan konsekvensen heraf ikke vurderes uden kendskab til det kollektive regelsæt i regionerne.

KTO skal derfor foreslå, at det præciseres, at regionerne indtræder som part i de relevante regulativer, vedtægter, aftaler og overenskomster, der forud for 1. januar 2007 gælder for de ansatte indenfor Amtsrådsforeningens forhandlingsområde. En sådan løsning vil efter KTO's opfattelse vil være i overensstemmelse med den danske aftalemodel og ske med respekt for de løn- og ansættelsesvilkår, som er aftalt mellem de forhandlingsberettigede organisationer og Amtsrådsforeningen.

Det er KTO's opfattelse, at der er identitet mellem amterne og regionerne i forhold til virksomhedsoverdragelseslovens bestemmelser. Det har som konsekvens, at regionerne med henvisning til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a ikke kan give meddelelse om, at man ikke tiltræder overenskomsterne på Amtsrådsforeningens område. KTO skal foreslå, at dette præciseres i lovbemærkningerne.

Ad 7. Grupper med særlige ansættelsesvilkår

Tjenestemænd i folkeskolen (den lukkede gruppe)

Det fremgår af lovbemærkningerne s. 34, at § 7 om overførsel af tjenestemænd, også omfatter tjenestemænd i folkeskolen.

KTO forudsætter, at amtskommunale tjenestemænd, der er ansat i henhold til lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998, opretholder denne status, når de overgår til en ny ansættelsesmyndighed, herunder pensionsvilkår i henhold til § 12. i samme bekendtgørelse.

KTO skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v. beror på en aftale mellem Finansministeriet, Kommunernes Landsforening og Lærernes Centralorganisation om kommunalisering af folkeskolens ansatte. I forhold til etableringen af aftale om folkeskolen af 27. marts 1992 var det en forudsætning, at der blev etableret en "lukket gruppe" af tjenestemænd, der overgik på særlige vilkår.

Det er KTO's opfattelse, at kommunalreformens gennemførelse ikke forudsætter nogen ændring af status for "den lukkede gruppe" af tjenestemænd i folkeskolen, og hvis vilkårene ønskes ændret, kan det alene ske efter forhandling mellem aftalens parter..

KTO skal derfor henstille, at bemærkningen til § 7 om tjenestemænd i den amtskommunale folkeskole, der er ansat efter lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v. fjernes således, at tjenestemændene i den "lukkede gruppe" bevarer den hidtidige status, herunder pensionering i henhold til § 12 i lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998.

Medarbejdere ansat i henhold til Døgninstitutionsreglement af 1976

KTO skal gøre opmærksom på, at der tilsyneladende ikke i lovudkastet er taget højde for medarbejdere ansat i henhold til Døgninstitutionsreglement af 1976.

Reglementsansatte er med nogle få undtagelser ansat på vilkår sammenlignelige med tjenestemænd, hvilket også må betyde, at ændring af deres ansættelsesvilkår fordrer en lovændring. KTO's bemærkninger vedr. tjenestemænd er således også relevant i forhold til disse medarbejdere.

Tjenestemænd i gymnasieskolen

KTO skal gøre opmærksom på, at der er en række særlige problemstillinger knyttet til tjenestemandsansatte rektorer og lærere i gymnasieskolen, herunder tjenestemændene på gymnasieområdet i Københavns Kommune, fx at der ikke er givet en garanti for, at ansættelses- og pensionsvilkår for tjenestemændene i gymnasieskolen ikke ændres ved overgangen til statslige selvejende institutioner. I tilslutning hertil skal det bemærkes, at det klart bør fremgå, at "de statslige selvejende institutioner" er en del af den offentlige forvaltning. Denne afklaring er i flere henseender nødvendig for at undgå fortolknings- tvivl om det juridiske grundlag, herunder for tjenestemændenes retsstilling.

Kopi af dette brev er tillige fremsendt til Personalestyrelsen.

Med venlig hilsen

Dennis Kristensen -
Dennis Kristensen

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1.
1468 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 97 00 - FAX. 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk
Bankkonto: 0400-100-10-02183

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

J.nr.: 9.02.02.1
9. november 2004

Vedr.: KTO's høringssvar på udkast til lovgivning om udmøntning af strukturreformen på skatteområdet

Indledning

KTO har modtaget Skatteministeriets udkast til to lovforslag om gennemførelse af kommunalreformen på skatteområdet med henblik på bemærkninger (udkast til skatteforvaltningsloven og udkast til forslag til lov om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven).

KTO har noteret sig, at indenrigs- og sundhedsministeren tidligere har udtalt, at ændringer af den kommunale og regionale struktur ikke handler om, at der skal være færre offentlige ansatte i kommunerne, men om hvordan man bedst sikrer, at de dygtige offentlige ansattes ressourcer anvendes bedst muligt til gavn for borgerne.

Senest har statsministeren blandt andet tilkendegivet, at de ansatte er den afgørende ressource i det offentlige, og at regeringen lægger afgørende vægt på, at ændringer som følge af strukturreformen sker på en god og ordentlig måde, og at ændringerne i forbindelse med kommunalreformen foregår åbent og gennemsigtigt med størst mulig tryghed for medarbejderne.

Med opgave- og strukturreformen kommer kommuner og amter til at stå overfor en omfattende omstillingsproces. Der vil blive brug for, at alle kræfter trækker i samme retning for at møde udfordringerne og gennemføre reformen på en tilfredsstillende måde. Dette opnås blandt andet ved, at de (amts)kommunalt ansatte sikres indflydelse på og ordentlige vilkår i forbindelse med reformen.

KTO's bemærkninger til lovforslagene afgives derfor med det formål at sikre størst mulig tryghed for de ansatte i forbindelse med strukturreformen, herunder at der ikke sker forringelser af de ansattes nuværende ansættelsesvilkår som konsekvens af strukturreformen.

Høringsprocessen

KTO finder tilrettelæggelsen af høeringsprocessen stærkt tilfredsstillende.

KTO modtog den 13. oktober 2004 Skatteministeriets udkast i høring med en svarfrist til den 2. november 2004. I den forbindelse skal KTO bemærke, at en høringsfrist på 15 arbejdsdage ikke gør det muligt at foretage en grundig vurdering af lovforslagets konsekvenser.

Den 19. oktober 2004 blev KTO indkaldt til et møde i Personalestyrelsen til en drøftelse af lovudkastet. Mødet fandt sted den 25. oktober 2004, hvor Personalestyrelsen blandt andet meddelte, at man p.t. var ved at udarbejde et notat, der skal præcisere og uddybe bestemmelserne om personalet. Hensigten var at udsende notatet til høringsparterne med henblik på, at notatet kunne indgå som grundlag for høringssvarene.

Den 28. oktober 2004 om aftenen orienteres KTO om, at høringsfristen for så vidt angår de personalerelaterede spørgsmål udsættes en uge til den 9. november 2004. Denne meddelelse kommer på et tidspunkt, hvor der fra KTO's side intenst er arbejdet på at kunne fremsende et høringssvar inden for fristen den 2. november 2004.

Den 29. oktober 2004 fremsendes Personalestyrelsens notat om pensions- og lønforhold for kommunale tjenestemænd, der overføres til staten (ToldSkat) i forbindelse med kommunalreformen.

KTO har tidligere over for Personalestyrelsen tilkendegivet, at det er afgørende, at der i lovgivningsprocessen afsættes tilstrækkelig tid til høring og dialog mellem de involverede parter. KTO skal endnu en gang opfordre hertil og samtidig understrege, at dette forhold er helt afgørende for, at personaleorganisationerne fortsat kan levere et konstruktivt medspil til strukturreformens gennemførelse.

KTO skal for god ordens skyld anføre, at fremsendelsen af notatet ikke har givet KTO anledning til at ændre på bemærkningerne for så vidt angår de generelle vilkår for tjenestemænd. Notatet medvirker således ikke til en afklaring af de spørgsmål, som lovudkastet giver anledning på dette område. For så vidt angår tjenestemandspension henvises til KTO's bemærkninger nedenfor.

KTO finder helt principielt, at de præciseringer og uddybninger, som regeringen finder, der er behov for i forhold til bestemmelserne om personalet, skal fremgå af selve lovgrundlaget – og ikke af et notat.

Som konsekvens af denne utilfredsstillende høringsproces tager KTO et generelt forbehold for at vende tilbage med yderligere bemærkninger til personalets vilkår i forbindelse med opgaveflytningen af skatteområdet og i forhold til den øvrige udmøntning af strukturreformen.

Med denne indledning har KTO nedenstående bemærkninger til skatteforvaltningsloven, idet KTO ikke har bemærkninger til konsekvensrettelserne i en række love som følge af dette udkast.

KTO's bemærkninger uddybes og begrundes i vedlagte notat samt eksempler.

KTO's bemærkninger

KTO's høringssvar omhandler bemærkninger vedrørende generelle ansættelsesretlige problemstillinger i forbindelse med overførslen af skatteområdet fra kommunerne til staten. KTO har opfordret KTO's medlemsorganisationer til at indsende høringssvar vedrørende eventuelle organisationsspecifikke problemstillinger m.v. direkte til Skatteministe-

riet. KTO henholder sig derfor til eventuelle hørings svar fra KTO's medlemsorganisationer.

KTO formoder, at bestemmelserne om personalets vilkår i væsentligt omfang vil danne præcedens for øvrige personaleoverførsler som led i strukturreformen. KTO's bemærkninger skal derfor ikke ses alene i relation til Skatteministeriets lovudkast men også mere bredt i forhold til personalets vilkår generelt i forbindelse med strukturreformen.

KTO's bemærkninger vedrører 5 emner:

1. Manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår
2. Udvidet ansættelsesområde
3. De ansatte følger opgaven
4. Særligt om pension til tjenestemænd
5. Medinddragelse og medindflydelse

Ad 1. Manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår

Overenskomstansatte

KTO finder det helt afgørende, at det præciseres i loven, at overenskomstansatte medarbejdere ved overgang til en statslig overenskomst og indplacering i de lønsystemer, der gælder i staten, sikres mod lønnedgang og forringelser i pensionsvilkår som følge af overgangen. KTO finder det ikke rimeligt, at lovforslaget alene tilkendegiver en sådan sikring for tjenestemænd (jf. bemærkningerne s. 30).

Som et supplement til KTO's forslag om sikring mod lønnedgang og forringelser i pensionsvilkår skal KTO foreslå, at der samtidig i lovforslaget indarbejdes en forudsætning om, at der indledes forhandlinger mellem overenskomst-/aftaleparterne med henblik på at drøfte, om de nuværende overenskomstansatte medarbejdere efter aftale kan omfattes af den statslige overenskomst med bevarelse af nærmere præciserede individuelle rettigheder i henhold til det kommunale regelsæt, fx retten til omsorgsdage. KTO og KTO's medlemsorganisationer er indstillet på at medvirke til sådanne forhandlingsmæssige løsninger.

KTO skal foreslå, at det præciseres, at virksomhedsoverdragelsesloven sikrer den ansatte individuelle rettigheder i henhold til centrale og lokale kollektive aftaler. For så vidt angår lokale kollektive aftaler gælder det fx forhånds aftaler, der stiller en bestemt løn i udsigt, når bestemte forudsætninger er opfyldt, fx en bestemt uddannelse eller en bestemt funktion.

Tjenestemænd

KTO skal foreslå, at det præciseres i lovforslaget, at tjenestemændene sikres bevarelse af de hidtidige ansættelsesvilkår, der følger af de kommunale kollektive aftaler, som en individuel rettighed, indtil aftalen opsiges eller andet aftales.

Ad 2. Udvidelse af ansættelsesområdet

Det er KTO's opfattelse, at den foreslåede udvidelse af de kommunale skattemedarbejderes nuværende ansættelsesområder – både for overenskomstansatte og for tjenestemænd – er særdeles indgribende. Det er KTO's opfattelse, at opgaveflytningen kan gennemføres med en væsentlig mindre udvidelse af ansættelsesområdet.

Overenskomstansatte

KTO skal foreslå, at der i lovbemærkningerne sker en afgrænsning af ansættelsesområdet på en måde, der tilgodeser både hensynet til, at udvidelsen af ansættelsesområdet får en væsentlig mindre indgribende karakter over for den enkelte ansatte og hensynet til at kunne gennemføre opgaveflytningen. I tilknytning hertil bør bemærkningerne indeholde eksempler på, hvilket ansættelsesområde overenskomstansatte medarbejdere fremover kan påregne at få.

KTO skal endvidere foreslå, at det præciseres i bemærkningerne, at overgang til ansættelse i den statslige myndighed ikke i sig selv indebærer en forpligtelse til at skulle tåle at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne. Sådanne eventuelle ændringer skal varsles efter de almindelige arbejdsretlige og funktionærretlige regler således, at der alt efter den konkrete ændrings karakter gives et passende varsel, og hvis der er tale om en væsentlig vilkårsændring, et varsel svarende til den pågældendes individuelle opsigelsesvarsel.

Tjenestemænd

KTO skal opfordre Skatteministeriet til - ud fra en proportionalitetsbetragtning - at overveje den foreslåede meget indgribende udvidelse af ansættelsesområdet. KTO skal konkret foreslå, at der sker en afgrænsning af ansættelsesområderne på en måde, der tilgodeser både hensynet til, at udvidelsen af ansættelsesområdet får en væsentlig mindre indgribende karakter over for den enkelte ansatte og hensynet til at kunne gennemføre opgaveoverflytningen.

KTO er således ikke enig med Personalestyrelsen i, at lovudkastets udvidelse af ansættelsesområdet svarer til de regler, der blev fastlagt i forbindelse med dannelsen af henholdsvis H:S og Bornholms Regionskommune. Ved dannelsen af H:S skete der ikke andre ændringer i ansættelsesområdet, end hvad tjenestemændene var forpligtede til at tåle ved fortsat ansættelse i den hidtidige stilling. Ved dannelsen af Bornholms Regionskommune blev ansættelsesområdet fastlagt til at være Regionskommunen.

Anden passende stilling og "særlig indgribende karakter"

KTO finder det væsentligt, at der i lovbemærkningerne foretages en præcisering af rækkevidden af udtrykket "særlig indgribende karakter". KTO skal endvidere foreslå en præcisering af, at denne særlige "beskyttelse" følger de pågældende tjenestemænd i resten af deres ansættelsestid.

Ad 3. De ansatte følger opgaven

KTO vil gerne kvittere for bemærkningen om, at tilpasninger i den samlede arbejdsstyrke på skatteområdet vil kunne gennemføres ved naturlig afgang. KTO noterer sig i den forbindelse, at de væsentlige effektiviseringer vil ske over en årrække. KTO forudsætter, at tilsagnet om anvendelse af naturlig afgang over en årrække også vil gælde ved kommende lovgivning om strukturreformen.

KTO finder det meget beklageligt, at lovudkastet ikke indeholder bemærkninger om, hvorledes processen med at følge opgaven tænkes tilrettelagt og angivelse af frister for, hvornår det berørte personale kan forvente en afklaring på den fremtidige placering m.v. Dette bliver ikke mindre aktuelt, når der henses til, at opgaveoverførslen allerede skal træde i kraft 1. juli 2005.

Det skal foreslås, at der i lovbemærkningerne gives tilsagn om, at der ved den fremtidige geografiske og opgavemæssige placering af personalet så vidt muligt tages udgangspunkt

i den enkelte medarbejders ønsker - jf. i øvrigt erfaringerne fra etableringen af de fælleskommunale skattecentre, og at flytninger over større geografiske afstande så vidt muligt vil blive undgået.

KTO skal foreslå, at der i lovudkastet indarbejdes en bestemmelse om oprettelse af midlertidige delingsråd. KTO skal samtidig foreslå, at lønmodtagersiden repræsenteres i delingsrådene.

Ad 4. Særligt om pension til tjenestemænd

I bemærkningerne til lovudkastets § 67 anføres det, at *"det vil ved den pensionsmæssige indplacering blive sikret, at der ikke som følge af overgangen sker forringelse af den pensionsret, der er optjent i kommunalt regi."*

KTO går ud fra, at udtrykket "pensionsret" både dækker pensionsalder og pensionsbeløb. KTO skal foreslå, at dette præciseres i bemærkningen.

Idet der i øvrigt henvises til vedlagte notat, tager KTO et forbehold for at vende tilbage med yderligere bemærkninger vedrørende pension til tjenestemænd.

Ad 5. Medinddragelse og medindflydelse

Det fremsendte udkast efterlever ikke den politiske tilkendegivelse om personalets medinddragelse og medindflydelse, således som den fremgår af aftale om strukturreformen. KTO forudsætter, at der indarbejdes bemærkninger om vigtigheden af personalets inddragelse i og indflydelse på processen, herunder at det forudsættes, at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU-udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område.

KTO finder det væsentligt, at der i tilknytning til ovenstående også indarbejdes en opfordring til, at der etableres muligheder for, at tillidsrepræsentanten kan udføre sit hverv bedst muligt i forbindelse med strukturreformen.

Kopi af dette brev er tillige fremsendt til Personalestyrelsen.

Med venlig hilsen

Dennis Kristensen

Vedr.: Uddybning af KTO's høringssvar på udkast til skatteforvaltningslov.

Notatet uddyber og begrundet KTO's bemærkninger i høringssvaret på Skatteministeriets udkast til skatteforvaltningslov – udmøntning af strukturreformen på skatteområdet.

KTO's bemærkninger vedrører 5 emner:

1. Manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår
2. Udvidet ansættelsesområde
3. De ansatte følger opgaven
4. Særligt om pension til tjenestemænd
5. Medinddragelse og medindflydelse

Ad 1. Manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår hos ny arbejdsgiver

Lovudkastet indebærer, at kommunalt ansatte skattemedarbejdere skal overgå til ansættelse i staten pr. 1. juli 2005. For overenskomstansatte finder virksomhedsoverdragelsesloven anvendelse, og for tjenestemænd fremgår det af § 67, at kommunalt ansatte tjenestemænd overgår til ansættelse i staten på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Det er væsentligt for KTO at slå fast, at bestemmelserne ikke indebærer en garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår hos den ny arbejdsgiver. Dette kan illustreres ved vedlagte eksempler.

Overenskomstansatte medarbejdere

KTO finder det helt afgørende, at det præciseres i loven, at overenskomstansatte medarbejdere ved overgang til en statslig overenskomst og indplacering i de lønsystemer, der gælder i staten, sikres mod lønnedgang og forringelser i pensionsvilkår som følge af overgangen. KTO finder det ikke rimeligt, at lovforslaget alene tilkendegiver en sådan sikring for tjenestemænd (jf. bemærkningerne s. 30).

Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer alene den ansattes individuelle rettigheder indtil overenskomstperiodens udløb. Da det må formodes, at staten som arbejdsgiver vil give meddelelse om, at man ikke indtræder i KL's overenskomster, betyder dette, at skattemedarbejderne ved overenskomstperiodens udløb vil blive omfattet af de statslige aftaler og overenskomster på området, og dermed, som eksemplerne også illustrerer, på visse områder få forringet deres nuværende ansættelsesvilkår.

Som et supplement til KTO's forslag om sikring mod lønnedgang og forringelser i pensionsvilkår skal KTO foreslå, at der samtidig i lovforslaget indarbejdes en forudsætning om,

at der indledes forhandlinger mellem overenskomst-/aftaleparterne med henblik på at drøfte, om de nuværende overenskomstsansatte medarbejdere efter aftale kan omfattes af den statslige overenskomst med bevarelse af nærmere præciserede individuelle rettigheder i henhold til det kommunale regelsæt, fx retten til omsorgsdage. KTO og KTO's medlemsorganisationer er indstillet på at medvirke til sådanne forhandlingsmæssige løsninger.

KTO's forslag skal ses i sammenhæng med, at det kan være hensigtsmæssigt, at der hurtigst muligt kan sikres vilkår for både de nuværende og de overflyttede medarbejdere, der også personalemæssigt muliggør dannelsen af en statslig enhedsforvaltning.

KTO finder det eksempelvis uhensigtsmæssigt, at den statslige arbejdsgiver som konsekvens af ikke at indtræde i de kommunale overenskomster i resten af overenskomstperioden vil være forpligtet til at administrere ansættelsesvilkår efter to regelsæt. Overdragne kommunale skattemedarbejdere vil således bevare individuelle ansættelsesvilkår i henhold til den kommunale overenskomst/aftale. For allerede ansatte medarbejdere reguleres ansættelsesforholdet af den statslige overenskomst/aftaler.

KTO skal foreslå, at det præciseres, at virksomhedsoverdragelsesloven sikrer den ansatte individuelle rettigheder i henhold til centrale og lokale kollektive aftaler. For så vidt angår lokale kollektive aftaler gælder det fx forhåndsaftaler, der stiller en bestemt løn i udsigt, når bestemte forudsætninger er opfyldt, fx en bestemt uddannelse eller en bestemt funktion.

Tjenestemænd

KTO skal foreslå, at det præciseres i lovforslaget, at tjenestemændene sikres bevarelse af de hidtidige ansættelsesvilkår, der følger af de kommunale kollektive aftaler, som en individuel rettighed, indtil aftalen opsiges eller andet aftales.

For tjenestemænd fremgår det af lovforslagets generelle bemærkninger s. 30, og bemærkningerne til § 67, at

"Efter stk. 1 bestemmes, at de tjenestemænd, der overføres efter § 65, overgår til ansættelse i staten på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

De pågældende ansættes som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen og de kollektive aftaler, der er indgået i henhold til denne lovgivning."

Det er KTO's opfattelse, at de refererede bemærkninger strider mod hinanden, idet en overførelse på hidtidige vilkår ikke stemmer overens med ansættelse i henhold til tjenestemandsløven med tilhørende kollektive statslige aftaler. Udkastet synes således uafklaret i forhold til hvilke vilkår, der gælder for de tidligere kommunale tjenestemænd efter overførelsen, jf. også vedlagte eksempel om omsorgsdage.

De kommunale tjenestemænd omfattes i dag af et af KL fastsat tjenestemandregulativ og pensionsregulativ (i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune gælder tilsvarende tjenestemandsvedtægter og pensionsvedtægter). I tilknytning hertil er der indgået

en række kollektive aftaler, der omfatter tjenestemænd, fx rammeaftale om åremålsansættelse ligesom tjenestemænd omfattes af en række generelle aftaler, fx barselsaftale og ferieaftale.

I den juridiske litteratur om virksomhedsoverdragelsesloven anføres det, at tjenestemænd har så specielle ansættelsesvilkår, at de som udgangspunkt er uoverdragelige i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse til en privat arbejdsgiver. I den konkrete situation er der imidlertid tale om overdragelse fra en offentlig overdrager til en offentlig erhverver, som i forvejen har stillinger af samme karakter, fx for så vidt angår pension, forflyttelse og disciplinærfølgelse. Ansættelsesvilkårene er i denne sammenhæng dermed ikke så specielle, at de er uoverdragelige.

I den konkrete situation på skatteområdet, hvor tjenestemændenes kommunale ansættelsesvilkår er overdragelige, bør tjenestemændene – på samme måde som de overenskomstansatte – sikres bevarelse af de hidtidige ansættelsesvilkår, der følger af kollektiv aftale, som en individuel rettighed, indtil aftalen opsiges eller andet aftales. Det bemærkes i den forbindelse, at de pågældende tjenestemænd er beskæftiget med myndighedsopgaver.

Tjenestemændene bør endvidere være omfattet af en informations- og forhandlingspligt svarende til virksomhedsoverdragelseslovens §§ 5-6 og endelig en tilsvarende beskyttelse af tillidsrepræsentanter svarende til virksomhedsoverdragelseslovens § 4.

Bestemmelserne bør – på samme måde som foreslået ovenfor ad overenskomstansatte – ledsages af en forudsætning om, at der indledes forhandlinger mellem aftaleparterne med henblik på, at tjenestemændene efter aftale med de forhandlingsberettigede parter kan overføres til de statslige kollektive aftaler.

KTO har noteret sig, at Personalestyrelsen i det eftersendte notat skriver, at *"tjenestemændene indplaceres i de statslige lønsystemer. I det omfang, dette indebærer en lønnedgang, kunne en løsning være at yde et udligningstillæg, der reduceres med enhver fremtidig lønstigning."*

Personalestyrelsens forslag om et udligningstillæg, der reduceres med enhver fremtidig lønstigning er efter KTO's opfattelse i modstrid med reglerne for overgang til lavere lønnet stilling (tidligere personlige tillæg). I den forbindelse skal der henvises til lovbemærkningerne til § 55 i L 1155 af 19. december 2003 (ændring af tjenestemandsløven m.v.), hvoraf det fremgår, at *"lønnen som hidtil reguleres med generelle reguleringer af tjenestemandslønninger."*

Ad 2. Udvidet ansættelsesområde

Det er KTO's opfattelse, at den foreslåede udvidelse af de kommunale skattemedarbejders nuværende ansættelsesområder - både for overenskomstansatte og for tjenestemænd - er særdeles indgribende. Det er KTO's opfattelse, at opgaveflytningen kan gennemføres med en væsentlig mindre udvidelse af ansættelsesområdet.

For skattemedarbejderne i landets kommuner, vil overgangen til ansættelse i den statslige myndighed indebære en meget markant udvidelse af deres hidtidige ansættelsesområde, der typisk omfatter kommunen.

Overenskomstansatte

Det fremgår af lovforslaget, at for overenskomstansatte er vedkommende statslige myndighed fremover ansættelsesmyndighed for de ansatte, der overføres. Det fremgår endvidere, at de overenskomstansatte som udgangspunkt er forpligtet til efter opgaveflytningen at opfylde arbejdsaftalen ved ansættelse i staten.

KTO kan ikke læse ud af lovudkastet, præcist hvilket ansættelsesområde de pågældende overenskomstansatte medarbejdere fremover vil få. Dette er i sig selv særdeles bekymrende henset til, at den statslige myndighed geografisk vil være spredt over hele landet. Hermed adskiller situationen sig væsentligt fra dannelsen af H:S og Bornholms Regionskommune.

KTO skal derfor foreslå, at der i lovbemærkningerne sker en afgrænsning af ansættelsesområderne på en måde, der tilgodeser både hensynet til, at udvidelsen af ansættelsesområdet får en væsentlig mindre indgribende karakter over for den enkelte ansatte og hensynet til at kunne gennemføre opgaveoverflytningen. I tilknytning hertil bør bemærkningerne indeholde eksempler på, hvilket ansættelsesområde overenskomstansatte medarbejdere fremover kan påregne at få.

KTO skal endvidere foreslå, at det præciseres i bemærkningerne, at overgang til ansættelse i den statslige myndighed ikke i sig selv indebærer en forpligtelse til at skulle tåle at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne. Sådanne eventuelle ændringer skal varsles efter de almindelige arbejdsretlige og funktionærretlige regler således, at der alt efter den konkrete ændrings karakter gives et passende varsel, og hvis der er tale om en væsentlig vilkårsændring, et varsel svarende til den pågældendes individuelle opsigelsesvarsel.

Tjenestemænd

Af lovforslaget fremgår, at ansættelsesområdet for de overførte tjenestemænd er det samme som for andre tjenestemænd, der ansættes hos den nye statslige myndighed – det vil sige hele Danmark. Af bemærkningerne fremgår videre, at tjenestemændene *"fremover vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling inden for ansættelsesområdet."*

KTO skal opfordre Skatteministeriet til - ud fra en proportionalitetsbetragtning - at genoverveje den foreslåede meget indgribende udvidelse af ansættelsesområdet for de kommunale tjenestemænd. KTO skal konkret foreslå, at der sker en afgrænsning af ansættelsesområderne på en måde, der tilgodeser både hensynet til, at udvidelsen af ansættelsesområdet får en væsentlig mindre indgribende karakter over for den enkelte ansatte og hensynet til at kunne gennemføre opgaveoverflytningen.

KTO er således ikke enig med Personalestyrelsen i, at lovudkastets udvidelse af ansættelsesområdet svarer til de regler, der blev fastlagt i forbindelse med dannelsen af henholds-

vis H:S og Bornholms Regionskommune. Ved dannelsen af H:S skete der ikke andre ændringer i ansættelsesområdet, end hvad tjenestemændene var forpligtede til at tåle ved fortsat ansættelse i den hidtidige stilling. Ved dannelsen af Bornholms Regionskommune blev ansættelsesområdet fastlagt til at være Regionskommunen.

Herudover skal KTO for god ordens skyld henvide til den statslige praksis, der er refereret i Personalestyrelsens Personale Administrative Vejledning (PAV), kapitel 37, afsnit 5. Det fremgår heraf, at den enkelte tjenestemand opretholder sit hidtidige ansættelsesområde, incl. det aktuelle ansættelsessted, når pågældende overføres til en anden ansættelsesmyndighed i forbindelse med ressortomlægninger.

Ministeriet har ikke i lovbemærkningerne redegjort for de juridiske overvejelser i relation til de begrænsninger i tjenestemændenes rettigheder til pension og rådighedsløn, der følger af udvidelsen af ansættelsesområdet. KTO tager derfor forbehold for en retslig prøvelse heraf.

Anden passende stilling og "særlig indgribende karakter"

Tjenestemænd er ifølge lovudkastet forpligtet til at overtage en anden passende stilling inden for det nye ansættelsesområde. KTO forudsætter, at vurderingen af, om der er tale om en anden passende stilling, følger gældende retspraksis på området, og at der med lovudkastets bemærkninger ikke er tilsigtet en ændring heri.

Skatteministeriet anfører, at forpligtelsen til at overtage en anden passende stilling ikke gælder, såfremt dette er "*af særlig indgribende karakter*" over for den enkelte ansatte. KTO finder det væsentligt, at der i lovbemærkningerne foretages en præcisering af rækkevidden af udtrykket "*særlig indgribende karakter*". KTO skal endvidere foreslå en præcisering af, at denne særlige "*beskyttelse*" følger de pågældende tjenestemænd i resten af deres ansættelsestid.

Ad 3. De ansatte følger opgaven

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovudkastet – og er også fremhævet fra regeringens side i forskellige sammenhænge – at det kommunale personale, der har varetaget de skatteopgaver, der nu overføres til staten, vil følge med opgaven over til staten. Det er derfor med stor bekymring, at KTO har konstateret, at der på finanslovsforslaget 2005 budgetteres med besparelser på 125 mio. kr. på skatte- og inddrivelsesområdet.

KTO vil gerne kvittere for bemærkningen om, at tilpasninger i den samlede arbejdsstyrke på skatteområdet vil kunne gennemføres ved naturlig afgang. KTO noterer sig i den forbindelse, at de væsentlige effektiviseringer vil ske over en årrække. KTO forudsætter, at tilsagnet om anvendelse af naturlig afgang over en årrække også vil gælde ved kommende lovgivning om strukturreformen. KTO forudsætter ligeledes, at tilsagnet omfatter alle medarbejdergrupper, der vil blive berørt af omlægningen, eksempelvis servicepersonalet på de fælleskommunale skattecentre.

Udsigten til at ens arbejdsliv inden for en meget kort tidsramme vil undergå så radikale ændringer som lovudkastet lægger op til – uden at man selv har indflydelse på vilkårene – skaber stor utryghed hos medarbejderne. Denne usikkerhed burde være unødvendig.

For de ansatte er det helt afgørende, at der så tidligt som muligt kommer en afklaring på, hvor det fremtidige tjenestested er placeret, og hvilke arbejdsopgaver den ansatte fremover skal varetage.

Det fremgår af den politiske aftale om strukturreformen, at *"der fastsættes frister i lovgivningen, der sikrer, at alle ansatte i god tid, inden opgaveflytningerne/kommunesammenlægningerne træder i kraft, vil få meddelelse om at deres nye arbejdssteds placering."* Det er KTO's opfattelse, at høringsudkastet ikke lever op til dette tilsagn.

KTO finder det således meget beklageligt, at lovudkastet ikke indeholder bemærkninger om, hvorledes processen med at følge opgaven tænkes tilrettelagt og angivelse af frister for, hvornår det berørte personale kan forvente en afklaring på den fremtidige placering m.v. Dette bliver ikke mindre aktuelt, når der henses til, at opgaveoverførslen allerede skal træde i kraft 1. juli 2005.

KTO hæfter sig ved, at det af de almindelige bemærkninger, s. 26, fremgår, at den nye enhedsforvaltning er tænkt organiseret som én landsdækkende forvaltningsmyndighed, der lokaliseres med filialer 30 steder landet over. Videre hedder det, at *"lokaliseringen vil blive fordelt over hele landet med udgangspunkt i den nuværende lokalisering af store kommunale skatteforvaltninger, herunder ligningscentre, og regionale told- og skattemyndigheder."* Med nedlæggelsen af ankenævn og med oprettelsen af en række tværgående servicefunktioner, herunder call-centre og IT-funktioner er der lagt op til væsentlige omrokeringer for den enkelte medarbejder.

Det skal foreslås, at der i lovbemærkningerne gives tilsagn om, at der ved den fremtidige geografiske og opgavemæssige placering af personalet så vidt muligt tages udgangspunkt i den enkelte medarbejders ønsker – jf. i øvrigt erfaringerne fra etableringen af de fælleskommunale skattecetre, og at flytninger over større geografiske afstande så vidt muligt vil blive undgået.

Delingsråd

KTO har tidligere noteret sig i forbindelse med offentliggørelsen af den politiske aftale om strukturreformen samt den samtidig udsendte pjece "Hvad betyder strukturreformen for dig som offentlig ansat", at der i forbindelse med kommunesammenlægninger eller flytning af opgaver i loven vil blive oprettet en række midlertidige delingsråd, der i tilfælde af uenighed mellem afgivende og modtagende myndighed får kompetence til at træffe endelig afgørelse af fordelingen af personalet.

KTO undres over, at Skatteministeriets udkast ikke indeholder bestemmelser om delingsråd, når det samtidig i bemærkningen til § 65 tilkendegives, at den foreslåede regulering af personalets vilkår er i overensstemmelse med den politiske aftale om strukturreformen. KTO skal foreslå, at der i lovudkastet indarbejdes en bestemmelse om oprettelse af midlertidige delingsråd.

KTO skal samtidig foreslå, at lønmodtagersiden repræsenteres i delingsrådene.

Ad 4. Særligt om pension til tjenestemænd

KTO går ud fra, at udtrykket "pensionsret" både dækker pensionsalder og pensionsbeløb. KTO skal foreslå, at dette præciseres i bemærkningen.

KTO tager Personalestyrelsens notat af 29. oktober 2004 om pensions- og lønforhold for kommunale tjenestemænd, der overføres til staten (ToldSkat) i forbindelse med kommunalreformen, til indtægt for, at udtrykket "pensionsret" både dækker pensionsalder og pensionsbeløb. KTO skal derfor yderligere på den baggrund foreslå, at dette præciseres i bemærkningen.

Notatet fastslår i øvrigt, at det er forudsat, at de kommunale tjenestemænd overgår til reglerne i rammeaftale af 19. december 2003 om pensionsforhold for tjenestemænd og lignende i forbindelse med nye lønsystemer ("bilag M") med basis i det skalatrinsforløb, de i det kommunale system måtte være tilsikrede på overgangstidspunktet, *hvis forholdene i øvrigt i relevant grad er sammenlignelige.*

Lovforslaget rejser derfor spørgsmålet om, hvorvidt aftale om pensionsforhold for tjenestemænd og lignende i forbindelse med nye lønsystemer vil være gældende for de kommunale tjenestemænd, som overføres. KTO forbeholder sig at vende tilbage til spørgsmålet, idet forholdene ikke nødvendigvis er sammenlignelige. KTO forholder sig yderligere sin holdning til, om de kommunale tjenestemænds pensionsmæssige forhold i øvrigt forringes, hvis førnævnte rammeaftale finder anvendelse.

KTO forventer, at Personalestyrelsen dokumenterer, at en overgang til ovennævnte regler ("bilag M") ikke forringer de kommunale tjenestemænds rettigheder.

Ifølge KTO's oplysninger er det i øvrigt ikke alle tjenestemænd i ToldSkat, der er overgået til nyt lønsystem og dermed eventuelt omfattet af de nævnte regler.

Endelig er det KTO opfattelse, at der kunne gives de kommunale tjenestemænd, der overføres til staten, en valgmulighed for at bibeholde deres pensionsvilkår med baggrund i de kommunale tjenestemandspensionsvilkår.

KTO skal i øvrigt også pege på, at der er forskel på gruppelivsdækningen for tjenestemænd i kommunerne og i staten. På visse punkter er den kommunale gruppelivsordning bedre end den statslige. Fx er der en betydelig bedre dødsfaldsdækning i kommunerne. KTO forbeholder sig også at vende tilbage til dette spørgsmål.

Ad 5. Medinddragelse og medindflydelse

KTO har med stor beklagelse noteret sig, at lovudkastet ikke indeholder bemærkninger om personalets inddragelse. Det fremsendte udkast efterlever dermed ikke den politiske tilkendegivelse, som er givet i aftalen om strukturreformen.

Det fremgår heraf, at *"der lægges vægt på, at de involverede MED-udvalg i kommuner og amter og samarbejdsudvalg i staten bliver inddraget i overensstemmelse med aftalerne herom, således at det sikres, at personalets repræsentanter har mulighed for at drøfte ju-*

ridiske, økonomiske og sociale følger for ansatte, der bliver berørt af reformen. Forligspartierne opfordrer i den forbindelse parterne på det offentlige arbejdsmarked til at skabe rammer for fælles drøftelser mellem MED-udvalgene i kommuner og i amter om spørgsmål, der relaterer sig til tiden efter kommunesammenlægningerne og opgaveoverførslerne."

Erfaringerne fra dannelsen af Bornholms Regionskommune viser, at forestående strukturændringer skaber stor utryghed blandt personalet. Derfor er inddragelse, information og dialog vigtige forudsætninger for en vellykket omstillingsproces. At medarbejderne har kendskab til og indsigt i sin situation øger også kvaliteten af de mange ydelser, der er resultatet af den enkelte medarbejders indsats.

KTO forudsætter, at der indarbejdes bemærkninger om vigtigheden af personalets inddragelse i og indflydelse på processen, herunder at det forudsættes, at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU-udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område.

KTO finder det væsentligt, at der i tilknytning til ovenstående også indarbejdes en opfordring til, at der etableres muligheder for, at tillidsrepræsentanten kan udføre sit hverv bedst muligt i forbindelse med strukturreformen. Det er såvel af arbejdsgiver – som medarbejderinteresse, at tillidsrepræsentanterne kan medvirke til at løfte deres del af opgaven med at sikre en tilfredsstillende omstillingsproces. Strukturreformen vil medføre et ekstraordinært behov for, at de faglige organisationer holder møder med tillidsrepræsentanter vedrørende strukturreformen. Derudover vil der være et stort behov for, at tillidsrepræsentanter i de etablerede dialogfora, midlertidige tværgående medbestemmelsesudvalg, kontaktudvalg og lignende kan mødes.

Bilag til KTO's hørings svar på Skatteministeriets udkast til skatteforvaltningslov (overførsel af skatteområdet fra kommunerne til staten)**Eksempler vedrørende lovudkastets manglende garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår hos ny arbejdsgiver****1. Løn - skatteområdet**

En kommunal skattemedarbejder aflønnes i henhold til lokal aftale/forhånds aftale som følge af gennemført og bestået 1. del af diplomuddannelsen i Skatteadministration (skatte-revisoruddannelsen) med en grundløn på løntrin 28. Hertil kommer kvalifikationsløn i form af 4 løntrin for gennemført og bestået 1. år af 2. del af diplomuddannelsen i Skatteadministration. Endvidere har den pågældende kvalifikationsløn i form af 2 løntrin for særlig viden og erfaring og endelig funktionsløn i form af 3 løntrin for særlig opgavevaretagelse i form af dødsbøbeskatning. Den pågældende medarbejder aflønnes således på løntrin 37.

Ved overgang til statslig ansættelse pr. 1. juli 2005 fortsætter hidtidig aflønning som minimum indtil 31. marts 2007 henholdsvis 31. marts 2008 (ved henholdsvis 2-årig eller 3-årig overenskomstfornyelse på det offentlige område pr. 1. april 2005). Herefter overgår pågældende til en statslig aftale/overenskomst, som ikke sikrer pågældende mod en lavere aflønning, fx hvis aflønning for den særlige opgavevaretagelse i form af dødsbøbeskatning udgør 2 trin og den nye grundløn og kvalifikationsløn i alt udgør trin 34. Den pågældende medarbejder aflønnes således på løntrin 36.

2. Pension – overenskomstansatte

Sampension har beregnet de pensionsmæssige konsekvenser ved skift fra kommunal ansættelse og pensionsordning i KP og til statslig ansættelse og pensionsordning i StK:Pension med de forskellige pensionsprocenter og grundlagsrenter det medfører.

Beregningerne er foretaget med den forudsætning, at der pr. 1. april 2008 oprettes én ny pensionsordning – og at der således ikke for de personer, der er blevet overført til StK:Pension, er blevet aftalt fortsættelse af de beregningsvilkår og grundlagsrente, der i dag er gældende for ordningen i KP.

Beregningerne er foretaget i relation til

- a) Hvordan er den pensionsmæssige status i kr. hvis et konkret medlem bliver ved den samme arbejdsgiver?
- b) Hvordan er den pensionsmæssige status, hvis den samme person pr. 1. april 2008 omfattes af den statslige HK-ordning med de vilkår, der gælder for et nyoptaget medlem?

Der er foretaget beregninger for to forsikrede:

Eksempel	KP-ordning (HK/Kommunal) 14,3% Alderspensionering ved 65 år	StK (HK/Stat) 12,5% Alderspensionering ved 65 år
Eksempel 1, kvinde født 1948 Forsikret siden 1978	Månedlig pension 11.218 kr.	Månedlig pension 11.150 kr.
Eksempel 2, kvinde født 1967 Forsikret siden 1992	Månedlig pension 16.156 kr.	Månedlig pension 14.516

Det ses af eksemplerne, at pensionsreduktionen er størst jo yngre, man er ved jobændringen.

Det skal bemærkes, at hvad der gælder for den enkelte forsikrede beror på alderen ved optagelse i den oprindelige ordning, vedkommendes alder, pensionsreserver, lønniveau, anciennitet, type pensionsordning m.v.

Eksempelberegningerne har således kun direkte relevans, hvis man har nøjagtig samme forudsætninger, som der er stillet op i regnestykket, men kan dog bruges som et fingerpeg om en tendens ved skift af ansættelsesvilkår.

Man kan generelt sige, at hvis der skiftes over til en ny ordning, vil effekten af de tabte renterettigheder for den fremtidige indbetaling påvirke de berørte medarbejdere forskelligt. Generelt vil et stort depot på et højt grundlag reducere de negative konsekvenser. Det vil typisk sige, at medarbejdere, der har været med i ordningen længe og som er tæt på alderspensionering ikke vil mærke så store forandringer. Her vil de fremtidige kortsigtede indbetalinger veje meget lidt i forhold til de allerede erhvervede pensionsydelse. Dette ses på beregningen af den 56-åriges scenarier (eksempel 1).

I eksempel 2 er der beregnet for en forsikret på 37 år. Her vil bl.a. den højere pris på forsikringsdækninger i det nye beregningsgrundlag nedsætte præmieandelen til opsparingsydelse. Ændringen på ydelse er således væsentligt mere markante i dette eksempel.

3. Omsorgsdage

- a) En kommunal skattemedarbejder har i 2004 født et barn. Som ansat i en kommune har hun i henhold til aftale om fravær af familiemæssige årsager ret til fravær med sædvanlig løn i 2 dage pr. kalenderår pr. barn til og med det kalenderår, hvor barnet fylder 7 år til omsorg for barnet (omsorgsdage). I alt har hun således 16 omsorgsdage.
- b) En mandlig kommunal skattemedarbejder ansættes i 2004. Han har 2 børn på henholdsvis 1 og 3 år. I henhold til aftale om fravær af familiemæssige årsager har han

ligeledes ret til 2 omsorgsdage pr. barn pr. år frem til og med det år barnet fylder 7 år – det vil i alt sige 24 dage.

På det statslige område har både en mor og en far ret til 10 omsorgsdage med løn pr. barn. Omsorgsdagene udløses imidlertid alene, hvis fødslen finder sted under ansættelse i staten. En ansat får således ikke ret til omsorgsdage, hvis fødslen/adoptionen har fundet sted, før den pågældende blev ansat i staten mv. – fx under ansættelse i en (amts)kommune. Omsorgsdage, der måtte være optjent i det hidtidige ansættelsesforhold kan således ikke overføres.

For overenskomstansatte medarbejdere gælder, at ved overgang til statslig ansættelse pr. 1. juli 2005 fortsætter hidtidig ret til omsorgsdage indtil 31. marts 2007 henholdsvis 31. marts 2008 (ved henholdsvis 2-årig eller 3-årig overenskomstfornyelse på det offentlige område pr. 1. april 2005) som et individuelt vilkår. Herefter overgår den pågældende til statslig aftale/overenskomst.

Udløber overenskomsten den 31. marts 2007 vil

- a) Den kvindelige kommunale skattearbejder i eksempel a) miste retten til 10 omsorgsdage.
- b) Den mandlige kommunale skattemedarbejder i eksempel b) vil miste retten til 12 omsorgsdage.

Opgørelsen er under forudsætning af, at de pågældende medarbejdere ikke afvikler omsorgsdage 1. januar 2007 – 31. marts 2007. Hvis de har det, vil de i eksemplet i stedet hver især miste retten til 8 omsorgsdage.

Lovudkastets konsekvenser for så vidt angår tjenestemænds overgang til ansættelse i staten på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår, er uafklarede, jf. KTO's hørings-svar.

NOTAT

Til: Skatteministeriet

Dato: 14. december 2004/ J.nr.: 0.00.013.ps- 1/04

Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslag i forbindelse med kommunalreformen på Skatteministeriets område

Forslag til skatteforvaltningsloven

Den 1. juli 2005 overgår den kommunale skatteforvaltning til staten. Grundlaget for sagsbehandlingen i den nye, samlede skatteforvaltning er skatteforvaltningsloven, lovforslag L 130.

Københavns Kommune bemærker, at L 130 i meget stor udstrækning er en videreførelse af principperne i den hidtidige skattestyrelseslov.

Servicecentre

Forslag til skatteforvaltningsloven vil have konsekvenser for den service, som Københavns Kommune fremover kan give borgerne i de kommunale servicecentre.

I 2004 oprettede Københavns Kommune 4 servicecentre, som løser de opgaver borgerne oftest har brug for, på stedet og på tværs af forvaltninger med udgangspunkt i borgernes livssituation.

Københavns Kommunes mål med servicecentre er at give borgerne én indgang til kommunen og gerne til hele den offentlige sektor.

Dette mål harmonerer fuldt ud med regeringsaftalen om strukturreformen, der i de generelle bemærkninger til lovforslag om kommunale servicecentre beskrives således:

”Regeringen ønsker en enkel og effektiv offentlig sektor tæt på borgerne, hvor skranker skal brydes ned, og vaner tænkes om. Regeringen vil skabe en offentlig sektor med én indgang og ét mål: Mennesker først. Det er regeringens opfattelse, at den offentlige sektor skal indrettes på borger-

nes præmisser og med udgangspunkt i deres behov. Man skal ikke henvende sig flere forskellige steder, før man finder den rette myndighed. Med kommunerne som borgernes hovedindgang til den offentlige sektor bliver det mere enkelt og overskueligt for borgerne at finde ud af, hvor man skal henvende sig.”

I dag er hver 3. opgave i servicecentrene en skatteopgave og i langt de fleste livssituationer er ændret skattekort en af de opgaver, som borgerne efterspørger sammen med øvrige kommunale ydelser, som boligstøtte, flytteanmeldelse m.m. Borgerne har krav på at møde fagligt kompetente medarbejdere, som kan levere god service i forhold til borgernes samlede problemer. Såfremt myndighedsopgaverne fjernes fra de kommunale servicecentre forringes den faglige kompetence på området. Ca. 65 pct. af skatteopgaverne i servicecentrene er en myndighedsopgave.

Det virker på baggrund af ovennævnte forhold uforståeligt, at forslag til skatteforvaltningsloven, dels strider mod intentionerne med kommunalreformen, dels fjerner opgaver fra de kommunale servicecentre, og i øvrigt stemmer dårligt overens med den opgavefordeling, som foreslås i den øvrige lovgivning om kommunalreformen, eksempelvis forslag til Lov om ændring af færdselsloven og pasloven samt forslag til Lov om kommunale borgerservicecentre.

Forslag til skatteforvaltningslov fjerner myndighedsopgaverne på skatteområdet fra de kommunale servicecentre. Borgerne i København vil derfor ikke kunne få service og svar i samme omfang som i dag. Ændring af forskudsregistrering og udskrivning af skattekort ligger formentlig uden for den faktiske forvaltningsvirksomhed, ministeren kan uddelegere til kommunerne ifølge skatteforvaltningsloven.

Servicecentrene i Københavns Kommune har i dag et callcenter f.s.v.a. opgaver på skatteområdet samt ofte efterspurgte borgerbetjeningsopgaver i øvrigt. Her lægges vægt på at give en bred rådgivning, vejledning og opgaveløsning til borgerne med udgangspunkt i borgerens livssituation. Ændrer borgeren fx indtægtsgrundlag og skal have nyt skattekort, så rådgives borgeren samtidig om virkningen i forhold til boligstøtten og eventuelt nedsat forældrebetaling i daginstitutioner.

Når myndighedsopgaverne på skatteområdet fjernes fra servicecentrene, så kan borgeren ikke gå ud af døren i servicecentret med en afgørelse i hånden. Reelt vil loven derfor betyde, at borgerbetjeningen flyttes fra de kommunale servicecentre til de statslige skattecentre og det statslige callcenter.

Borgerne kan således fremover få løst skattesagen fra start til slut hos Told og Skat, men kommer borgeren med behov for at få løst flere sager med myndighederne, så er borgeren atter overladt til at gå i pendulfart mellem de statslige borgerbetjeningsenheder og de kommunale borgerbetjeningsenheder. Intentionerne med servicecentrene er netop at undgå dette.

Københavns Kommune foreslår, at der gives lovhjemmel til, at kommu-

nerne kan løse myndighedsopgaver på skatteområdet f.s.v.a. de borgerbetjeningsopgaver som flest borgere har brug for.

Et alternativt forslag er, at den model, der er anvendt i udkast til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats § 20 bringes i anvendelse på skatteområdet, så medarbejderne i servicecentrene både vil kunne løse myndighedsopgaver for kommunen og for staten

Klageadgang

Den kommunale skatteforvaltnings afgørelser kan påklages til skatteankenævnet. Efter skatteforvaltningsloven er det fortsat skatteankenævnet, der er klageinstans med hensyn til klager over forskudsregistrering, ansættelse af indkomst, bindende svar mv.

En ændring i forhold til skattestyrelsesloven er, at det er skatteministeren der fremover bestemmer inddelingen i skatteankenævnskredse og antallet af medlemmer i skatteankenævnene, hvor der i dag er tale om en kommunalt udnævnt klageinstans. En anden ændring er, at klagefristen forlænges fra 1 måned til 3 måneder. Desuden bliver der mulighed for at klage direkte til Landsskatteretten i stedet for til skatteankenævnet. Det gælder dog ikke klage over forskudsregistreringen.

Ud over den forlængede klagefrist og muligheden for at klage direkte til Landsskatteretten vil borgerne ikke mærke nogen forskel med hensyn til reglerne om klageadgang, og Københavns Kommune har ingen konkrete bemærkninger hertil.

Bindende ligningssvar

Borgerne har i dag mulighed for at få bindende ligningssvar om dispositioner vedrørende indkomstbeskatning. Desuden er der mulighed for at indhente bindende forhåndsbesked om skattemæssige dispositioner hos Ligningsrådet.

I skatteforvaltningsloven udvides området, hvorom der kan gives bindende svar, til at omfatte hele det område, hvor told- og skatteforvaltningen har kompetence til at træffe afgørelse. Der gives dog ikke svar på spørgsmål om told og spørgsmål om bevillinger og dispensationer. Ordningen med bindende forhåndsbesked fra Ligningsrådet erstattes af muligheden for at få bindende svar fra told- og skatteforvaltningen, men i mere vanskelige spørgsmål skal told- og skatteforvaltningen forelægge spørgsmålet for Skatterådet.

Borgerne får i skatteforvaltningsloven en udvidet adgang til bindende svar, men vil i øvrigt ikke mærke ændringer i behandlingen af anmodninger om bindende svar, da sagsbehandlingsreglerne ikke er ændret på dette område.

Københavns Kommune har ingen bemærkninger hertil.

Overførsel af personale

Københavns Kommune bemærker, at en overførsel af personale i forbindelse med flytningen af skatte- og inddrivelsesopgaven fra kommunerne

til staten også omfatter personale i støttefunktionerne for det direkte sagsbehandlende personale.

Københavns Kommunes Skatteforvaltning har på grund af sin størrelse selvstændige afdelinger for HR-funktioner, IT, postfunktioner og økonomi. Da Københavns Kommune forudsætter, at staten overtager alle de servicefunktioner, der fysisk og ledelsesmæssigt ligger i Skatteforvaltningen, må det også medføre overtagelse af den del af personalet, der udfører disse opgaver.

Ad § 64

Ifølge overgangsbestemmelserne har loven virkning fra 1. juli 2005 med nogle få undtagelser vedrørende skatteankenævnens funktionsperiode.

Overgangsbestemmelserne indeholder nogle få regler om sager under klagebehandling ved Ligningsrådet og i ToldSkat. Derimod indeholder overgangsbestemmelserne ikke nærmere regler om, hvordan de sager, der er under behandling i de kommunale skattemyndigheder, skal overføres til told- og skatteforvaltningen.

Skatteministeren får i skatteforvaltningslovens § 64 en generel bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for lovens gennemførelse. Disse regler må forventes at blive fastlagt, når de projektgrupper, der er nedsat i forbindelse med fusionen af de kommunale og statslige skattemyndigheder, er kommet med forslag til den fremtidige struktur. På nuværende tidspunkt kan der derfor ikke siges noget om, i hvilket omfang borgerne vil mærke overgangen fra kommunal til statslig skatteforvaltning.

Københavns Kommune påpeger desuden, at der i forbindelse med overflytning af skatte- og inddrivelsesopgaven til staten vil være behov for en overgangsperiode, hvor de IT-mæssige opgaver adskilles på en hensigtsmæssig måde.

Ad § 69 stk. 3.

Københavns Kommune bør have indflydelse på fastsættelsen af regler for fordeling af pensionsforpligtigheden for tjenestemænd, der overføres fra kommunerne til staten, fordi der her skal ske en deling af pensionsbyrden.

Ad almindelige bemærkninger, afsnit 10.2

Københavns Kommune tager generelt forbehold for de økonomiske skøn, der er anført i bemærkningerne til skatteforvaltningsloven afsnit 10.2. herunder skøn over udgift på 17 mio. kr. til tilretning af kommunale IT-systemer.

Forslag til lov om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven

De fleste af konsekvensændringerne i lovforslaget er af teknisk art (lovhenvisning, myndighedshenvisning mv.) og Københavns Kommune har ingen bemærkninger hertil.

Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Lovforslaget udmønter kommunalreformens intentioner om et enstrengt restanceinddrivelsessystem, hvor inddrivelsen organisatorisk er samlet i staten.

Københavns Kommune noterer sig, at lovforslaget generelt bærer præg af mange bemyndigelser til Skatteministeren.

For så vidt angår lovforslaget om opkrævning og inddrivelse frygter Københavns Kommune for lovforslagets konsekvens for de borgere, der vil men ikke kan betale grundet sociale og økonomiske omstændigheder. I lovforslagets bemærkninger anføres, at kommuner og andre fordringshavere fortsat vil have mulighed for at tage sociale og andre hensyn ved tilrettelæggelsen af det almindelige opkrævningsarbejde.

Københavns Kommune kan ikke se, at en automatiseret proces underlagt "skematiske og enkle regler" harmonerer med det grundlæggende princip om et individuelt skøn i sagsbehandlingen. Det frygtes, at automatiseringen i sagsbehandlingen vil tage overhånd, så borgere uden betalingsevne i praksis aldrig vil opleve at blive mødt af en individuel sagsbehandling.

Københavns Kommune finder ikke, at en fuldstændig udskillelse af inddrivelsesmyndigheden fra kommunen til staten er hensigtsmæssig. På parkeringsområdet - hvor der alene i København årligt skal inddrives omkring 270.000 afgifter - kan der forudses vanskeligheder ved inddrivelse af manglende betalinger. På parkeringsområdet viser al praksis nemlig, at indsigelserne i disse sager går på bevismæssige og parkeringsretlige spørgsmål mv. Særligt i forhold til de bevismæssige spørgsmål, peger Parkering København på, at bevisbyrden normalt alene kan løftes af den enkelte parkeringsvagt. Det vil derfor kræve tæt kontakt med den pågældende parkeringsvagt og dermed med parkeringsmyndigheden, hvis der under en sag bliver rejst spørgsmål af bevismæssig karakter.

I Københavns Kommune har man taget konsekvensen heraf, dels i den daglige sagsbehandling, dels ved, at det alene er parkeringsmyndigheden og dermed ikke inddrivelsesmyndigheden, der møder i fogedretten.

Såfremt inddrivelsesopgaven på parkeringsområdet skal placeres i staten, skal der enten etableres og uddannes en særlig parkeringskyndig enhed i statsligt regi, eller også skal parkeringsmyndigheden fortsat være inddraget i sagsbehandlingen gennem hele forløbet.

Vælges den første model med en særlig parkeringskyndig enhed i statsligt regi, vil der ikke med ordningen kunne leves op til forslagens hensigt om, at opgaven skal løses på den mest hensigtsmæssige og mindst resourcekrævende måde. Vælges den anden model, hvor parkeringsmyndigheden fortsat vil være inddraget gennem hele forløbet, vil man ikke være i stand til at leve op til forslagens hensigt om, at borgeren alene skal kunne kontaktes af én myndighed. Dette vil også føre til, at opgaven ikke

vil blive løst på den mest hensigtsmæssige og mindst ressourcekrævende måde.

Ad § 1

Kommunens privatretlige krav (f.eks. erstatningskrav) skal overføres til inddrivelsesmyndigheden, som i den forbindelse får tillagt kreditorbeføjelserne. Det betyder, at det bliver inddrivelsesmyndigheden, som træffer afgørelse om en sag eventuelt skal overgå til inkasso hos en advokat. Det fremgår ikke, om det er kommunen eller inddrivelsesmyndigheden, som skal afholde advokatomkostningerne i de tilfælde, de ikke kan inddrives hos borgeren.

I den forbindelse ville det være hensigtsmæssigt at etablere hjemmel til, at kommunen må kreditvurdere egne privatretlige krav, forinden en eventuel oversendelse til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Ad almindelige bemærkninger, afsnit 9.1

Det fremgår af loven, at der skal udvikles ét fælles IT system/restancesystem, der både håndterer den kommunale opkrævningsopgave og samtidig den statslige inddrivelsesopgave og sammenhængen i mellem dem.

Københavns Kommune tager generelt forbehold for de økonomiske og personale-relaterede skøn, der er anført i bemærkningerne til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer afsnit 9.1.

Københavns Kommune gør i øvrigt opmærksom på, at det er nødvendigt, at der i overgangsfasen sker en forsvarlig IT-understøttelse af både de overførte og de tilbageblevne opgaver.

Forslag til lov om ændring af forskellige love.

Lovforslaget vedrører konsekvensændringer, som følge af forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Københavns Kommune har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Skatteminister
Kristian Jensen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dato: 7. januar 2005

**Høringssvar om lovforslagene i forbindelse med
kommunalreformen**

I breve af 1. december 2004 fra Skatteministeriet og fra de øvrige
ressortministerier er Københavns Borgerrepræsentation blevet bedt om
at udtale sig om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen.

Sagen er blevet behandlet på Borgerrepræsentationens møde den 6.
januar 2005.

Københavns Kommune sender på denne baggrund høringssvar til
lovforslagene på Skatteministeriets område samt en kopi af brev til
Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, der
sammenfatter kommunens hovedsynspunkter i forbindelse med
lovforslagene, som udmønter kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Lars Engberg

NOTAT

Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - tekniske bemærkninger

Generelt

Lovforslaget mangler beskrivelse af:

- Den beløbsmæssige størrelse og tidsmæssige udstrækning af de betalingsaftaler og henstandsftaler, som opkrævningsmyndigheden kan indgå med skyldneren.
- inddrivelsesmyndighedens afregning af inddrevne beløb til opkrævningsmyndigheden. Er der tale om daglig afregning?

Til § 1

Det er uklart, hvorledes kommunale virksomheder, der er organiseret som § 60 selskaber, skal administrere loven for så vidt angår brugernes ikke rettidige betalinger for virksomhedens leverancer i form af f.eks. varme, vand, el, gas, fjernvarme.

- Er det forsyningsvirksomheden, der fremsender kravet til restanceinddrivelsesmyndigheden?
- Hvorledes og hvor ofte afregner restanceinddrivelsesmyndigheden inddrevne beløb til forsyningsvirksomheden?
- Er det kravsmyndigheden eller inddrivelsesmyndigheden, der skal afholde udgiften til f.eks. advokatbistand i forbindelse med inddrivelse af private retlige krav?
- I det omfang, at udgiften påhviler fordringshaver, bør beslutningen om at anvende advokatbistand ved inddrivelsen tages i samarbejde med fordringshaver?

Den 22. december 2004

Ref LEH

leh@kl.dk

Dir 3370 3303

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Tlf 3370 3370

Fax 3370 3069

www.kl.dk

Side 1/9

Til § 2, stk. 2

Det fremgår ikke tydeligt, hvorledes bestemmelsen skal praktiseres.

I bemærkningerne side 17, 2. afsnit understreges det således, at det fortsat er op til fordringshaverne at tilrettelægge selve opkrævningsarbejdet, der afhængigt af lovgivningen og praksis på de enkelte områder kan omfatte udsendelse af opkrævninger eller indgåelse af betalingsaftaler og afdragsordninger, kontroller med at betalingen sker og rykkerprocedurer (mulighed for at tage sociale og andre hensyn). Samtidig angives det, at det ikke er hensigten, at der i dette arbejde skal indgå egentlig betalingsevnevurdering eller anden ressourcekrævende sagsbehandling i forbindelse med f.eks. fastsættelse af betalingsordninger, men derimod følges mere skematiske og enkle procedurer.

Til § 2, stk. 5

Det fremgår ikke, om "fordringer omfattet af refusionsret fra statskassen" omfatter tilbagebetalingskrav vedrørende boligstøtte, hvor statsfusionen reguleres, således at tilbagebetalingskravet er en kommunal fordring. Først hvis kravet afgangsføres som uerholdeligt, indtræder statsrefusionen igen.

Til § 2, stk. 6

Af bemærkningerne fremgår, at bestemmelsen tænkes udnyttet således, at der gives nærmere regler om størrelsen af fordringer, som kravsmyndigheden kan indgå betalingsaftaler om eller gives henstand med betalingen af, og om varigheden af betalingsaftaler og henstandsbevillinger.

Det vil for borgeren betyde større usikkerhed i forhold til, hvilken myndighed pågældende skal henvende sig til, og pålægge de fleste borgere en længere transportvej til den myndighed der kan indgå aftalen.

Alle frivillige afdragsordninger til afvikling af restancen bør - uanset kravets størrelse eller afdragsperiodens længde - kunne indgås med kravsmyndigheden.

Til § 3, stk. 1

Efter bestemmelsen overtager restanceinddrivelsesmyndigheden kreditorbeføjelserne, når fordringen overdrages til inddrivelse i restancemyndigheden.

Det bør nærmere overvejes, hvad der skal forstås ved "kreditorbeføjelser", således at kommunen som kravsmyndighed vil få mulighed for at få indflydelse ved f.eks. gældssanering og tvangsauktion over fast ejendom.

Der bør være obligatorisk at høre fordringshavere ved afgørelse om eftergivelse.

Til § 3, stk. 4

Ifølge bestemmelsen kan oplysninger om restance stilles til rådighed for offentlige myndigheder, herunder fordringshavere. Af hensyn til myndighedernes helhedsorienterede sagsbehandling, bør det være obligatorisk for restancemyndigheden at stille oplysninger til rådighed for andre myndigheder.

Til § 4

Klager i inddrivelsessager er ofte klager over myndighedens afgørelser over det afdrag, der efter en betalingsevnevurdering skal afdrages på restancen – dvs. klager vedr. transbeneficiet. Der bør derfor fastsættes en kortere frist for behandlingen af borgernes klager over inddrivelsesmyndighedens afgørelse.

Til § 5, stk. 2

Alle overholdte aftaler/henstande, som kravsmyndigheden har indgået, og hvor der ikke er aftalt tidsbegrænsning, bør fortsætte også efter den 1. juli 2005.

Til lovforslagets bemærkninger:

Side 8

Det fremgår, at de nugældende regler i aktivlovens § 95 foreslås ændret, således at reglerne for gennemførelse af tilbagebetalingskrav fastsættes af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det er hensigten at der skal fastsættes et skematisk regelsæt, hvorefter tilbagebetalingskravet gennemføres. Det er samtidig hensigten, at misligholdelse af kravet medfører, at hele kravet forfalder, ligesom manglende tiltrædelse af en betalingsordning medfører forfald af hele kravet

Kommunerne har i dag udestående krav vedr. tilbagebetalingspligtig hjælp på ca. 1,5 mia. Modtagerne af hjælpen har i forbindelse med hjælpens modtagelse i almindelighed underskrevet en aftale, hvoraf betingelserne for hjælpen, herunder betingelserne for tilbagebetaling af hjælpen, fremgår.

Efter det nugældende er betingelserne i store træk følgende:

- Hvis det i 5 år fra hjælpens udbetaling, på grund af skyldneres økonomiske situation, ikke har været muligt at fastsætte en betalingsordning, bortfalder tilbagebetalingspligten og dermed kravet.
- Hvis der inden for 5 års perioden konstateres betalingsevne fastsættes en betalingsordning. Ophører betalingerne efter sådan en ordning, skal det undersøges, om ophøret skyldes manglende betalingsvilje. Er der tale om manglende vilje, udgår disse afdrag af 5-års perioden, og omfattes af de almindelige forældelsesregler.

- Er der derimod tale om manglende betalingsevne, vil kun de afdrag, som er nået at forfalde i en periode med betalingsevne, skulle inddrives. De øvrige afdrag og hovedstolen bortfalder, hvis den manglende betalingsevne vedvarer, indtil der er forløbet 5 år fra hjælpens udbetaling.

For disse sager er der i praksis ofte tale om kortere eller længere perioder med betalingsevne, afløst af perioder uden betalingsevne.

Det fremgår ikke af lovforslaget, om der er hensigten at lovgivningen skal ændre vilkårene for allerede indgåede aftaler, således at tilbagebetalingspligtig hjælp ydet efter de nugældende regler skal inddrives efter den ændrede affattelse af aktivlovens § 95.

Hvis det ikke er hensigten at ændre vilkårene for tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft, men at hjælpen skal tilbagebetales i overensstemmelse med de vilkår, hvorefter den blev udbetalt, vil det betyde, at der for disse krav fortsat vil bero en betydelig arbejdsbyrde i kommunerne med at overvåge gælden og modtagernes betalingsmuligheder, med henblik på at vurdere, om modtagerne inden for 5-års perioden får økonomisk mulighed for at afdrage gælden.

Side 8

Det fremgår, at man vil lovfæste den praksis, der anvendes i Økonomistyrelsen og Inddrivelsesenheden, hvorefter afgørelser om lønindeholdelse i videre omfang træffes efter objektive og dermed e-administrerbare kriterier.

Selvom regeringen har den opfattelse, at en overførsel af Inddrivelsesenhedens og Finansstyrelsens model til det samlede inddrivelsesområde vil betyde administrativ lettelse, finder KL, at staten afgrænser problemstillingen for snævert. Efter KL's opfattelse bør det indgå i overvejelserne, hvilke retssikkerhedsmæssige og provenumæssige konsekvenser, det vil medføre, at forlade de gældende principper om inddragelse af husstandens indtægter og udgifter ved betalingsevneberegningen. Derfor deler KL ikke regeringens forventning om en samlet administrativ besparelse i den offentlige sektor, ligesom KL forventer en faldende provenumæssig effekt af omlægningen. En indikation om resultatet af en sådan analyse kan hentes i det nyligt gennemførte arbejde i "Forenklingsudvalget på Inddrivelsesområdet".

Dette udvalg blev nedsat som et led i regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi i 2003, hvor der blev indgået aftale om, at regeringen skulle iværksætte et udvalgsarbejde med henblik på at vurdere behovet og mulighederne for at forenkle og harmonisere reglerne om inddrivelse af gæld til det offentlige og samtidig hermed vurdere mulighederne og behovet for at samle de væsentligste bestemmelser i en fælles inddrivelseslov.

I udvalget deltog repræsentanter fra Told- og Skattestyrelsen, Skatteministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet, Finansministeriet, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Rigspolitiet, Finansstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, KL, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Udvalget fik til opgave, at

1. Udarbejde en fortegnelse over de lov- og praksisændringer, der findes behov for, med henblik på en harmonisering og forenkling af regelgrundlaget således, at inddrivelsesområdet fremstår mere homogent og overskueligt for borgerne
2. Vurdere behovet for "en fælles offentlig inddrivelseslov"
3. Vurdere behov og muligheder for at reducere det nuværende antal klageinstanser (uden omkostningsforøgelse i forhold til i dag)
4. Vurdere i hvilket omfang udvalgets konklusioner vedrørende harmonisering af inddrivelsesreglerne og en forenklet klagestruktur giver anledning til at foreslå en ændret fordeling af de forskellige restancetyper mellem de forskellige inddrivelsesmyndigheder, således at en "fælles restant" skal kommunikere med færrest mulige myndigheder.

Udvalget indledte arbejdet ultimo 2002. Arbejdet skulle efter kommissoriet være afsluttet inden 1. januar 2004. Men udvalgets rapport blev først færdiggjort medio 2004 og er endnu ikke offentliggjort.

I forbindelse med arbejdet i udvalget blev det afdækket, at de statslige inddrivelsesmyndigheder benytter en automatiseret lønindeholdelse, der ikke kan benyttes af kommunerne, som følge af de anvisninger omkring betalingsevnevurderinger, der gælder for kommunernes restanceinddrivelse. Dette uanset, at det er samme lovgrundlag de offentlige restancemyndigheder inddrives efter.

Kommunerne har som enhedsforvaltning adgang til en lang række oplysninger om skyldnerens og husstandens økonomiske forhold, som andre inddrivelsesmyndigheder ikke har. Disse oplysninger skal uden videre inddrages i grundlaget for kommunernes afgørelse, som derved bliver mere sikker, men hvilket også betyder, at der er større krav til kommunernes sagsbehandling, som derfor kræver større ressourceanvendelse end de øvrige inddrivelsesmyndigheder, hvor myndigheden typisk kun er i besiddelse af skatteoplysninger vedr. skyldneren.

Det skal hertil bemærkes, at det er et centralt krav i kildeskattelovens § 73, at der ved pålæg om lønindeholdelse skal overlades skatteyderen det nød-

vendige til eget og familiens underhold. Dette fremgår også af de cirkulærer med retningslinier for myndighedernes administration af bestemmelsen, som ToldSkat i egenskab af tilsynsmyndighed gennem årene har meldt ud til kommunerne. Der skal således ved iværksættelsen af lønindeholdelsen foretages en betalingsevneberegning. Da beslutningen om at iværksætte lønindeholdelsen er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, skal reglerne i denne lov om begrundelse, klagevejledning og ikke mindst partshøring være opfyldt.

Kommunernes betalingsevnevurderinger ved inddrivelse på skatteministeriets område hviler på principperne i generel insolvensret således, som disse er fastlagt af domstolene i forbindelse med udviklingen i retsplejelovens regler om trangsbeficiet og konkurslovens regler om gældssanering, det vil sige husstandens samlede indkomst- og formueforhold inddrages i betalingsevnevurderingen.

I modsætning hertil fastsætter Økonomistyrelsen og Inddrivelsesenheden indeholdelsesprocenten – ikke med udgangspunkt i husstandens – men kun restantens nettoindkomst således:

- * årsindkomst mellem 75 - 100.000 kr. 5 pct.
- * årsindkomst mellem 100 - 130.000 kr. 10 pct.
- * årsindkomst over 130.000 kr. 15 pct.

Herudover anvender Økonomistyrelsen en indeholdelsesprocent på 20 ved en årsindkomst over 150.000 kr. Inddrivelsesenheden anvender kun undtagelsesvis en indeholdelsesprocent på 20, da anvendelsen heraf angiveligt kræver en dyberegående sagsbehandling og dermed er mere ressourcekrævende.

Vedrørende statslige restancer inddrager ToldSkat København, Inddrivelsesenheden, kun øvrige medlemmer af husstandens indtægter og formueforhold, hvis en sag overgår til manuel behandling.

Det var udvalgets opfattelse, at det vil være en væsentlig regelforenklings, hvis betalingsevnevurderingen af myndighederne blev foretaget efter ensartede kriterier. Det var ligeledes udvalgets opfattelse, at betalingsevnevurderingen i sager om lønindeholdelse foretages med udgangspunkt i generel insolvensret, således som den administreres af skifteretterne og fogedretterne i udlægssager ved bedømmelse af trangsbeficiet. Dette indebærer, at det er husstandens samlede indtægter og udgifter, der skal indgå ved beregningen.

Side 10

Det anføres, at Rigsrevisionen i "Beretning om statens restanceinndrivelse" af august 2003, bl.a. nævner, at regelgrundlaget på inddrivelsesområdet er unødigt kompliceret, og at der er for mange myndigheder involveret.

Det skal bemærkes, at det i Rigsrevisionens rapport også fremhæves, at det er en almindelig grundsætning i Dansk Forvaltningsret, at offentlige myndigheder har pligt til, under hensyntagen til sagens karakter, at søge en sag oplyst i nødvendigt omfang. Der henvises til, at en kommune ved behandlingen af en sag om inddrivelse af restancer er forpligtet til at søge sagen tilstrækkeligt belyst forud for kommunens iværksættelse af en inddrivelse. Som led i sagens belysning vil den kommunale inkassofunktion i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretslige principper og forvaltningslovens øvrige regler kunne søge sagen oplyst ved at indhente oplysninger fra andre dele af den kommunale forvaltning. Der er ikke et tilsvarende krav til sagsbehandlingen for personer i restance til staten om at søge oplysninger i forskellige dele af den kommunale forvaltning. Rigsrevisionen påpeger, at der således er risiko for manglende koordination i sagsbehandlingen over for personer, der er i restance til staten, og som samtidig er i kontakt med det sociale system i kommunen.

Det var derfor Rigsrevisionens vurdering, at de statslige myndigheder bør overveje muligheden for et udbygget samarbejde med kommunerne, herunder også de kommunale socialforvaltninger.

Side 16

På side 16 og 17 redegøres for diverse overvejelser foretaget i forbindelse med den i januar 2001 gennemførte lovgivning om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse – L 52 af 31 . januar 2001.

En anden væsentlig overvejelse i forbindelse med loven var den vægt, der ved lovens gennemførelse blev lagt på at modvirke de konsekvenser, som indgåelse af et inkassosamarbejde kunne få for den enkelte skyldner - jfr. nedenstående uddrag af bemærkningerne til lovforslaget.

Til § 4 er anført: "I tilfælde, hvor en skyldner tilsiges til at møde op i den bemyndigede kommune – f.eks. ved tilsigelse til udlægsforretning hos pantefogeden eller økonomisk afhøring – er det imidlertid af betydning for skyldneren, at den pågældende ikke er forpligtet til at give møde i en kommune, der er geografisk beliggende langt væk fra den pågældendes hjemkommune.

For at sikre, at den enkelte borger og virksomhed ikke påføres uforholdsmæssige vanskeligheder ved etablering af et samarbejde, er det i med-

før af § 4, stk. 1, fastsat, at en aftale om bemyndigelse i medfør af § 1 kun kan indgås mellem to eller flere kommunalbestyrelser i kommuner, der alle grænser op til hinanden”.

Senere i bemærkningerne fremgår det om ministerens mulighed for at dispensere fra betingelsen i § 4, stk. 1:

”Endvidere vil den geografiske afstand, hovedparten af den delegerende kommunes borgere og virksomheder vil skulle tilbagelægge for at give møde på pantefogdens eller forvaltningens kontor, blive tillagt betydning, samt hvor hurtigt afstanden som følge af infrastrukturen og trafikale forhold vil kunne tilbagelægges. F.eks. vil et samarbejde, der indebærer, at beboerne på en ø-kommune vil skulle give møde på fastlandet, i almindelighed ikke blive godkendt.”

Endelig vil det blive tillagt betydning, om det er en del af aftalen mellem de samarbejdende kommunalbestyrelser, at borgerne i den delegerende kommune ikke vil kunne tilsiges til udlægsforretning, afhøring om økonomiske forhold eller lignende i den bemyndigende kommune, idet samarbejdsaftalen er udformet således, at forvaltningen i den bemyndigede kommune – herunder pantefogeden – afvikler økonomiske afhøringer, udlægsforretninger, mv. i debtors bopælskommune. I sådanne tilfælde vil den geografiske afstand samt infrastruktur og trafikale forhold ikke blive tillagt betydning, og der vil i disse tilfælde kunne ske godkendelse af samarbejder mellem eksempelvis en ø-kommune og kommune på fastlandet.”

Hvis hensynet til skyldneren fortsat skal tilgodeses i samme omfang som i kommunale inkassosamarbejder, vil det være nødvendigt for den statslige inddrivelsesmyndighed at tilrettelægge inddrivelsen således, at økonomiske afhøringer, udlægsforretninger, mv. altid kan afvikles i skyldners bopælskommune.

Side 22

Det anføres, at det i forhold til privatpersoner er hensigten, at de mere resourcekrævende udlæg kun kan forventes gennemført ved større restancer, hvis skyldnere har let realiserbare aktiver eller for at afbryde forældelsesfristen. Senere fremgår det, at udlæg med kontakt til borgeren kun skal foretages i særlige tilfælde under hensyntagen til den økonomiske gevinst/og eller som forældelsesafbrydende foranstaltning.

Det skal bemærkes, at der med en sådan inddrivelsesstrategi vil blive tale om meget store provenutab.

Der inddrives store beløb ved udlægsforretninger – måske større end ved lønindeholdelse. Det er særligt ved større restancer, som især findes på skatteområdet, at der foretages udlæg i biler – ejendomme – bankindestående og øvrige aktiver.

Hertil kommer den præventive virkning og effekten af en tilsigelse eller underretning om udlæg. Erfaringsmæssigt medfører udsendelse af en udlægstilsigelse, at mange betaler.

De stigende ejendomspriser og gode lånemuligheder betyder også, at de økonomiske konsekvenser af udlæg i form af forøget inddrivelsesprovenu, først konstateres senere.

Finansminister Thor Petersen
Finansministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

DUT-forhandlingerne om strukturreformen

KL har d.d. afgivet de fleste høringsvar vedr. lovforslagene, der udmønter strukturreformen. De økonomiske konsekvenser drøftes fortsat bilateralt med fagministerierne lovforslag for lovforslag. Under forhandlingerne har der imidlertid vist sig en række generelle problemstillinger, som KL skal henlede opmærksomheden på.

Overordnet er det efter KL's opfattelse helt centralt, at kommunerne med strukturreformen får tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løfte de opgaver, de skal overtage. Der er tale om den beløbsmæssigt væsentligste DUT-sag i nyere tid. Reformen indebærer på flere områder helt nye opgaver, engangsomkostninger, overførsel af passiver og nye anlægsbehov. Det er vigtigt, at kommunerne sikres finansiering til de nye udgifter også i de tilfælde, hvor merudgifterne ikke modsvares af mindreudgifter andetsteds.

Som led i strukturreformen vil en lang række ikke-forsikrede amtslige tjenestemænd skulle overgå til bl.a. kommunal ansættelse. KL har i forbindelse med DUT-forhandlingerne forstået, at det er Finansministeriets udgangspunkt, at den fulde pensionsbyrde vedr. disse tjenestemænd skal bæres af de kommuner, hvortil tjenestemændene overgår. Det er Finansministeriets synspunkt, at der er tale om en særlig situation når en offentlig myndighed (amterne) nedlægges, hvilket forudsætter en løsning vedr. tjenestemandspensioner, der afviger fra de løsninger, man hidtil har valgt i forbindelse med opgaveflytninger, og som indgår i DUT-vejledningen.

KL er ikke enig i dette synspunkt.

Efter KL's opfattelse må den løsning som vælges vedr. tjenestemandspensioner ikke påføre kommunerne væsentlige ufinansierede byrder. Løsningen bør endvidere tage højde for byrdefordelingsproblematikken mellem kommuner og bør udformes på en måde, så fordelingen af de amtslige tjenestemænd på kommuner kan forløbe så smidigt som muligt.

Den 22. december 2004

Ref OCO
oco@kl.dk
Dir 3370 3382

Weldekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Flytningen af opgaver i forbindelse med strukturreformen indebærer, at der generelt skal tages stilling til, hvad der skal ske med de tilhørende aktiver og passiver. Af udkastet til lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål fremgår det bl.a., at den eller de myndigheder, som en opgave overføres til, overtager de af den afgivende myndigheds aktiver og passiver samt rettigheder og pligter, der udelukkende knytter sig til den opgave, der overføres.

Det er i den forbindelse KL's opfattelse, at det også i denne sammenhæng bør sikres, at kommunerne ikke overtager en væsentlig ufinansieret gældsbyrde, ligesom der bør tages hensyn til den mellemkommunale byrdefordeling.

KL har konstateret, at der i flere af de modtagne DUT-notater vedr. strukturreformlovforslagene indgår væsentlige kommunale besparelser som følge af postulerede synergi- og stordriftsfordele. Det vurderes typisk, at de engangsomkostninger, der erkendes at være en konsekvens af lovforslagene skønnes at blive modsvaret af synergi- og stordriftsfordele, der dog i vid udstrækning hverken er beskrevet eller nærmere dokumenteret. Det skal hertil bemærkes, at fremgangsmåden efter KL's opfattelse ikke er i overensstemmelse med DUT-princippet. Såfremt DUT-princippet kan fortolkes således, at dokumenterbare udgifter kan modsvares af mere eller mindre elastiske beregninger af eller postulater om besparelspotentiale, er der en risiko for, at hensigten med DUT-princippet fortabes.

Det er generelt vigtigt, at der sikres sammenhæng mellem den økonomi, der bliver resultatet af forhandlingerne om strukturreformen og det personale, som overføres, således at kommunerne kan finansiere det personale, der overgår til kommunal ansættelse. KL har forstået, at forhandlingerne om fordelingen af overhead/amternes hovedkonto 6 først vil finde sted i løbet af 2005. I den forbindelse skal KL gøre opmærksom på, at det for KL er væsentligt, at det ved fordelingen af amternes hovedkonto 6 på modtagende myndigheder sikres, at kommunerne kan finansiere det hovedkonto 6 personale, som de skal overtage.

KL modtog ultimo oktober 2004 størsteparten af lovforslagene vedr. strukturreformen med tilhørende DUT-notater. DUT-forhandlingerne blev påbegyndt umiddelbart herefter.

Det er en meget omfattende reform. Det er derfor vigtigt, at de økonomiske konsekvenser er veldokumenterede og gennemanalyserede. I første omgang for kommunerne under ét, men derefter som led i en kommende udlignings- og finansieringsreform også for enkeltkommuner. De hidtidige drøftelser af DUT har været præget af, at dele af datagrundlaget er tilvejebragt forholdsvis sent i forløbet og i mange tilfælde endnu ikke er analyseret til bunds af parterne.

Strukturreformen er den beløbsmæssigt væsentligste DUT-sag i nyere tid. Et betryggende og fuldstændigt datagrundlag er derfor af særlig betydning og for KL en afgørende forudsætning for, at der kan skabes opbakning til at gennemføre den samlede reform. Viser det sig, at DUT-kompensation, personale og opgaver ikke passer sammen, når de mange love, der tilsammen udgør grundlaget for reformen, skal føres ud i livet, vil opgave- og strukturreformen ikke kunne leve op til de politiske mål, den skal opfylde.

Det er på den baggrund KL's opfattelse, at det ikke vil være muligt allerede medio januar 2005 at nå til enighed om reformens økonomiske konsekvenser, hverken på de konkrete opgaveområder eller vedrørende de mere overordnede principielle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi:

Indenrigs- og sundhedsministeren

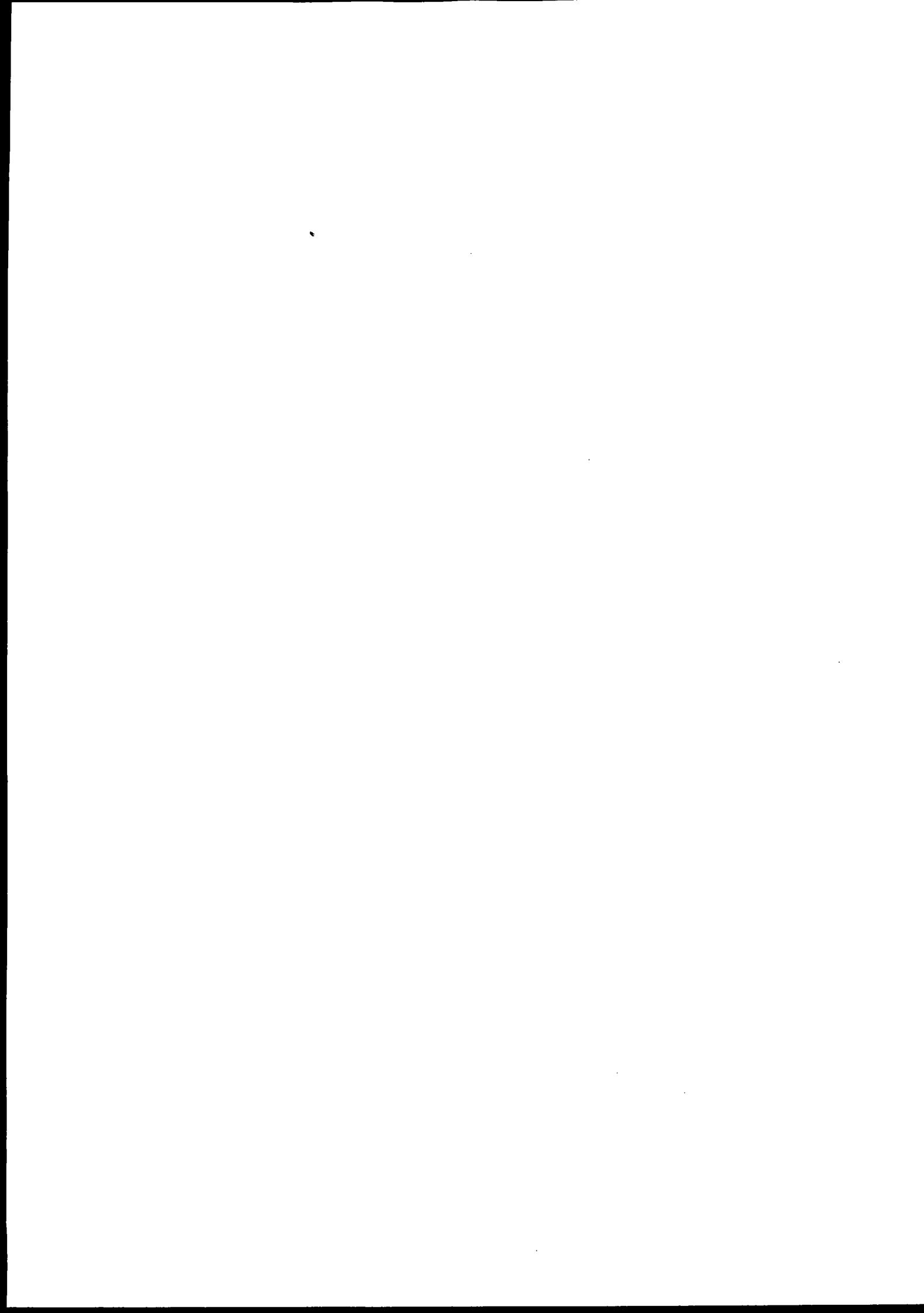
Økonomi- og erhvervsministeren

Samtlige fagministre med ansvar for strukturreformlovforslag

Amtsrådsforeningen

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Fre, Jan 7, 2005 11:26
Emne: Videres.: Københavns Kommunes hørings svar til Skatteministeriet

>>> "Natalia Louise Hansen" <nih@okf.kk.dk> 07-01-05 11:24 >>>

Hermed fremsendes Københavns Kommunes hørings svar til Skatteministeriet i forbindelse med kommunalreformen.

Endvidere fremsendes:

- Følgebrev til Skatteministeriet
- Københavns Kommunes generelle hørings svar til Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen
- Beslutningsprotokollen fra møde d. 6. januar 2005 i Københavns Borgerrepræsentation

Med venlig hilsen

Natalia Louise Hansen
Fuldmægtig, Cand. Jur.

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen, Sekretariatet for Demokrati- og Serviceudvikling
Rådhuset, 3. sal, vær 53
1599 København V
tlf.: 3366 2518
e-mail: nih@okf.kk.dk

KDF — Kommunaldirektørforeningen i Danmark

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar vedrørende lovforslag på "borgerservice området".

Kommunaldirektørforeningen ønsker hermed at fremsende høringssvar vedrørende lovforslagene på området "borgerservice".

Foreningen ønsker konkret at kommentere lovudkast på følgende områder,

- beskæftigelsesområdet
- inddrivelsesområdet
- skatteområdet
- genoptræning og forebyggelse
- borgerservice
- kørekort og pas.

Kommunaldirektørforeningen kan overordnet tilslutte sig det bærende princip i Kommunalreformen, at reformen skal sætte borgerne i centrum og at kommunerne skal være borgernes indgang til den offentlige sektor.

Kommunaldirektørforeningen finder det imidlertid vigtigt at påpege, at den forslåede udmøntning på beskæftigelsesområdet, inddrivelsesområdet og skatteområdet ikke understøtter en realisering af disse principper, idet de konkrete forslag vil medføre, at borgerne skal henvende sig hos flere offentlige instanser.

Lovforslaget på beskæftigelsesområdet indebærer, at antallet af døre som borgerne skal ind af i forhold til mødet med den offentlige sektor ikke bliver færre, - snarere tværtimod. Opdelingen af jobcentre i A og B centre vil ud fra et borgerperspektiv komme til at virke uhensigtsmæssigt. De forskelle i

kompetencer, som jobcentrene kommer til besidde vil givetvis medføre, at den ledige kan risikere at skulle gå fra et center til et andet i det forløb, som den pågældende skal gennemløbe i sin vej tilbage til arbejdsmarkedet. Det vil hos borgeren skabe usikkerhed og forvirring om, hvem der har ansvaret for opgaveløsningen.

Forslaget på inddrivelsesområdet medfører heller ikke, at antallet af døre bliver færre, snarere tværtimod. Lovforslaget medfører, at borgere med restancer forsat er i kontakt med alle de myndigheder, der har opkrævningsopgaven, nemlig både kommune og stat. Der ses f.eks. ikke taget stilling til om staten også skal varetage inddrivelse af civile retlige (kommunale) krav. Bog-erstatninger udgør således et stort antal sager. For at fastholde og understrege principperne i Kommunalreformen skal Kommunaldirektørforeningen henstille, at inddrivelsesansvaret vedrørende personer samles i kommunen.

Forslaget på skatteområdet lægger heller ikke op til at sætte borgeren i centrum og understøtte kommunen som borgerens indgang til den offentlige sektor. I forslaget får kommunerne ikke myndighed til at sagsbehandle for borgerne. Det vil betyde, at ca. 2 millioner borgerhenvendelser om året skal gå andre steder hen end til kommunen. Borgeren vil ikke betragte det som nutidig borgerservice, hvis borgeren ikke kan få et ukompliceret ændret skattekort udleveret som led i et besøg i et kommunalt Borgerservicecenter.

I forhold til forslagene på genoptrænings- og forebyggelsesområdet ses også tendenser til, at borgervendte opgaver kan løses forskellige steder. Det eneste konsekvente svar i forhold Kommunalreformens principper må være, at det er kommunerne, der har ansvaret for samtlige borgervendte opgaver udenfor sygehusene.

Forslaget vedrørende borgerservicecentre peger grundlæggende i den rigtige retning for opfyldelse af principperne for Kommunalreformen. En meget stor del af landets kommuner løser allerede i dag, de opgaver der er oplyst i bilag 2 i bemærkningerne. Kommunaldirektørforeningen ønsker derfor at pege på muligheden for at føre reformen helt igennem ved at flytte følgende opgaver til Borgerservicecentrene

- navneændring
- elektroniske kirkebøger
- fødsler
- faderskabssager
- bevilling af fri proces f.eks. i forbindelse med separation/skilsmisse eller hvis en borger er blevet sagsøgt
- session.

Forslag om ændring af færdselsloven og pasloven peger også efter Kommunaldirektørforeningens opfattelse i den rigtige retning. Imidlertid skal foreningen påpege, at den nedlæggelse, der er sket og fortsat sker af kommunernes kontantkasser, som konsekvens af NemKonto-loven, harmonerer meget dårligt med at kommunerne efter forslaget skal modtage betaling årligt for

300.000 kørekort og 450.000 pas. Foreningen tillader sig derfor at gå ud fra, at kommunerne bliver økonomisk kompenseret herfor.

Adgang til og videregivelse af data er efter foreningens opfattelse et særligt spørgsmål, der løbende må afdækkes og udvikles. Foreningen ønsker dog allerede nu at understrege behovet for at sikre at adgang til og videregivelse af data sker effektivt og uden negative økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Kommunaldirektørforeningen skal afslutningsvis og sammenfattende opfordre til, at det sikres, at den samlede lovgivning, der omfatter den kommunale borgerbetjening, gives en kompetence og substans, der understøtter målene om en offentlig sektor med borgeren i centrum og med kommunen som borgerens indgang til den offentlige sektor. Dette forudsætter i givet fald ændringer af de nævnte lovforslag i retning af ovennævnte bemærkninger.

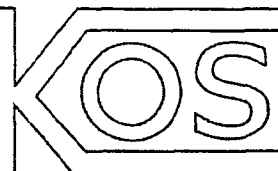
Med venlig hilsen

Allan Vendelbo

Formand

Kopi

- Beskæftigelsesministeriet
- Skatteministeriet
- Finansministeriet
- Socialministeriet
- KL

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

MODTAGET
- 7 JAN. 2005

6.10.2005

HECH/bokl

SKADM

Regeringens lovforslag til "Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer".

KOS, som er et samarbejde mellem en række organisationer i FTF, skal herved på vegne af Kommunalforeningerne i Gentofte, Søllerød, Frederiksberg samt i Københavns Kommunes Embedsmandsforening udtrykke vore synspunkter på ovennævnte lovforslag.

Af lovforslaget fremgår det, at Regeringen ønsker, at hele inddrivelsesområdet overgår til Staten på trods af, at der ikke på dette område, i modsætning til f.eks. skatteområdet, er foretaget analyse heraf.

I oplægget til Strukturreformen lægges der op til at samle skatte- og inddrivelsesopgaverne i statsligt regi. Hermed tages det for givet, at disse to områder hænger uløseligt sammen. Det er imidlertid ikke så enkelt. For så vidt angår inddrivelsesområdet for personlige restancer hænger disse mere sammen med de øvrige forvaltningsområder i kommunerne, hvilket medfører, at de forskellige typer af offentlige krav, der skal inddrives, ofte kræver særlige overvejelser om metoder og personlige hensyn.

Der kan således være tale om personlige restancer, som kræver indblanding af socialforvaltningens ansatte, da der må tages hensyn til restantens samlede, økonomiske situation.

Såfremt inddrivelsesopgaven fremover skal varetages i statsligt regi, vil en inddrivelse af personrestancer derimod skulle tage udgangspunkt i bureaukratiske indtægtsgrænser, der ikke levner mulighed for hensyntagen til borgeren og den nødvendige nærhed i sagens behandling.

Med hensyn til inddrivelsesområdets relation til skatteområdet hænger dette primært sammen med forskudsregistreringsopgaven, som fortsat vil være placeret i kommunerne efter kommunalreformens gennemførelse.

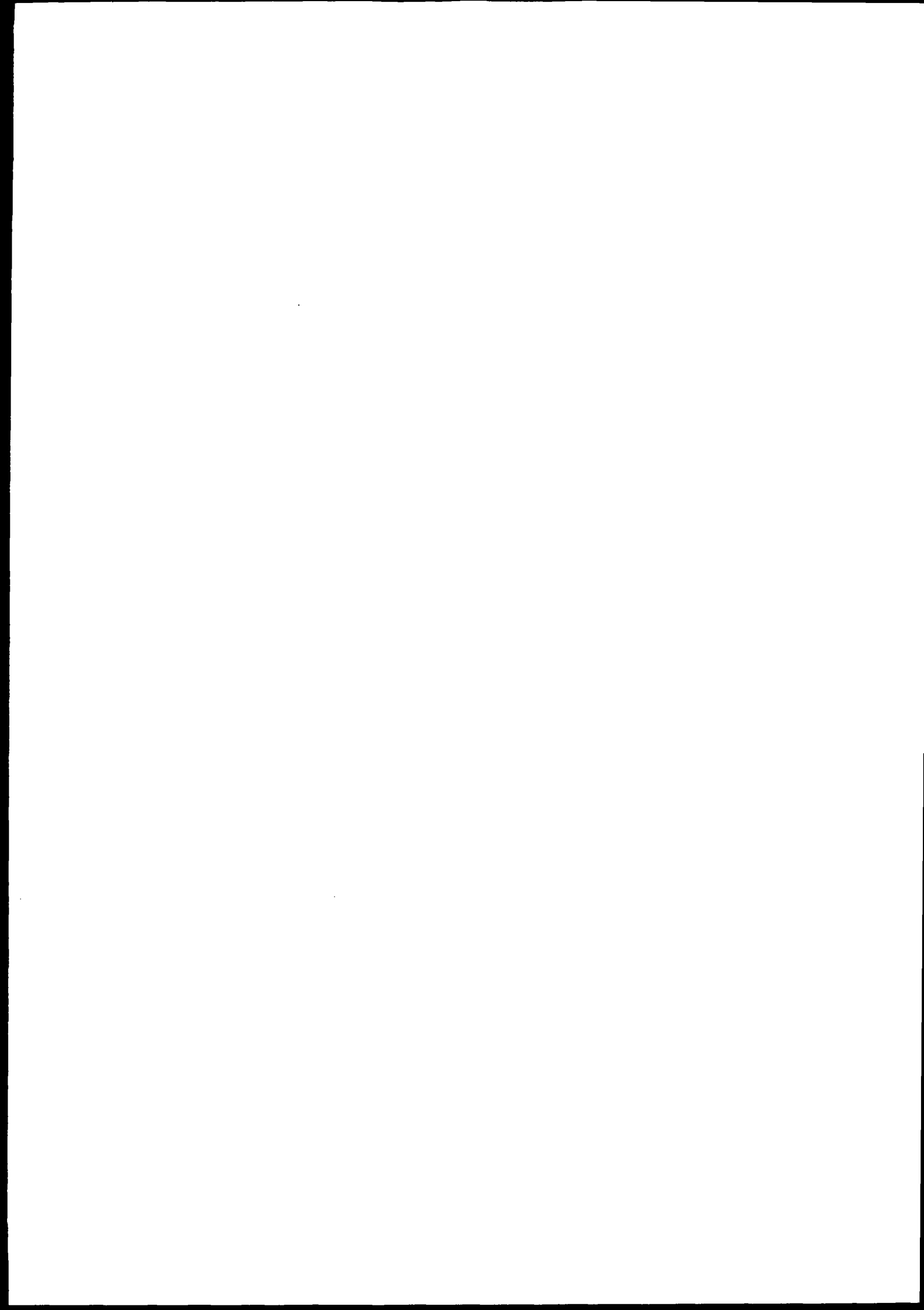
I forbindelse med lanceringen af Strukturreformen var Regeringen fremme med vigtigheden af, at borgerne kun skulle henvende sig ét sted. Denne målsætning synes ikke at blive opfyldt ved flytningen af inddrivelsesopgaverne.

De virksomhedsrelaterede restancer er derimod et område, som ikke på samme måde kræver indblanding af kommunale instanser og individuelle hensyn, og som hensigtsmæssigt vil kunne overflyttes til Staten.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Vibeke Thonboe', written in a cursive style.

Vibeke Thonboe
Formand

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Ons, Dec 22, 2004 5:13
Emne: Videres.: hørings svar med bilag

>>> "Anne-Grete Bertelsen" <AGB@kl.dk> 22-12-04 14:13 >>>
Hermed KL's høringsbrev vedr. inddrivelse

2004 - 711 - 40 (27)

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 København K

Høring over forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse.

KL har den 1. december 2004 modtaget lovforslag om opkrævnings- og inddrivelsesområdet til høring.

Med forslaget samles restanceinndrivelsen i en central statslig inddrivelsesmyndighed mens opkrævningen forbliver hos de enkelte kravsmyndigheder. En restant vil således først blive kontaktet af de respektive opkrævningsmyndigheder og derefter af den centrale inddrivelsesmyndighed.

Denne opgavedeling er i direkte modstrid med en af grundtankerne bag opgave- og strukturreformen. Herefter skal der - så vidt muligt - kun være én indgang til det offentlige, og hovedbudskabet er, at opgaverne skal løses så tæt på borgerne som muligt.

Samme ønske er baggrunden for KL's forslag om at dele inddrivelsen mellem stat og kommune, således at kommunerne tager sig af inddrivelsen af personorienterede restancer og staten af inddrivelsen hos virksomhederne.

Ifølge "Rapport om forenkling, systemmodernisering og enhedsorganisering af den offentlige restanceinndrivelse" fra Finansministeriet, Skatteministeriet og Justitsministeriet af marts 2004 udgør personer med restance til det offentlige i alt 716.720 personer. Heraf udgør personer med restancer til kommunen 404.383 personer eller langt den største del.

Kommunerne har via udbetaling af ydelser i henhold til den sociale lovgivning, opkrævning af tilbagebetalingskrav efter samme lovgivning, og opkrævning af betaling for en lang række løbende ydelser som f.eks. daginstitutionsbetaling, underholdsbidrag, forbrugsafgifter, ejendomsskat og dagsinstitutionsbetaling en løbende kontakt til den overvejende del af landets befolkning.

Den 21. december 2004

Ref SKAT
skat@kl.dk
Dir 3370 3115

Weldekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3069

www.kl.dk

1/4

uner

For de fleste er en status som restant heldigvis ikke en permanent situation. En person som har mistet sit arbejde, til hvem kommunen udbetaler kontanthjælp og som er kommet bagud med betalingerne, skal have hjælp af kommunen til at komme i arbejde igen, og have en afdragsordning vedr. restancen, der tager fornødent hensyn til, at der også skal være midler tilovers til pågældendes øvrige løbende forpligtelser og rimelige behov.

Disse borgere er i en vanskelig situation, og KL finder det helt uforståeligt, at man vil fravige strukturreformens intentioner om forvaltning med udgangspunkt i borgerens situation i forhold til denne gruppe borgere, hvor der netop er behov for en samlet indsats baseret på borgerens faktiske forhold.

Dette synspunkt underbygges yderligere af, at den foreslåede model ikke kun vil være urimelig og uhensigtsmæssig i forhold til en række restanter – den vil også svække inddrivelsens effektivitet og dermed belaste den samlede restancesituation.

Dette skyldes, at der ved tvangsmæssig inddrivelse af offentlige restancer hos borgerne er to overordnede hensyn, der skal varetages: inddrivelsen skal være socialt acceptabel – og den skal samtidig afvikle restancen så hurtigt som muligt.

Begge disse hensyn skal tilgodeses i den konkrete inddrivelsessituation. En betalingsordning skal derfor altid fastsættes, så den er socialt forsvarlig. Det skal ved en vurdering af betalingsevnen sikres, at afdraget på restancen fastsættes, så skyldneren og dennes husstand kan opretholde en rimelig levestandard.

Varetagelse af sociale hensyn er således en integreret del af kommunernes inddrivelsesopgave samtidig med, at løbende betalingsevnevurderinger sikrer, at også velstående skyldnere løbende afdrager det, de kan på deres restance.

Lovforslagets model forhindrer en effektiv imødekommelse af disse hensyn. Inddrivelse efter "tabelværdier" i en central enhed vil svække indsatsen overfor de ressourcestærke skyldnere – og bringe ressource svage skyldnere ud i endnu mere uoverskuelige livssituationer – end dem, de allerede er i.

Hertil kommer, at lovforslagets model vil virke uoverskuelig og rent faktisk være stærkt ineffektiv i en række situationer. Hvis inddrivelsen overføres til en central inddrivelsesmyndighed vil det indebære, at skyldnerne med flere krav rent faktisk vil blive kontaktede af endnu flere myndigheder end det sker i den nuværende model.

Har man eksempelvis både gæld til kommunen, en studiegæld og et bødeforhold, skal man fremover både have kontakt til kommunen, SU-styrelsen, politiet og den nye statslige inddrivelsesmyndighed. Det skyldes, at opkrævningen foretages af kravsmyndigheden, mens den efterfølgende inddrivelse skal foretages af en centraliseret statslig inddrivelsesmyndighed. En centraliseret funktion, der ikke vil have nogen mulighed for – og efter lovforslaget ingen intentioner om – at sætte sig nærmere ind i den enkelte skyldners situation.

Hvis lovforslaget gennemføres vil det indebære væsentlige tilbageskridt i forhold til de seneste 10-15 års udvikling og effektivisering. En gennemførelse af lovforslaget vil betyde delvis tilbagevenden til tilstanden fra før 1990, hvor kommunernes opkrævning og inddrivelse i overensstemmelse med Kommuneaftalen fra 1989 fra samlet i integrerede inkassofunktioner.

Der vil fremover igen blive sondret mellem opkrævning og inddrivelse, således at en kommunal fordring først overgives til inddrivelsesmyndigheden, når de almindelige opkrævningsmuligheder er udtømte. Det vil indebære at

- Det ikke længere er muligt at anlægge et helhedssyn på borgerens økonomiske muligheder.
- Når der opstår en ny restance, skal opkrævningen starte i kommunen, selv om et andet kommunalt krav allerede er sendt til inddrivelsesmyndigheden. Dette betyder, at skyldnere på samme tid skal henvende sig til flere myndigheder – selv om det kun er f.eks. kommunen, der er restanceforhold til.
- Afstanden mellem en central inddrivelsesmyndighed bliver både fysisk og mentalt for stor for mange borgere
- Der vil mangle rådgivning af de "svage" skyldnere, da oplysningerne om kommunale krav og skyldnernes sociale forhold kun findes i kommunerne.
- En ren maskinel sagsbehandling vil betyde, at nogle restanter vil komme i en håbløs økonomisk situation, og at andre omvendt vil blive afkrævet et for lille afdrag på deres restance.
- Ved den foreslåede opgavefordeling vil de nuværende kommunale inddrivelsesmyndigheder fortsat skulle anvende langt den overvejende del af de nuværende ressourcer.

KL tager derfor stærkt afstand fra det foreliggende lovforslag og anbefaler, at der i stedet optages forhandlinger om indførelse af den model, der har været anbefalet som et udviklingsmål af stort set alle professionelle aktører på området. En model med en opgavedeling mellem stat og kommuner, hvor staten tager sig af virksomhederne og deres restancer – kommunerne tager sig af personer og deres økonomiske situation.

De kommunale IT systemer er opdaterede, og det vil uden de store systemudgifter være muligt at overføre inddrivelse af statens personrestancer til disse. En gennemførelse af dette forslag vil derfor både betyde sparede udgifter til nyudvikling af edb-systemer, én samlet indgang for borgeren til det offentlige på inddrivelsesområdet, en højere inddrivelseseffektivitet og en bedre retssikkerhed for borgeren.

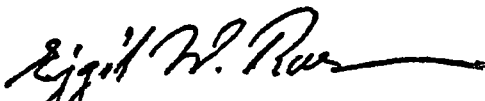
En gennemførelse af forslaget om at flytte inddrivelsesopgaven vedrørende personer fra kommunerne vil derimod betyde, at kontakten til borgerne og adgangen til de nødvendige økonomiske oplysninger, som er en forudsætning for en effektiv inddrivelse svækkes.

Dårligere service, svækket retssikkerhed og højere restancer. Det bliver resultatet, hvis opkrævning og restanceinddrivelse adskilles.

./ Der vedlægges bilag med tekniske bemærkninger til det fremsendte lovforslag.

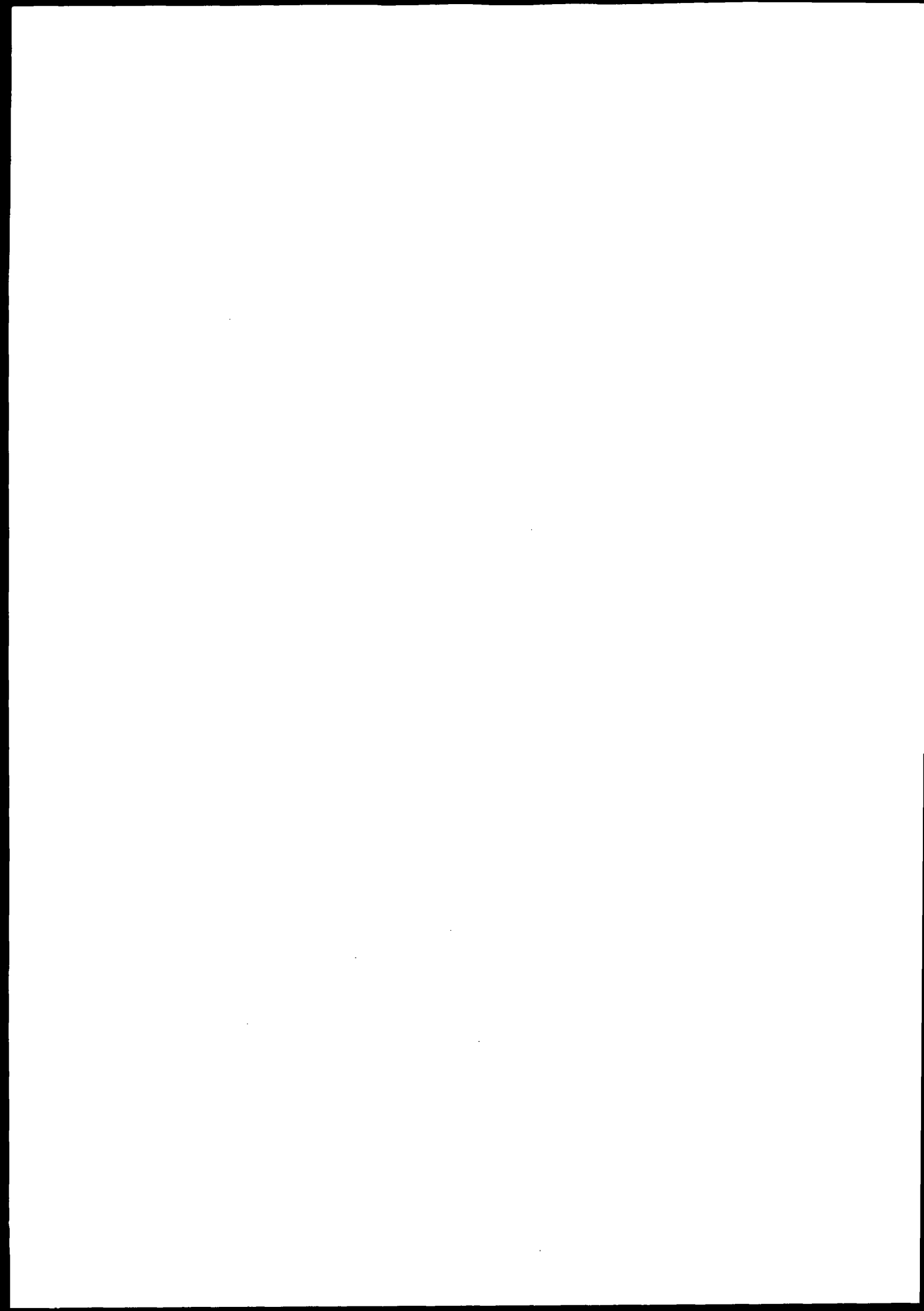
De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger om lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedrørende DUT-forhandlingerne i tilknytning til strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi: Amtsrådsforeningen, Frederiksberg og København

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Dato: Den 7. januar 2005

Høringssvar om lovpakken i forbindelse med kommunalreformen

I breve af 1. december 2004 fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet og fra de øvrige ressortministerier er Borgerrepræsentationen blevet bedt om at udtale sig om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen. Sagen blev behandlet på Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Borgerrepræsentationen godkendte høringssvarene til de enkelte ressortministerier og besluttede samtidig at fremsende følgende generelle bemærkninger til den samlede lovpakke til Indenrigs- og Sundhedsministeren:

”Københavns Kommune har i hele forløbet fra afgivelsen af Strukturkommissionens betænkning og regeringens udspil i april 2004 om ”Det nye Danmark” været enig i de overordnede mål med kommunalreformen, herunder regeringens overordnede målsætning om én indgang for borgere og virksomheder til den offentlige sektor og om en enstrengt beskæftigelsesindsats, hvor staten fastlægger de overordnede rammer og kommunerne varetager de borgerrettede opgaver.

Flere af lovforslagene vil skabe problemer for realisering af en effektiv offentlig forvaltning med kommunerne som borgernes og virksomhedernes hovedindgang til den offentlige sektor. Eksempelvis bliver myndighedsopgaverne på skatteområdet fjernet fra de kommunale servicecentre, hvilket er et alvorligt tilbageslag for intentionen om at give borgerne én indgang til det offentlige. 1/3 af alle henvendelser i servicecentrene vedrører skatte spørgsmål – så nu skal borgerne både gå til et kommunalt og et statsligt kontor i mange livssituationer.

Lovforslagene på beskæftigelsesområdet indebærer, at kommunerne får vanskeligt ved at tilrettelægge en helhedsorienteret indsats for de svage grupper, som har flere problemer end ledighed. Københavns Kommunes målsætning om at få de svage grupper ind på arbejdsmarkedet vil

vanskeliggøres af, at lovforslaget ikke understøtter muligheden for at skabe en entydig indgang til det offentlige for disse grupper.

Københavns Kommune mener, at der i lovpakken mangler en klar vision for hovedstaden, der baserer sig på en erkendelse af, at den overordnede set udgør et sammenhængende bolig-, trafik-, arbejdsmarkeds- og erhvervsområde, der spiller en afgørende rolle for Danmarks fremtidige erhvervsudvikling. Den foreslåede opdeling af den nuværende hovedstadsregion, forringer forudsætningerne for udvikling i området. Dermed forringes hovedstadsområdets muligheder for at konkurrere med andre storbyregioner.

Københavns Kommune kan fortsat henholde sig til kommunens høringssvar til Strukturkommissionens betænkning, hvor Københavns Kommune anbefalede, at ansvaret for bus, tog, metro og overordnede veje samles i regionen. Københavns Kommune mener fortsat, at der er behov for en samlet planlægning af den kollektive og individuelle trafik. Københavns Kommune går ud fra, at de generelle principper for opdeling af statslige og kommunale veje også gælder i Københavns Kommune. Københavns Kommune finder, at kommunalreformen skaber en uklar ansvarsfordeling mellem regionerne og kommunerne på trafikområdet – ikke mindst for så vidt angår finansieringen af den kollektive trafik.

Københavns Kommune mener, at der fortsat er et behov for en samlet planlægning af den kollektive trafik i den nuværende hovedstadsregion. Københavns Kommune anbefaler, at der oprettes et særligt selskab, baseret på HT-modellens principper for Region Hovedstaden og de kommuner i Region Sjælland, der indgår i hovedstadsområdet jf. planlovens definition af hovedstadsområdet, hvor Greve, Køge, Gundsø, Roskilde og Solrød kommune også indgår i hovedstadsområdet.

Københavns Kommune konstaterer, at der ikke er grundlag for at vurdere den samlede økonomiske virkning af opgaveflytningerne og af ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet. Kommunen lægger derfor meget vægt på, at der sikres sammenhæng, svarende til den der er i dag, mellem opgaver og økonomi, således at borgerne efter reformen ikke udsættes for serviceforringelser eller skattestigninger.

Samlet er det vigtigt for Københavns Kommune, at den løbende dialog mellem Regeringen og Københavns Kommune om særlige hovedstads-spørgsmål sikres - også efter kommunalreformen.

Københavns Kommune finder ligeledes, at Danmarks hovedstad skal sikres en rimelig repræsentation i den kommende hovedstadsregion i forhold til oprettelsen af trafikelskaber, vækstforum mv. I forhold til

fremtidens vækst- og erhvervspolitik er det vigtigt, at Regeringen anerkender og giver Københavns Kommune en repræsentation i de fremtidige offentlige beslutnings- og rådgivningsfora f.eks. Det Nationale Vækstråd. Formålet er, at understøtte udviklingen af Hovedstaden som vækstdynamo til gavn for hele Danmark.

I det følgende uddybes nogle af ovenstående bemærkninger:

Udvikling i hovedstaden

Erhvervsudviklingen i Københavns Kommune er tæt forbundet med udviklingen i hele hovedstadsområdet og i Øresundsregionen. København er i hård konkurrence med andre nordeuropæiske storbyregioner om at tiltrække investeringer, eksperter, virksomheder og turister. Udviklingen og markedsføringen indenfor erhverv og kultur er med til at sikre regionen som en destination for udenlandske investeringer og turister. Det er vigtigt, at kommunalreformen understøtter hovedstadsrådets muligheder for at klare sig i denne konkurrence.

Med kommunalreformen oprettes regionale vækstfora, der får ansvaret for planlægning af den erhvervspolitiske indsats i regionen. I forslag til lov om erhvervsfremme præciseres opgavefordelingen mellem det statslige, regionale og kommunale niveau. Denne opdeling virker overordnet set hensigtsmæssig. Men det er uklart, hvorvidt vækstforaene får den fornødne styrke til reelt at kunne koordinere den regionale erhvervsindsats i hovedstadsområdet, da der her vil være behov for at se på erhvervsudviklingen på tværs af de nye regionsgrænser.

Den funktionelle hovedstadsregion omfatter i dag det meste af Sjælland. Derfor er det problematisk, at den kommende Hovedstadsregion bliver mindre – endda mindre end den nuværende HUR-region. Det vil skade erhvervsfremmearbejdet i Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity, der hidtil har været forankret i HUR.

Ikke alene udgør de nye regionale grænser på Sjælland en barriere for udviklingen i hovedstadsområdet. Problemet forstærkes også af, at kommuner i Roskilde Amt får merudgifter, hvis de ønsker at deltage i vækstforummet for hovedstaden, da kommunerne skal betale udviklingsbidrag til den region de formelt er en del af. Kommunerne afskæres dermed fra at anvende deres udviklingsmidler i samarbejde med andre og eventuelt mere relevante naboregioners vækstfora.

Københavns Kommune må konstatere, at det på baggrund af lovpakken er svært at se, hvor ansvaret for hovedstadens samlede udvikling er placeret efter kommunalreformen. Kommunalreformen leverer ingen løs-

ning på de eksisterende koordinationsproblemer i hovedstadsområdet indenfor trafik og planlægning, som strukturkommissionens betænkning beskriver.

Endelig er det uklart, hvordan ansvaret for den centrale vækst opgave i Øresundsregionen fremover skal varetages. Københavns Kommune er fortsat parat til at påtage sig sin rolle i dette arbejde, men det må forudsættes, at Regeringen ikke fraskriver sig sit ansvar for udviklingen i hovedstadsområdet. Københavns Kommune forudsætter, at kommunen kommer til at deltage i det tværgående samarbejde om vækst i Øresundsregionen.

En styrkelse af de nationale vækstcentre har nemlig afgørende betydning for udviklingen i hele landet. Staten og bl.a. Københavns Kommune har i en lang årrække investeret betydelige midler i at professionalisere den internationale udvikling og markedsføring af hovedstaden som destination for udenlandske investeringer og international turisme. Disse aktiviteter finder sted inden for rammerne af Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen.

Det er afgørende at sikre kontinuiteten og forstærke denne indsats, så investeringerne ikke går tabt. Det bør derfor af bemærkningerne til lovforslaget om erhvervsfremme fremgå, at disse organisationer har deres ophæng i de regionale vækstfora. Det er netop i disse fora, at de interesserede parter – kommuner, erhvervsliv og region – er repræsenterede. Der må gives en lovgivningsmæssig sikkerhed for videreførelse af disse eksisterende organisationer.

Trafik

Efter forslag til lov om trafikselskaber skal der etableres et samlet trafikselskab på Sjælland, som har ansvar for udvikling, finansiering og drift af bus- og lokalbanetrafikken på hele Sjælland.

Københavns Kommune beklager, at der ikke er kommet en samlet løsning, der sikrer en langt højere grad af koordinering af den kollektive trafik mellem udvikling og drift af busser, S-tog og metro. Det af Trafikministeren fremlagte forslag vil ikke kunne fungere hensigtsmæssigt i et sammenhængende storbyområde som HUR-området.

Den foreslåede finansieringsmodel i Trafikselskab Sjælland er problematisk. Kommunerne skal bidrage med et tilskud svarende til udgifterne til de lokale busruter. Lokale busruter, som kun betjener en kommune, betales af den pågældende kommune. Øvrige lokale ruter betales af de berørte kommuner i et forhold, der afspejler ruternes trafikomfang i

de enkelte kommuner, og den indbyrdes pendling mellem de pågældende kommuner.

Finansieringsmodellen er uklar og det er vanskeligt at gennemskue, hvorvidt den nuværende busbetjening af københavnernes og de mange pendlere fra omegnskommunerne kan fastholdes.

Placering af det finansielle ansvar hos de enkelte kommuner betyder, at det bliver vanskeligt at få en samlet, sammenhængende og helhedsorienteret udvikling og drift af bus- og lokalbanetrafikken på tværs af kommunegrænser i hovedstadsområdet, og der vil blive et utal af uensigtsmæssigheder og reelle eller oplevede uretfærdigheder mellem de involverede kommuner.

Københavns Kommune anbefaler, at der gives mulighed for at oprette et særligt selskab for Region Hovedstaden og kommunerne, der indgår i hovedstadsområdet jf. planloven (Greve, Køge, Gundsø, Roskilde og Solrød), baseret på HT-modellens principper. Københavns Kommune skal derfor anbefale, at den nuværende finansiering af HT, baseret på udskrivningsgrundlag, fastholdes indtil det tekniske grundlag foreligger for en udgiftsfordeling mellem kommunerne, baseret på det udførte transportarbejde for kommunens borgere. Selskabet kan eventuelt indgå som en del af Trafikselskab Sjælland.

Opdeling af veje

Lovforslaget om ændring af lov om offentlige veje lægger op til en deling af amtsvejene mellem kommune og stat. Der er opstillet en række kriterier, som Københavns Kommune finder hensigtsmæssige.

I Københavns Kommune er der ikke hidtil blevet skelnet mellem amts- og kommuneveje. Københavns Kommune kan ud fra lovforslaget se, at staten ikke agter at overtage vejstrækninger, som Københavns Kommune vurderer er indenfor kriterierne for statsveje. Københavns Kommune mener, at staten bør overtage de veje, som efter kriterierne kan karakteriseres som statsveje. Derudover finder kommunen, at staten må overtage ansvaret for forbindelsen mellem Københavns Havn og det overordnede vejnet, herunder Motorringvejen, Øresundsbroen og Helsingør-Helsingborg.

Endelig finder Københavns Kommune, at en eventuel fremtidig forbindelse af Helsingørmotorvejens indføring med Amagermotorvejen bør være en statsvej.

Én indgang til den offentlige sektor

Københavns Kommune kan tilslutte sig forslaget til lov om kommunale servicecentre og forslaget til ændring af færdselsloven og pasloven. Denne lovgivning understøtter både regeringens og kommunens egne intentioner om at give borgerne én indgang til det offentlige på de ydelsesområder, hvor borgerne ofte henvender sig til myndighederne.

Det virker i den sammenhæng uforståeligt og uacceptabelt, at der samtidig fremsættes et forslag til skatteforvaltningslov, som ikke gør det muligt for kommunerne at løse myndighedsopgaver på skatteområdet.

I dag er hver 3. opgave i servicecentrene en skatteopgave og i langt de fleste livssituationer er ændret skattekort en af de opgaver, som borgerne efterspørger sammen med øvrige kommunale ydelser, som boligstøtte, flytteanmeldelse m.m. Derfor er skatteministeriets lovforslag i modstrid med den overordnede målsætning for kommunalreformen.

Københavns Kommune foreslår, at der i forslaget til skatteforvaltningslov gives lovhjemmel til, at kommunerne kan løse myndighedsopgaver på skatteområdet f.s.v.a. de borgerbetjeningsopgaver, som flest borgere har brug for.

Alternativt at den model, der er anvendt i udkast til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats § 20 bringes i anvendelse på skatteområdet, så medarbejderne i servicecentrene både vil kunne løse myndighedsopgaver for kommunen og for staten.

Beskæftigelsesområdet

Københavns Kommune mener, at der bør etableres et enstrengt arbejdsmarkedssystem, hvor kommunen har ansvaret for hele beskæftigelsesindsatsen både over for de forsikrede ledige og de uforsikrede ledige. Københavns Kommune vil således bidrage positivt til etablering af jobcentre og søge om at blive pilotforsøg kommune, hvis vilkårene for forsøget bliver hensigtsmæssige.

Beskæftigelsesministeriets lovforslag lever imidlertid ikke op til intentionerne for kommunalreformen. Lovforslagenes krav til organisering af beskæftigelsesindsatsen kan medføre, at de svageste grupper bliver tabt. Der stilles krav om, at beskæftigelsesindsatsen fremover skal være placeret under kommunens Økonomiudvalg eller under et politisk udvalg, som udelukkende varetager beskæftigelsesindsatsen og evt. erhvervspolitikken og er en særskilt del af forvaltningen.

Udbetalingen af forsørgelse må således ikke ske i den forvaltning, som tager sig af beskæftigelsesindsatsen. Herved bliver det vanskeligt at opbygge en helhedsorienteret indsats over for de svage grupper, for hvem ledighedsproblemet hænger sammen med sociale problemer, boligproblemer, misbrugsproblemer m.m.

Endvidere er der lagt op til, at AF-systemets organisering og arbejds-metoder skal overføres til kommunerne, og kommunernes beskæftigelsesindsats skal styres på metoder fremfor på resultater. Københavns Kommune finder, at kommunerne i langt højere grad skal have mulighed for selv at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen ud fra kommunens egne erfaringer.

Københavns Kommune får også vanskeligt ved at sikre en helhedsorienteret indsats på integrationsområdet, da beskæftigelsesopgaven ikke kan placeres sammen med de øvrige opgaver, som relaterer sig til integrationsindsatsen. Dette ser Københavns Kommune som et alvorligt problem, idet hele hensigten med det enstregede arbejdsmarkedssystem var at styrke indsatsen for, at de svage grupper blev indplaceret på arbejdsmarkedet.

IT-udvikling

Mange af lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen vil betyde, at hele eller dele af de eksisterende IT-systemer skal overflyttes til andre myndigheder, og at der skal udvikles nye IT-systemer.

Der opstår med reformen snitflader mellem stat, regioner og kommuner, hvor flere myndigheder anvender fælles IT-systemer og data. Københavns Kommune vil gerne pege på behovet for, at staten fra starten indtænker den kommunale ydelsesdel i udviklingen af nye IT-systemer for eksempel på beskæftigelsesområdet, skat- og inddrivelsesområdet og i forhold til servicecentre.

Målet må være at borgerne kun skal afgive oplysningerne én gang og ét sted. IT-systemerne bør således understøtte en helhedsorienteret borgerservice, gerne med indbyggede selvbetjeningsmuligheder for borgerne.

Økonomi

I forbindelse med reformen ændres opgavefordelingen mellem kommuner, amter, regioner og stat, og som følge heraf skal der ske en økonomisk bodeling mellem myndighederne.

Københavns Kommune overgår fra at være både amtskommune og primærkommune til fremover kun at skulle varetage kommunale opgaver. Det er afgørende for Københavns Kommune, at kommunen - efter den endelige gennemførelse af kommunalreformen - har de nødvendige økonomiske forudsætninger for at videreføre det eksisterende service-niveau, på de opgaveområder, som kommunen fortsat skal varetage.

Københavns Kommune lægger meget vægt på, at den samlede virkning af opgaveoverflytningen og ændringer i tilskuds- og udligningssystemet bevarer sammenhængen mellem opgaver og økonomi, således at serviceniveauet for kommunens borgere ikke forringes med reformen. Alternativt kan Københavns Kommune blive tvunget til at hæve skatteprocenten betydeligt.

Det er essentielt, at Københavns Kommune også fremover er repræsenteret i finansieringsudvalget - også efter reformens ikrafttrædelse, da Københavns Kommune, som storby, har særlige udfordringer på det sociale og økonomiske område. Endvidere har kommunen en særlig forpligtigelse som vækstcentrum i Danmark og Øresundsregionen.

Delingen af aktiver og passiver er ifølge forslaget til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen overladt til forhandling mellem den afgivende og modtagende myndighed. Københavns Kommune anbefaler, at der i loven gives bemyndigelse til ministeren til at fastsætte generelle principper i form af retningslinier for opgørelse af aktiver og passiver mv. efter forhandling med de kommunale parter.

Endvidere foreslås, at delingsrådet i Region Hovedstaden får flere medlemmer, og at Københavns Kommune får indstillingsret til et medlem. Begrundelsen herfor er Københavns Kommunes særlige forhold som følge af, at kommunen både er amt og primærkommune, og fremover alene skal løse primærkommunale opgaver.

Sundhedsområdet

Det er også på sundhedsområdet væsentligt, at Københavns Kommunes borgere ikke oplever forringelser som følge af gennemførelse af kommunalreformen. Det er derfor uacceptabelt, at der med regeringens forslag flyttes 451 mio. kr. fra sundhedsvæsenet i hovedstadsområdet til provinsen, jf. bemærkningerne til forslaget til lov om regionernes finansiering.

Et sådant udgangspunkt vil betyde en ringere service på sygehusområdet til hovedstadens borgere og en højere skat i hovedstadsområdet.

Københavns Kommune forudsætter, at den endelige finansieringsmodel på sygehusområdet i højere grad tager hensyn til befolkningens sygdomsmønstre i regionerne, herunder antallet af psykiatriske patienter. Endvidere skal der ved fastsættelse af takster tages hensyn til variationen i specialiseringsniveau på hospitalerne.

Forslag til Sundhedslov indebærer, at kommunerne fremover får myndighedsansvar og finansieringsansvar for en række opgaver på sundhedsområdet. Det er afgørende, at kommunerne får de fornødne ressourcer til at løfte disse nye opgaver, herunder genoptræning efter udskrivning og de nye forebyggende og sundhedsfremmende opgaver.

Den kommunale medfinansiering på sundhedsområdet bl.a. ved genoptræning under indlæggelse på sygehus, vil betyde øget kommunal interesse i forhold til forebyggelse af funktionstab, indlæggelse og genindlæggelse. Københavns Kommune forudsætter, at incitamentstrukturen virker begge veje, således at regionerne også får et tilsvarende økonomisk incitament.

Nærdemokrati

Københavns Kommune har med tilfredshed noteret sig, at et af formålene med kommunalreformen er at skabe større borgerindflydelse og bedre nærdemokrati.

Københavns Kommune har gennem mange år arbejdet med inddragelse af borgere og brugere i beslutningsprocesserne fx gennem kvarterløftprojekter, lokaludvalg, bydelsråd, lokalråd, brugerråd/bestyrelser og omfattende borgerdialogprocesser eksempelvis om miljø- og trafik, parker og veje.

Forskerundersøgelser viser, at københavnere er tilfredse med demokratiet, og at der er stor vilje til at deltage i demokratiet, specielt hvis der er tale om tidsmæssige afgrænsede processer om konkrete sager.

Københavns Kommune vil gerne bidrage med erfaringer i forbindelse med de videre overvejelser om udvikling af nærdemokrati.”

Med venlig hilsen

Lars Engberg

K Ø B E N H A V N S K O M M U N E

Møde nr. 1

BESLUTNINGSPROTOKOL**FOR BORGERREPRÆSENTATIONENS MØDE**
torsdag den 6. januar 2005, kl. 17.30**Fraværende med afbud:**

Joan Jensen, A (arbejds-mæssige årsager), Bo Asmus Kjeldgaard, F (ferie), Søren Pind, V (sygdom), Manu Sareen, B (arbejds-mæssige årsager), Monika Thon, B (sygdom) og Wallait Khan, V.

Genoptagelse af hvervet som borgerrepræsentant:

Manu Sareen, B, pr. 21. december 2004.

Dagsorden:

Der var til mødet udsendt en tillægsgagsorden med følgende sag:

BR 26/05. Medlemsforslag om katastrofehjælp fra Københavns Kommune til ofrene fra naturkatastrofen i Asien (stillet af A, B, C, D, F, O, V, V2 og Ø).

Overborgmesteren foreslog endvidere, at følgende sag blev optaget på dagsordenen:

BR 27/05. Røking i udvalg (Folkeoplysningsudvalget).

Forsamlingen tilsluttede sig, at denne sag og sagen på tillægsgagsordenen, som var udsendt efter fristens udløb, blev optaget på dagsordenen for mødet.

Der var enighed om at behandle sagerne i følgende rækkefølge:

BR 26/05 blev behandlet som punkt 3.

BR 27/05 blev behandlet som punkt 4.

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 2

Dagsordenen blev herefter godkendt.

-
- Nr. 1 **BR 1/05. Høring om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen**
Indstilling om, **at** vedlagte høringssvar om lovforslagene i forbindelse med
kommunalreformen godkendes
- (Økonomiudvalget)

I forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af sagen fremsatte
Konservative og Socialistisk Folkeparti nedenstående ændringsforslag.

Ændringsforslagene blev tillige med sagen fremsendt til behandling i
Borgerrepræsentationen uden yderligere stillingtagen.

Ændringsforslag fra Konservative:

"Sidste afsnit på s. 6 og første afsnit på s. 7 udgår af det generelle høringssvar til
indenrigs- og sundhedsministeren."

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"2. afsnit under overskriften "Udvikling i hovedstaden" på s. 3 i det generelle
høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren udgår og bliver erstattet af
følgende:

"Vi finder ideen om udformning af regionale vækstfora rigtig, men finder
fokusering på randområderne uhensigtsmæssig i hovedstadsområdet." "

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"Efter ordet "nærdemokrati" i sidste afsnit på s. 9 i det generelle høringssvar til
indenrigs- og sundhedsministeren tilføjes følgende:

".., herunder også muligheden for øget kompetence til lokaludvalgene." "

Konservatives ændringsforslag bortfaldt som følge af stemmelighed. 23 stemte
for og 23 stemte imod. 3 undlod.

For stemte: C, D, O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: A og F.

Følgende undlod at stemme: B.

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 33 stemmer
imod 13. 3 undlod.

For stemte: F og Ø.

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 3

Imod stemte: A, C, D, O, V og V2.
Følgende undlod at stemme: B.

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 32 stemmer imod 14. 3 undlod.

For stemte: F, V2 og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O og V.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

Konservative ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

"Konservative finder, at Regeringens forslag om organisatorisk at adskille beskæftigelsesområdet og det sociale område er yderst fornuftigt. Derfor kan vi ikke tiltræde høringsskrivelsens afstandtagen fra en sådan adskillelse af de to områder."

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

"Efter SF's opfattelse er det falsk varebetegnelse at kalde reformen for en decentralisering. Der er tværtimod tale om den største centralisering og privatisering af varetagelsen af den offentlige sektors opgaver siden afskaffelsen af enevælden i 1849.

Reformen medfører en voldsom centralisering af en lang række opgaver især på planlægnings- og miljøbeskyttelsesområdet samt på skatteområdet, mens den på en række andre områder fjerner opgaver fra en aktiv politisk styring ved enten at lægge opgaverne over i statslige selvejende institutioner eller privatisere dem. SF vil arbejde for at de kommende regioner får tillagt et langt større ansvar især på planlægnings- og miljøområderne. Samtidig vil vi arbejde for at regionerne får ret til at udskrive skat, så de kan få det fulde ansvar for såvel indtægter som udgifter til deres opgavevaretagelse.

Endelig beklager SF at reformen ikke giver mulighed for den opdeling af Københavns kommune i mindre kommuner med omkring 30- 50.000 indbyggere, der ville kunne give borgerne den bedste service i dagligdagen og den mest gennemskuelige deltagelse i de lokale demokratiske processer. Med disse supplerende bemærkninger har SF valgt at tilslutte sig det afgivne høringssvar."

Dansk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

"Dansk Folkeparti kan støtte det overordnede høringssvar. DF er tilhænger at

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 4

større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerdeltagelse. En løbende dialog mellem Regeringen og Københavns Kommune er nødvendig. København skal foruden de i høringssvaret nævnte selskaber, råd og udvalg, også være repræsenteret i bestyrelsen i KL.

HUR. Vi er enige i et selskab for tog, busser og Metro og dermed en administration til afløsning for HUR.

Der er dog flere af bemærkningerne, som vi ikke er enige i.

Beskæftigelsesområdet. DF mener ikke, at lovforslagene på området vil gøre det vanskeligt, at få svage grupper, herunder indvandrere og efterkommere ind på arbejdsmarkedet.

Sundhedsområdet. Vi er ikke enige i de negative holdninger, der gives udtryk for. Det lyder ikke korrekt, at der skulle mangle 450 mio. kr. til sygehusene i den kommende hovedstadsregion. Vi afventer svaret fra Indenrigsministeriet til vor sundhedspolitiske ordfører i Folketinget Birthe Skaarup vedrørende 450 mio.kr.

Erhvervsfremmearbejdet. DF mener ikke, at det, at den kommende Hovedstadsregion bliver mindre skader erhvervsfremmearbejdet i Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity.

Trafik. DF er ikke enig i bemærkningen, om at det af Trafikministeren fremlagte forslag ikke vil kunne fungere hensigtsmæssigt i et storbyområde som HUR-området.”

Bente Frost, Venstre 2 ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

”Den nuværende kommunale struktur har nu været gældende i 35 år, så det er på tide, at den bliver set efter i sømmene, og at der bliver stillet forslag om ændringer. Regeringens forslag til ny struktur har mange gode ideer til at tilpasse de nye tiders krav til øget specialisering indenfor mange af de administrative opgaver, der skal løses af det offentlige system.

Der skal i dag løses mange komplicerede opgaver, der kræver specialfaglig viden og avanceret teknisk udstyr. Det kan små enheder have svært ved at klare effektivt og økonomiske forsvarligt.

Så det er rigtigt at gøre de kommunale og regionale enheder større for at klare dagens tekniske opgaver. Men på 2 afgørende områder har regeringens forslag meget store mangler.

For det første har forslaget et stort demokratiunderskud og for det andet overser forslaget totalt betydningen af at have en hovedstad.

Med hensyn til den fremtidige demokratiske proces i de nye store kommuner og regioner kan man virkelig frygte, at den politiske proces kommer til at køre henover borgerne i stedet for med borgerne. Den geografiske afstand fra lokalsamfundene og til de nye administrative og politiske centre bliver meget store både fysisk og psykisk set.

Ved den sidste kommunalreform i 1970 stoppede man ved Københavns grænse. Det gør man så igen. Bortset fra smålapperier sker der intet med demokratiet i København.

En kæmpekommune med en halv million mennesker og en kommunalbestyrelse.

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 5

Hver valgt politiker repræsenterer 9.200 vælgere. Det er der ikke meget demokrati i. Det havde været på sin plads, hvis den nye struktur havde indeholdt et forslag om at sidestille København med resten af landet ved at foreslå København opdelt i kommuner.

Det lokale demokrati bliver totalt overset i strukturforslaget. Lokalt demokrati er ikke bare skolebestyrelser, ældreråd og lign. Lokalt demokrati er indflydelse på egne livsbetingelser i lokalsamfundet.

Københavns status som landets hovedstad overser strukturforslaget totalt.

Der er synd, at regeringens aversion mod København skal have indflydelse på hele landets videre udvikling. En stærk hovedstad er det lokomotiv, der skal bære hele landet frem set både globalt og lokalt.

En hovedstad, der bliver tilsidesat af sit eget land, kan ikke hjælpe landets udvikling fremad.

København har i de senere år udviklet sig til et attraktivt område for international og national udvikling. København står stærkt i international sammenhæng. Det er til stor gavn for hele landet.

Det er skade, at strukturforslaget totalt lukker øjnene for Københavns rolle i dagens Danmark."

Enhedslisten ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Strukturreformen bidrager ikke til at skabe bedre sammenhænge, og mere demokrati og velfærd i samfundet.

Regeringens og Dansk Folkepartis forlig om strukturreformen vil yderligere forstærke privatisering, selvejende institutioner, fælleskommunale selskaber og taxameterbudgettering.

Regeringens erklærede hovedformål med strukturreformen er, at skabe større enheder, så der bliver større "markeder", hvor private firmaer kan udføre velfærdsopgaver. Altså øget privatisering og udlicitering, og mindre indflydelse for det enkelte menneske.

Når der ikke er overensstemmelse mellem brugere af institutionerne/virksomhederne og befolkningen, agerer institutionerne som var de private virksomheder, hvad enten de kan score profit eller ej.

Enhedslisten finder det centralt at velfærdsinstitutioner skal bevares i offentligt regi, styret af politikere, som er lydhøre overfor vælgerne og brugerne.

Hvis strukturforliget bliver realiseret, vil en meget stor del af de kommunalt og amtsligt ansatte blive flyttet.

Enhedslisten finder det centralt, at Løn- og ansættelsesvilkår ikke må forringes, jobbet skal ligge indenfor en rimelig afstand fra tidligere arbejdsplads/bopæl, og der er brug for den enkeltes kvalifikationer i det nye job.

Et menneske, der har brug for/bruger offentlig service, skal have klare minimumsrettigheder. I forhold til kvaliteten af, og afstanden til den lokale daginstitution, skole, plejehjem og sygehus.

Der er nogle områder hvor der er for et stort befolkningsunderlag og

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 6

specialiserede institutioner (specialundervisning, genoptræning, bo- og beskæftigelsestilbud til handicappede samt sindslidende). Disse tilbud skal placeres på regionalt niveau eller - såfremt et større befolknings grundlag er nødvendigt af hensyn til fagligheden - i et samarbejde mellem regionerne. Enhedslisten finder det vigtigt, at Specialiserede institutioner skal sortere under politisk valgte regioner eller i samarbejde mellem disse.

Hele strukturreformen tænkes gennemført uden inddragelse af borgerne. Strukturreform var slet ikke på tale under sidste folketingsvalgkamp og kun et mindre antal kommuner har afholdt lokale folkeafstemninger om hvorvidt de skal sammenslutes eller med hvem. Det vil sige at man laver en voldsom stor ændring af samfundets geografiske inddeling, en ændring af opgavefordelingen og en markedsgørelse af velfærdssystemet hen over hovedet på befolkningen kort tid før der skal være folketingsvalg.

Enhedslisten mener, at demokrati er centralt i det danske samfund - også når det gælder indretningen af lokale og regionale niveauer. Enhedslisten mener, at der er behov for tre niveauer, et lokalt niveau, et regionalt niveau og det landsdækkende. Enhedslisten lægger vægt på at alle tre niveauer er direkte demokratisk valgte, og har skatteudskrivningsret. Enhedslisten finder det centralt, at evt. kommune og amtssammenlægninger følges op af en demokratisk decentralisering inden for dels evt. nye større kommuner, dels indenfor eksisterende kommuner, f.eks. København. I København bør der således indføres folkevalgte bydelsudvalg, der er talerør for bydelene.

Enhedslisten mener principielt at alle ungdomsuddannelser bør samles på det regionale niveau, hvor alle ungdomsuddannelser kan arbejde sammen, under demokratisk kontrol.

For København betyder strukturreformen bl.a. stor usikkerhed om sundhedsvæsenet og den kollektive trafik.

Strukturreformen betyder, at hovedstadens sundhedsvæsen vil mangle næsten en halv milliard kr. Disse penge kan kun hentes med serviceforringelser og lukning af institutioner, sengeafsnit m.m. i hovedstadsområdet.

Sundhedsvæsenet kommer ikke under direkte demokratisk kontrol, idet det reelt bliver regeringen der kommer til at styre sundhedsvæsenet gennem finansiering. Strukturreformen betyder en totalt uigennemskuelig organisering af den kollektive trafik på Sjælland.

Det nye sjællandske trafikselskab får en uigennemsigtig finansiering, hvor det er usikkert, om København overhovedet kan opretholde den nuværende busbetjening i kommunen, inden for den samme økonomiske ramme.

Det sjællandske trafikselskab vil risikere at blive domineret af forskellige kommuners lokale interesser, uden at have det nødvendige fokus på hovedstadsområdetets samlede trafikale behov."

Det sjællandske trafikselskab burde omfatte hele den kollektive trafik, altså busser, S-tog og metro.

Enhedslisten finder det dybt bekymrende at de opgaver, der bedst løses på et regionalt niveau pga. fysiske strukturer eller for at sikre tilstrækkelig specialviden, nu flyttes væk fra det regionale niveau. Det gælder dels på en

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 7

række specialområder på det sociale område, men også på miljøområdet, hvor f.eks. forvaltningen af vandressourcen bliver kommunal - et niveau der ikke svarer til en fornuftig beskyttelse. Også på planområdet trækkes meget væsentlige ressourcer ud, så den regionale planlægning ikke kan forventes at beskytte ressourcerne tilstrækkeligt. Erhvervslivet får med strukturreformen en hidtil uset indflydelse på den regionale planlægning via vækstfora modellen, og det er et stort demokratisk tab.

Strukturreformen betyder afdemokratisering, markedsgørelse og velfærdsnedskæringer.”

Der blev fastsat en frist til fredag den 7. januar 2004, kl. 9.00 for aflevering af bemærkninger, som ønskes medsendt høringssvaret. Det blev samtidig tilkendegivet, at man i denne sag vil acceptere længere protokolbemærkninger, end det normalt er tilfældet, uden at det dog kan danne præcedens.

Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Møde nr. 1

Side 8

Mødet sluttede kl. 18.45

Lars Engberg

/Flemming D. Hansen

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen
Borgerrepræsentationens Sekretariat
Rådhuset 1599 København V.
tlf. 33 66 21 21 fax: 33 66 70 00
E-mailadresse: brsek@of.kk.dk
Internetadresse: www.copenhagencity.dk

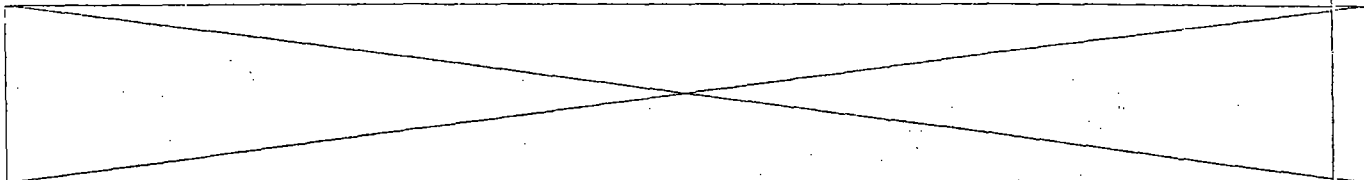
Fra Lena Jensen <lj@LSR.DK>
Til: "pskadm@skm.dk" <pskadm@skm.dk>
Dato Ons, Jan 5, 2005 3:04
Emne: høringsvar

Vedlagt fremsendes Landsskatterettens høringsvar vedr. inddrivelse.

Mvh
Lena Jensen

<<høringsvar - indd..doc>> <<struktur lj 7.doc>>

CC: "Erik S. M. Hansen" <eh@LSR.DK>, Helmer Augustesen <ha@LSR.DK>, Kjeld
Lund Andersen <kla@LSR.DK>, Niels Frode-Jensen <nfj@LSR.DK>

Skatteministeriet
Departementet
Nicolai Eigvedsgade 28
1402 København K

Den 5. jan. 2005
J.nr. 2-0-1500-0039

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område, Departementets j.nr. 2004-711-39/40

Vedlagt fremsendes Landsskatterettens høringssvar vedrørende Lovforslag om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Med venlig hilsen

Lena Jensen
Souschef

Struktur lj 7

Landsskatteretten
Sekretariatet
Den 5. januar 2005

Bemærkninger til Lovforslag om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Sagsfremstilling § 4, stk. 1

Hvis sagen overgår til behandling i Landsskatteretten skal inddrivelsesmyndigheden ifølge den foreslåede § 4, stk. 1, sammen med klagen sende en udtalelse.

Det fremgår af bemærkningerne, at reglerne om sagsfremstilling, i de sager der efter forslaget til den nye skatteforvaltningslov skal kunne afgøres uden deltagelse af retsmedlemmer, finder tilsvarende anvendelse i inddrivelsessagerne. Det fremgår dog, at reglerne finder anvendelse "i begrænset omfang".

Reglerne, der henvises til, fremgår af forslag til skatteforvaltningsloven § 42, stk. 5. Heraf fremgår, at Landsskatteretten, inden den afgør en sådan sag (sager uden deltagelse af retsmedlemmer), kan anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling. Af bemærkningerne til dette lovforslag fremgår det, at Landsskatteretten på grundlag af en konkret vurdering af en modtagen klage kan bestemme, at told- og skatteforvaltningen skal udarbejde en sagsfremstilling og foretage høring herover til brug for Landsskatterettens behandling af sagen, jf. bemærkningernes pkt. 4.7.2, og bemærkningerne til § 19.

Efter Landsskatterettens opfattelse bør reglerne om efterfølgende udarbejdelse af sagsfremstilling være ens på de to områder. Der bør derfor ikke stå "i begrænset omfang", idet det ikke på forhånd står klart, i hvilket omfang, der vil være behov for at anmode om en sagsfremstilling.

Det må være tilstrækkeligt, at Landsskatterettens beslutning om at bede om en sagsfremstilling sker efter en konkret vurdering. Af bemærkningerne fremgår det også, at klagerne til Landsskatteretten formodes at være de juridisk tunge sager. Det peger også mod, at det konkret kan være hensigtsmæssigt at få udarbejdet en sagsfremstilling.

Landsskatteretten finder anledning til at påpege, at restanceinddrivelsesmyndigheden under alle omstændigheder – som led i en normal sagsbehandling – må antages at udarbejde et skriftligt beslutningsgrundlag, som danner grundlag for afgørelsen. Såfremt dette ikke måtte være tilfældet, ville det være i strid med god forvaltningsskik.

Landsskatteretten skal på denne baggrund foreslå, at bemærkningerne til § 4 ændres, således at formuleringen "i begrænset omfang" udgår.

Tidsfrist § 4, stk. 2

Forslaget til § 4, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til skatteministeren om at fastsætte de nærmere regler for klageadgangen efter stk. 1. Det fremgår af bemærkningerne til § 4, stk. 2, at det overvejes at anvende bemyndigelsen til at fastsætte en frist for Landsskatterettens

klagesagsbehandling. Det er væsentligt at understrege, at denne frist først kan regnes fra det tidspunkt, hvor Landsskatteretten har modtaget et fyldestgørende beslutningsgrundlag.

Generelt

Landsskatteretten afventer stadig, at der udarbejdes en samlet beskrivelse af, hvilke sagsområder, der skal kunne påklages til Landsskatteretten, samt et overslag over sagsantallet.

Skatteministeriet
Departementet

Hørings svar - Lovforslag om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Departementet har d. 1. december 2004 sendt Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samling af inddrivelsen i Skatteministeriet) i ekstern høring. Styrelsen har følgende bemærkninger:

Generelle betragtninger:

ToldSkat kan generelt tilslutte sig intentionerne med og indholdet af lovforslaget. Ved vedtagelse af lovforslaget skabes der mulighed for en optimering af ressourceanvendelsen, ensartet sagsbehandling og afgørelser samt, at borgerne kun mødes af en myndighed i inddrivelsessituationen. Lovforslaget indeholder samtidigt den fornødne fleksibilitet mellem opkrævning og inddrivelse, som er nødvendig for en hensigtsmæssig udførsel af det fremtidige offentlige opkrævnings- og inddrivelsesarbejde. ToldSkat skal dog påpege, at intentionerne om en øget digitalisering af inddrivelsen kun i begrænset omfang kan realiseres på nuværende tidspunkt på grund af begrænsningerne i den eksisterende IT-teknologi.

ToldSkat skal på linie med de i lovforslaget anførte betragtninger understrege behovet for regelforenklinger på inddrivelsesområdet. Regelsættet er i dag forankret i særlovgivningen, hvilket i unødigt grad øger kompleksiteten, behovet for manuelle arbejdsgange, begrænser anvendelse af digitale løsninger samt mindsker borgernes retssikkerhed. Lovforslaget tager dog i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige love de første skridt mod et mere simpelt, overskueligt og digitaliserbart grundlag for inddrivelsesarbejdet. Ensretningen af ankeinstansen i sager om lønindeholdelse samt de nye opkrævnings- og inddrivelsesregler i sociallovgivningen er samtidigt med til at understøtte intentionerne om et mere anvendeligt og for borgerne forståeligt regelsæt.

I lovforslagets bemærkninger side 12 ff. er anført en række betragtninger om den fremtidige anvendelse af diverse inddrivelsesværktøjer. Det er ToldSkats vurdering, at anvendelsen af udlæg ikke nødvendigvis vil mindskes, men mønsteret vil

blive tilpasset visionerne i strukturaftalen og de muligheder en øget opdatering af formue- og indkomstoplysninger kombineret med et nyt restancesystem med en løbende visitering giver. Lovforslagets bemærkninger bør således ikke ligge hindringer i vejen for en optimal udnyttelse af forslaget § 3 stk. 3. Ved lovforslagets vedtagelse opnås et forbedret vurderingsgrundlag for anvendelsen af udpantning på den enkelte sag uden særlige hensyn til gældens størrelse.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger vil en fuld udmøntning af målsætningerne i regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004 kræve udvikling af et nyt IT-system til erstatning for de nuværende IT-systemer. Det er i lovforslaget anført, at et sådant forventes at kunne være i drift 1. januar 2007.

Det er Told- og Skattestyrelsens vurdering, at et nyt system først vil kunne være klar til idriftsættelse medio 2007. Det er baseret på Gartner Groups tidligere vurdering af en minimums udviklingstid på 12 måneder fra det tidspunkt, hvor der efter et udbud, er indgået kontrakt med en leverandør. Tidsplan for idriftsættelse af de forskellige elementer af et nyt IT-system vil dog først endeligt kunne fastlægges efter at udbud og de efterfølgende kontraktsforhandlinger er afsluttet. Idriftsættelsen forudsætter endvidere at lovgivningen og de tilhørende regelforenklingsinitiativer gennemføres som forudsat.

I lovforslagets bemærkninger er det under de administrative konsekvenser tilsvarende lagt til grund at et nyt IT-system sættes i drift 1. januar 2007. For de administrative konsekvenser, som er knyttet til idriftsættelsen af et nyt IT-system, vil det medføre en tidsmæssig forskydelse af konsekvenserne.

Kommentarer til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Af lovens § 2 stk. 3 samt bemærkninger side 12 og 22 ff. fremgår det, at overdragelsen af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden sker efter gennemførelse af en normal rykkerprocedure. Det fremgår samtidigt, at fordringshaverne inden for visse rammer kan indgå aftaler og yde henstand. Bekendtgørelser i medfør af § 2, stk. 6 vil præcisere restanceinddrivelsesmyndighedens krav til modtagelse af fordringer samt de oplysninger som skal medsendes. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at disse betingelser fremgår direkte af loven, da der i et vist omfang må forventes at skulle ske en tilpasning deraf ud fra indhøstede erfaringer og under hensyntagen til eksisterende IT-understøttelse.

Lovforslagets § 2 stk. 5 giver mulighed for, at en fordringshaver kan tilbagekalde krav undtaget i de tilfælde, hvor kravet er omfattet af regler om statsrefusion. ToldSkat er af den opfattelse, at en hensigtsmæssig administration kræver, at regelsættet præciseres. Det bør således fremgå, at der ikke skal henses til refusionens størrelse (dette er anført i bemærkninger på side 23) og lige så vigtigt, at der ikke skal undtages fordringer hvor refusionen reguleres, tilbageføres eller

først udbetales senere. Bestemmelsen bør således omfatte alle krav, hvortil der er knyttet en regel om refusion uanset dennes indretning.

I § 3 stk. 1 anføres det, at restanceinddrivelsesmyndigheden indtræder i kreditorbeføjelserne jf. § 1 stk. 2. Som konsekvens heraf og af hensyn til en ensartet sagsbehandling er det ToldSkats opfattelse, at det i bemærkninger bør præciseres, at restanceinddrivelsesmyndigheden ikke er forpligtet til at indhente tilladelse fra fordringshaverne, før diverse inddrivelsestiltag iværksættes. Dette gælder uanset, at visse fordringstyper ikke er omfattet af statsrefusion og derved udelukkende er fordringshaverens tilgodehavende. Samtidigt skal det påpeges, at fordringshaverne kan udøve indflydelse på sagsforløbet jf. § 2 stk. 5, hvorfor daglige henvendelser til fordringshaverne synes at være unødvendig.

På side 14 i lovforslaget fremgår det, at restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse i klagesager. ToldSkat skal påpege at restanceinddrivelsesmyndigheden ikke kan træffe afgørelser i Landskatterettens klagesager, men alene genoptage behandlingen og dernæst ændre en tidligere afgørelse helt eller delvist. Da genoptagelsen betinger en forudgående accept fra klageren, synes angivelsen af en indsigelsesfrist på 1 måned ikke som korrekt.

I forhold til intentionerne om at undtage inddrivelsessager fra henholdsvis omkostningsgodtgørelse samt afgiftsbetaling, når disse påklages til Landsskatteretten, skal det påpeges, at undtagelsen bør ske ved lov, og at dette bør reguleres i det fremsatte lovforslag til en ny skatteforvaltningslov, hvori disse forhold i øvrigt er reguleret.

I bemærkningerne til § 12 bør det fremgå, at Skatteministeren kan træffe bestemmelse om, at allerede indgåede aftaler om henstand eller afdragsvis betaling, i de tilfælde hvor kommunen ønsker dette, kan fortsætte i kommunerne. Nogle kommuner vil kunne håndtere opgaven alene pga. deres størrelse, og andre vil ikke afsætte de fornødne ressourcer, da inddrivelsespersonalet er overgået til staten. En sådan præcisering giver mulighed for den størst mulige fleksibilitet i opgaveflytningen, hvor specielt de IT-teknologiske begrænsninger kan vanskeliggøre denne. Samtidigt skal det påpeges, at der ikke skal anvendes ressourcer til sager vedrørende personskatter og arbejdsmarkedsbidrag, da disse i deres helhed flyttes til ToldSkat.

§ 2, stk. 1: Under bemærkningerne på side 37 bør "tillægges den centrale told- og skatteforvaltning (Told- og Skattestyrelsen)." ændres til "told- og skatteforvaltningen".

Lovforslaget indeholder ikke hjemmel til, at skatteministeren kan uddelegere faktisk forvaltningsvirksomhed til andre myndigheder. Denne begrænsning synes uhensigtsmæssig set i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om kommunale borgerservicecentre. Det er i dette lovforslag intentionen at optimere kommunernes adgang til at løse opgaver for andre myndigheder på de områder, det findes formålstjenstligt. En hjemmel til at uddelegere opgaver til

andre myndigheder bør udformes, så den modtagne myndighed opnår samme rettigheder og pligter vedrørende de opgaver, de skal løse, som restanceinddrivelsesmyndigheden f.eks. vedr. adgang til data og tavshedspligt.

På side 18 og 38 er indgåelse af betalingsaftaler med skyldner beskrevet. Det bør fremgå, om skyldneren kan klage, hvis opkrævningsmyndigheden ikke ønsker at indgå en aftale med skyldneren.

På side 42 er øremærkning beskrevet. Det skal bemærkes, at En Afregningskonto (EA) ikke operere med øremærkning/dækningsrækkefølge, men afskriver på ældste skyld. Dvs. at den saldo, der overføres fra EA, er en samlet saldo indeholdende skatter og afgifter samt renter og evt. gebyr.

Af side 33 antages det, at en samling af inddrivelsesopgaverne på sigt vil kunne give effektiviseringer på i størrelsesordenen 1.200 årsværk i forhold til den nuværende ressourceindsats på op mod 2.300 årsværk. Styrelsen foreslår, at der i stedet står: "ca. 2.300 årsværk".

Længere nede på side 33 står der, at der skal afholdes udgifter på i størrelsesordenen 2 mio. kr. til information. Styrelsens skøn over udgifter til information udgør 2.820.000 kr. . Det foreslås derfor, at formuleringen ændres til: "Det forventes, at der skal afholdes udgifter i størrelsesordenen 3 mio. kr. til information."

Forslag til lov om ændring af forskellige love:

Generelle Betragtninger:

ToldSkat ser ændringen af forskellige love som et naturligt led i bestræbelserne på at skabe et enstrengt inddrivelsessystem, hvis formål det er, at sikre en ensartet og retssikker inddrivelse. Det er således et selvstændigt formål, at borgere med samme forhold behandles ens, således at ens restanceforhold giver udslag i ens afgørelser. Ændringerne i de forskellige bestemmelser er samtidig med til, at regelsættet på området bliver så enkelt og forståeligt som muligt for såvel borgere og medarbejdere i inddrivelsesarbejdet.

ToldSkat må dog påpege, at forslagene skal følges op af yderligere lovforslag med henblik på yderligere forenkling og harmonisering på inddrivelsesområdet, også med henblik på en fælles IT-plattform som kan understøtte de eksisterende digitale muligheder til gavn for både borgere og virksomheder.

Kompetenceændringer:

I forhold til de forslåede ændringer af forskellige love, hvor hensigten er en ændring af kompetencen fra en given myndighed til restanceinddrivelsesmyndigheden, skal ToldSkat erklære sig enig i de forslåede ændringer.

Ændring af opkrævningsregler i Aktivlovens § 95 stk. 1 og 2, Pensionslovens § 47 stk. 2 og 3 samt Lov om Social Service § 120 jf. lovforslagets § 1 samt §§ 55 og 56:

ToldSkat kan tiltræde indførelsen af de foreslåede ændringer af opkrævnings- og inddrivelsesregler på det sociale område. De skematiske regler, som tiltænkes indført, samt lovforslagets opgør med den nuværende praksis, hvor kun det enkelte misligholdte afdrag kan tvangsinddrives, medfører dels en lettelse i administrationen dels et mere forståeligt regelsæt.

For at opnå disse forbedringer, vil det dog betinge, at ændringerne indføres, så de også omfatter tilbagebetaling af allerede udbetalte ydelser. Restanceinddrivelsesmyndigheden og kommunerne vil ellers igennem en længere årrække fortsat skulle også administrere efter de nugældende og mere ressourcekrævende regler. En situation med 2 regelsæt medfører selvsagt også en øget mulighed for fejlagtige afgørelser, samt, at borgerne vil opleve uens afgørelser alt efter hvilket regelsæt tilbagebetalingskravet skal opkræves og inddrives efter.

Bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger:

ToldSkat skal erklære sig enige i de i lovforslaget anførte betragtninger om at fastholde de straffuldbyrde myndigheder som klageinstans for Restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser. ToldSkat skal dog bemærke, at senere indhøstede erfaringer kan vise et behov for regelforenkling af området, således administrationen heraf sidestilles med flertallet af fordringer.

Kommentarer til de enkelte paragraffer:

§ 36 – lov om inddrivelse af underholdsbidrag.

Som konsekvens til overdragelse af inddrivelsesbeføjelserne bør restanceinddrivelsesmyndigheden også indføres i § 19, så restancemyndigheden kan stille krav om sikkerhedsstillelse inden en bidragspligtig tager bopæl i udlandet og i benægtende fald i henhold til paslovens § 2 bede politiet om at inddrage vedkommendes pas.

Med venlig hilsen
Retsafdelingen

Karen Madsen
Direkte telefon 72 37 38 83
karen.madsen@toldskat.dk

Dansk Arbejdsgiverforening
Vester Voldgade 113
1790 København V

Skatteministeriet
Nicolai Egtveds Gade 28
1402 København K

MHH
Kopi To

Telefon 33 38 90 00
Telefax 33 12 29 76
Kontortid 8.30-16.30
E-mail: da@da.dk
Giro 5 40 08 99

22. december 2004

9

Lovforslag til udmøntning af kommunalreformen

Under henvisning til høringsskrivelse af 1. december 2004 om

- Forslag til skatteforvaltningsloven
- Forslag til lov om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven
- Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer
- Forslag til lov om ændring af forskellige love

skal DA oplyse, at temaet for forslaget ligger uden for DA's virkefelt og DA har derfor ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Thomas Rønnow

Fra Anders Palmkvist Sørensen <aps@de.dk>
Til: <hl@skm.dk>
Dato 03-01-05 10:11
Emne: Høringssvar

Idet der henvises til Skatteministeriets mail af 1. december 2004, hvor man anmoder om eventuelle kommentarer til Forslag til Lov om ændringer af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet), skal Dansk Ejendomsmæglerforening hermed meddele, at foreningen ingen kommentarer har hertil.

Med venlig hilsen

Anders Palmkvist

Cand. Jur. & Statsaut. ejendomsmægler

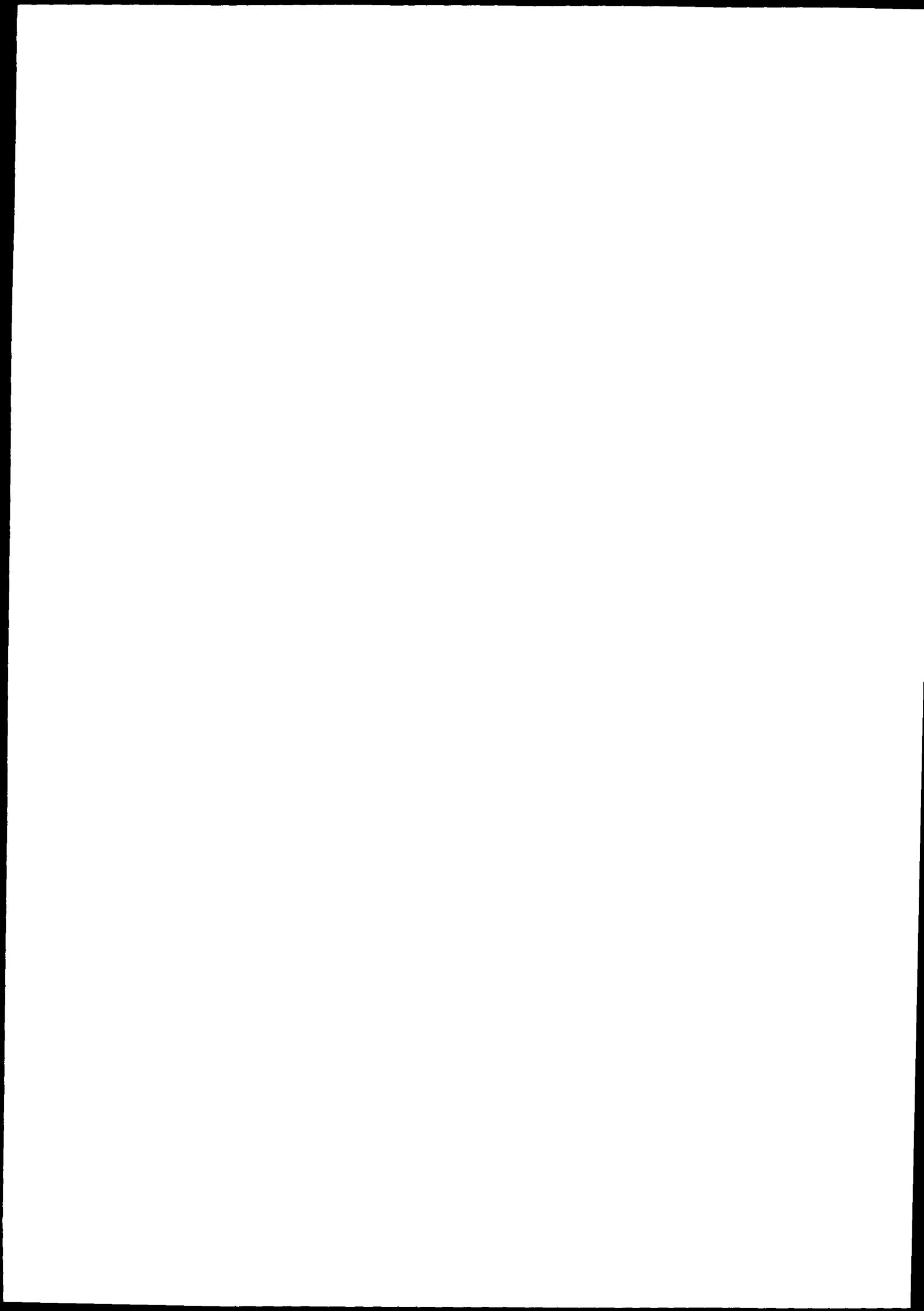
Dansk Ejendomsmæglerforening

Islands Brygge 43

2300 København S

Tlf. 32 64 45 94

Fax. 32 64 45 99

Fra Susan Jensen <sj@ejendomsf.dk>
Til: "pskadm@skm.dk" <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 1:12
Emne: Høringssvar

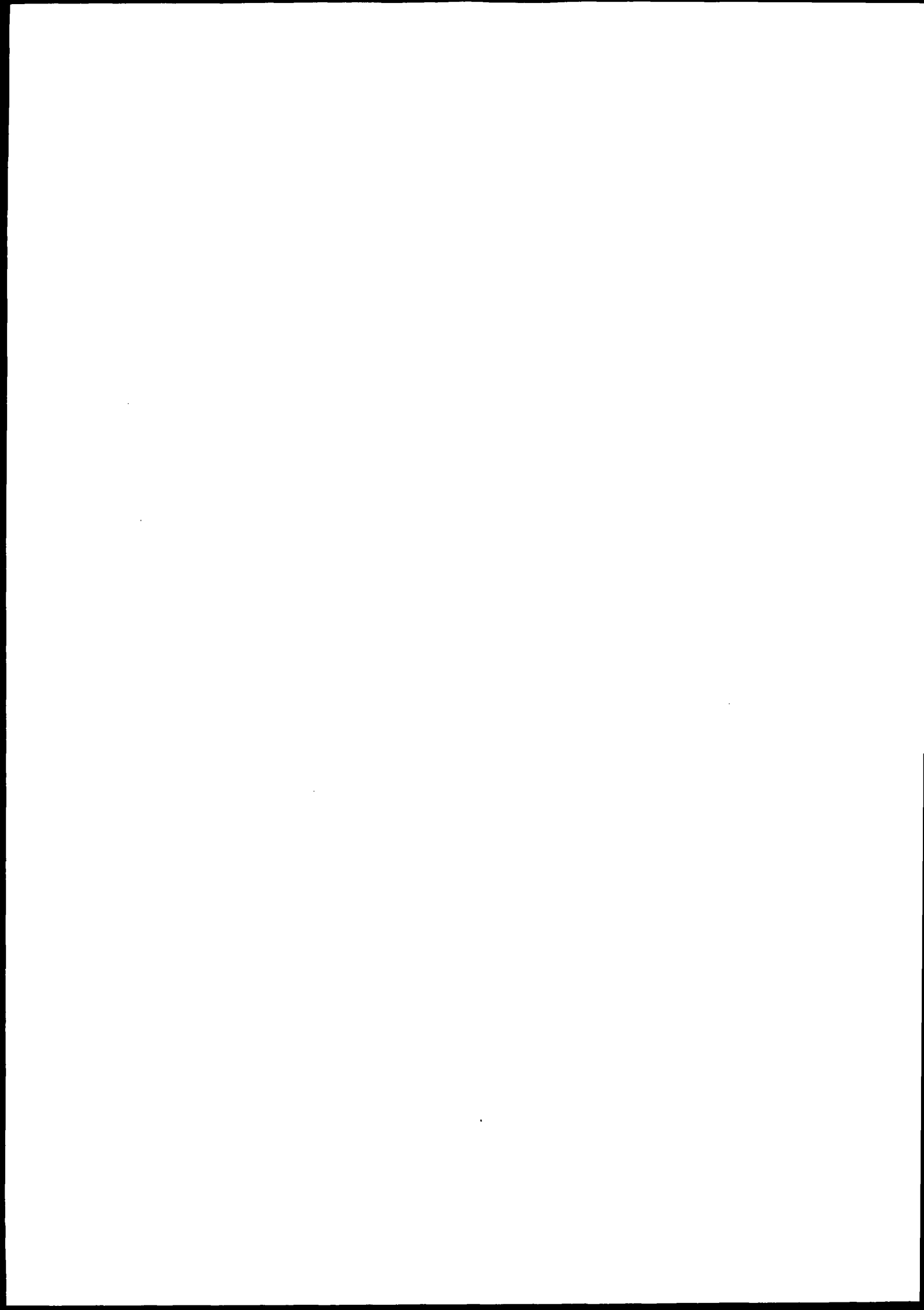
Ministeriet har den 1. december f.å. fremsendt et udkast til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet) og anmodet om Grundejernes Landsorganisations og Ejendomsforeningen Danmarks eventuelle bemærkninger.

Grundejernes Landsorganisation og Ejendomsforeningen Danmark har ikke bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Med venlig hilsen

Susan Jensen
Advokatsekretær

Ejendomsforeningen Danmark,
Erhvervsorganisationen for ejere, udlejere og administratorer af fast ejendom
sj@ejendomsf.dk <mailto:sj@ejendomsf.dk>
Ejendomsforeningen Danmark, Nørre Voldgade 2, 1358 København K
Tlf.: (+45) 33 12 03 30, dir. tlf.: (+45) 33 76 56 50, fax: (+45) 33 12 62
75
Websites: www.ejendomsf.dk <http://www.ejendomsf.dk> , www.lokalebors.dk
<<http://www.lokaleboers.dk>> og www.ejendommen.dk <<http://www.ejendommen.dk>>

MODTAGET

- 7 JAN. 2005

SKADM

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att.: Rikke Camilla Christensen
Søren W. Clausen

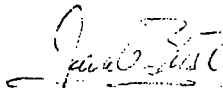
6. januar 2005

**Høring vedrørende forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer
og forslag til lov om ændring af forskellige love**

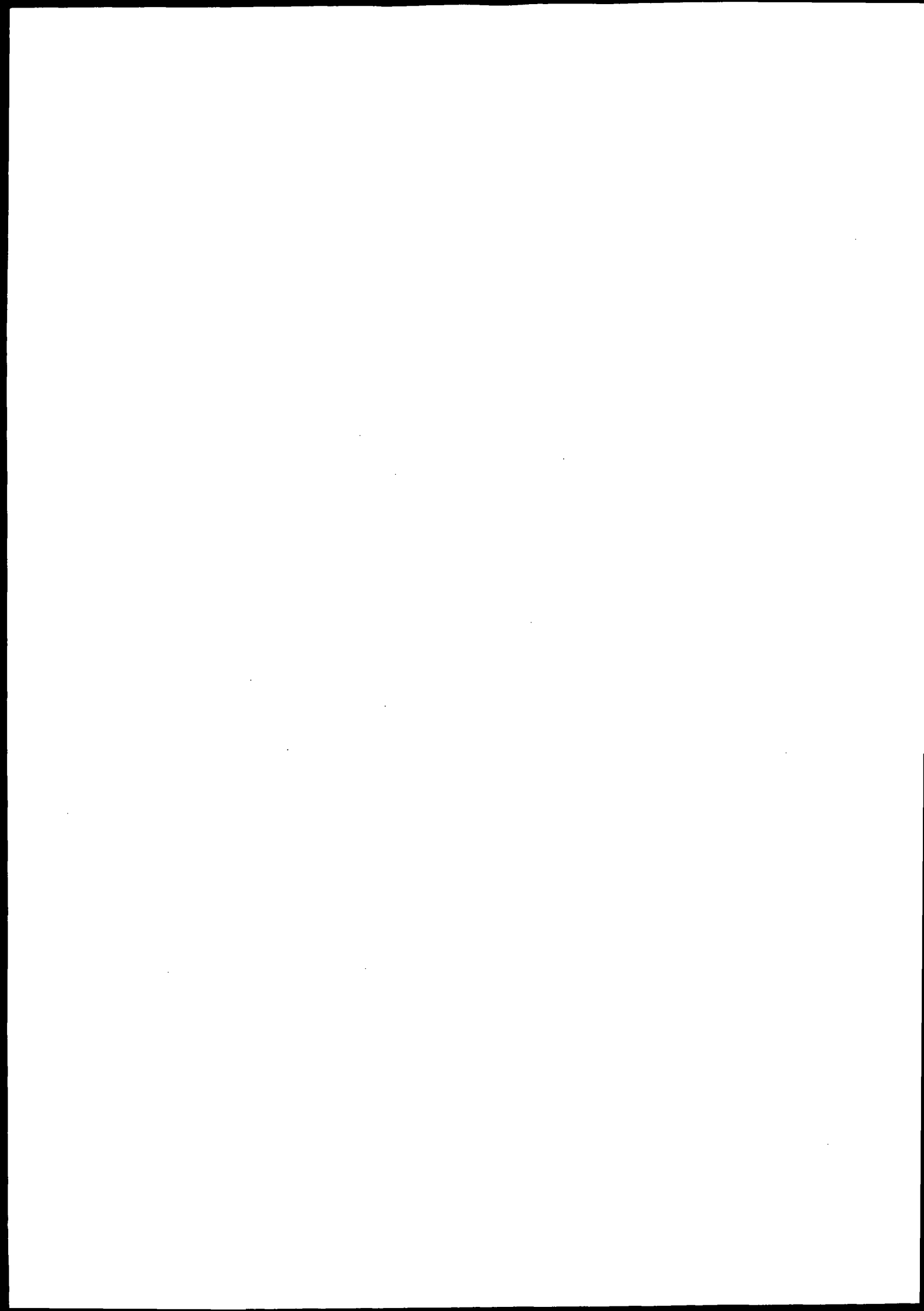
Tak for muligheden for at kommentere forslagene.

FRR har ud fra det tilsendte materiale p.t. ingen kommentarer til forslagene.

Med venlig hilsen

Jacob Buss
skattekonsulent

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Fre, Jan 7, 2005 1:02
Emne: Videres.: Høringssvar vedrørende lovforslag i ht. kommunalreformen

>>> "Torben Jørgensen" <tj@fsr.dk> 07-01-05 12:23 >>>

Vedlagt fremsendes FSRs høringssvar vedrørende lovforslag i ht. kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Torben Jørgensen
fagkonsulent

(See attached file: H004-05-9.doc)

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Skatteminister Kristian Jensen
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: skm@skm.dk

7. januar 2005

nea/tj/dor (X:\Faglig\HORSVAR\2005\H004-05-9.doc)

Forslag til skatteforvaltningsloven, forslag til lov om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven, forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt forslag til lov om ændring af forskellige love

Skatteministeriet har i forbindelse med Regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform pr. den 1. december 2004 fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag til høring.

Foreningens udvalg for revision af offentlig virksomhed har gennemgået udkastene og skal på den baggrund meddele, at foreningen ingen kommentarer har hertil.

Foreningen skal dog anføre, at FSR anmoder om at få eventuelle efterfølgende bekendtgørelser om regnskabs- og revisionsbestemmelser til høring, hvis sådanne måtte blive aktuelle. Det er i den forbindelse foreningens opfattelse, at der bør tilstræbes en ensartethed både på regnskabsområdet og revisionsområdet, således at årsregnskabsloven (som udgangspunkt) og revisorloven finder anvendelse.

---oooo00000oooo---

Såfremt der måtte være spørgsmål til ovenstående, står FSR naturligvis til rådighed med yderligere information.

Med venlig hilsen

Peter Meisner Sørensen
formand for Udvalget for revision
af offentlig virksomhed

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

Fra "Helle Jensen" <hje@fsr.dk>
Til: <pskadm@skm.dk>
Dato Fre, Jan 7, 2005 9:32
Emne: (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)

Hermed fremsendes FSRs høringssvar vedr. ovenstående:

(See attached file: H138-04.doc)

Med venlig hilsen
Niels Ebbe Andersen

Skatteministeriet
Att: Rikke Camilla Christensen
Nicolai Eigtveds Gadd 28
1402 København K

E-mail:pskadm@adm.dk

6. januar 2005
sas(H138-04)

Vedr. Forslag til lov om ændring af forskellige lov (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)

Skatteministeriet har ved e-mail af 1. december 2004 fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag med anmodning om foreningens bemærkninger.

FSRs Skatteudvalg har gennemgået udkastet og skal meddele, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for Skatteudvalget

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

Foreningen Danske Revisorer

Munkehatten 32 · 5220 Odense SØ · Telefon 65 93 25 00 · telefax 65 93 25 08
Webadresse: www.fdr.dk · E-mail: sekretariat@fdr.dk

MODTAGET

- 7 JAN. 2005

SKADM

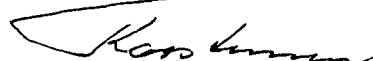
Skatteministeriet
Departementet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

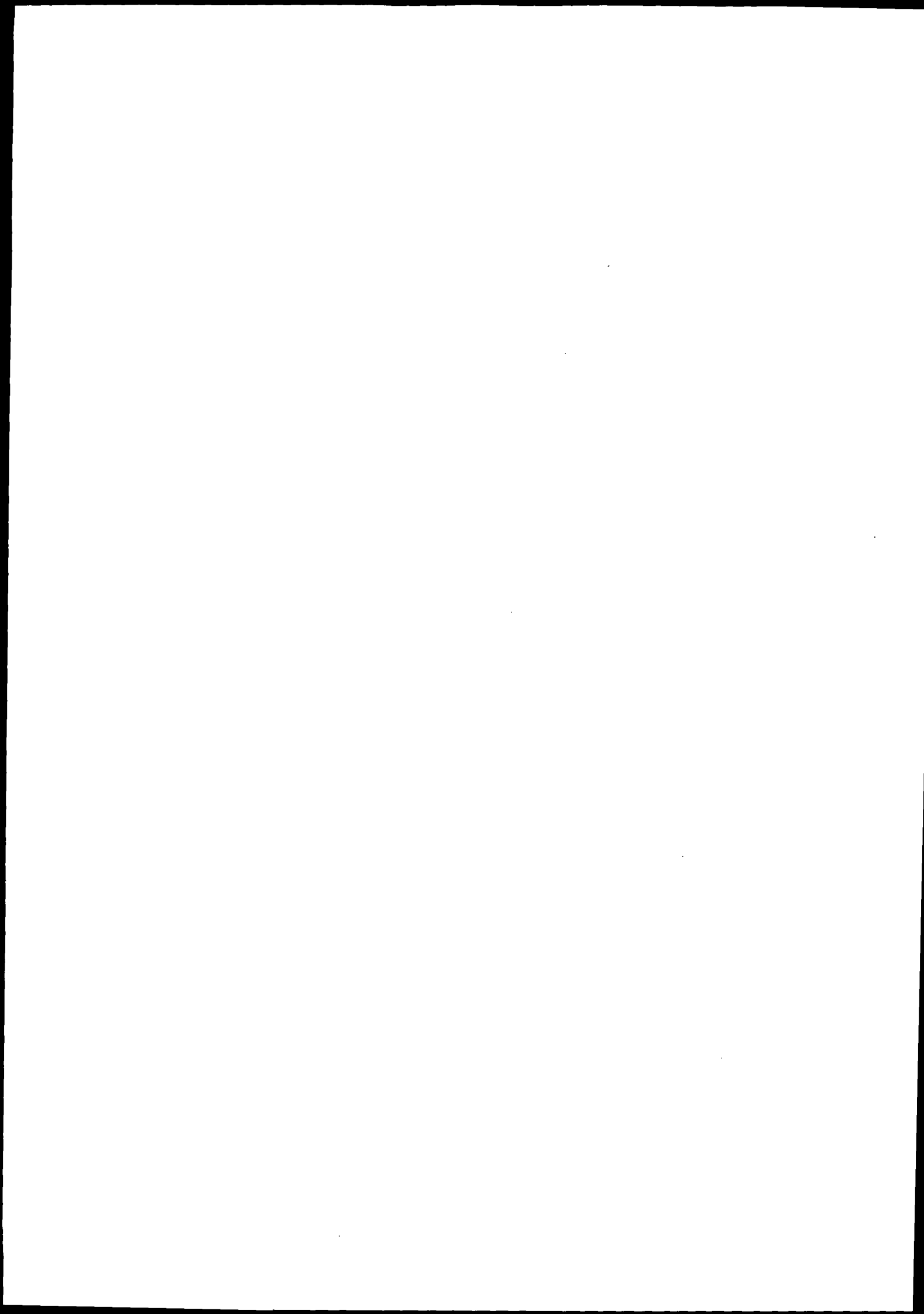
Odense den 06. januar 2005
H 3804 - 04, H 3805 - 04
00210 - TK

Høring: Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer ; Forslag til Lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samling af inddrivelsen i Skatteministeriet)

Lovudvalget i FDR har ikke bemærkninger til ovenstående.

Med venlig hilsen
Foreningen Danske Revisorer

Tom Karstensen
direktør

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

MODTAGET

22 DEC. 2004

SKADM

Sagsnummer
94824-494904

Sagsbehandler MGL
Direkte 36 13 15 01
Fax 36 13 18 96
MGL@hur.dk

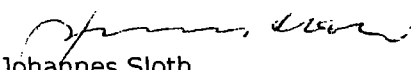
17. december 2004

Høringssvar vedr. Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Skatteministeriet har fremsendt et udkast til "Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer".

Hovedstadens Udviklingsråd har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Johannes Sloth
administrerende direktør

100329

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

MODTAGET

22 DEC. 2004

SKADM

1/1

Sagsnummer
94824-494916

Sagsbehandler MGL
Direkte 36 13 15 01
Fax 36 13 18 96
MGL@hur.dk

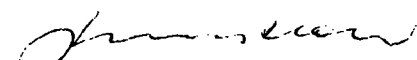
17. december 2004

Høringssvar vedr. Forslag til Lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer)

Skatteministeriet har fremsendt et udkast til "Forslag til Lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer)".

Hovedstadens Udviklingsråd har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Johannes Sloth
administrerende direktør

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

København, den 7. januar 2005

Høringssvar vedr. lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område

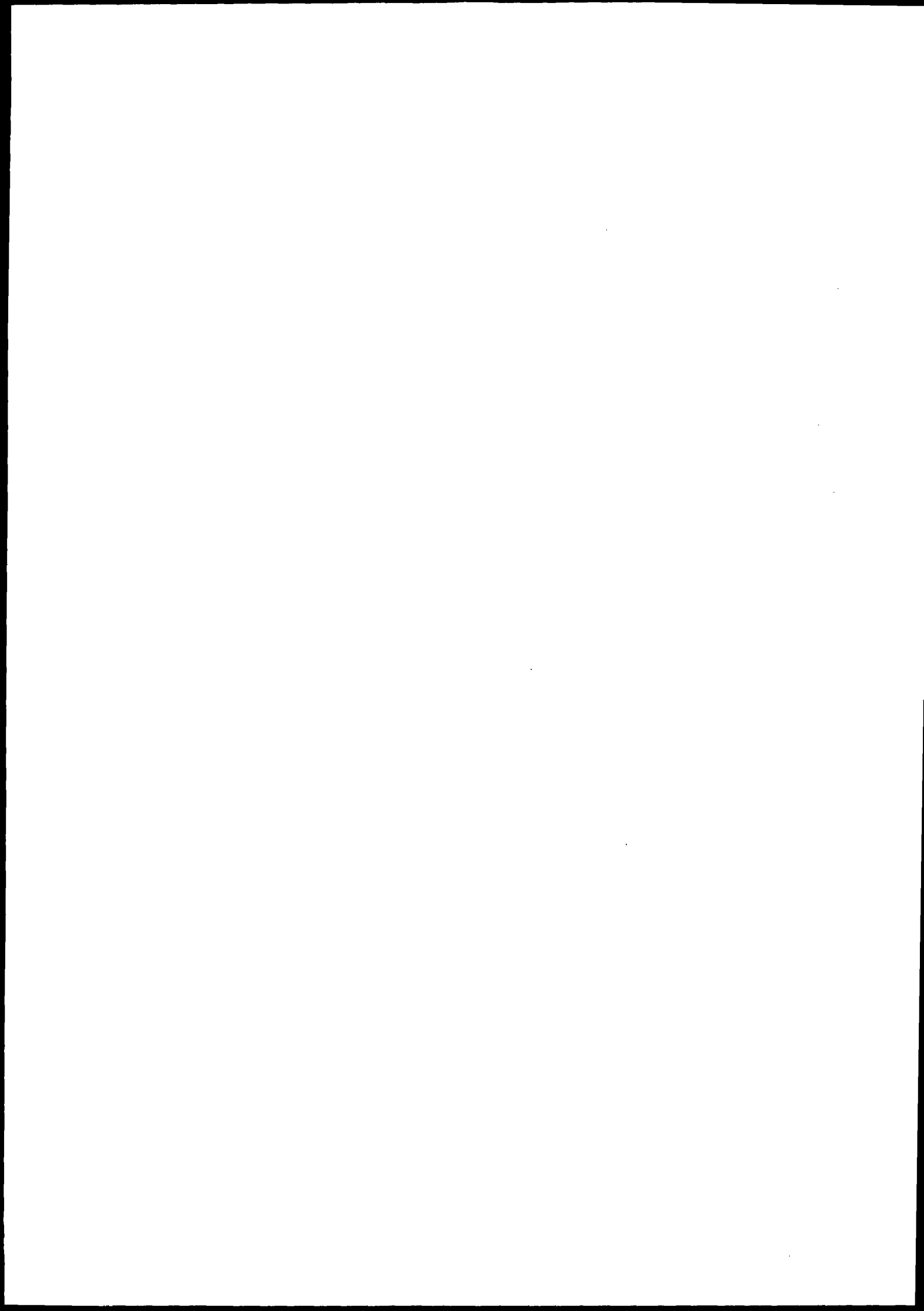
Skatteministeriet har ved mail den 1. december 2004 fremsendt udkast til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer).

InvesteringensForeningsRådet finder ikke anledning til kommentarer hertil.

Med venlig hilsen
InvesteringensForeningsRådet

Claus Jørgensen

Amaliegade 31
DK 1256 København K.
Tlf. +45 3332 2981
Fax + 45 3393 9506
E-mail: info@ifr.dk
www.ifr.dk

Fra "Mette Saaby Pedersen" <MSP@realkrediraadet.dk>
Til: <hl@skm.dk>
Dato 06-01-05 11:25
Emne: Høringssvar lovforslag

Vedlagt Realkreditrådets høringssvar vedrørende lovforslag om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Med venlig hilsen

Mette Saaby Pedersen
Realkreditrådet

<<svar-skattemin-inddrivelse af fordringer - 060105.doc>>

CC: "Nina Valsted" <NV@realkrediraadet.dk>

REALKREDITRÅDET

Pr. e-mail

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

6. januar 2005
E 800 – msp

Att.: Henriette Lohse

Udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer

Skatteministeriet har med skrivelse af 1. december 2004 fremsendt udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samt forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer) med anmodning om Realkreditrådets bemærkninger hertil.

Realkreditrådet har ikke umiddelbart bemærkninger til lovudkastene.

Med venlig hilsen

Mette Saaby Pedersen

1/1

Skatteministeriet

7. januar 2005
J.nr.: 2004-000-146
Sagsbehandler: KJC
+ bilag

**ADMINISTRATIONS-
AFDELINGEN**

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 3391 0910
Lokal: 5501
Telefax: 3343 0018

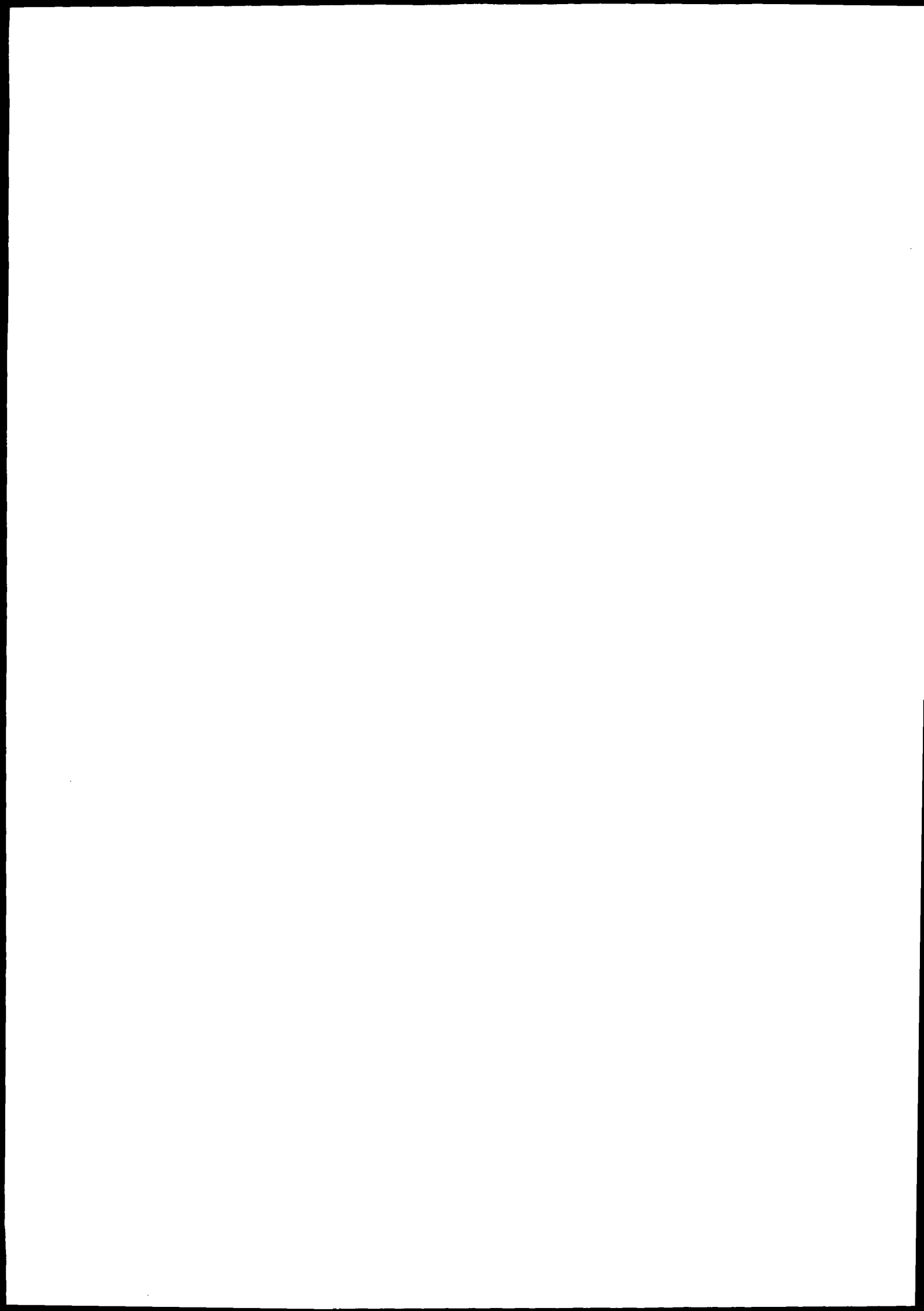
E-mail: rpchc@politi.dk
Web: www.politi.dk

I et brev af 1. december 2004 har Skatteministeriet anmodet Rigspolitiet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer).

I den anledning kan det meddeles, at Rigspolitiet ikke har bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I
DANMARK

Kirkegade 76, 6700 Esbjerg
Tlf. 76 11 14 48
Fax 76 11 14 01
E-mail: politimesterforeningen@mail.dk

MODTAGET

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

1 8 JAN. 2005
SKADM

Dato : 17. januar 2005
Jr.nr. : 179.3.05
Ref. : PBL/sn

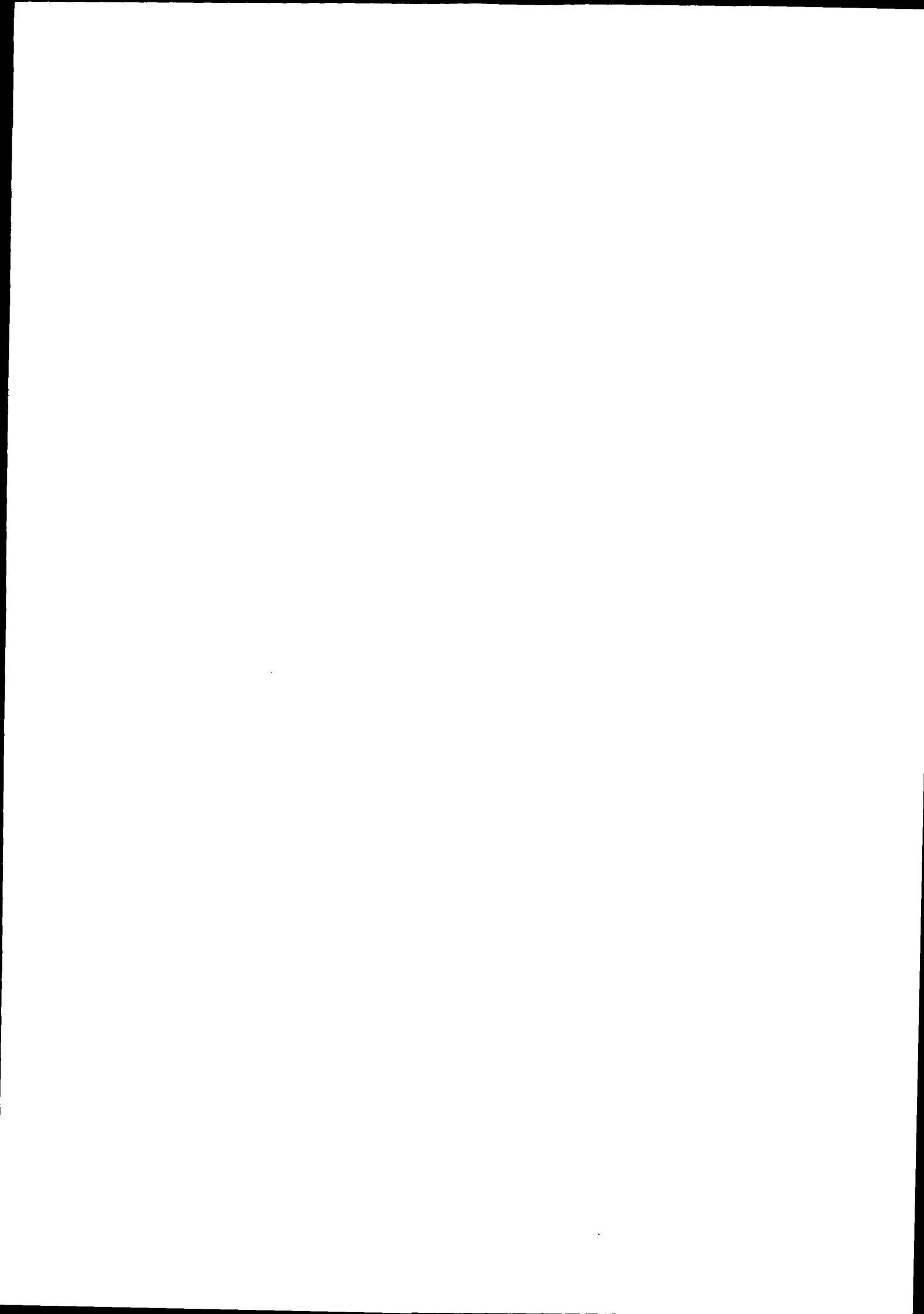
Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Politimesterforeningen er blevet opmærksom på, at vi ikke har modtaget anmodning om udtalelse til ovennævnte lovforslag. Vi er bekendt med, at vi er angivet som høringspart, men en anmodning om udtalelse ses ikke at være modtaget.

Politimesterforeningen er bekendt med den udtalelse der er afgivet af Rigspolitiet. Politimesterforeningen kan tilslutte sig denne udtalelse.

Med venlig hilsen

P. Bjørnholdt Løhde

Fra Skatteministeriet Skatteministeriet
Til: Postkasse Skat og afgiftsadministration
Dato Fre, Jan 7, 2005 1:58
Emne: Videres.: Høringssvar over lovforslag til udmøntning af kommunal reformen på Skatteministeriets område (2005-3)

>>> "Rigsrevisionens-Email" <Rigsrevisionens-Email@rigsrevisionen.dk> 07-01-05 13:17 >>>
<<paradigme-ingenbem.doc>>

Med venlig hilsen
Per Møller Hansen
D1
Fuldmægtig
Tlf.: 3392 8543
E-mail: per.moeller.hansen@rigsrevisionen.dk

RIGSREVISIONEN
St. Kongensgade 45
1264 København K
Tlf.: 3392 8400
Fax: 3311 0415
E-mail: rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk
Hjemmeside: www.rigsrevisionen.dk

Denne mail er sendt fra Rigsrevisionen og er signeret. For at kontrollere og validere email og signatur
laes vejledning paa <http://www.rigsrevisionen.dk/signering.htm>

Rigsrevisionen

xx

skm@skm.dk

Dato: 7. januar 2005

J.nr.: 2005-3310-7

(Angiv venligst j.nr. ved besvarelse)

Ref.: pmh

Ministeriet har den 8. december 2004 sendt et udkast til Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og et udkast til Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer), (ministeriets journalnummer 2004-711-39/40) til høring.

Rigsrevisionen har gennemgået udkastene for bestemmelser om regnskab, revision samt placering af ansvar for økonomistyring. Rigsrevisionen har konstateret, at der ikke er sådanne bestemmelser i udkastene.

Rigsrevisionen har ingen bemærkninger til udkastene.

Med venlig hilsen

Per Møller Hansen

Adresse:
St. Kongensgade 45
1264 København K

Telefon/Telefax:
33 92 84 00
33 11 04 15

E-mail/Homepage:
rigsrevisionens-email@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Fra Jesper Kiholm <jk@toender.dk>
Til: "pskadm@skm.dk" <pskadm@skm.dk>
Dato Tor, Jan 6, 2005 3:50
Emne: Høringssvar til lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område

Til Skatteministeriet
Departementet
Att. Rikke Camilla Christensen og Søren W. Clausen

Høringssvar vedrørende lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Skatteministeriets område

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale, og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne lovforslag

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Skatterevisor
Skatterevisorforeningen
Vestsønderjyllands Skatteforvaltning
Kongevej 57
6270 Tønder
Tlf.: 74 72 80 92
Fax: 74 72 81 99
Email: jk@toender.dk

